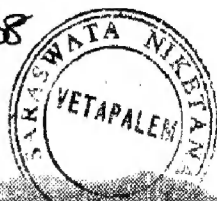

గుర్తువెట్టుకోండి, పోషణనిచ్చే సమపాళ్ళుగల చిహ్నాన్నివకపోతే ఏమి జరుగుతుందో? చురుకుదనాన్నివ్వడానికి అవసరమయ్యే, 'సరియైన' తీరుతోనే కేలరీలు మీ పోషక అందవు.

64138

“అందుకే నేను మా పోషకు సెరిలాక్ యిస్తాను.”

అమ్మల సరియైన కేలరీలు అంటే ఏమిటి?

డాక్టర్లు అనేది ఆహారంలోని ప్రోటీన్లు కార్బోహైడ్రేట్లు కొవ్వు పదార్థాలు
ఖచ్చితమైన సమపాళ్ళు యీ కేలరీలలో వుంటాయని మీకు తెలియజేసి ఇవి పాప బాగా
రగటానికి చురుకుగా వుండటానికి అవసరమైన కేలరీలైన ఆహార పదార్థాలు
మీకు సరియైన కేలరీలు లభించేటట్లు ఖచ్చితంగా చూడాలి
ఇవి సరికొత్తగా యిచ్చే ఆహారంలో వుండాలి రోజూ మామూలుగా వారం
పాగా యిచ్చే ఆహారంతో అలా యివ్వగలగటం చాలా మంది తల్లిదండ్రులకి
కాదు

సిగ్గురం?

*మీకు సరియైన సమపాళ్ళుగల సంపూర్ణ ఆహారం, పోషకు 4 నెలలు

కే నుండి అంటే, కేవలం పాలు యిచ్చే చాలానే వయస్సు నూనె, యిచ్చే

పాలీన్నా, కార్బోహైడ్రేట్లు, కొవ్వు పదార్థాలూ పోషకు 4 నెలలు, ఇంకో

పావున్నాయి. దాంతో మీ పాప చురుకుగా వుండటానికి

కొవ్వులను సరియైన కేలరీలు లభిస్తాయి. దునికరంగానూ వుంటుంది.

ఇందుకు యివ్వండి వెంటనే మీ పోషకు, పోషణనిచ్చే సమ పాళ్ళలోగల సెరిలాక్. మీ

పాళ్ళలో 6 నెలలు వచ్చేవచ్చటి నుంచి వీల్-ఆవర్, వీల్-

ఆరింక్, మరియు వీల్-వెజీటేబిల్ అదనపు రాశుల అందించండి.

దయచేసి ప్యాక్ పైన యివ్వబడిన సూచనలను పాటించండి.

ఉచితం : సెరిలాక్ బోటి కేరీ బుక్

వ్రాయండి : సెరిలాక్, పోస్ట్ బాక్స్ నెం. 21, న్యూ ఢిల్లీ 110029

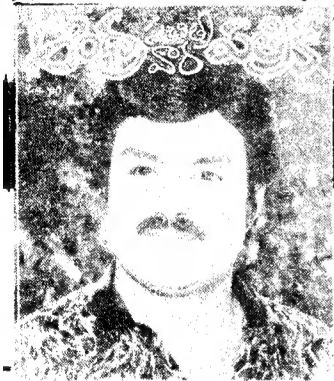

శ్రీ సారాస్వతి నెకెటన్ గుర్తు పోషకు 4 నెలలు

Tudra D. Nil. 0018 TEL

తంటాలు

'రూపిణి' ముఖ చిత్రంతో వెలువడిన మా (మీ) పత్రిక బాగుంది. అయితే ఈమధ్య అలస్యమౌతుందన్న బాధతప్ప మిగతా లోపాలేమీ లేవు. మన కిష్టమైన వారు అనుకున్న సమయానికి రాకపోతే ఎంతబాధపడతామో ఇతరులకెలా తెలుస్తుంది. కవర్ పేజీమీద తేదీ పెయ్యకుండా.....తెలివిగా మేనేజ్ చేయాలని ఆలోచిస్తున్నారా! ముఖ్యంగా శ్రీ చల్లా వారి 'అవ్వగేమ్' ప్రతివారం ముమ్మల్ని వదిలకుండా చదివిస్తూ, పత్రికకోసం తర్వాత కథకోసం ఎదురుచూసేలా చేస్తున్న ఘనత శ్రీ చల్లా మరియు శ్రీ వీరాజీగార్లకే దక్కుతుంది. ప్రతి పేజీ ఆవ్యంత శ్రద్ధతో కథలు, కవితలు, స్వీకర విష

వీక్లీ హాస్ట్

యంలో ప్రత్యేకంగా ఉండడం ప్రశంసనీయం. టీట్ ఫర్ బూట్ మంచి శీర్షిక, అలాగే సూపర్ హీరో సూపర్స్, హిట్ లిస్ట్ ఫెంటాస్టిక్, వజ్రసంకల్పం వజ్రంలాంటిది, అలాగే క్రొత్తనవలిక 'కెరటాలు-కేరింతలు' ప్రారంభంలోనే అకర్షించింది. అన్నిరకాల పాఠకుల నలరిస్తున్న, ప్రశంసలను పొందుతున్న పత్రికలో విమర్శలకు గురయ్యేది ఒకటి - అదే పత్రిక అలస్యంగా రావడం. మీ తంటాలు ఏమైనా సమయానికి పత్రిక రావాలని కోరుతూ -

- పోలోజు వెంకటాచారి, బోడుప్పల్

(73 వ పేజీ చూడండి)

సదంధి లోపలికి

ముఖచిత్రం :
హీరో బాలకృష్ణ

ఈ వారం ప్రత్యేకం:

పంజాబ్, కాశ్మీర్ హమారే! (సంపాదకీయం)-5, కంచె మేసిన చేను..... (తాజాకాలమ్)-6, ప్రపంచ ఫుట్ బాల్ పోటీలు-38, బుల్లితెరకు మరో కృష్ణుడు-66.

కథలు:

శిలలో శిల్పం (బానా కథ)-8, నివేదన-20, అసూయా.... నీపే రేమి?-31, స్వయంకృతం-41, ఆవరేషన్ అపెండి సైటిస్ (దెయ్యం కథ)-44, ప్రశ్న-56.

సీరియల్ నవలలు:

మన్నెం శారద- సూపర్ హీరో-14, అమరేశ్వరరావు-హిట్ లిస్ట్-24, చల్లా సుబ్రహ్మణ్యం-అవ్వగేమ్-50, శాతవాహన-వజ్రసంకల్పం-62, ఎం.హరా-కెరటాలు- కేరింతలు-70.

ఘాసాలు, శీర్షికలు:

వీక్లీ హాస్ట్-4, టీట్ ఫర్ బూట్ ఫలితాలు-23, హల్లో డాక్టర్ నేనేం చెయ్యాలి?-30, ప్రశ్నావళి-49, యువతా కవితా-55,

న్యాయచట్టం ప్రశ్నలు-జవాబులు-68, ఈ వారంలో మీ యోగం-69, సినిమా సినిమా-74.

పై పాఠం :

"బంగారు నాణెం" (దెయ్యం కథ)

ఒమలేయి యొవరింపిన వరవర యుస్థియము తనమనంబునకు దా వాడులకునవి నేయకునికి వరాదుగాము వరమధర్మవధములకైన్

THE ANDHRA PATRIKA

GROUP OF
MAGAZINES

ఆంధ్ర పత్రిక

వ్యవస్థాపకులు:

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావువంతులు

సంపుటము 82 సంచిక 50

3-8-1990

విడిప్రతి వెల నాలుగు రూపాయలు

శక సం. 1912 శ్రావణ మాసం 12వ తేదీ

PRINTER, PUBLISHER &
SANCHALAKUDU:
CHAKRAPANI

EDITORS:
VEERAJI
M. MADHAVA RAO

ASSOCIATE EDITORS:
POTLURI VENKATA RAO
Dr. GUMMANURU RAMESH BABU

SUB-EDITORS:
P. PRAMEELA
K. S. B. TILAK
BHISETTY LAXMANA RAO

ARTISTS:
KASI
CHALAM

PRODUCTION &
ADMINISTRATIVE MANAGER:
M. THYAGARAJ

SENIOR ADVERTISEMENT MANAGER:
K. RAMACHANDRAIAH

CIRCULATION MANAGER:
S. APPADORAI

Printed and Published for
Nageswara Rao Estates Ltd., by
VAMARAJU CHAKRAPANI at the
Andhra Patrika Press, Gandhinagar,
Vijayawada-520 003,
Editor: VEERAJI
Phones: Business: 61247, 61248,
Editorial: 75667.

సంవాదక్రియ

పంజాబ్, కాశ్మీర్ హమారే!

కాశ్మీర్ లో రాష్ట్రపతి పాలన మార్గాంతరం లేని కారణంగా వచ్చింది. గవర్నర్ పాలన కన్నా దీనివల్ల కేంద్ర ప్రభుత్వానికి మరింత బోక్సం చేసుకోడానికి కొంతలో కొంత అవకాశాలు పెరిగాయి. దీనికన్నా ముఖ్యమయింది కాశ్మీర్ సరిహద్దుల వెంటపి పాకిస్తాన్ నుంచి దుండగులు దొంగి ప్రవేశం చేయుతుండా కనుక, కంచెలు- అదే విధంగా యేర్పాటు చేస్తున్న ప్రత్యేకమైన గస్తీ నిఘా చర్యలు వగైరాలు-

పంజాబ్ వైసం కూడా అంతే- అక్కడ ప్రజా ప్రభుత్వం అన్న మాటకు తాజా యువతరానికి; శైశవదశలో వున్న విద్యార్థిని విద్యార్థులకి అర్థమే తెలియదు. చాలా మంది ప్రజలకి అర్థమయినట్లైతే, సిక్కు మతానికి కేంద్రప్రభుత్వం తీరని మోరీ అవచారం చేసిందని మాత్రమే? కాశ్మీర్, పంజాబ్ లో వారు మూరణరాండ, “నరవధి” నిర్విరామంగా కొనసాగుతూనే వున్నది. ఈ సమయంలో ప్రజలు ప్రభుత్వం రాసున్న సవంబర్ మానం మీదకి దృష్టి మరల్చవలసి వచ్చింది! సవంబర్ నాటికి రాష్ట్రపతి పాలన అంతం చేయాలి. అయితే యీ లోగా అక్కడ యేమి చేయాలి? ఆకాశవాణి దూరదర్శనల ద్వారా “నరబలి” లెక్కలు అందించటమేనా?-

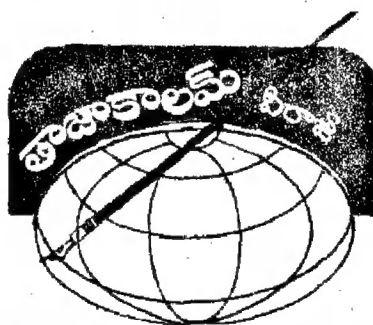
ఇటీవల కేంద్ర హోంశాఖ సహాయ మంత్రి అక్కడ రెండు రోజుల వర్యటన చేశారు- ఆయన పంజాబ్ లో ఈసారి రాష్ట్రపతి పాలనకి బదులుగా-ఎన్నికల ద్వారా గెద్దెనెక్కే ప్రభుత్వం యేర్పాటు చేయబడుతుంది అని వాగ్దానం చేశారు- ప్రజలు నిర్భయంగా నాయకులు ధైర్యంగా ఎన్నికలలో పాల్గొనే అవకాశాలు నెలకొంటే యిదేమి అసాధ్యమూ అపురూపమూ అయిన చర్య కాదు గాని- “మీ గుమ్మం ముందుకు మీ ప్రభుత్వం” వస్తుంది అన్న కొత్త నివాదానికి ప్రాతిపదికగా కేంద్ర ప్రభుత్వం- అందులో భాగస్వామ్యం గల రాజకీయ వ్యక్తులు చేయగలిగేదెంత? చేయునున్నది ఎంత? అని అలోచిస్తే వెనుకటి కాంగ్రెస్ గవర్నమెంట్ యెదుర్కొన్న సమస్యలే తిరిగి ఎదురు నిలుస్తాయి. ఈ సందర్భంలోనే కాశ్మీర్, పంజాబ్ లను వాటి కున్న “చిక్కుల” సారూప్యం ద్వారా మనం కలిపి అలోచించాలి! రెండు ప్రాంతాలలోను “మతం” వెలువల మహమ్మారి లాగ లోపల లోపల “దావాగ్ని”లాగ దాగి వుంది. రెండు రాష్ట్రాలలోను పాకిస్తాన్ ప్రచ్చన్న, ప్రత్యక్ష బోక్సం వున్నది. దురదృష్టవశాత్తు రెండు రాష్ట్రాలు కూడా సరిహద్దు రాష్ట్రాలు. అయితే పంజాబ్ లో దుండగులు ప్రత్యేక “ఫలిస్తాన్” కావాలంటున్న “ఔలులు”- ఏరికి సుమతీశతక కారుడంటున్నట్లు నిలువెల్ల విషమేకావచ్చును- వీరి సంఖ్య కూడా చాలా తక్కువ కావచ్చునుగాని- వీరి పడగనీడలోనే పంజాబ్ లోని సిక్కు నాయకత్వం కాపురం వుంటున్నందువల్ల- యివాళ జాతీయ జనజీవన స్రవంతిలో కలిసి పోవాలన్న కోరిక గల నాయకులు సైతం ధైర్యం చేసి ముందుకి రాలేకపోతున్నారు- పంజాబ్ వాసుల దేశభక్తి-నిష్ఠనియమం వగైరాల మీద శౌర్యవ్రతాపాల మీద- భారతదేశ ప్రభుత్వం యితర ప్రాంతాలకు చేస్తున్న వివరీత ప్రచారం బహుశా పంజాబ్ లోపల జరగటంలేదేమో? - లేదా జరిగినా వాటి ప్రభావం- దుండగుల వేర్పాటు “వాదా”నికే వూతం యిస్తున్నదేమోగాని యీ పదినెంపత్సాలకాలంలో గవర్నర్లు మారారు- బాదల్, తోప్రాలు లేచారు. పడ్డారు. ఏమ్రాన్ జిత్ మూన్ ల కత్తులు దూశారు-ముడిచారు. కాని పరిస్థితి మాత్రం అట్లాగే వుంది మరో రాజకీయ పార్టీ అక్కడ ప్రతికే బట్టకట్టలేదు- కేంద్ర నాయకులు బందోబస్తుతో వెల్లినచ్చి- చెప్పే చిలకపలుకులు అన్ని మామూలే! ఇవాళ అకస్మాత్తుగా అక్కడ ఎన్నికలు పెడతాము అంటూ ఒక ప్రకటన హోం శాఖ సహాయ మంత్రి చేయడానికి కారణం- దాని వెనుక మారిన పరిస్థితులుగాక- యీ కృష్ణకాంత్ సహాయగాను పంజాబ్ వ్యవహారాలను ప్రత్యేకంగా చూడటానికి నియమితుడైనాడు కనుకనే తాను యేవో ప్రాజెక్టుల పథకాలు ప్రకటిస్తున్నారు. అయితే యీ ఆశావాదాన్ని- కేవలం “తిమిరవాద” దృష్టితో ఖండించకూడదు. అక్కడ ఎన్నికల నిర్వహణకు తగిన వాతావరణం కల్పించే ప్రతి మిల్లిమీటర్ ప్రయత్నానికి, అన్ని వర్గాలు, అన్ని రంగుల వారు దోహదించవలసిందే! కాని దీనికి భిన్నంగా వస్తున్న ధోరణులున్నాయి. అవి కొత్త పోకడలు పోతున్నాయి కూడా- వాటిలో ముఖ్యమయింది పంజాబ్ నాయకులు కొందరు- “బ్లాస్టర్ ఆవరేషన్”ను తిరుగదోడుతున్నారు. అప్పటి యీ “అవవిత్త చర్య”కి పార్లమెంటు కూడా ఆమోదం తెలియజేసింది కనుక - ఆ మహోన్నత వ్యవస్థ కూడా వారికి ఒక తీర్మానం ద్వారా క్షమాపణ చెప్పాలి!- మరొక వంక అక్కడ “మంజిత్” గ్రూపు విద్యార్థి దుండగుల దళాలు- రాసున్న ఎన్నికలలో పాల్గొంటామంటూ ప్రకటనలు చేస్తున్నాయి. కేవలం తీవ్రవాదులు ప్రజల్ని బెదిరించి వోట్లు పోలుచేయించుకొనే ఎన్నికలు- ఒకసారి పార్లమెంటు విషయంలో “చవి” చూశాం కనుక- అటువంటి ప్రమాదం రాకుండా, కమ మెలుకువతో-ప్రజాస్వామ్య వరమవదనోపాసాలకి “పునాది పని” యిప్పటి నుంచే అందరూ చేయడం మంచిది. అదే విధంగా “కాశ్మీర్” విషయంలో భారత పాకిస్తాన్ మధ్య అధికార స్థాయి చర్చల ద్వారానైనా- లేదా అంతర్జాతీయ మోత్తిడి ద్వారానైనా అక్కడ తీవ్ర పరిస్థితులకు ఉపశమనం కలిగించి- విరామం సాధించి- శ్రీనగర్ ను వదిలి పారిపోయిన ప్రజలవైనా తిరిగి, అక్కడకు చేర్చడం కేంద్రప్రభుత్వ తక్షణ కర్తవ్యం!

పంజాబ్ కాశ్మీర్ లో ఒకటి జాతీయ గీతంలో ఉన్నది, మరొకటిలేదు కాని యీ రెండూ జాతీయ స్రవంతిలో అతి ముఖ్యమైన అంతర్జాగాల అంతర్వాహనులు అన్న మాట అందరూ గ్రహించాలి!

శాంతికోసం చేతులు కలుపుతున్న భారత్-రష్యాల మైత్రికి ప్రతినిధులు ముస్కోలో
పరస్పరాభినందనలు తెలుపుకుంటున్న దృశ్యం.

బెల్లం ముక్కుకి వీములు వట్టుడం మావేస్తా
యేమో కాని- డబ్బుతో వ్యవహారమున్న
చోట అవినీతి అంటకుండా వుండదు.
ఎన్నుకోబడిన ప్రజాప్రతినిధుల మీద- వారు
మంత్రులు ప్రధాన మంత్రులు అయినా
కూడా డబ్బుకు కక్కుర్తి వడ్డ నందర్నాలు
వవిత్ర భారత దేశంలో కొత్తకాదు- అధికా
రులు 'గడ్డి' తినటంలో లోకరీతికి భిన్నమైన
రీతి ఏమీ లేదు. ఇది యిందుగల దందులే

కంచె మేసిన చేను.....

దను నందేహం వలదు అవినీతి అంతలా
వున్నదే. ఇది ప్రజాస్వామ్య దీపం క్రింద
"పీడ" లాంటిది కాని న్యాయ వ్యవస్థ
అందులోను పైకొడ్డు న్యాయమూర్తుల అవి
నీతి మనం సర్వసాధారణంగా వినం. కాని
యిటువంటి దౌర్భాగ్యం కూడా యిటీవల
భారతదేశాన్ని వరించింది. "జస్టిస్"కి
నాడుకు అయిన జస్టిస్ సి. రామస్వామి
మీదనే అధికార నడుసాయాల దుర్బిని
యోగం కేసు వచ్చింది. ఏయే అవినీతి

వ్యవహారాలు జరగకుండా చట్టం ద్వారా
సంఘాన్ని కాపాడాల్సి వుందో అదే వ్యవస్థకి
చెందిన ప్రతినిధి అట్టి ప్రజాభావకి లోసు
కావటం- అది యింపుమింపు ప్రాథమిక
విచారణలో బయటపడటం- దాంతో ఆ
సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తిని నిర్బంధంగా
శలవు మీద యింటికి వంపడం- స్వతంత్ర
భారత చరిత్రలో మొట్టమొదటిసారి జరి
గింది.

సుప్రీంకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి

శ్రీ వ్యవసాయి తన రెండు చేతులా యెన్నో
కేసులు విచారించి తీర్పు యిచ్చి వుంటారే
మోగాని- తన నహచరుడు ప్రముఖ న్యాయ
మూర్తి అయిన రామస్వామి మీద "డబ్బు"
దుర్బినియోగం చేశాడన్న ఆరోపణల మీద
విచారించవలసి రావటం చాలా విచార
కరం. పైకొడ్డు న్యాయమూర్తిగా శ్రీరా
మస్వామి చాలా సుప్రసిద్ధుడు- వండబో
పర్యానా పైకొడ్డుల 'పీఠం' మీద 'అయిన
చాలా కాలం కూర్చున్నారు- కాని అడిల్
నివేదికలలో అయిన స్వాతంత్ర్యధారాలతో దొరి
కిపోయారు. నత్రికల కెక్కిన 'జస్టిస్' మీద
"జస్టిస్" చెప్పవలసిన బాధ్యత ప్రధాన
న్యాయమూర్తి మీద వడ్డది. అయిన
కేసు అంతా వరిశీలించి- జులై 23 నుంచి
శ్రీ రామస్వామికి 'విశ్రాంతి' ప్రసాదిం
చారు. ఈ కేసు దర్బాస్తు పూర్తి అయ్యే
దాకా అయిన యితర కేసులమీద విచా
రించే పొక్కు కోల్పోయారు.

శ్రీ రామస్వామి టెలిఫోన్ బిల్లులు,
యింటి ఫర్నిచర్ బిల్లులు అనూహ్యంగా
వుండేవిట- మోటారు శకటాల వాడకం
సంగతి నరేనరి- న్యాయమూర్తి కదా అయి
నను "తాక" గలవాడెవ్వడు? అనుకున్నా
రేమో కాని.... నత్రికల వాళ్లు తీగే చొర
కంగానే డొంకంతా లాగే రకం కదా...
న్యాయమూర్తి కూడా చట్టానికి అతీతుడు
కాదు- అతని ఖర్చులు గూడా అవరిమితం
కాకూడదు- ప్రజల వోట్ల కోసం- ఎన్నికల్లో
తనకున్నదంతా అమ్ముకొని బయటపడ్డ
ఎమ్మెల్యేలు, ఎం.పి.ల సంగతి వేరు. వారికి
బలహీనతలుంటాయి. కాని- న్యాయమూర్తి
వదలిని అంచెలంచెలుగా చేపట్టేటందుకు
నీతీనిదాయితీ ప్రతిభా సర్వస్వం యివే పెట్టు
బడులు. అటువంటి చోట యిలాంటి ప్రజా
భాలు ప్రమాదకరాలు. జస్టిస్ న్యాయ
మూర్తి కేసు దేశంలోని న్యాయమూర్తు
లకు ఒక హెచ్చరికగా వుండాలన్నదే మన
కోరిక.

కాంగ్రెస్ కి ఎన్నికలా?

కొన్ని వార్తలు తమాషాగా వుంటాయి.
సంస్థాగత ఎన్నికలకు వోటుకొని అతి పెద్ద
పార్టీ కాంగ్రెస్ పార్టీలో ఇప్పడు సంస్థాగత
ఎన్నికలు- అంతా ప్రజాస్వామ్య వద్దలితో
జరుగుతాయని రాజీవ్ గాంధీ చేదీలు గల్లా
యిచ్చి మరి ప్రకటించడంతో కొంచెం నమ్మ
కంగానే వున్నది. "పై కమాండ్"లో ఎవ
రుంటే వారి యిష్ట ప్రకారమే ఢిల్లీలో
అయినా వల్లెలో అయినా కాంగ్రెస్ అధ్యక్ష

కార్యదర్శులు కార్యకర్తలను విర్రాటు చేయటం ముతుంటారు- అనలు ఆ మహావలువృక్షం పూదలు చాలా చోట్ల పుచ్చుపట్టిపోడానికి కారణం- అందులో ముఖాతగాదాలకి అశిత వక్షపాతానికి ఉన్నంత చోటు ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాలకి లేకపోవడమేనని "వోల్డ్ కాంగ్రెస్" వారంటారు- చాలా మంది "వోల్డ్" కాంగ్రెసు వారు ఇతర పార్టీల సారథ్యం వంపాదించుకొని కాంగ్రెసుని విడిచిపెట్టేశారు- ఇవాళ మిగిలిన వాళ్ళలో- "మానులేని దేశము నందు ఆముదపు చెట్టే మహావృక్షం" అన్న రీతి బడా వాయకులయిన వాళ్ళే! రాజీవ్ గాంధీ చిత్తుగా ప్రజలచేతిలో వోడిపోయిన తర్వాత గాని- యిందిరా కాంగ్రెస్ కి జ్ఞానదంతాలు రాలేదు. అక్కడ ముఖా రాజకీయాలు, రోడీల ప్రాబల్యం ఎక్కువయిన తర్వాత గాని ప్రజలు కాంగ్రెస్ ను వోడించలేదు- కాంగ్రెసు స్త్రీ యిలా పుండబట్టే- ఉత్తరాదిన పున్న వేడి చల్లారకముందే- చాచ్చు చూసుకుందామా? అనుకున్నట్లుగా పుంది బి.జె. పి. ఉబలాటం, సమాచార శాఖా మాత్యులయిన శ్రీ ఉపేంద్రకే ప్రత్యేకంగా శ్రీ అద్వాని మధ్యంతర ఎన్నికలకోసం ఇచ్చిన పేలుపు మరో రకంగా అనిపించటానికి ప్రత్యేక సమాచారం ఏమైనా ఉందిందో యేమో తెలియదుకాని- శ్రీ అద్వానిగారికి మాత్రం యీసారి ఎన్నికలు త్వరగా రావాలనే కోరిక సహజంగానే పుంటుంది. డక్టరేడాదిన బి.జె. పి. త్వరగా వెలగడం ఇంత త్వరగా సాధ్యం కాదని ఆయనకి తెలుసు. అంచేత దర్ లోను ఫ్రంట్ లోను ఐకమత్యం కోసం ఆయన వర్లిక్ గా నోరు పారేసుకున్నాడనుకోడం బ్రహ్మ- బాబ్రిమసేదు రామజన్మ భూమి వివాదం విషయంలో దిగినా దిగకపోయినా కూడా వస్త్రమే కాంగ్రెసుకి. అందువల్లనే- రాజీవ్ గాంధీకి పాత జన సంతోషాన్ని జనం పేరుతో హెచ్చరించక

తప్పలేదు- రామజన్మభూమి విషయంలో అన్నీ కలిసి రాకుండుగాక! వస్త్రే మాత్రం 'వ్రతి ఉద్యమం' ప్రారంభిస్తామంటున్నాడు కాంగ్రెసుకి మాత్రం కలిసిరాదు. తస్మాత్ ఇందిరా తనయుడు- ఆ ఉద్యమం ఎన్నికలు జాగ్రత్త, జాగ్రత్త!

త్వరలో

డా. కొత్త రవీంద్రబాబుమరో సస్పెన్సు సీరియల్

మోహినీ తాండవం!

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికలో ప్రారంభం

దిలీలిదీల

కాకాని
కమల

అసుర సంధ్యా సమయం.

ఇళ్లల్లో ఒకటొకటిగా దీపాలు వెలుగుతున్నాయి.

చిన్న మట్టిప్రమిదలో చమురుపోసి తులసికోట ముందు పెట్టింది వర్తనమ్మ.
తైలువేసి - వీధి తలుపులు తెరుస్తూ యధాలాపంగా తల ఎత్తిన వర్తనమ్మ పులిక్కిపడింది.

ఆ దృశ్యం చూస్తూనే అవిడ గుండె ఒక్కక్షణం అగి తిరిగి రెట్టంపు వేగంతో కొట్టుకోవటం మొదలుపెట్టింది.

“ఓరి భగవంతుడా” అనుకొంటూ ధధాలున తలుపులు మూసేసింది.

లయతప్పతున్న గుండె వేగాన్ని అదుపు చేసుకొంటూ ప్రక్కనేవున్న కుర్చీలో కూలబడింది.

క్షణం క్రితం చూసిన దృశ్యం మళ్ళీ కళ్లముందు కదిలింది.

మోకాళ్ళమీదికి అడ్డంగా చుట్టుకున్న గళ్ళలుంగి, చారల బసిన, మెళ్ళ తాయెత్తు, జుత్తుపోలిగాడిలా జిబ్బినెత్తి, ఎర్రటి కళ్ళు..... కోర మీసం!

తన ఇంటి గుమ్మానికి ఎదురుగా రోడ్డుమీద కరెంటు స్తంభానికి అనుకొని బీడీ తాగుతూ ఎర్రటి కళ్ళతో యిట చూస్తున్న ఆ రాడీవెధవ ఎవరు?

రోజూ యిదేసమయానికి నిఘాచేసినట్లు అదేవనిగా తన యింటముందు ఎందుకు తచ్చాడుతున్నాడు?

అలాంటి పాపిష్టి వెధవకి తన ఇంటితో ఏం వని?

రోజూ సాయంత్రం అయ్యేసరికి..... ఇదే సమయానికి ఎవరో ద్వాటి నేసి నట్లు తన ఇంటికేసి అదేవనిగా ఎందుకు చూస్తున్నాడు?

సాయంత్రం చీకట్లు ముసిరే నంతే వేళ ఇంటిముందు దీపంవేసి వీధి తలుపులు కాసేవయినా తీసిపెట్టటం తమ సంప్రదాయం.

కాని.....

ఈమధ్య తను ఎప్పుడూ వీధి తలుపు తెరిచినా వాడు ఎదురుగా ప్రత్యక్షం అవుతున్నాడు.

పోనీ..... ఏదో చూసీచూడనట్లు వదిలేద్దామన్నా యిది “చిన్న” విషయంకాదు. ముఖ్యంగా యిక్కడికి గత రెండు మూడు నెల్లగా తను బాగా గమనిస్తూంది.

వాడు.....

ఆ రాడీ వెధవ ఎవడోగాని.... సాయంత్రం అయ్యేసరికి తన ఇంటికి ఎదురుగా నిల్చుని అదేవనిగా ఇంటికేసి చూస్తున్నాడు.

తను ఆ విషయం గమనించినప్పటి నంగతికూడా వాడు గుర్తించాడు. అయినా వీసంఎత్తు భయంలేకుండా అలాగే నల్లరా యిలా కదులు మెదులు లేకుండా నిల్చుంటున్నాడు.

రోడ్డు అన్నాక తొంట్లెముది వెడతారు ఎవ్వారు.

అదికాదు.

కాని వీడు ప్రత్యేకంగాతన ఇంటిపై కన్నువేసాడు.

అసలు వాడు ఏ ఉద్దేశ్యంతో సాయంత్రం అయ్యేసరికి తన ఇంటిముందు తయారవుతున్నాడు?

ఓ రాడీవెధవ యిలా తన ఇంటి చుట్టు పహరా కాస్తున్నాడని ఇరుగుపొరుగు ఎవరైనా గమనిస్తే ఎంత అప్రతిష్ట?

వర్తనమ్మ గుండె గుధేలుమంది.

“భగవంతుడు తనకి ఘోరీ యిటు వంటి పరిక్షలు కూడా పెట్టబోతున్నాడా?”

వర్తనమ్మకి ఒక్కసారిగా తన వేదరికం, వెళ్ళికెడిగిన ముగ్గురు కూతుళ్ళు జ్ఞాపకంవచ్చారు.

వర్తనమ్మకి కుడికన్ను అదిరింది.

నెమ్మదిగా కుర్చీలోంచిలేచి కిటికీ దగ్గరకి వచ్చింది.

కిటికీరక్క చాటుగా నిల్చుని వీధిలోకి తొంగిచూసింది. ఆ రాడీవెధవ యింక లాభంలేదనుకున్నాడు కాబోలు..... అసహనంగా చేతిలో బీడీని కిందవడేసి, చెప్పకాలితోరాసి, ఒకసారి మెళ్ళని మళ్ళర్చి తీసి గట్టిగా దులవరించి, మళ్ళీ మెడ చుట్టూ చుట్టుకొంటూ వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నాడు.

“హమ్మయ్య! ఈరోజుకి గండం గడిచింది” అనుకుంది వర్తనమ్మ.

వాడు....అంగకి ఒక అడుగుచొప్పున వేస్తూ ప్రక్కనందు దిశగా వెళుతూ మళ్ళీ మధ్యమధ్య వెనక్కి తిరిగి తన ఇంటి గుమ్మంకేసి చూస్తున్నాడు.

వాడికి యిక్కడేంవని?

వర్తనమ్మ కనుబొమలు ముడుచుకున్నాయి.

“ఎందుకేమిటి పిచ్చిదానా?” అన్నట్లు మనసు అవహేళనచేసింది.

తనకి ముగ్గురు అడపిల్లలు.

ముగ్గురూ పెళ్ళికి ఎదిగవచ్చారు.

తనకా నెత్తిమీద గొడుగు లేదు.

మగతోడు లేకుండా తినో తినకో గుట్టుగా రోజులు గడుపుకొని వస్తున్నారు.

తన కూతుళ్ళు రోజూ బయటికి వెళ్ళి చిన్నో చితకో ఉద్యోగాలుచేసి ఇల్లు గడుపుతున్నారు.

ఆ రాడీవెధవ యిదింతా కనిపెట్టివుంటాడు.

“తన అడపిల్లలకి ఏ కేడన్నా తల పెట్టడుకదా? ఓరి భగవంతుడా? నాకేది

టానా-ఆంధ్రనచిత్ర వార పత్రికల సంయుక్త సాహితీ సంబరంలో

రూ.500/- బహుమతి పొందిన కథ

వర్తనమ్మ గమనించకపోలేదు.

వాడు సందుమలుపుతిరిగ్గానే “హమ్మయ్య శని విరగడయ్యింది” అనుకుంటూ గబగబ వీది తలుపులు బార్లా తెరిచి ఇంటిముందు శ్రేణువేసింది.

ఇంకా వూర్తిగా చీకట్లువడలేదు.

“దీపాలు వెలిగించుకునే వేళ ఈ రాడీవెధవకి భయపడి తలుపులు మూసు కోవాల్సి వస్తోంది” అని తిట్టుకొంటు దియ్యం చేట ముందుపెట్టుకుని గడవవారగా చతికిలవడింది.

యాంత్రికంగా దియ్యం విరుతోందన్న మాటేగాని వర్తనమ్మ మనసు పరిపరివిధాలుగా ఆలోచిస్తోంది.

వర్తనమ్మ పెద్దకూతురు రమణి తన గదిలో టేబిల్ ముందు కూర్చోని అపేను కాగితాలు రాసుకొంటుంది.

రెండవ కూతురు జయ పెరట్లో వేప చెట్టుకింద చల్లగాలికి మంచం వాల్చుకుని కూర్చోని పిల్లల వర్తిక్ష వేపర్లు దిద్దుకుంటుంది.

మూడవది ద్యోతి. పుస్తకాలు ముందెట్టుకొని లెక్కల్లో కుస్తీపడుతూంది. ఇంటర్ ఫైనల్ చదువుతూంది.

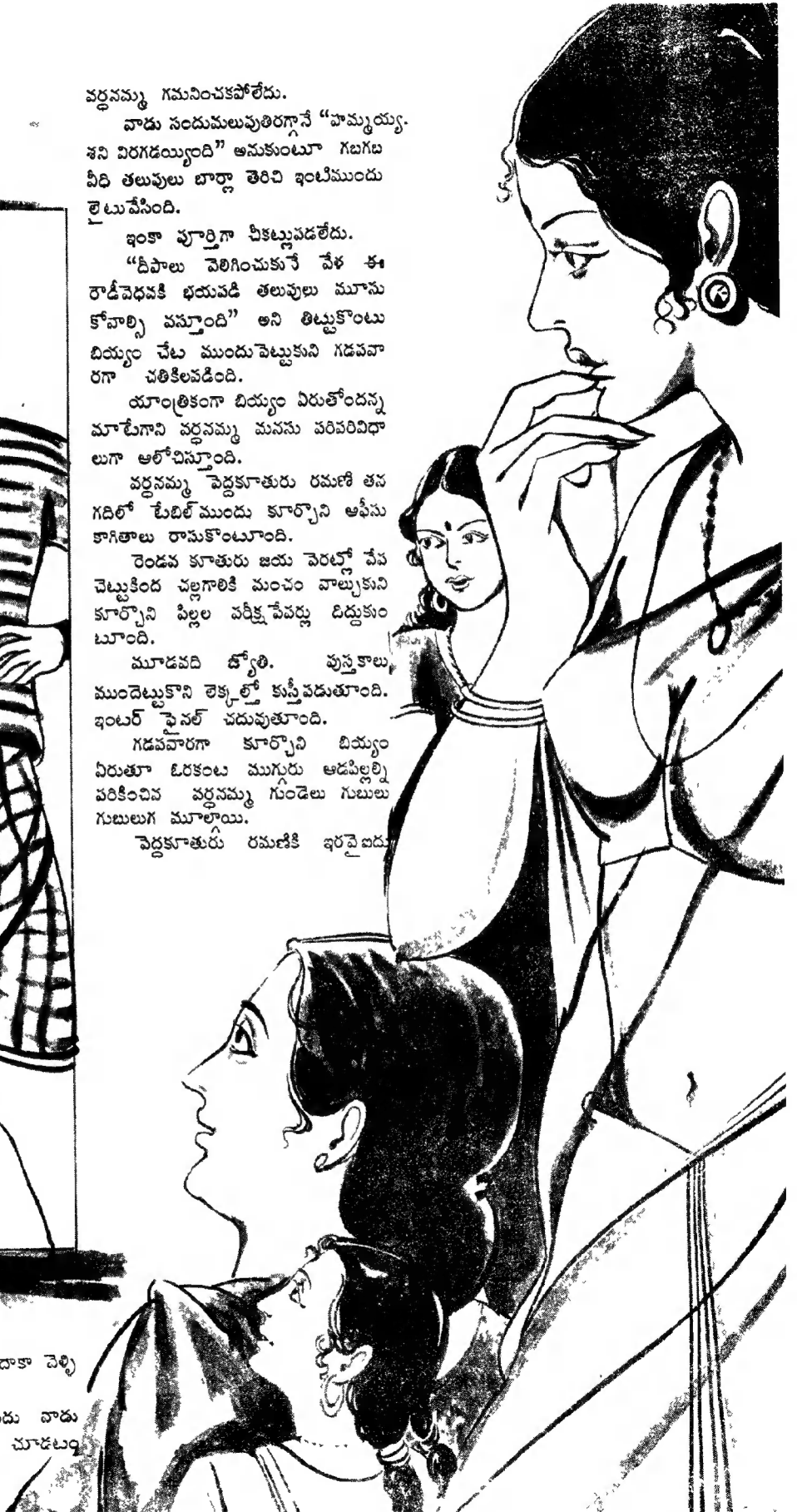
గడవవారగా కూర్చోని దియ్యం విరుతూ ఓరకంట ముగ్గురు అడవిల్లల్ని పరికించిన వర్తనమ్మ గుండెలు గుబులు గుబులుగా మూలాయి.

పెద్దకూతురు రమణికి ఇరవై ఐదు

దిక్కు..”

ఆ రాడీవెధవ సందుచివరదాకా వెళ్లి పోయాడు.

సందుమలుపు తిరిగేముందు వాడు మళ్ళీ ఒకసారి వెనక్కి తిరిగి చూడటం

వెళ్ళి ఇరవై ఆరు వస్తున్నాయి. ఒక వ్రేవేలు కంపెనీలో టైప్స్ట్ కమ్ క్లర్క్ గ వనోచేస్తోంది. రెండేళ్ళుగా దాని పెళ్ళి చెయ్యాలని తాపత్రయపడుతూంది. అయినవాళ్ళందరినీ అడుగుతూంది ఎక్కడైనా మంచి సంబంధం వుంటే చెప్పమని.

అయినా యంతవరకు కుదరలేదు. డబ్బుమూట చేతిలో వట్టుకుంటే కుదురుతుంది.

కాని అంత డబ్బు తనదగరలేదు. రెండోది జయ. వచ్చే భాద్రప దానికి దానికి ఇరవై మూడు వెళతాయి. బియ్యి ట్రయినింగ్ పూర్తిచేసి గవర్నమెంటు ఉద్యోగంకోసం ప్రయత్నంచేస్తోంది. కాని ఇంతవరకు మోక్షంలేదు. ప్రస్తుతం ఒక వ్రేవేలు ఫ్రైన్ స్కూల్లో పనిచేస్తోంది.

రమణి కంటే జయ అందంగా వుంటుంది.

చామనఛాయలో వున్నా బొమ్మలా కళ్ళు తిప్పకోలేని అందం దానిది.

పోనీ దానికి కుదిరినా చేసేద్దాం అని తాపత్రయపడుతూంది తను.

పాతిక యిస్తారా? ముప్పై యిస్తారా? లాంఛనాలు ఎలో జరిపిస్తారు? అడవడుచుకట్టుం ఎంత....? అని అడుగుతున్నారు తప్పించి, పిల్ల అందచందాలు, గుణగణాలు గురించి అడగటంలేదు.

వై ఇద్దరికీ గతిలేదు.

ఇంక మూడవదాని గురించి ఏం ఆలోచిస్తుంది?

ఆరు సంవత్సరాల క్రితం తన భర్త పారాత్మ్య మరణించాడు.

భర్త బ్రతికున్న రోజుల్లోకూడా వైభవాలు అనుభవించిందేం లేదు. అంతా అతుకుల జీవితమే.

కాని ఎందుకో.....ముగ్గురూ అడపిల్లలే అయినా భయం అనిపించేదికాదు.

“ఏదో ఒక విధంగా అడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళుచేసి వంపించలేమా?” అనుకునేది.

కాని భర్త గతించాక అడపిల్లలు గుండెలమీద కుంపట్ల లాగ అనిపిస్తున్నారు.

వాళ్ళ పెళ్ళి గురించి ఆలోచిస్తే నిద్ర వట్టటంలేదు.

రోజులు బాగుండలేదు.

దెబ్బతిన్న ప్రాణం కావటంతో ఏక్షణం ఎలా వుంటుందో అన్న బెంగ.

పైగా తన కూతుళ్ళు చదువుకుని ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు.

వాళ్ళ బ్రతుకు వాళ్ళు బ్రతుకుతున్నాలోకానికి కన్నెర్రగానేవుంది.

శిలలో శిల్పం

“వర్తనమ్మ కూతుళ్ళు గుర్రాల్లా ఎదిగారు. ఇంకా వెళ్ళిళ్ళు ఎప్పుడు చేస్తుందో” అని యిరుగుపొరుగు చెవులు కొరుక్కుంటున్నారు.

“వర్తనమ్మా! నీకు తిండెలా సయిస్తోంది? నిద్రెల్లా పడుతూంది?” అని హాళనగా ఎకసెక్కాలాడుతున్నారు.

ఇంతకుముందు అంటే నాలుగు నెల్ల క్రితం కోవల ప్రక్కన మెరకవీధిలో ఒక చిన్న ఇంట్లో అద్దెకి వుండేవారు. తన భర్త బ్రతికివున్న రోజుల్లో కంపెనీ క్వార్టర్సులో హాయిగా వుండేవారు.

కాని ఆయన గతించాక ఆ క్వార్టర్సు ఖాళీ చెయ్యాలి వచ్చింది. అందుకని క్వార్టర్సు కంపెనీకి అప్పగించి ఆ మెరకవీధిలో అద్దెకి దిగారు.

నాలుగు సంవత్సరాలపాటు ఆ ఇంట్లో

శ్రీమతి కాకాని కమల

‘శిలలో శిల్పం’ కథానిక రచయిత్రి శ్రీమతి కాకాని కమల ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక పాఠకులకు అన్ని వీక్షలకు సుపరిచుతురాలే! వీరు తనను పరిచయం చేసుకుంటూ-

“నన్ను ఒక రచయిత్రిగ నిలబెట్టింది, నా రచనలకి ఒక గుర్తింపు నిచ్చింది నా ప్రియమైన ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక. అందుకని ఆంధ్రపత్రిక వీక్షికి నేనెంతైన ఋణ పడివున్నాను. ఎక్కువగా కథలు వ్రాయటం, మంచి సబ్జెక్ట్ దొరికినప్పుడు నవల వ్రాయటం నా కిష్టం. లానా ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రికలకి నా కృతజ్ఞతలు” అని మాత్రం రాశారు. అపుడు వారు అందరికీ తెల్సగా.

బాగానే వున్నారు. కాని వున్నట్టుండి ఆ ఇంటి గలాయన ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యమన్నాడు.

ఇంటికి రివేర్స్ చేయించి రిమాడలింగ్ చేయిస్తాట్ట. అందుకని ఆ ఇల్లు ఖాళీ చేసి గాంధీబొమ్మవీధిలో వున్న ఈ చిన్న ఇంట్లోకి అద్దెకి వచ్చింది.

ఈ ఇంటికొచ్చాక ఒక నెల రోజులు బాగానే హాయిగా గడిచిపోయింది. మూడు

నెల్లనుంచే... ఈ రాడీ వెధవ బాధ పట్టుకొంది.

రోడ్డు చివర మలుపు దగ్గర వున్న కిల్చీబడ్డిలో... ఎప్పుడూ కూర్చుంటాడని, ఉదయం, సాయంత్రం తను బస్సు కోసం స్టాపులో నిల్చున్నప్పుడు అలా చూస్తూ వుంటాడని, సాయంత్రాలు తన వెనకాల పాలో అయి ఇంటిదాకా వస్తాడని జయ చెప్పినప్పుడే మనసు కీడు శంకించింది.

తరువాత సాయంత్రాలు కనుచీకట్లు ముసిరే వేళ ఇంటిముందు కాపుకాసినట్టు హాజరవ్వటం మొదలుపెట్టాడు.

దాంతో వర్తనమ్మ గుండెల్లో రైళ్ళు పరిగెట్టటం మొదలెట్టాయి.

పోనీ ఇల్లు మారుద్దామా అంటే....

అద్దెకి ఇల్లు ఓ పట్నాన దొరుకుతుందా?

ఆ రాడీవెధవకి జయ వనిచేసే స్కూలు తెలుసు. అలాగే రమణి నవ చేసే ఆఫీసు, జ్యోతి చదివే కాలేజీ కూడా తెలిసే వుంటాయి.

ఒహవేళ తెలియకపోయినా వనిగట్టుకొని ఈపాటికి తెల్సుకొనేవుంటాడు.

ఆలోచనమధ్య కొట్టుకొనిపోతున్న వర్తనమ్మ “అమ్మా” అన్న కూతురు పిలుపుకి వులిక్కిపడింది.

“ఏంటమ్మా! దియ్యం అన్ని గుప్పిళ్ళతో కింద పోస్తున్నావ్?” అంటూ కూతురు జ్యోతి పకవకా నవ్వుతుంటే వర్తనమ్మ తబ్బిబ్బువడింది.

“అయ్యయ్యా! ఏవిటో చూసుకోలేదే!” అంటూ నేలమీద చిలికిన దియ్యం ఎత్తి చాట వట్టుకొని వంటగదిలోకి వచ్చి వంట పనిలో నిమగ్నం అయ్యింది. ఆ రాడీవెధవ బారినుంచి ఎలా బయటపడాలా అన్న ఆలోచన మాత్రం వదలేదు.

*** **

చూస్తూ వుండగానే మరో నాలుగు రోజులు గడిచిపోయాయి.

ఆ రాడీ ఇంటిముందు సాయంత్రాలు హాజరు వేసుకోవటం మాత్రం మానలేదు.

అరోజు అదివారం
వర్తనమ్మ చిన్న పిండివంటతో తీర్చి
వంట చేసింది
అంతా కల్పి నరదాగా భోజనాలు చేసి
విశ్రాంతిగా వడుకొని కబుర్లు చెప్పకొం
టున్నారు

మొము మధ్యాహ్నం రెండు దాలు
తూంది

సరిగ్గా ఆ సమయంలో వీధి తలుపు
లమీద టకటక శబ్దం అయ్యింది

అఖిరి పిల్ల జ్యోతి ఛంగున లేడిలా
దూకుతూ పెళ్లి తలుపు తీసింది

పోతపోసిన రాతి విగ్రహంలా గడప అవ
తల నిల్చున్న వ్యక్తిని చూస్తూనే కెప్పున
కేకవెట్టి "అమ్మా" అంటూ లోపలికి
వరిగెత్తుకొని వచ్చింది

ఆ కేకకి అదిరిపడిన వర్తనమ్మ, "ఏము
యిందే తల్లి" అంటూ గళాల్ని వీధి వసా
రాలోకి వచ్చింది

ఖంగారుతో జయ, రమణి తల్లిని అను
సరించారు

బెదిరిన గొడ్డులా లోపలికి వరిగెత్తి
వస్తున్న జ్యోతి ఒళ్ళంతా చెమట వట్టే
సింది మనిషి గజగజా వణికిపోతూంది

ఎదురుగా

గడవ దగ్గర నిల్చున్న ఆ రాడీ వెద
దన్న చూడగానే కూతురు ఎందుకు కేకలు
పెడుతోందో వర్తనమ్మకి అర్థం అయిపో
యింది

"ఓరి భగవంతుడా! తను అనుకొ
న్నంత అయ్యింది వీడు సేరాసరి తన
ఇంట్లోకే వచ్చేశాడు" అనుకోగానే వర్తన
మ్మలో రోషం ఎగబిమ్మింది

ఎక్కడలేని ధైర్యం వచ్చేసింది

మూలనున్న చీపురు అందుకుని
దూకుడుగా ముందుకి వెళుతూ నోరంతా
తెరిచి గట్టిగా ఏదో అరవబోయింది.

కాని

భయంతో గొంతు పిడచకట్టుకొనిపో
యింది

అది గమనించిన ఆ రాడీ "భయం
లేదు" అప్పట్లు చేతుల్లో నైగచేస్తూ గడవ
దాటి గదిలోపలికి వచ్చాడు

అభ్యర్థనగా రెండు చేతులు జోడించి
వర్తనమ్మకేసి చూస్తూ - "అమ్మా! మీరు
నాగురించి అనవసరంగా భయపడకండి
నావల్ల మీకు ఎలాంటి కీడు జరగదు" అన్నాడు.

గగన తలంలో నీలివీలి మబ్బుల్లోంచి
అదృశ్యంగా దేముని మూటలు విసిపిస్తు
న్నట్లు

మత్తీ

సినిమాలోకి

ముంతాడే

పదహారు సంవత్సరాల తర్వాత మత్తీ
చిత్రరంగంలోకి అడుగుపెడుతోంది
ముంతాడే. పహలాత్ నిహలాసీ నిర్మి
స్తున్న 'అందియన్' చిత్రంలో పెక్కిగా
నటించిందట, అదీ కొడుకుని వెంటేసు
కొని పార్కులో పాటపాడుతూ. ఇది
ఎబ్బెట్టుగా వుందని అనటంతో నిహలాసీ
కొద్దిగా మార్పు చేశాడట. ఆ చిత్రం ఏ
మాత్రం విజయవంతం అవుతుందో మరి!

అతను ఆ మాటలు వలుకుతున్నప్పుడు
ఆ గదిలో నూది కిందపడితే విసిపించేటం
తటి నిశ్శబ్దం ఆవరించింది

"అమ్మ" అన్న అతని పిలుపు ప్రపం
చంలోని మనుకారాన్నంత వడగట్టవట్టు
అనుభూతి రగిలించింది

కరుకుదేలిన నల్లరాయిలాంటి అతని
మొరలు రూపంలోంచి అంతటి తియ్య
దనం విసిపిస్తుంటే ఖంగుతిన్నట్లు అప్ర
తిభులయిపోయ్యారు

అంతలోనే -

అతడు పెళ్లి రెండు అడుగులు
ముందుకి వేసి గదిమధ్యకి వర్తనమ్మకి
నాలుగ్గజాల దూరంలోకి వచ్చి నిల్చున్నాడు
ప్రాదేయ పూర్వకమైన భక్తులతో
వర్తనమ్మకేసి చూస్తూ-

"అమ్మా! నా రూపాన్ని నా ప్రవ
ర్తన్ని చూసి మీరు భయపడటం సహజమే
విజంగానే నేను ఈ పేట రాడీవి కానీ
నావల్ల మీకు ఏకీడు జరగదు చాతనయితే
మీకు మేలు చెయ్యాలన్నదే నా తాప
త్రయం నాకూ తల్లి-చెల్లి అనే బంధాలు
తెలుసు ముందు భయం లేకుండా నేను
చెప్పేది పాపదానంగా వినండి" అదృ
శ్చిస్తున్నట్లు చేతులు జోడించాడు
వర్తనమ్మకి కాస్త పూపిరి వచ్చినట్లు
అయ్యింది

"అబ్బే భయపడటం లేదు
నాయనా! ఏదో చిన్న పిల్లకదా ఇం
తకీ నీ నేరేమిటి బాబూ!" అంది
కాస్త విబ్బరం తెచ్చుకుంటు

తల్లి వెనకచాటుగా నక్కిన ఆడపి
ల్లలకి కూడా కాస్త ధైర్యం వచ్చినట్లు
అయ్యింది

బిగుసుకున్న ముఖాల్ని కాస్త సడలిం
చారు

"ఇంతకీ నీ పేరు" వర్తనమ్మ
అడిగింది

"నా పేరు గంగాధరం అమ్మా! కాని
ఒకప్పటి నా అసలు పేరు అది ఇప్పుడు నా
పేరు గంగులు పేట రాడీ గంగులు"
వర్తనమ్మ చూపులు తేలిపాయ్యాయి
నాలిక తడబడింది

"అ అలాగా కాని ఈ రాడీ"
గంగులు చిన్నగా నవ్వాడు

"అది చెప్పటానికే వచ్చాను తల్లి
నా కథ వినేముందు మీరు ఈ ఫోటోలు
చూడండి" అంటూ ఒకపారి జయకేసి
అభిమానంగా చూసి జేబులోంచి ఒక చిన్న
కవరు తీసి వర్తనమ్మకి అందించాడు

అదుపు తప్పతున్న గుండె వేగాన్ని
సముదాయించుకుంటు వర్తనమ్మ కవరు
విప్పి అందులోని ఫోటోలని బయటకి
తీసింది

"హామ్! అవన్ని నా ఫోటోలు"
అంది జయ వుత్సాహంగా

వర్తనమ్మ ముఖం వెలాతెలా బోయింది
అవును

అవన్ని జయ ఫోటోలు

• ఆఫ్ శారీలో ఆకుచాటు పిందెలా
అందంగా వయ్యారాలు పోతున్న జయ
ఫోటోలు రంగురంగుల్లో వివిధ భంగి
మల్లో

వర్తనమ్మ ఎర్రబడుతున్న కళ్ళతో

చివ్వున తల ఎత్తింది.

“ఇ...ఇవన్నీ మా.... అమ్మాయి ఫోటోలు. నీ.... దగ్గరకి ఎలా వచ్చాయ్?” కనురుతున్నట్లు అడిగింది.

గంగులు చిరునవ్వు నవ్వాడు.

“ఇంకాకసారి జాగ్రత్తగా చూడండిమ్మా. అవన్నీ మీ అమ్మాయి ఫోటోలా?”

వర్తనమ్మ కళ్లు చికిలించి మళ్ళి ఒక సారి తేరిపార ఫోటోలకేసి చూసి కూతుళ్ళకి అందించింది.

“అబ్బే! నండేహం లేదు బాబూ! ఇచ్చి మా అమ్మాయి ఫోటోలే” అంది.

“చెల్లమ్మా! నువ్వు చూడు తల్లి” అన్నాడు గంగులు జయకేసి చూస్తూ. జయ ముందుకి వెనక్కి ఆ ఫోటోలని తిరగేసి చూస్తూ- “అవును. ఇవి అచ్చంగా నా ఫోటోలే. కాని.... ఈ డ్రెస్.... నాదికాదు. అసలు ఈ ఫోటోల్లో నేను ఎవ్వడూ ఫోటోలు తీసుకోలేదు. నాక నలు డాన్సు రాదు” అంది గంగులు కేసి కోపంగా చూస్తూ.

గంగులు మళ్ళి వేదాంతాలా చిరునవ్వు నవ్వాడు.

వర్తనమ్మకేసి తిరిగి “అవునమ్మా! ఆ బట్టలేకాదు. ఆ అమ్మాయి కూడా మీ అమ్మాయి కాదు. అది నా చెల్లెలు తులసి....”

“.....” తల్లికూతుళ్ళు ఒక్కసారే అశ్చర్యపోయారు.

“అ.... నిజంగానా?” అన్నారు విభ్రాంతిగా.

“నిజంగానే తల్లి. ఆ ఫోటోలన్నీ సాక్షాత్తు. నా బంగారు చెల్లి తులసివి.

శిలలో శిల్పం

అది చదువుకున్న స్కూల్లో డాన్సు నేర్పించేవారు. నా చెల్లెలు అందాలభరిణి అని ముచ్చటపడి వాళ్ళ డాన్సు టీచరు కోరి కోరి మా తులసికి డాన్సు నేర్పించింది. అప్పుడు తీసుకున్న ఫోటోలే అవ్వి....”

“అలాగా? మరి ఇప్పుడు నీ చెల్లెలు ఎక్కడుంది?”

తల అటు ఇటు కదిలిస్తూ “అది...ఇప్పుడు లేదమ్మా. అది పుంటే నేను ఇలా అయ్యేవాడినే కాదు. గంగాధరం పేరుతో గౌరవంగా బ్రతికేవాడ్ని.”

అయోమయంగా చూసింది వర్తనమ్మ. “అదేమిటి?”

“అది చెప్పాలనే వచ్చాను తల్లి. నాకు పూహలు తెలిసే వయసుకే మా నాన్న చనిపోయాడు. పొలంలో కూలిపన్ను చేస్తూ మా అమ్మ రెక్కలు విరుచుకొని నన్ను చెల్లిని పెంచి పెద్ద చేసింది. అప్పుడు నేను ఇంటురు చదువుకొనేవాడ్ని. చెల్లి వదవతరగతిలోకి వచ్చింది. మేం ఊరిచివర ఒక గుడిసె వేసుకొని వుండేవాళ్ళం. చెల్లి అందం ఎలాంటి వారిని అట్టే నిలబెట్టేది. కాని.... దాని అందమే దాని బ్రతుక్కి శాపమైపోయింది. అమ్మగారూ! దాని జీవితాన్ని బలితీసుకుంది. దానిమీద కన్నేసిన కొంతమంది ధనవంతుల అబ్బాయిలు, మా పేదరికాన్ని లోకువగా తీసుకొని, పొంచి అవకాశం చేజిక్కించుకొని దాని బ్రతుకుని కాలరాసేవారు. చిరుతపులి వాతవద్ద జంక పిల్లలాంటి దాని శవాన్ని పోలీసులు రెండు

రోజుల తరువాత మా గుడిసె ముందు వదేశారు. డబ్బు పలుకుబడి లేనివాళ్ళం దాని శవాన్ని చూసి ఏడవటం తప్పించి ఏమి చెయ్యలేక పోయాం. అమ్మకి చెల్లి అంటే ప్రాణం. దాని హతాత్ మరణం చూసి తట్టుకోలేని అమ్మకి మతిభ్రమించింది. ఇప్పుడు మా అమ్మ పిచ్చాసుపత్రంలో వుందమ్మగారూ....”

“అయ్యో!” అంది వర్తనమ్మ.

నేను.... ఆరోజుల్లో ఎంతో మృదువుగా, సాఫ్ట్ కంగా వుండేవాడిని.

కాని చెల్లి మరణం, అమ్మ అనారోగ్యం... నాలో ఏమయ్యిందో తెలియదు. నాలో మృదుత్వం చచ్చిపోయింది. చదువుమీద ఆసక్తి నశించిపోయింది.

మెత్తటి వెన్నవూసలాంటి నా మనసు కరుకురాతి శిలగా మారిపోయింది. దాంతో పాటు నా రూపాన్ని మార్చుకున్నాను. మెత్తటివాడ్ని కత్తిలాగ అయ్యాను.

ఇదివరకు కంటే ఇప్పుడు నా జీవితం బాగుంది.

అందరూ నన్ను చూసి భయపడతారు.

ఒంగి ఒంగి సలాము చేస్తారు.

అడగకుండానే నా అవసరాలు చూస్తారు. ఈనాములు ముట్టచెప్పతారు. ఇదివరకు డబ్బుచ్చినా కనురుకొంటు సరుకులు ఇచ్చే పాపుకారు ఇప్పుడు “డబ్బు దేముంది” అంటు ఇంటికే సరుకులు పంపుతాడు.

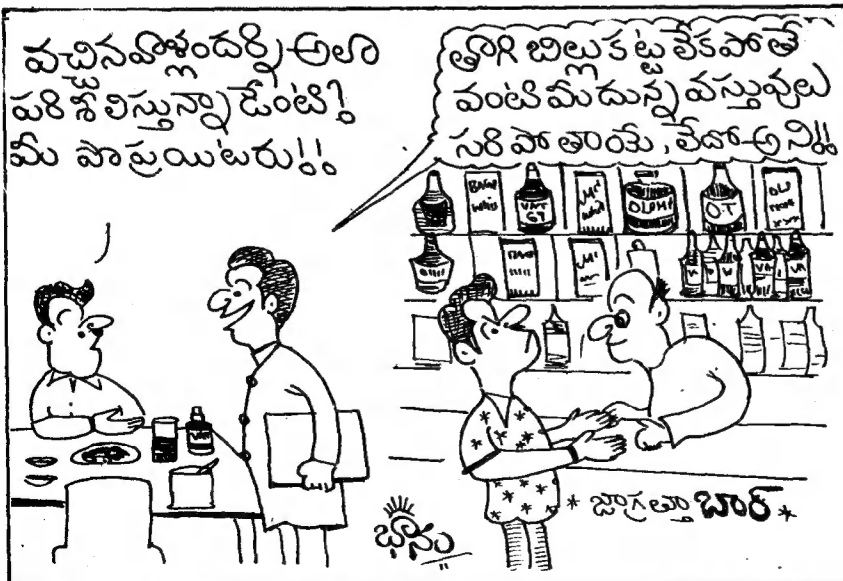
బరేడబారిన మనసులోంచి బ్రతుకుతెరువు నేర్చుకొన్నాను.

కాని.....మా అమ్మ చెల్లిపోయిన దిగులుతో అవిడ మంచం వట్టేసింది. మతిస్థిమితం తప్పిన అవిడవై డ్రాక్టర్ల వైద్యం పనిచెయ్యటంలేదు....” గంగులు కంఠం రుద్దం అయిపోయింది. రెండు చేతుల్తో ముఖం దాచుకొంటు శక్తి లేనివాడిలా గభాల్ నేలమీద కూర్చుండిపోయాడు.

అంతవరకు అతను చెప్పన్నది వింటు పూపిరి విడవటం కూడా మర్చిపోయి బొమ్మల్లా వుండిపోయిన వర్తనమ్మ, కూతుళ్ళల్లో చలనం వచ్చింది.

“అయ్యయ్యా! విడవకు బాబూ” అంటూ వర్తనమ్మ అతడికి కాస్త దగ్గరగా వచ్చి ఓదారుస్తున్నట్లు చెప్పింది.

గంగులు దుఃఖాన్ని అదుముకొంటూ “అమ్మా! నాలుగునెల్ల క్రితం బస్సుస్టాపు దగ్గర మీ అమ్మాయిని చూశాను. చచ్చిపోయిన నా చెల్లెలే ఆ అమ్మాయో లేక ఆ అమ్మాయే నా చెల్లెలే... అర్థంకాని భ్రమతో వెంటడించాను. మనిషిని పోలిన

మనిషి పుంటాడంటారు. సృష్టిలో ఒక పోలికల్లో పున్న మనుష్యుల్ని ఏడుగుర్ని సృష్టిస్తాడుట భగవంతుడు. మీ అమ్మాయిని చూశాక ఆ మాట ఎంత నిజమో తెలివచ్చింది. ముఖ్యంగా దిగులుతో మంచం పట్టిన మా అమ్మ కళ్లముందు ఒక్కసారి మీ అమ్మాయిని పించోవెడితే మా అమ్మకి తప్పకుండా జబ్బు తిరుగుముఖం పడుతుందన్న ఆశ నాలో రోజు రోజుకి ఎక్కువైపోతుంది. మీ కుటుంబం గురించి వివరాలన్నీ తెలుసుకొన్నాను. మగదిక్కు లేకుండా ఒంట రిగా పుంటున్నారని తెల్సి జాలిపడ్డాను. ఇవాళ కాకపోతే రేవయినా ఏదో ఒక నాడు ఈలోకం మీకు కీడుచేస్తుందన్న భయం నాది. నా రక్షణ మీకు పుంటే మంచిదని తాపత్రయ పడుతున్నాను. ఆ కిల్లిబడ్డి దగ్గర పోకిరికుర్రాళ్లు నిల్చుని రోజు బస్సుస్టాపుకి వచ్చే మీ అమ్మాయి గురించి అనాకులు చవాకులు విసురుకోవటం నాకు తెల్సైంది. ఇప్పటికే ఒక చెల్లిన పోగొట్టుకొన్నాను. ఇంకో చెల్లిన కూడా పోగొట్టుకోలేను తల్లి. నా మాట నమ్మండి....." అన్నాడు.

"అయ్యో ఎంత మాట నాయనా! ఈరోజులో కూడా నీలాంటివాళ్లు పున్నారనుకుంటేనే ఆశ్చర్యంగా వుంది" అంది వర్ధనమ్మ.

"అమ్మగారూ! ఇంతకి నేను మీ ఇంటికి వచ్చిన కారణం అసలు చెప్పనే లేదు. కాదనకుండా మీరు నాకు ఒక నభయం చెయ్యాలి. ఆ తరువాత మీకు ఇష్టం పుంటే మీ ఇంటికి వస్తాను. లేకపోతే ఈ భాయుటికీ కూడా రాను. మృత్యుముఖంలో పున్న నా తల్లిమీద, చచ్చిపోయిన నా చెల్లిమీద అనగా చెప్తున్నాను. దయపుంచి ఒక్కసారి నావెంట ఆసుపత్రికి మీ అమ్మాయిని పంపండి. కడ తేరిపోతున్న ఒక వృద్ధురాలి ప్రాణాన్ని కాపాడండి. దయపుంచి కాదనకండి." గంగులు వొంగి వర్ధనమ్మ పాదాలమీద చెయ్యి చెయ్యి భాయ్యాడు.

వర్ధనమ్మ ఖంగారుతో గభాలి కాళ్లు వెనక్కి తీసుకొంది. మల్లి గంగులే అన్నాడు.

"ఇప్పుడు నాకు ఈ లోకంలో నా అనుకొన్న బంధం మా అమ్మ ఒక్కరే. దాక్టర్లు శారీరక అనారోగ్యం ఏది లేదని, మానసికంగా అవిడ దెబ్బతందని, పోయిన కూతురు కళ్లబడితేగాని కోలుకోదని అది అసాధ్యం గనక ఇంటికి తీసుకెళ్లి పొమ్మని

అనిల్ పట్న

మాధురి

విముఖత

మా ధురిదీక్షిత యిదీవల అనిల్ కపూర్ పట్న విముఖత చూపుతోంది. అమీర్ఖాన్ తో నటించిన ప్రేమగా అనిల్ కపూర్ తో నటించటం లేదట. అమీర్ తో నా జోడి సరిమాగుతుందికాని అనిల్ జోడి సరిపోదంటోంది. పాతొక రోత కొత్తొక ఎంత అని అందుకో అన్నారు కాబోలు. ఈ విముఖతకి కారణం అనిల్- ఇల్వా ఇరోధ్ కర్ అంటే యిష్టపడు తున్నాడు. అందుకో మాధురి- అనిల్ అంటే విముఖత చూపుతోందేమో?!

చెప్పారు. చచ్చిపోయిన చెల్లిన నేను ఎలాగూ తేలేను. అందుకే నాలుగునెల్లగా మీ అమ్మాయితో పరిచయం చేసుకోవాలని, మిమ్మల్ని ఒప్పించి ఎలాగైనా ఒక్కసారి మీ అమ్మాయిని మా అమ్మ కళ్లముందు నిల్పేవెట్టాలని తాపత్రయపడుతున్నాను. మీ అమ్మాయిని చూస్తూ మా అమ్మ తప్పకుండా కోలుకుంటుంది...."

"అలాగా?" వర్ధనమ్మ చిత్రంగా బుగ్గలు నొక్కుకుంది.

"అవునమ్మా. అందాక దయపుంచి ఒక్కసారి మీ అమ్మాయిని నావెంట ఆసుపత్రికి..." గంగులు నీళ్లు నిండిన కళ్ళతో తల్లి అరోగ్యం కోసం తప్పిస్తున్న నాడిలా రెండు చేతులు జోడించాడు.

మనిషిని రూపాన్ని బట్టి కాక స్వరూపాన్ని అంచనా వేయగలగటమే అసలైన వివేకం.

నల్లనిపన్ని నీళ్లు, తెల్లనిపన్ని పాలు అనుకుంటే పొరపాటునేమో!

బండరాళ్లు శిలలుగా పున్నప్పుడు విక్ర తంగానే కనిపిస్తాయి. కాని మంచి నెపుణ్యం గల శిల్పి చేతిలో అవి అంద మైన శిల్పాలుగ ఆకృతులు దాటుస్తాయి. రసపూదయుల ప్రశంసలు పూజలు అందుకొంటాయి.

సంఘం అనే శిల్పి చేతిలో మనిషి జీవితం కూడా అంతే!

సమాజం గంగులు రూపాన్ని విక్ర తంగా మార్చింది. సుకుమారమైన అతని మనసుని బండబారేలా చేసింది. కాని అ బండలోను కారుణ్యం ఇంకా ఇంకిపోలేదు.

మనసు మనుత ఇగిరిపోలేదు. అందుకే తల్లికోసం, చనిపోయిన చెల్లికోసం బాధ పడుతున్నాడు.

మనసు స్పందిస్తుంటే జాలిగా చూసింది వర్ధనమ్మ.

అప్పటికే ఐదు గంగులు దగ్గరగా వచ్చి "అమ్మని చూడటానికి హాస్పిటల్ కి వెడదాం వదన్నయ్యా" అంది అభిమానంగా.

గంగులు కళ్ళల్లో మెరుపులు మెరిశాయి.

"అమ్మా....తు....చెల్లమ్మా....జయ" అన్నాడు.

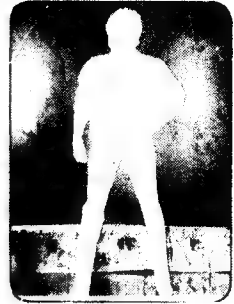
"అవును గంగాధర్. పద నేనూ వస్తాను" అంది వర్ధనమ్మ చెమ్మగిల్లిన కళ్ళు ఒత్తుకుంటూ.

చనిపోయిన చెల్లి తిరిగి వచ్చినంత ఆనందంగా గంగులు లేచి ఉద్యేగంగా అనువల్లివైపు అడుగులు వేశాడు.

సీరియల్

సూపర్ హీరో

మనెం శారద

సుధీర్ పెళ్లి రాయుడి చెల్లెలు కూతురితో ఘనంగా జరిగి పోయింది. పెళ్లికి వెళ్లి ఇంటి దారి పట్టేడు క్యమసుందర్.

అతని మనసంతా కల్లోల సాగరంలా వుంది.

మనిషి ఆయుమ నూరేళ్లు! అది పూర్తిగా బ్రతుకుతామన్న గ్యారంటీ లేదు. రోడ్డు మీద కొన్నే ఇంటివరకూ వెళ్లే నమ్మకంలేదు. ఎటు చూసినా ఏక్కితెంట్లు, అల్లర్లు, తహనులు, - మనిషి చావుకి దోహదం చేసే ఎన్నో అరాచకాలు జరుగుతున్నప్పటికీ మనిషి నిరంకుశంగా కావాల్సింది పోయి అత్యంత స్వార్థపరుడై పోతున్నాడు. ధనదాహం, పదవీ దాహంతో ఏచెక్కి పోతున్నాడు. తమ స్వలాభాల కోసం ఇతరుల శవాలపై నుండి నడుస్తున్నాడు. అతని చంపేసుకొని ఆనంద పడుతున్నాడు. సృష్టిలో మన్నింపు, మున్ను ఒక్క మనిషి తప్ప మిగతా స్రాణుకోటి అంతా తమ ధర్మానుసారమే నడుస్తున్నాయి. మనిషి మాత్రం ఎంత వున్నా సంతృప్తి అనే తీరం లేని అగాధంలా తయారయి అరిష్టద్యర్థాలతో అలమటించి ఛస్తున్నాడు.

సుధీర్!

ఎంత అమాయకంగా నిట్టికొచ్చి ఏమితెలిసి దమయంతిని ప్రేమ పేరుతో వంచింది అమెని నిచ్చినగా చేసుకొని అందలమెక్కి పోయేడు!

దమయంతి బ్రతుకుని అల్లరి చేసి అత్యుపాధ్య చేసుకునేలా చేసేడు. ఈ రోజు అతనిలో ఏ మాత్రం

(గత సంచిక తరువాయి)

మనిషి అంశ లేకమాత్రమున్నా దమయంతి గుర్తుకొచ్చి వుండేది! వాప ఫీలింగ్ అతను నిలువెల్లా వణికి పోయి వుండేవాడు. ఈ రోజు మనిషికి దేవుడంటే నమ్మకమూ లేదు. దయ్యమంటే భయమూ లేదు. అవును. మనిషికన్నా భయంకరమైంది కాదు దయ్యం!

అతను బాధ సహించలేక రోడ్డు మీద కనిపించి, బార్లోకి వెళ్లి ఓ టిబ్బల్ దగ్గర కూర్చుని ఏస్త్రీ ఆర్డర్ చేసేడు. అతని కెదురుగా కూర్చున్న వ్యక్తి అప్పుడే రెండు రెండు రాగించేసి తూలుతున్నాడు.

క్యమసుందర్ ఏదో జ్ఞాపక మొచ్చిన వాడిలా తుళ్లిపడి అతని పట్టిచూశాడు.

'అవును! నందేహం లేదు. అతను అతనే'

వెంటనే క్యమసుందర్ అతని పలుకరిస్తూ "నమస్కారం సార్! బాగున్నారా?" అన్నాడు చనువుగా.

అతను మూసుకు పోతున్న కళ్లని తెరిచి చూస్తూ "ఎవరు మీరు?" అన్నాడు మత్తుగా.

"నన్నే మరచి పోయారా? ఇదే బార్లో ఎన్నిసార్లు కలిసి తాగే! తమది అనకాపల్లి కదా! బెల్లం అమ్మదయి పోయిందేంటిలా వచ్చేరు!" అన్నాడు క్యమసుందర్ చనువు నడిస్తూ.

ఇంతలో బేరర్ ఎస్కై తెచ్చి పెట్టేడు. అది కూడ ఎదుటి వ్యక్తికి అఫర్ చేసి "తీసుకోండి సర్!" అన్నాడు.

"ఇంతకు.... మించి వద్దు సర్! నిజం

మాట్లాడేస్తాను" అన్నాడతను ఏడుపు గొంతుతో.

క్యమసుందర్ కళ్లు తళుక్కున మెరిసాయి.

"నిజం మాట్లాడకుండా దాచుకుంటే అది కేన్సర్ లాన్, టి.బి. లాన్ గుండెని తెన్నుంది. అప్పటికే లేకపోతే మనిషి బతకలేడు. మీ కంట భయమేస్తే వదండి. మన రూమ్ కెళ్లి మాట్లాడుకుందాం!" అన్నాడు క్యమసుందర్ లేచి నిలబడుతూ.

"మన... రూమ్?" అన్నాడతను సందేహంగా చూస్తూ.

"అవును. మన రూమ్! ఇది వరకెన్ని సార్లు మనిషి అక్కడ తాగలేదా!" అన్నాడతను అనకాపల్లి అగంతకుణ్ణి లేపదీస్తూ.

"అవునవును. తాగే వుంటాం" అంటూ లేచి క్యమసుందర్ భుజమీద చెయ్యిపెడతను.

క్యమసుందర్ అదే బార్లో ఓ అఫ్ బ్రాండ్ తీసుకొని అబ్లో అతనితో పాటు ఇల్లు చేరుకున్నాడు.

అతని కుర్చీలో కూర్చోపెట్టి తలుపులు మూసి రెండు గ్లాసుల్లో బ్రాండ్ వంచి నీళ్లు కలపబోతుంటే "నీళ్లుద్దు. నాకు రా కావాలి! లేకపోతే నా గుండె మండి పోతుంది" అన్నాడతను బ్రాండ్ గ్లాసు లాక్కుంటూ.

"సరే! తీసుకోండి. మీరు సుధీర్ పెళ్లి కొచ్చేరనుకుంటాను" అంటూ ఛయర్స్ చెప్పి తన గ్లాసుండు కొన్నాడు క్యమసుందర్.

"అ! ఆ లం.... కొడుకు పెళ్లికే వచ్చేను. అది దినానిక్కూడ వస్తాను బతికుంటే!" అన్నాడతను కక్షగా.

"ఓ! వాడు హో మినిష్టరు చుట్టం. వాడితో పెట్టుకోకండి" అన్నాడు క్యమసుందర్ హెచ్చరిస్తున్నట్లుగా. అప్పటికే అతను సోఫా వెనుక అన్ చేసిన టిఫ్ తెరుగుతోంది.

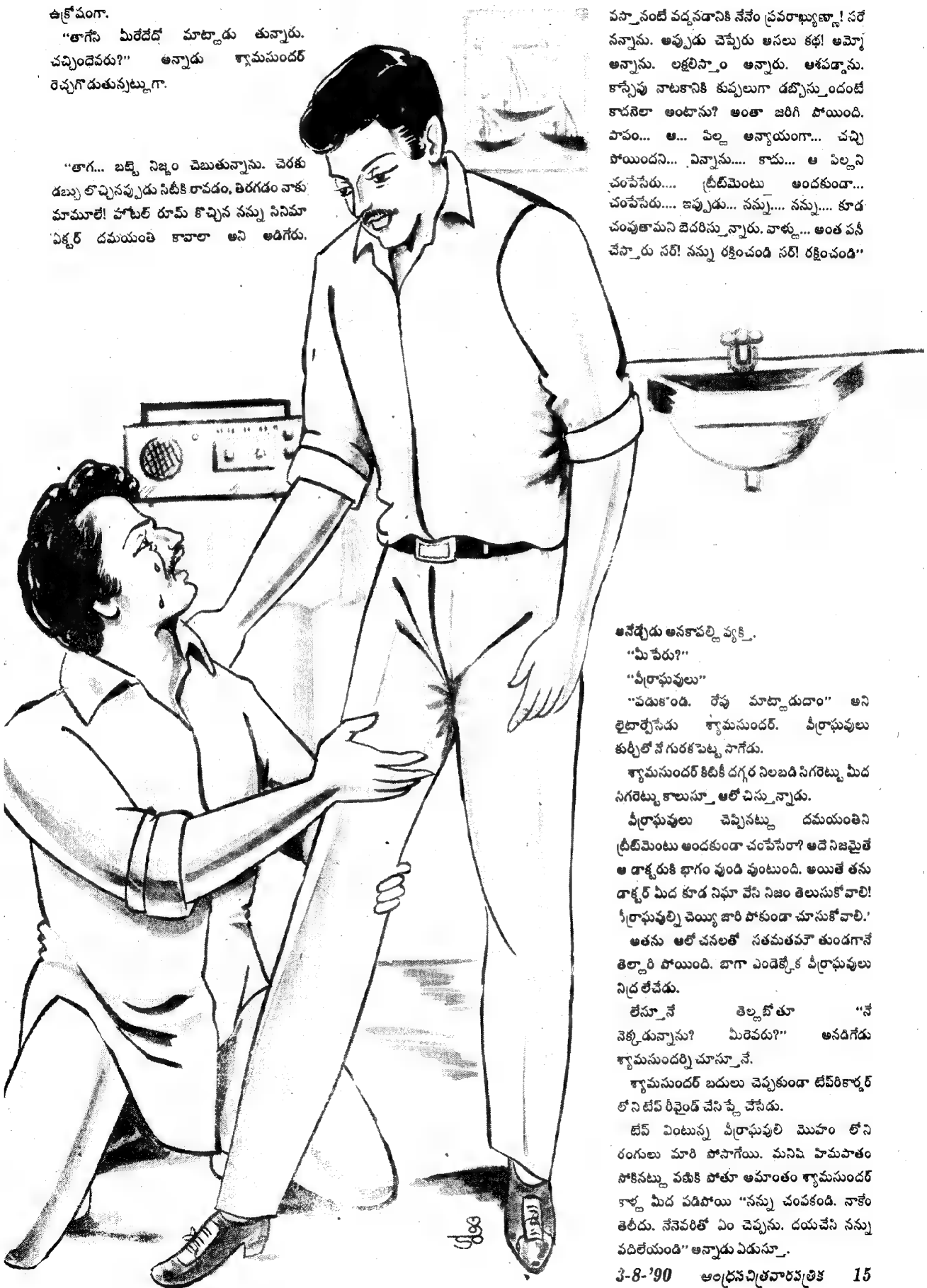
"వాడు.... అదే మాటన్నాడు. ముట్టుకోకుండా మర్నీర చేయించేస్తాడంట! కొట్టకుండానే బొమికలు పిండి చేసి జల్లిడ పట్టించేస్తాడంట! ఏం చేసేనని! వీడు చెప్పినట్లు చేస్తే మూడు లక్షలొస్తానని ఒప్పుకొన్నాడు. ఆ చచ్చింది గబిలేక నన్నే పెళ్లి చేసుకొంటుందని చెప్పేడు. ఇప్పుడు పవర్ చూసుకొని 'ఫీ' పొమ్మన్నాడు" అన్నాడు

ఇంతవరకూ సాగిన కథ-20:- ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీరు నిఖిలేశ్వరి తనకొడుకు విజయేంద్రకు చిత్రసీమలో వస్తున్న పేరు ప్రఖ్యాతులకు ఆనందిస్తుంటుంది. వ్యభిచార నేరం క్రింద అరెస్టు చేయబడిన దమయంతి అవమానాన్ని భరించలేక అత్యుపాధ్య చేసుకుంటుంది. బ్లాఫిల్లులు తీస్తున్నాడన్న నేరంపై విజయేంద్రను పోలీసులు అరెస్టు చేస్తారు. జైలులో కొడుకు దుస్థితిని చూసిన నిఖిలేశ్వరికి మనసు వికలమవుతుంది. విజయేంద్రను కోర్టులో హాజరుపరుస్తున్నారని తెలిసి అతని అభిమానులు తండోప తండాలుగా వస్తారు. అదిచూసిన పోలీసుకమిషనర్ గాంధీ అవాక్యమిస్తాడు.

ఉక్రోశంగా.

“తాగేసి మీరేదో మాట్లాడు తున్నారు. చచ్చిందెవరు?” అన్నాడు శ్యామసుందర్ రెచ్చగొడుతున్నట్లుగా.

“తాగ... బట్టి నిజం చెబుతున్నాను. చెరకు డబ్బు లొచ్చినప్పుడు నీటికి రావడం, తిరగడం నాకు మామూలే! హాటల్ రూమ్ లొచ్చిన నన్ను సినిమా ఏక్టర్ దమయంతి కావాలా అని అడిగారు.

వస్తానంటే వద్దనడానికి నేనేం ప్రవరాణ్యవా! సరే నన్నాను. అప్పుడు చెప్పేరు అసలు కథ! అమ్మో అన్నాను. లక్షలీసాం అన్నారు. అశపధాను. కాస్తేపు నాటకానికి కుప్పలుగా డబ్బీస్తుందంటే కాదనెలా అంటాను? అంతా జరిగి పోయింది. పావం... ఆ... పిల్ల అన్యాయంగా... చచ్చి పోయిందని... ఎన్నాను.... కాదు.... ఆ పిల్లని చంపేసేరు.... (దీర్ఘమెంటు అందకుండా... చంపేసేరు.... ఇప్పుడు... నన్ను.... నన్ను.... కూడ చంపుకామని బెదిరిస్తున్నారు. వాళ్ళు... అంత పసి చేస్తారు సరే! నన్ను రక్షించండి సరే! రక్షించండి”

అనేళ్ళేడు అనకాపల్లి వ్యక్తి.

“మీ పేరు?”

“వీర్రాఘవులు”

“చదుకండి. రేపు మాట్లాడుదాం” అని లైటాల్వేసేడు శ్యామసుందర్. వీర్రాఘవులు కుర్చీలోనే గురకపెట్టు సాగేడు.

శ్యామసుందర్ కిటికీ దగ్గర నిలబడి సిగరెట్టు మీద సిగరెట్టు కాలుస్తూ అలోచిస్తున్నాడు.

వీర్రాఘవులు చెప్పినట్లు దమయంతిని (దీర్ఘమెంటు అందకుండా చంపేసేరా? అదే నిజమైతే ఆ డాక్టరుకి భాగం వుంది వుంటుంది. అయితే తను డాక్టర్ మీద కూడ నిఘా వేసి నిజం తెలుసుకోవాలి! వీర్రాఘవుల్ని చెయ్యి జారి పోకుండా చూసుకోవాలి.

అతను అలోచనలతో సతమతమౌ తుండగానే తెల్లారి పోయింది. బాగా ఎండెల్లక వీర్రాఘవులు నిద్రలేచేడు.

లేస్తూనే తెల్లబోతూ “నే నెళ్ళివున్నాను? మీరెవరు?” అనడిగేడు శ్యామసుందర్ని చూస్తూనే.

శ్యామసుందర్ బదులు చెప్పకుండా టేవరికార్డర్ లోని టేవరివైండ్ చేసిపై చేసేడు.

టేవ్ ఎంటున్న వీర్రాఘవులి మొహం లోని రంగులు మారి పోసాగేయి. మనిషి హమసాతం నోకినట్టు వణికి పోతూ అమాంతం శ్యామసుందర్ కాళ్ళ మీద పడిపోయి “నన్ను చంపకండి. నాకేం తెలీదు. నేనెవరితో ఏం చెప్పను. దయచేసి నన్ను వదిలేయండి” అన్నాడు ఎదుస్తూ.

శ్యామసుందర్ అతన్ని లేవదీసి "నేను సుధీర్ మనిషిని కాను. న్యాయం తరపు మనిషిని. మిమ్మల్నే చేయను. మీరు కూడ కొన్నాళ్లు అజ్ఞాతంగా వుండండి. ఈ విషయాలు ఎక్కడా మాట్లాడవద్దు. నమయం వచ్చినప్పుడు విలుస్తాను. నిజం చెప్పండి. అంతవరకూ ఈ కోసేట్ నాదగ్గర భద్రంగా వుంటుంది" అన్నాడు.

పీరాఘవులు తలుపి దణ్ణం పెట్టి వాళ్ళు రెళ్ళదానికి సికింద్రాబాదు స్టేషన్ కి వెళ్లిపోయేరు.

* * * * *

"రావయ్యా మగదా! ఏం ఘనకార్యం చేసేవేంటి?" అనడిగేడు సెల్ లోకి ప్రవేశించిన విజయేంద్రని గోడకి జేరబడి కూర్చుని కాలూపుతు పిల్ల.

"అయ్యా రాకా! తర తరాల బూర్జువా సిద్ధాంతాలకి ప్రతీకమన ప్రభుత్వం. రక్తపాతంతో పాతబడిన పాకుడు సిద్ధాంతాన్ని తుడిచేయాలి! కమాన్!" అంటూ విజయేంద్రతో కరచాలనం చేసేడు రాకా.

"ప్రమాదమేమిట, ఈ సెల్ లోకి మార్చేరు!" అన్నాడు పిల్ల.

విజయేంద్ర జవాబు చెప్పలేదు.

అసలు తనకేం తెలుసని తను, జవాబు చెప్పగలడు?

"మాటలు రావావే! మాట్లాడవు!" అంటూ రెడ్డించేడు పిల్ల.

విజయేంద్ర చురుక్కు మనస్సుగా చూసి "కొంచెం మర్యాదగా మాట్లాడటం చాల మంచిది" అన్నాడు.

"లేకపోతే ఏం చేస్తావు?" అంటూ చెయ్యోత్తేడు పిల్ల. మరుక్షణమే విజయేంద్ర చెయ్యి ఇనుప పిడికిలి అతని దొళ్ళలో దూరింది.

"అబ్బా!" అంటూ కూలబడ్డాడు పిల్ల.

"అరాచకం నశించాలి. మనమంతా ఒక కుటుంబం వాళ్లం. మనలో మనం తన్నుకో

సూపర్ హీరో

కూడదు" అంటూ మందలించేడు రాకా.

సరిగ్గా అప్పుడే జేమ్స్ వచ్చి సెల్ దగ్గర నిలబడి "ఎలా వుంది బే! సెల్!" అన్నాడు విజయేంద్ర నుద్దేశించి.

"వీడు నా దొళ్ళలో గుడ్డేడు ఇన్స్ పెక్టర్!" అన్నాడు పిల్ల లేవడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"ఇంకా గుడ్డేడాడు. వాడికి కరాటే వచ్చు. అందుకే వాణ్ని తెచ్చి నీకు మొగుడిగా వేసేను. చాతనయితే నువ్వు తన్ను" అన్నాడు జేమ్స్ వికటంగా నవ్వుతూ.

పిల్ల మెల్లిగా లేచి "తప్పయి పోయింది ఇన్స్ పెక్టర్ సాట్! నన్ను వదిలేయి" అంటూ కుటకటాల దగ్గరకి నడిచి జేమ్స్ మొహాన శ్రాంధగించి ఈసే "పోరా లం.... కొడకా! నీ బాబుకి చెప్పుకో!" అన్నాడు.

జేమ్స్ తో పాటు విజయేంద్ర, రాకా కూడ ఆ చర్యకి విస్తుపోయేరు.

జేమ్స్ బూతులు తెట్టుకొంటూ వెళ్లి పోయేడు. కాస్సేపటికి పిల్ల గోడకి జేరబడి వెళ్ళిక్కీ ఏడవ సాగేడు.

విజయేంద్ర చలించి పోయేడతని దుఃఖం చూసి.

"వొప్పిగా వుందా! రాగానే నేనేం చేసేనని నన్ను తెట్టేవు" అన్నాడు అనునయిస్తూ.

"నేనొచ్చినప్పుడూ అంతే! ఇలానే చేసేడు. మళ్ళీ ఏడుస్తాడు" అన్నాడు రాకా బాధగా.

పిల్ల జవాబు చెప్పలేదు. కాస్సేపటికి అతని దుఃఖం కొద్దిగా ఉపశమించింది.

ఇంతలో ఖైదీలకి భోజనం విలుపొచ్చింది. అందరూ హాల్లో ఎవరి కంచం వాళ్ళు తీసుకొని వెళ్తున్నారు. ఒక గరిట అన్నం, ఒక చపాతి, కాస్త సాంబారు వడ్డిస్తున్నారు. వడ్డన కాగానే అందరూ తమ కంచం లోంచి అరచపాతి, కొద్దిగా అన్నం తీసి

ఒక కంచంలో పెడుతున్నారు.

విజయేంద్ర అశ్రురంగా అటు చూశాడు.

అరడుగుల ఎత్తుగా, నల్లగా పోత పోసినట్టున్న ఒక వ్యక్తి క్రూరంగా చూస్తూ ఆ కంచం ముందు కూర్చున్నాడు.

"నువ్వు పెట్టు. లేకపోతే చంపేస్తాడు వాడు"

అంటూ చేత్తో పొడిచేడు పిల్ల విజయేంద్రని.

"ఎందుకు పెట్టాలి?"

"వాడు రెడి. కొడితే చచ్చిపోతావు"

"చూద్దాం" విజయేంద్ర నిర్లక్ష్యంగా అతని ముందు నుండి వెళ్లిపోతుంటే కాళి కాలడ్డం పెట్టేడు.

విజయేంద్ర పడబోయి నిగ్రహించు కొని "కాలు తెయ్యి, కళ్లు కనబడటం లేదా?" అన్నాడు విసురుగా.

"కనపడబట్టే పెట్టేను. నా మామూలు పెట్టి వెళ్ళు. కొత్త!" అన్నాడు కాళి గడ్డం నవరించుకొంటూ.

"మామూలేమిటి?"

"నీ తెండిలో నగం ఇవ్వాలి!"

"ఎందుకివ్వాలి?"

"నాతో వాదించి బతికినోడు లేడు."

"చంపేస్తావా?"

"తప్పేట్టు లేదు" అతను లేచి నిలబడ్డాడు.

మిగతా ఖైదీ లందరూ కొందరు భయంగానూ, మరి కొంత మంది కుతూహలంగానూ ఆ వాతావరణాన్ని గమనిస్తున్నారు.

"అతనితో పెట్టుకోకు. పడ" అంటూ విజయేంద్ర ని హెచ్చరించాడు కాన్స్టేబుల్ అదలిస్తున్నట్టుగా.

విజయేంద్ర కాన్స్టేబుల్ని వత్సరికి నెట్టి ముందు కొచ్చి ఛొక్క దులిపి ఓరగా చూశాడు. "సినిమా సైటింగను కొంటున్నావేమో! కాళితో కొట్టుంటే! గుడ్డుకి మట్టి కరిచేస్తావు!" కాళి చెయ్యి పైకెత్తి విజయేంద్ర మీద కొచ్చేడు.

విజయేంద్ర అవరీలగా అతని చేతిని పట్టుకొని మెలి తిప్పేసేడు. చూస్తుండగా అంత ఎత్తు-- ఇంత పెద్ద శరీరమున్న కాళి మార్కర్ అర్బన్ లో నిపుణుడైన విజయేంద్ర చేతిలో చితుగా తన్నులు తిని నేల కొరిగి దణ్ణం పెట్టేసేడు. ఖైదీలంతా ఉత్సాహంగా తలలు వేసేరు.

విజయేంద్ర అతని జుట్టు పట్టుకొని "నీ కంచం లోని మామూలు ఎవరిది వాళ్లకి చెప్పు!" అన్నాడు.

కాళి లేచి మెల్లిగా ఖైదీల చపాతి అన్నం ఎవరిది వాళ్లకి పంచి పెట్టేడు. ఖైదీలంతా ఆనందంగా చప్పట్లు కొట్టేరు.

"జాగ్రత్త! నీ గుండాబిజం ఇక్కడ కాదు. ఇంకెప్పుడూ ఏవరి తెండి అడక్కుడదు. నీ పనులు నువ్వే చేసుకోవాలి" అన్నాడు విజయేంద్ర సీరియస్ గా.

"విజయేంద్రకి జై! సూపర్ హీరోకి జై!" అన్నాడు ఖైదీలు ఉత్సాహంగా.

కాళి గురుగా చూస్తూ వక్కెల్లి కూర్చున్నాడు.

"నిజంగా హీరో ననిపించు కున్నావ్ గురూ. ఈ

వినాయక చవితి సంచిక

24-8-'90 సంచిక

ప్రత్యేక శీర్షికలు, కథలు

ఒక క్రొత్త సీరియల్, మరికొన్ని విశేషాలు

రోజు నుండి నేను నీకు స్నేహితుణ్ణి" అన్నాడు ఎల్లా ఆనందంగా.

"రెబ్బకి రెబ్బ, ఎవడబ్బనయినా లొంగ దీపేది! అదే మా నిర్భూతం!" అన్నాడు రాకా విజయేంద్ర బాబు చరున్నా.

31

"నాకో రెండు లక్షలు కావాలి, నీ బాబు నడిగి తీసుకురా!" అన్నాడు కరుణాకర్ అద్దంలో చల దువ్వుకొంటూ.

రజని ఆతని వైపు కోపంగా చూసింది.

"అంత దబ్బడిగేసని కోపమా?" దువ్వెనతో భాల్స బుగ్గ మీద కొడుతూ కళ్ళ కింద నవ్వుతు కరుణాకర్.

రజని చిరగా అవతలికి జరిగి "దబ్బు గురించి కాదు, అంత దబ్బు అని మీరు భావించేది మా నాన్నగారు ఒక్క రోజు కట్టే వస్తుతో సమానం కాదు, కాకపోతే పిల్లల రకాల్లా నా తండ్రిని బాబు గీటు అనడం నుంచి పద్యతి కాదు" అంది.

"ఒహో! తండ్రినంటే బాదుచు కొచ్చిందో నేనీ ఇంటి అల్లుణ్ణి! అంటూ కాలరంగే సేసుకు కరుణాకర్.

"అల్లుడి కింత గౌరవ మివ్వాలో మా యింట్లో అందరికీ తెలుసు, మీరేం పదే పదే గుర్తు చెయ్యవలసినదేమో" అంది రజని చిరుకోపంతో.

"నువ్వేం సుమతి కతకం పుచ్చుకొని వాళేం నీకులు చెప్ప నవసరం లేదు, నేనేం మామూలు అల్లుణ్ణి! నీ అనాకారితనం, అంధవివేచనని తప్ప రూపంలో ఎక్కెంబో చేసుకుంటున్న నిర్భాగ్యణ్ణి! నన్ను చూసి ఎంత మంది జాల్లి పడుతున్నారో తెలుసా! నేనొచ్చేవరికి దబ్బు సంగతి చూడు!" అంటూ నిర్భక్తంగా మేడదిగి హాండా కారులో నిలాసంగా పిల్లి బొతున్న భర్తనివెళ్ళి తిన్నట్లుగా చూసింది రజని.

దబ్బు కోసం తనకతకు ఎడ పోసడని పెల్లి జరిగిన వెంటనే గ్రహించ గల్గింది. రోజు రోజుకి అతని చర్యలు, వేపం అమెకు వెగటుని కల్పిస్తున్నాయి. ఒక్క కలం బాటుతో తను నిముసాల మీద వైతేర్పు త్రిప్పుకో గలడు, కాని ప్రేమించి పెల్లి చేసుకొని విడిచాతే తండ్రి వి విధంగా రియాక్టు అవుతాడోనని అమె సందేహిస్తున్నది.

"వరే జే చకో" గూర్తూ బయట ఎవరినో అధిల్లిస్తూండే రజని తన అలో చనల నుండి బయట పడి పిద్ది తే చూసింది.

"ఇందు జీ మా అవిడ వనలోకి ఈ రోజు రానని మేడతో చెప్పమంది" అంటున్నాడతను.

"ఎవరూ?" అంది రజని బాల్కనీలో కొచ్చి.

"నేను యాదమ్మ మొగుణ్ణిమ్మా! దానికి నొప్పు లొస్తున్నాయి, పన్నోర్ రానని చెప్పి రమ్మంది" అన్నారతను.

"యాదమ్మ? మా ఇంట్లో నాచారమ్మ, సుశీల, మేరీ వని చేస్తున్నారు. యాదమ్మ లేదో?" అంది రజని ఆశ్చర్యంగా.

"అదే సుశీలా యాదమ్మ! మేం యాదమ్మంటాము"

మూడుసార్లు 'హైజాక్'కు గురి

ఇండియన్ ఎయిర్లైన్స్ కు చెందిన వైమానిక సిబ్బందిలోని ఒక 'వ్యక్తి' మూడుసార్లు 'హైజాక్'కు గురి అయి ప్రపంచ రికార్డు నెలకొల్పాడు. దేవిందర్ కుమార్ మెహతా అనే ఆ ఉద్యోగి విధి నిర్వహణలో వుండగా మూడుసార్లు ఆ విమానాలు హైజాక్ చేయబడినాయట. 1982లో మొదటిసారిగా 'హైజాక్'కు గురి అయ్యాడు. కాని సురక్షితంగా ప్రాణాలతో వున్నాడు. తన కుటుంబంతో ఉల్లాసంగా వున్న కుమార్ ను ఫోటోలో చూడవచ్చు.

అన్నారతను.

"సుశీల కడుపుతో లేదే?"

"మేరీ... మేరీ యాదమ్మా"

రజని ఆతని వైపు అనుమానంగా చూసి "లేవలికి రా" అంది.

అతను గూర్తూ వైపు గర్భంగా చూసి లోపలి కొచ్చేడు. రజని క్రిందకి దిగి వచ్చి "ఎండిది వెంకటస్వామి! ఈ చేపం దేనికి?" అంది.

"నన్ను గుర్తు పట్టేసారమ్మా! అయితే వెంటనే గేటర్ మాల్దేయాలి" అన్నాడు వెంకటస్వామి గునగునగా.

"గేటర్ లేపం కాదు గాని నీ గొంతు నాకు జాగా అనవాలూ... ఏం జరిగిందో వీయూష కనిపించటం లేదనలు!" అంది రజని అత్తుతనగా.

వెంకటస్వామి వెంటనే ఓ ఉత్తరం అమె చేతిలో పెట్టి "ఎవరంగా చెప్పడానికి చీలు లేదు. దయ చేసి ఈ ఉత్తరంలో అన్ని పంతులు స్వప్నాయి. చదివి చించుయింది. నేను చేయాలైన పనులించా చాల వున్నాయి" అంటూ వచ్చినంత వేగంగా పిల్లిబొతుకు.

"ఎవరమ్మా ఆతను?" అంది రజని తల్లి అడ్డులే పిల్లికివేస్తూ.

"సుశీల మొగుడు."

అప్పుడే గదులు తడిగుడ్డ పెట్టి తుడవడానికి గదిలో కొచ్చిన సుశీల "నా మొగుడా, నా కనలు పెళ్ళికొందో" అందికోపంగా.

"నువ్వొదిలేసిన ముందు మొగుడులే! పని చూసుకో!" అంటూ రజని చరచరా మేడ మెట్టిక్కింది.

"పెళ్ళయ్యక అమ్మాయి గోరు చిర చిరా అయిపోయేడు" అంది సుశీల గదులు తుడవడానికి ఉపక్రమిస్తూ.

రజని తల్లికి చూడ తల వంకిస్తూ వంట గదిలోకి

పిల్లిబొయింది.

రజని ఇవేం వడ్డించుకోకుండా గబగబా తన గదిలోకి వెళ్లి ఉత్తరం విప్పి చదవసాగింది.

ఉత్తరం చదవడం పూర్తయ్యేవరికి అమె ముసంలోని నరాలు బాధతోను, కోపంతోను బొంగేయి.

ఎంతో అమాయకంగానూ, విలిపిగానూ, చురుకుగానూ వుండే వీయూష గృహ విభింధంలో ఉందని తెలిసేవరికి అమెకు కన్నీళ్ళు ఎడతెరిపి లేకుండా పొంగుకొచ్చేయి. ఇందులో తన భర్త కరుణాకర్ హస్తం కూడ ఉందని అమెకు మాచాయగా అనుమానముంది. అందుకో అతను విజయేంద్ర గురించి ఏమీ మాట్లాడటంలేదు. దానికి తగినట్లు ఆ రోజు మారేక రిపవ్వనోలో కూడ గాంధీ ఆతనితో రహస్యంగా మాట్లాడెడు. ఏది ఏమైనా తను వీయూషకి సహాయపడాలి.

అది ఎలాగో మాత్రం అమెకి వెంటనే అంతుబట్టడంలేదు.

అలో చనలతో సతమతమవుతూ ఎంతోపేపు అలానే కూర్చుంది రజని.

జగన్మోహన్ నాయక్ ఫైలంతా తిరగేసి నాలో చనగా తూవ్వంలోకి చూసి తెలిగి విభిలేళ్ళరి వైపు చూసేడు. అమె బిన్నేగా ఆతని వైపు చూస్తూ "నా బాబుని విడిచిందే మార్గమేమైనా తోస్తున్నదా దాయరిగారూ!" అంది.

"దాని గురించే అలో చెప్పున్నాను. చాల పకడ్బందీగా మీ అబ్బాయిని క్రాప్ చేసేరు. ఏది ఏమైనా ఎఫ్.ఐ.ఆర్.లో బనాయించిన నేరాలు మూడు నెలలలోపున ఫ్రాప్ వెయ్యలేకపోతే మీ అబ్బాయిని వదిలేయాలి. కాని ఇందుకు విరుద్ధంగా మీ వాడిని ఇంకా జైల్లోనే ఉంచెరు. చూద్దా. కొన ఎక్కడో చట బొరక్కూడు. ఈలోపున ఆతనితో

3-8-'90 అంధసచిత్రపాఠపత్రిక 11

సినిమాలు తీస్తున్న నిర్మాతలు అవి పూర్తి చేయడానికి పరిష్కారం ఏమిని పెట్టుకొన్న రిటీ మీద విచారణ జరగొచ్చు అ కేసు కూడ నేనే చూస్తున్నాను. డబ్బుకోసం నేనేకేసు టేకప్ చేయడంలేదు న్యాయవటువుంటే ఆట వుంటాడి నాయక్" అన్నాడతను దృఢంగా

నిఖిలేశ్వరి లేచి నిలబడింది ఆతనికి చెతులు జోడించి

అమెతోపాటు వచ్చిన గణేశ్ కూడ అమెని వెంబడించేడు

ఇద్దరూ కార్లో దమయంతి ఇంటికి వెళ్లి అమె చెల్లెల్లని, తమ్ముల్లని పరామర్శించేరు

"వీళ్లని నా ఇంటికి తీసుకెళ్తాను గణేశ్ గారూ! రోజూపచ్చి చూడటాని క్షుద్రదండంలేదు" అంది నిఖిలేశ్వరి

"మీదిదా పెరియ (పెద్ద) మనసు నేనుదా అ పని చేద్దామంటే నాదిదా భార్య ఒప్పుకోలేదు" అన్నాడు గణేశ్ బాధగా.

నిఖిలేశ్వరి చిన్నగా నవ్వి వాళ్లని తీసుకొని కార్లోకింది

అందరూ ఇంటికి తిరిగి చేసరికి వంటమనిషి నాయర్తో ఒకతను ఘర్షణపడుతూ వున్నాడు.

నిఖిలేశ్వరి నాయర్ వైపు చూసి "ఎవరితను?" అంది

"ఇతను విజయేంద్రగారి అభిమానట! శ్రీకాళుశం నుండి వచ్చేడట విజయేంద్ర తరంట్ నమ్మడం లేదు. అరిస్తయ్యారని చెబితే తన్ను బోతున్నాడు" అన్నాడు నాయర్ కోపంగా

"అదిగో, మళ్ళీ అదే మాతా! గాజాబండ్లయి పోనాడంతా వేంటి! గాజాబుని ముట్టుకొనే దైర్యం ఎవరికుంది! ముట్టుకొంటే మనలా అయిపోదా సచ్చినోడు!" అన్నాడా వచ్చిన వ్యక్తి మళ్ళీ నాయర్ మీదకి ఉరుకుతూ.

సూపర్ హీరో

నిఖిలేశ్వరి అతన్నివారించి "లోనికిరండి" అంది అతను గర్వంగా నాయర్ని చూసి మీదకండువా దులుపుకొని లోపలికొచ్చేడు

"కూర్చోండి" అంది నిఖిలేశ్వరి అతన్ని నిశితంగా గమనిస్తూ అతను గణేశ్ వైపు పిల్లలవైపు చూశాడు

"ఫర్వాలేదు చెప్పండి వాళ్లంతా నాకు కావాల్సిన వాల్లే! మీరు నిజంగా మా అబ్బాయి అభిమానేనా! లేకసి బిడనా?" అంది

అతను వెలవెలా బోయినట్లయి గొంతు తగ్గించి "నేను పీయూషగారు పంపిస్తే వచ్చేను ఈ ఉత్తరం చదువుకోండి నిజంగానే మీ ఇంటి చుట్టూ మప్పిలో పోలీసులున్నారు నేను కూడ అ డిపార్టుమెంటు వాళ్లే కాబట్టి వాళ్ల కళ్లలో కారంకొట్టి వచ్చేను. పన్నును" అంటూ అతను బయటికి సాగిపోయాడు చకచకా

నిఖిలేశ్వరి అతను వెళ్లిన వైపు చూసి కవరు తెరచింది

పీయూష రాసిన ఉత్తరం అది పెషయం తెలిసి అమె నిర్బంత పోయింది పీయూష విజయేంద్ర ని అరెస్టు చేసేక అసలు కన్పించడం మానేసినందుకు గాంధీ హస్తం వుండి తీరుతుందని ఉపోచినా అతనింత ఘోరంగా కూతుర్ని హింసించి గృహ నిర్బంధంలో వుంచగలడని ఉపాంశలేదు

అంతలో బయట కలకలం వినిపించినట్లయి అమె తొంగి చూసింది

వెంకటస్వామిని ముప్పిలో వున్న పోలీసులు పట్టుకోవడం కనిపించింది అమె వెంటనే పీయూష రాసిన ఉత్తరాన్ని స్వాలోపెట్టి అంటించి కాలిన బూడిదని వాచ్ టేసిన్లో వేసి నీళ్లు వదిలేసింది

గణేశ్ గాబరాగా "ఎన్నదా అది? ఏం జరిగింది?" అనడిగేడు

"ప్రేమకి ఫలితం గణేశ్ గారూ! మన ఇంటి చుట్టూ కనిపించని కాపలా ఉందని నా కింతవరకూ తెలియదు వెంకటస్వామిని పట్టుకున్నారు పాపం! ఏం చేస్తారో!" అంది బాధగా.

"అడద! ఏమీ రొంబ అన్యాయం!" అన్నాడు గణేశ్ లేచి నిలబడి కిడికిలోంచి చూస్తూ.

వెంకటస్వామిని పోలీసులు బలవంతంగా లాక్కుని దూరంగా వున్న వేన్లో ఎక్కించడం అతని కళ్లపడింది.

అ దృశ్యం చూసి అతని కళ్లు ఎర్రబారేయి.

"ఏమిదా వుందా వుత్తరంలో?" అనడిగేడు నిఖిలేశ్వరి వైపు తిరిగి.

"పీయూషని గెస్టుహౌస్లో బంధించేడట గాంధీ బహుశ ఇప్పుడూ ప్రదేశం మార్చేస్తాడు" అంది నిఖిలేశ్వరి నిట్టూర్పునూ.

"మనందా మన మనుషుల్నివర్షయినా ఆ గెస్టుహౌస్ ప్రాంతంలో వుంచి తెలియనట్లు వెంబడించమనిదా చెబితే?"

గణేశ్ ఉపాయం అమెకి నచ్చింది

"కాని అంత చురుకుగా మనకేవల సాయం చెయ్యగలరు?" అంది నిరుత్సాహంగా

"నేను ఇప్పుడుదాపాయి క్యామెరండర్కి చెబుదును అతనుదా ఇట్లాంటివి బాగా చేసి వూడ్తును" అన్నాడు గణేశ్

నిఖిలేశ్వరి సంతోషంగా "జాగ్రత్తగా చేయండి బహుశ పోలీసులు మిమ్మల్ని కూడ వెంబడించవచ్చును" అంది

"నానుదా వాళ్ల బుట్టలో పడుదునా? ఎన్ పెయర్ గణేశ్!" అన్నాడు గణేశ్ లేచి నిలబడి లుంగి ఎగ్గట్టి బయటకి నడుస్తూ

(ఇంకావుంది)

హాయిగావోపే....
మియామి హవావి

మియామి క్రుషన్

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్: ప్రొఫిటబుల్ ఫ్యూచర్

6 నెలలు పూర్తిగ్గారంటే!

“అమ్మా! ఇది గొప్ప వార్త!”

“నేను మెచ్చే ఫారెక్స్ ఇప్పుడు తిరుగు
లేని ధరలో!!”

పోషకత్వాలతో, రుచితో ఫారెక్స్-సిరియల్
పాలతో వస్తోంది. ఇప్పుడు ఆది అనువైన,
శుచియైన కొత్త రీఫిల్ ప్యాక్ లో లభిస్తోంది.
రీఫిల్ ప్యాక్ తెరవండి, వెంటనే
గాలి దూరని డబ్బాలోకి మార్చండి.

200
గ్రాములకు
రూ.
11/50.

కొత్త రీఫిల్ ప్యాక్

ఫారెక్స్ పిరుగుదలకు రుచికరమైన విధానం

ఎన్నుకోబడిన కొన్ని బజార్లలో మాత్రమే.

* ఏ దుకాణంలోనైనా పొదునైన ఒకే ధరలో దొరుకుతోంది.

వివేక

ప్రియ న్యాయమూర్తులకు....

నా జననం ఎలా జరిగిందో తెలిసే జనం అంటూ నాకెవరూ లేరుగానీ అనాధ శరణాలయపు పసి జీవితంలో నే ననుభవించిన కష్టాలు మాత్రం నాకు నేనుగా వెల్లడి చేసుకోగలను. పేరుకు తగినట్టుగానే అనాధలకు ఏం జరిగినా అడిగే దిక్కులేని శరణాలయంలో వార్తెన్ను మాచేత తమ బట్టబుతికించడం దగ్గర్నుంచి తమ స్నానాలకు నీళ్లు తోడించడం వరకూ రకరకాలుగా వెట్టిచాకిరి చేయిస్తూ.... వివిధ పనులతో అలసి సొలసే మాకు వేరే దాటిపోయాక పాచిపోయిన అన్నం అది చాలీ చాలకుండా పెట్టడం....మేం తినమని మొరాయిస్తే చేయవలసిన చాకిరి రెట్టింపు చేయడంతో పాటు ముక్కుపచ్చలారని మాపై ముష్టిమోతాలు ప్రయోగించడం....నంట అనేక సంఘటనలు ఇంకా నా మదిలో మెదులుతూనే ఉన్నాయి!

అందరికీ బాల్యం వసంతంలా గడిస్తే నా జీవితంలో మాత్రం పద్దెనిమిది వత్సరాలూ గ్రీష్మాలగానే గడిచాయి! పశ్చాత్తాపం చ్చిన గున్నమాది ఫలంలా సరైన పరువంతో నిండిన చక్కటి నా అందానికి ఆకరితుడైన ఓ వ్యక్తి నా శరీరంపై తన మదిలో రేగిన కామపు ప్రేరణే ప్రేమగా భ్రమించాడో అలా నన్ను నమ్మించాడో తెలియదు కానీ నా భావి జీవితమంతా అతని సాన్నిహిత్యంతో గొప్ప ఆనందమయపు కేలిలా అనిపించేది నాకు!

అయితే ఆనాడు అతని ప్రేమ ఓ వికసిత కుసుమంపై గండు తుమ్మెద కుండే భావన లాంటిదని గ్రహించలేకపోయాన్నేను!

ఏకాంతంగా అతడు నన్ను కలసిన ప్రతిసారి తన శారీరక వాంఛను తీర్చుకోవడానికై పలువిధాల బలవంతం చేసేవాడు. అయితే వెళ్లికి మునుపే అతనితో సాంగత్యానికి నే నొప్పుకోకపోవడంతో చివరికి నా చదువు పూర్తయిన వెంటనే హాస్టల్ అధికారులతో

మాట్లాడి వెళ్లికి ముహూర్తం పెట్టించాడు. అతని ఆదర్శానికి హాస్టల్ వార్డెన్లతో సహా పలువురు తమ ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

ఆ క్షణం అతడు నా కళ్ళెదుట ప్రత్యక్షమైన భగవంతుడిలా అగుపించాడు!

ఏ ఆర్పాటాలూ లేకుండా ఓ వసుపు తాడుతో మా వివాహం జరిగిపోయింది!

కానీ ఆ పెళ్లి బలి పశువుకు చేసే అలంకారం వంటిదని గానీ - మా కాపురం చిరుగాలికి కూలిపోయే పేకమేడ లాంటిదని గానీ - అప్పట్లో నా కర్ణమయింది కాదు!

సరిగ్గా మా పెళ్లయిన రెండు నెలల తరువాత అనుకుంటూ -

ఆరోజు తన మిత్రుడింట్లో పంక్షనుండని చెప్పి నన్ను తన వెంట తీసుకెళ్లిన అతడు పార్టీలో నన్ను మరో వ్యక్తికి అప్పగించి తాను మద్యపానపు మత్తులో మునిగిపోయాడు. ఆ రాత్రి ఆ వ్యక్తి నాపై తన పశుబలాన్ని ప్రయోగించి బాల్యపు నరకాన్ని మరోసారి గుర్తుకు తెచ్చాడు.

అంతవరకూ సంసారం పేరుతో నా 'భర్త' అనబడే ఓ మగాడితో నేను చేస్తున్నది పచ్చి వ్యభిచారమేనని - కేవలం నా శరీరంపై మోజతోనూ, అంతకు మించి తన వ్యసనాలకు గానూ, పెట్టుబడిగా ఉపయోగించుకునే ఉద్దేశ్యంతోనూ మాత్రమే నన్ను వంచించి పెళ్లి పేరుతో స్వంతం చేసుకున్నాడని అప్పటికి గానీ గ్రహించలేకపోయాన్నేను!

ఆ మరునాడే నా భర్తను విడిచి వెళ్లిపోవడానికి నేను చేసిన ప్రయత్నాన్ని పసిగట్టిన అతడు ఆరోజే నన్ను బ్రోకర్ హౌస్ కు అమ్ముకోవడం ద్వారా తరలించి చేతులు దులుపుకున్నాడు.

అక్కడ మరొకాన్ని రోజులు ప్రత్యక్ష నరకాన్ని (మూడోసారి) అనుభవిస్తూ ఓ స్నేహితురాలి సాయంతో అతి కష్టం మీద అక్కడినుంచి బయటపడి నా జీవితానికి పూర్తి స్వాతంత్ర్యం కోరుకునే ఉద్దేశ్యంతో ఆనాడే

ఆ ఊరు వదిలి పెట్టాన్నేను!

కాని అలా పులిబోసులోంచి బయటపడిన నేను నాగరిక సమాజమనే సింహపు దంష్ట్రం మధ్య బందినపుతాననీ - అది మరింత ప్రాణాంతకమనీ ఆ క్షణమే నే ఊహించగలిగుంటే అక్కడే ఆత్మాహతి చేసుకునుండేదాన్నేమో?!

తెగిన - గాలిపటంలాగో....రెక్కలు తెగిన షక్తిలాగో ఎక్కడెక్కడో తిరిగి చివరికి ఓ మద్య తరగతి కుటుంబంలో పనిమనిషిగా చేర

గలిగాను. మొదట్లో అక్కడ నన్నెవరూ పట్టించుకున్న పాపాన పోకపోయినా ముందూ వెనుకూ ఎవరూ లేని అనాధనని అందరికీ తెలియడం వల్లనో....కృంగి కృశించిన దేహం రెండు వారాల్లోనే కడిగిన ముత్యంలా ప్రకాశించడంతో ఇట్టే ఆకర్షించుకోగల నా అందానికి, నట్టు నడలని నా పరువానికి (ఆ రెండూ స్త్రీల పాలిట శాపాలని నాకైతే తెలిసింది కాదు) ఆ ఇంట్లోని మగవారితోబాటు ఆ వీధిలోని మగవెడవలంతా నాపైపు ఆకలిగొన్న పులుల్లా చూడటం గమనించాన్నేను.

నేను పనిజేస్తున్న ఇంటి యజమానికి అరవై రైబడినా "నెరసిన జల్లు పయస్సుకు చిహ్నం కానీ విజ్ఞానానికి కాదు...." అన్న వాక్యానికి అతికిపోయేలా ప్రసర్తించే వాడు. అతని ఇద్దరి కొడుకుల్లో పెద్దవాడైన పెదబాబు కల్లెపడ్డూ నా శరీరపు అంగాం గలనూ రకరకాల కోణాల్లో శోధిస్తుండేవి!

పెద్ద రెండు సంవత్సరాలు పైబడినా ఇంకా వేళ్లాన్ని సుఖపెట్టడం చాతకాని పెదబాబు (ఆ విషయాన్ని గూర్చి అతని భార్య బయటకు వెళ్లగక్కలేక.... మనసులో దాచుకోలేక పలుమార్లు దుఃఖంతో సతమతం కావడం తెలుసు నాకు) నా పరిస్థితిపై కపాయి ప్రేమనూ, జాలినీ - నటిస్తుంటే అసహ్యమేసేది నాకు! ఒక్కోసారి అతని వెకిలి వేషాలకునాతుండేవి. అలాం

శాశ్వతివార్త

టపుడు “ముందు నీ పెళ్ళాన్ని సుఖపెట్టడం నేర్చుకోరా ఆడంగి పెడవా” అని అరవాఅనిపించేది నాకు. కానీ ఆవిషయాన్ని బయటపెట్టేందన్న నెపంతో అతని భార్యను మరింత హింసిస్తూడేమో అన్న సందేహం నా నోరు నొక్కేసేది!

ఇక చినబాబు విషయానికొస్తే ఆయన తీరే వేరు. బహుశా ఒక మనిషి వ్యక్తిత్వాన్నీ, ప్రవర్తననూ, ఆలోచనలనూ, చరిగణనలోనికి తీసుకుని వాటినిబట్టే ఆచరి వ్యక్తికి గౌరవాన్నీ, విలువనూ ఇచ్చి మాట్లాడే అరుదైన వ్యక్తిత్వం అతనిలోనే మొట్టమొదటిసారిగా గమనించానేమో నేను!

ఎన్నడూ కనిపించకపోయినా, ఎన్నిసార్లు వేడుకున్నా ఏ విధంగానూ ఆదుకోకపోయినా ఆ భగవంతునిపై నాకెంత గౌరవముందో అంతకుమించిన గౌరవం చినబాబుపై నాకు కలుగసాగింది. క్రమంగా ఆ గౌరవం అభిమానంగా మారి ఆయన నాచెట్ల చూపుతున్న ఆదరానికి ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యేదాన్ని నేను!

ఎప్పుడైనా పనిపడి వీధిలోనికెళితే అడ్డమైన పెడవలూ (అంటే సంపాదనంతా చూడచూడలానికో, మద్యపానం సేవించడానికో, వ్యభిచరించడానికో తగలేసి తనపై ఆధారపడిన కుటుంబాన్ని ఆకలిపాలు జోస్తూ తిరిగే

ప్రబుద్ధులూ... ఉద్యోగాల వేటలో అలసిపోయే నావంటి నిస్వహాయ స్త్రీల వెంటపడి వేధిస్తూ అల్పానందాన్ని పొందే బాధ్యతలెరుగని యువకులూ... (స్త్రీలను చిన్నచూపు చూసే మగవాళ్ళంతా....) నా శరీరపు అంగాంగాలనూ వగ్గుంగా దర్శించాలనే తపనతో....వీలుకాక తమ కామపు తమకాన్ని నన్ను తమ షేక్షణమైన చూపులతో స్పర్శిస్తూ తమకు నచ్చిన రీతిలో ఊహించుకుంటూ తృప్తిచెందే (కంటే కెంపుగా కనిపించే ఏ పరస్త్రీ కంటపడినా ఇదే తంతు) ఈ సూడో మెంటాలిటీ మగవాళ్ళంతా “యత్ర నాభ్యస్తృ పూజ్యంతే రమేంతే తత దేవతాః” అని భూషించే పురాణాలు కలిగిన మన భారతదేశపు సంస్కృతి సంత్రదాయాలే ఊపిరిగా పెరిగిన పౌరులే కావడం ఎవరి దుఃఖం?

శారీరక వ్యభిచారం కంటే మానసిక వ్యభిచారం ఘోరమైన నీచాతి నీచమైనదనే అన్న నగ్నసత్యం తెలియని దెవరికి?! అయినా-

మనం ముద్దుగా పిలుచుకునే మన పవిత్ర భారతదేశంలోనే - డేటింగ్ లూ, స్వేచ్ఛా విహారాలూ, అమలులో ఉన్న పాశ్చాత్య దేశాల్లో కంటే 'మానసిక వ్యభిచారం' అతి ఎక్కువ శాతంలో ఉందంటే కారణం ఏమిటి? లోప మెక్కడుంది? ప్రస్తుతం నా పయను పాపి త్రేనా నిండలేదేమో? అయినా -

ఇన్ని సంవత్సరాల పయనులో ఓ సాధారణ సగటు ఆడపిల్ల తన జీవితంలో అనుభవించే ఏ చిన్న మధురానుభూతికీ నోచుకోలేకపోయిన నేను ఇకపైన అయినా అనుభవించగలనన్న ఆశ ఏకోశాన నాలో మిగిలేదు!

నే చదివిన చదువు నాలో విజ్ఞానాన్ని పెంచిందో లేదో తెలియదు కానీ ప్రపంచాన్ని అర్థం చేసుకోవడంలోనూ మనసులోని భావాలను బయటపెట్టుకోవడంలోనూ ఉపకారిగా ఉందన్నమాట వాస్తవం!

నిన్ననే నాకోవిషయం తెలిసింది! అది- శ్రీ జీవితానికి సంపూర్ణాధ్యాన్ని కల్పించి సార్థకతను చేకూర్చే విషయం! కానీ -

వసంత మాసాగమనాన్ని తెలుపుతూ వెలువడే - గున్నమావి చివురులు తిన్న కలకోకిల మధుర కంఠపు కూజితమైనా - నావంటి విషమస్థితిలో చిక్కుపడిన ఆడదానికి వెగటుగానే వినిపిస్తుంది అన్నట్లు -

ఆ విషయం నన్ను మరింత మనోవ్యధకు లోనుచేసిందేగానీ మాతృత్వపు మాధుర్యాన్ని చవిచూసే అవకాశం లభించిందన్న అనందాన్ని ఏ కోశానా కలిగించలేదు!

ఒకవేళ నేనూ అందరిలానే మధురోహలతో ఓ శిశువుకు జన్మనిచ్చినా - అందువల్ల నా జీవితం మరింత దుర్భరమయ్యే మాటెలా ఉన్నా నా బిడ్డకూడా బాల్యం నుంచీ నే ననుభవించిన సమస్యల వలయంలోనో చిక్కు పడుతుంది కానీ ఏ ఆధారమూ లేని నా దక్షిణలో ఆ దశలో పొందే నైర్వ్యానందాన్ని ఎలా పొందగలదు?

అంటే ఏ చరిత్రనైతే నే అసహ్యించు కుంటున్నానో అలాంటి చరిత్రయే తిరిగి నా బిడ్డద్వారా నే పునరావృతం చేయడానికి ఎలా ఇష్టపడగలను?

పోనీ అందరి శ్రీల లానే సంసార జీవితం కొనసాగిస్తూ నా బిడ్డ భవిష్యత్ ను నా ఆశలకు తగ్గ రీతిలో తీర్చిదిద్దాలన్నా నన్నెవరూ ఇప్పుడు భార్యగా స్వీకరించలేరు! అంతకుమించి నా బిడ్డను తన బిడ్డగా అంగీకరించలేరు. ఒకవేళ అంతటి మహోన్నత ఆదర్యంతో నన్నూ నా బిడ్డనూ స్వీకరిం

నివేదన

చినా ఆ వ్యక్తిని ఈ సంఘం మనశ్శాంతిగా మనలనివ్వదు!

ఇలాంటి స్థితిలో ధైర్యం చేసి నేను ఆ బిడ్డను కన్నా ఆ శిశువు తనకు మహోత్సవమైన మానవ జన్మను ప్రసాదించినందుకు నన్నూ ఆ భగవంతుడినీ, పూజించడం మాని ద్వేషించడం మొదలెడుతుంది! ఈ ప్రపంచంలో ఏ కన్నతల్లి అలాంటి పరిస్థితిని తట్టుకోగలదు?

కేవలం ఓ మగాడు చేసిన అన్యాయానికి ఇలాంటి విపరీత పరిస్థితుల్లో ఇరుక్కోలేను నేను! సంఘం చుట్టూ సాలెగూడులా అల్లుకుపోయిన అనైతిక విలువలు నన్నలా దిగ్భంధించాయ్ ! కనుక ఈ దేశపు న్యాయమూర్తుల్లారా....

పతనంలో పతాకస్థాయిని చేరుకున్న నైతిక విలువలను పునరుద్ధరించే ప్రయత్నంగా ఈ సభ్య సమాజానికి ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ లోని ఏ సెక్షన్ అధారంగా ఎలాంటి శిక్షలు విధిస్తారు? చెప్పండి.... లేకపోతే -

వ్యసనాలంటేనే తెలియనీ.... మంచి మన్ననలే ప్రాణంగా జీవించే మగవాళ్లకు మాత్రమే ఈ సంఘంలో బ్రతికే అర్హతన్నదంటూ వారికి మాత్రమే (ఆ) సర్టిఫికేట్స్ ఇచ్చి మిగతా వారినందరినీ అండమాన్ జైళ్లకు తరలించేయండి!

లేకపోతే రక్తంలో అణుపణువునా దుర్బణాలు పేరుకుపోయిన ఈ నాగరికులందరిలోనూ ఒక్కసారిగా కాకపోయినా క్రమంగా నైనా మంచి మార్పు తేగల సత్తా మీ చట్టాలకు గానీ ప్రభుత్వ శాసనాలకు గానీ ఉందని మీరు గట్టిగా వాదించగలరా?

అలా చట్టాలతోనూ శాసనాలతోనూ

గాంధీ - జిన్నా

గాంధీ - జిన్నా ఒప్పందంపై తలపెట్టిన చిత్రం వాస్తవ రూపం దాల్చే అవకాశాలు మృగ్యం కావటంతో ఆపాత్రలను పోషిస్తున్న బెన్ కింగ్స్ లే - ఆరిఖ్ పదంకిల మధ్య బొంబాయి టైన్స్ క్లబ్ వాళ్లు సమావేశం ఏర్పాటు చేశారు అంతా బాగానే జరిగింది కాని చివరిక్షణంలో కింగ్స్ లే అత్యవసర శస్త్ర చికిత్స కోసం లండన్ వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. దాంతో కింగ్స్ లే క్షమాపణలు కోరుతూ క్లబ్ నిర్వాహకుడికి లేఖ వ్రాశాడట. మరి గాంధీ కోసం జిన్నా వేచివుండక తప్పదుకదా!

మార్పులేగల సత్తా ప్రభుత్వానికి గానీ వాటి నమలుపరచే అధికారులకు గానీ ఉంటే-జడల మట్టిలా విస్తరించుకుపోతున్న వరకట్నాన్ని గానీ.....వరకట్నపు చావులను గానీ ఎందుకు అదుపు చేయలేకపోతున్నారు?

నాకు జరిగిన అన్యాయాన్ని గొంతెత్తి ప్రశ్నించే హక్కునైనా ఈ భరతభూమి కల్పించింది కనుక నా ఈ వేదనా భారాన్ని 'మీముందు నివేదిస్తున్నాను!

ఈ సంఘపు నగ్నపు నైజాన్ని అర్థం చేసుకున్నాక భంగపడిన నా జీవితాన్ని నా బిడ్డకొనమైనా నిలుపుకోవడానికి నాకు లోచన ఒకే ఒక ఆలోచన - తిరిగి ఆ మగవాళ్ల బలహీనతనే ఆధారంగా చేసుకుని కనీసం నా బిడ్డకైనా గొప్ప భవిష్యత్ ను కల్పించాలనుకోవడం!

అందుకుగానూ త్వరలో మంత్రి పదవిని చేపట్టబోయే మా నియోజకవర్గపు ఎమ్. ఎల్.ఏ. ను నా భాషలో చెప్పాలంటే నా శరీరాన్ని ఎరగా వేసి లోబరచుకున్నాను. అది పెద్ద కష్టమైన పని కూడ కాలేదు నాకు! అప్పడే తెలిసొచ్చింది మరో విషయం నాకు! అది - నైతిక విలువలకు తిలోదకాలిచ్చేవాళ్లే ఈ సంఘంలో గొప్ప గొప్ప పోదాలకు త్వరత్వరగా చేరుకోగలుగుతారు!

నా ఆలోచనలు సరైనవి కాకపోవచ్చు! ఎందుకంటే -

నేను మహాత్మాగాంధీకు గానీ మహామేదావి అంబేద్కర్ కు గానీ వారసురాలిని కాను గనుక....వారి ప్రభావపు గాలులతో ఊపిరి పీల్చుతూ పెరిగిన దానిని కాను గనుక!!

చివరిగా నేను మిమ్మల్నికోరేదేమంటే- వ్యభిచార నేరంపై కోర్టుకొచ్చే శ్రీల జాతి గొలిపే కన్నీటి కదలనూ వాటి పెనుక దాగి ఉండే ఆర్థికతనూ అర్థం చేసుకుని వారలా దిగజారడానికి అన్ని విధాలా కారణ భూతుడైన మగవాడి దౌష్ట్యానికి ప్రతిగా అదే నేరంపై కోర్టు కొచ్చే మగవాళ్లనుంచే వాళ్లకు తగిన ఆర్థిక ప్రతిపత్తిని కల్పించి స్వతంత్రంగా బ్రతికే ఏర్పాటు చేసేలా - లేకపోతే మగవాళ్ల మగతనాలను చట్టం ద్వారా హరించే హక్కు కోర్టులకు ఐమీన్ 'ఇండియన్ లా'కు కలిగేలా ప్రభుత్వాన్ని వెంటనే శాసనం చేయమంటూ మీరంతా నా ఈ కథ చదివాక సంఘటితమై ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తేవాలని! నా ఈ కోరిక నెరవేరాలనే నా ఈ సుదీర్ఘ జీవిత చిత్రం!

మంత్రిగారి సేవకు వేళకావడంతో ఇంత టిఫో నెలపు తీసుకుంటున్నాను!

ఇట్లు,

అభాగ్యురాలినో, అదృష్టవంతురాలినో ఎరుగకపోయినా మగవాడి దౌష్ట్యానికి బలైన అబలగా ఈ సంఘం ముందు నిలువకూడదని కాంక్షించే.... ఓ శ్రీను !

టిక్ టక్ టాక్ - 56

ఫలితాలు

“అరె నువ్వేనా?
చీకట్లో తడిమి ఎవరో అనుకున్నా!”

★ రు. 25 బహుమతి పొందిన రిపార్టీ:

“అవును నేనే! నా బాకీ యిచ్చేదాకా
మీ యిల్లు వదలనని చెప్పానుగా!”

- తాళ్లూరి అన్నపూర్ణ (రాజమండ్రి)

★ రు. 15 బహుమతి పొందిన రిపార్టీ:

“హేండ్స్! నోరు మూసుకు వెళ్లి బీరువా తాళాలు తియ్యి.”

- వి. సుమబాల (వరంగల్)

మరికొన్ని వాగ్దానాలు

“మీ రేచీకటి బాగా ముదిరిందే!”

- వి. సురేష్ (పెనుగొండ)

“క్రిందనుండి పైవరకు తడిమేసావు - సిగ్గులేదు?”

- కోరాడ శ్రీనివాసరావు
రామచంద్రపురం

“చాల్చేండి సంబరం.... అదేమా చెల్లెల్లైతే ఈ పాటికి రెండిచ్చుకునేది.”

- పేరూ, పూరూ రాయడం మరివిహాయారు.
- పి. జి. విమలకుమారి (రామచంద్రపురం)

“ఏం పాపం! చీకట్లో వుంటే పనిమనిషనుకొన్నారా?”

- కె. సుబ్రహ్మణ్యం (తెనాలి)
- పి. తిరుమలరావు (చిన టగిరాల)

“అరె మీరేనా? చీకట్లో తడుముతూంటే ఎవరో అనుకున్నా!”

- మాంట్ క్రిస్టి (నెల్లూరు)
- ఎస్. నరసింగరావు (విశాఖ)
- ఎం. ఎస్. నాయుడు (బందుకోట)
- ఆర్. చందా (హైదరాబాద్)
- కె. ఎస్. మాచన్న (తాళ్లూరి)
- పై. వి. మల్లికార్జునరావు శ్రీశైలం (పాజెట్)
- పి. వి. సుబ్బారావు (పాలకొల్లు)
- జి. రమేష్ బాబు (ప్రత్తిపాడు)
- సివాస్ (మిరాబాద్)
- కాశీ (తణుకు)

“నువ్వు గుడికి వెళ్తానని చెప్పావా? మోసం!”

- సిహెచ్ వెంకటేశ్వరరావు (కాకినాడ)

“అవునూ... నువ్వు పనిమాకి రానన్నావుగా?”

- పి. నరేష్ కుమార్ (ఇచ్చాపురం)

అవును నేనే... మీ సంగతి కనిపెడినామనే
అలా బస్టాప్ దగ్గర నిలబడ్డో...
కొంపకి పడండి చెప్తా

లక్ష్మీ పేర్లు

ఎస్. గౌరి (బొమ్మూరు), ఆర్. రఘునాథ్ (పెరగుంట), కె. రామారావు (పెద్దాపురం), గురుబాబు (రామవరం), టి.బి.వి. చలపతిరావు (పాలకొల్లు), హరియాల్ (అనకాపల్లి), పి. రమేష్ బాబు (కోట బొమ్మూరి), పి. ఉదయ భాస్కర్ (విజయవాడ), డి. నాగలక్ష్మి (మణుగూరు), ఎం. నాగేశ్వరరావు (కుమారదేవం), ఎం. నాగలక్ష్మి (మణుగూరు), ఎం. నాగేశ్వరరావు (కుమారదేవం).

హిట్‌లెస్

జి.వి.అమరేశ్వరరావు

కురియన్‌కు ఏమాత్రం టైం దొరికినా సుందరమ్మ ఇంటికి వెళ్ళి పోతాడు. సుందరమ్మకు ముప్పై అయిదు సంవత్సరాల వయస్సుంటుంది. అయినా పాతిక సంవత్సరాల కోడె వయస్సులో ఉన్న కుర్రపిల్లలా బింకంగా, పొంకంగా చూసేవాళ్లకు కైపెక్కిస్తూ, కిక్కిరిస్తూ ఉంటుంది.

రెండు రోజుల పాటు కాఫీప్రసాద్ ఈట్లో ఉండడని తెలియగానే కురియన్ చాలా హాస్య ఫీలయ్యాడు. ఈ రెండు రోజులా సుందరమ్మతో మజా చేయవచ్చుననే ఊహ అతడిని ఒక పట్నాన నిలవనీయలేదు. అటుమేఫూల మీద సుందరమ్మ కొగిట్లోకి చేరిపోయాడు.

సుందరమ్మ సిద్దం చేసి ఉన్న నాటుసారా తాగుతూ, చీకులు నముల్తూ ఒళ్లంతా తడుముతూ ఒక అరగంట సేపు గడిపాడు

నాటుసారా ఖతం చేసేసరికి అతడిలో వెడి పెరిగింది నరల్లో కదలిక మొదలయ్యింది సుందరమ్మ నడుం ఒంపులో చెయ్యి వేసి దగ్గిరికి లాక్కున్నాడు

"అప్పుడేనా మావా? నేను నీ కోసం జన్మినల్గా చేసిన కొర్ర మీను వేపుడుంది

(గత సంచిక తరువాయి)

సుళ్ళేసుకునేటపుడు కొర్రమీను ముక్క నమిల్లే భలేమజాగా ఉంటుంది మావా"

సుందరమ్మ హెయలు ఒలకపోస్తూ, గారాలు పోతూ, మెలికలు తిరుగుతూ ముద్దు ముద్దుగా చెప్పింది

కురియన్ అమెను మరింత దగ్గరకు హత్తుకున్నాడు ముందుకు వంగి అమె పెదాల మీద చుంబించాడు జాకెట్ కిందుగా చేయి వేసాడు సుందరమ్మ చిగురుటాకులా కంపించింది

"సుందరీ! బలవ్ యూ"

అమె చెవిలో గుసగుసగా అన్నాడు కురియన్ సుందరమ్మ కిలకిల నవ్వింది

సుందరమ్మ కురియన్‌ను బలంగా వాటిసుకుని తన గుండెల్లో అతని ఛాతీ అడిమింది

"నీ... ప్రాణం తోడేస్తున్నావు గదే" అంటూ అమె జాకెట్ గుండీలు మీద చేతులు వేశాడు

"నేను కొత్తగా కుట్టించుకున్న పేపు జాకెట్ ఎలాగుంది మామా?" కళ్ళు మూసుకునే అడిగింది సుందరమ్మ.

"ఇట్లా తెలియదే దీని కొలతలు చూడాలంటే విప్పి చూడాల్సిందే."

"ఫీహాడు! సిగ్గేస్తుంది మామా!"

"రోజూ జరిగే దానికి సిగ్గేంటే" అంటూ కురియన్ అమె జాకెట్ బటన్స్ ఒక్కొక్కటి ఊడదీశాడు

నల్లరాతి శిల్పం లాంటి సుందరమ్మ శరీరం వంక

కురియన్ కోర్కెగా మాసి అమాంతం అమెని కావలించుకున్నాడు

"ఇంకనైనాగలేను మావా!" సుందరమ్మ కురియన్ చెవిలో గొట్టిగింది కురియన్ అమెను రెండు చేతుల్లో ఎత్తి మంచం మీద పడుకోపెట్టాడు సుందరమ్మ కళ్ళు మూసుకుని ఆ తర్వాత జరిగే చర్య కోసం ముత్యపు చిప్పలా, చక్కోర పక్షిలా ఎదురు చూస్తోంది

సరీగ్గా ఆ నయంంలో వినపడింది దణేళ్ళమంటూ తలుపు విరిగిన శబ్దం

జరిగింది అర్థం చేసుకునేలోపే కురియన్ మెడ మీద బలమైన దెబ్బ పడింది

అతడు పెద్దగా 'అమ్మా' అంటూ అర్తనాదం చేశాడు

తలుపు విరిగిన శబ్దం, దాన్ని అనుసరించి కురియన్ అర్తనాదం వినపడడంతో

సుందరమ్మ ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచి చూసింది ఎదురుగా ఎవరో ఆగంతకుడు కనపడడంతో

భయంతో కట్టిలా బిగుసుకుపోయింది

అతడు మరెవరో కాదు శివాజీ

కిందపడిన కురియన్‌ను శివాజీ జాట్టు పట్టుకుని పైకి లేపాడు అతడి తల విసురుగా గోడ కేసి బాదాడు

ఆ దెబ్బతో తల వెనుక భాగాన చిట్టి రక్తం బొటబొటా కారసాగింది ననాళానికి అంటిన నాటు సారా మత్తు దిగిపోయింది

కురియన్ భయంకరంగా మరొక కేక వేశాడు ఆ అర్తనాదానికి భయంతో బిగదీసుకు పోయిన సుందరమ్మ శరీరంలో కదలిక వచ్చింది అమె మంచం మీది నుంచి లేచి తను నగ్నంగా ఉన్నానన్న ధ్యాస కూడా లేకుండా పీథి గుమ్మం వైపు పరుగు తీసింది శివాజీ వేగంగా పరుగు తీస్తున్న అమె కాళ్ళకు తన కాలు మెండే వేశాడు

పట్టు తప్పిన సుందరమ్మ కురియన్ మీద పడింది కురియన్ అమెను విసురుగా పక్కకు తోసేశాడు

అమె నుదురు నేలకు బలంగా తగిలింది మరుక్షణం అమెకు స్త్రుహ తప్పింది

తల వెనుక భాగంలో దెబ్బ తగలడంతో కురియన్ కళ్ళ ముందు నక్షత్రాలు మెరిశాయి తల దిమ్ముగా

ఇంతవరకూ సాగిన కథ-11:- మారుపేర్లతో మోసాలకు అలవాటుపడి వచ్చినదాంట్లో సమంగా పంచుకుంటూ కాలం గడుపుతుంటారు శివాజీ, రజని. మోహినిని భార్యగా స్వీకరించేందుకు భార్య పార్వతిని చంపేందుకు కాఫీప్రసాద్ వేస్తున్న పథకాలకు కురియన్, నల్లముత్తు, ఎర్రతేలు సహకరించి పార్వతిని హత్య చేస్తారు. ఆ హత్యను కళ్లారా చూసిన శివాజీ తల్లిదండ్రులను, చెల్లిని కురియన్ బృందం చంపేస్తారు. వారిపై పగతీర్చుకునేందుకు శివాజీ బయలుదేరుతాడు.

అయింది శివాజీ కురియన్ నెత్తి మీద మరొక దెబ్బ వేశాడు

ఈ సారి కళ్ళ ముందు తెరుగుతున్న నక్షత్రాలు మాయమై పీడనం కుంది.

కురియన్ తల విదిల్చాడు

ఎదురుగా మసక మసకగా కనపడుతున్న శివాజీ రూపం ఇప్పుడు స్పష్టంగా కనపడసాగింది అతడు శివాజీని గుర్తు పట్టాడు వెంటనే ఆశ్చర్యంగా భయంగా అన్నాడు

"నువ్వు"

"అవును నేనేరా బద్మాష్ మా అమ్మని నాన్నని ఎందుకు చంపావ్ చెప్పు"

"తెలిదు నాకు తెలియదు"

ఆ మాట అంటూనే కురియన్ శివాజీ మీదికి స్ప్రింగ్లా దూకాడు

కురియన్ నుంచి అలాంటి ప్రతిఘటన ఎదురొతుందని అతడు అన్ని దెబ్బలు తిన్న తర్వాత కూడా అంత యాక్టివ్గా ఎదురు దెబ్బతీయగలడని శివాజీ ఊహించలేదు

కురియన్ పాదాలు నేరుగా శివాజీ గుండెల మీద లాండ్ అయాయి

శివాజీ వెనక్కు పడిపోతూ చేతులతో నేలను నడార్చు చేస్తూ కళ్ళ మీద లేచి కురియన్ గుండెల మీద బలంగా తన్నాడు ఆ దెబ్బకు దోసెడు రక్తం

కక్కుకున్నాడు కురియన్ శివాజీ అదే వెగుతో పిల్చి మొగ్గ వేసి లేచి నిలబడ్డాడు

కరాటో, జూడో, కుంగ్ ఫూ పనిమూల్లో కనపడే అలాంటి పీడ్ శివాజీ తన కళ్ళ ముందు చేయడం కురియన్ నమ్మలేక పోయాడు ఇక శివాజీతో ముప్పయ్యేదంలో గెలవలేనని తేల్చుకున్న కురియన్ మెరుపులా పళ్ళకు జంప్ చేసి వేల మీద పడివున్న జర్నిన్ పాకెట్లోంచి రివోల్వర్ అందుకొన్నాడు దాన్ని శివాజీ వైపు గురి చూసి పేల్చాడు ప్రత్యర్థి వచ్చి రివోల్వర్ ఉంటుందని ఊహించలేదు శివాజీ

కురియన్ చేతిలోకి రివోల్వర్ ప్రత్యక్షం అవుతూనే జరగబోయేది ఊహాస్త్ర ప్రక్కకు డైవ్ చేశాడు

సరిగ్గా సమయంలో రివోల్వర్ పేలింది

మిల్లెట్ శివాజీ భుజంలో చిగబడింది రక్తం చారగా కారసాగింది శివాజీ ప్రక్కకు చూకుతూనే స్ప్రూ లేకుండా నగ్నంగా పడి ఉన్న సుందరమ్మని పైకి లేప తనకు అడ్డుగా పెట్టుకున్నాడు

మరోసారి రివోల్వర్ పేల్చబోయిన కురియన్ రక్కున ఆగిపోయాడు

శివాజీ, కురియన్ రెండు క్రణాలపేపు కవలకుండా ఎవరి ప్రచోక్షణ్ వాళ్ళు నిలబడి ఒకరొకరు చూసుకున్నారు తను ఎమాత్రం తెలివి తక్కువగా ప్రయత్నించినా కురియన్ చేతిలో చావు తప్పదని గ్రహించాడు శివాజీ

శివాజీ దృష్టి తన కాలికి దగ్గరగా ఉన్న చిన్న దీపాయీమీద పడింది

ఇక శివాజీ ఒక్క క్షణ కాలం కూడా ఆలోచించలేదు అతడి కుడి కాలు విసురుగా పైకి లేచింది మరుక్షణం జాజి చెళ్ళలతో చేసిన దీపాయీ వ్లాస్త్రిక్ బొమ్మలా గాల్లోకి గిరికిలు కొడుతూ ఎగిరి రివోల్వర్ పట్టుకున్న కురియన్ చేతికి తగిలింది అది ఎగిరిపోయింది

తన చేతిలోని ఆయుధం జారిపోగానే కురియన్ ముఖం తెల్లగా పారిపోయింది కురియన్ తేరుకునే లోపే శివాజీ తన చేతుల్లోని సుందరమ్మ శరీరాన్ని వదిలేసి ముందుకు చూసి కురియన్ తోడల మధ్య బలంగా కాలితో తన్నాడు

'అమ్మా కురియన్ పెద్దగా అరచి వెల్లకిలా పడిపోయాడు శివాజీ హ్యాండ్ కర్పిస్ తీసి రివోల్వర్ అందుకుని జేబులో వేసుకున్నాడు

పైకి లేస్తున్న కురియన్ కుడి చెయ్యి పట్టుకుని బలంగా మెలితిప్పాడు

పటపటమని బుజం బాయింట్లో ఎముక విరిగిన చప్పుడు వినపడింది

కురియన్ గొంత: చిందుకుంటూ స్వరపేజిక వగిలిపోయిందా అనేంత పెద్దగా ఆర్తనాదం చేశాడు అతడి చేయి బుజం నుంచి నిస్సృజంగా వేలాడసాగింది శివాజీ అతడి ఎడమచేయి మెలిక వేస్తూ అడిగాడు

“చెప్పు మా అమ్మనీ, నాన్ననీ, చెల్లెల్నీ, కాళప్రసాద్ భార్యనీ చంపింది నువ్వే కదూ”.

“నేను మాత్రమే కాదు. నాతో పాటు మరో ఇద్దరున్నారు. వాళ్ల పేర్లు నల్లముత్తు, ఎర్రతేలు”.

“వాళ్ల అద్రనలు ఏంటి?” చెయ్యి మరింత మెలివేస్తూ అడిగాడు శివాజీ.

“ఎర్రతేలు జామై ఉన్నానియో స్వేషన్ ప్రక్కనే ఉన్న ఆకుపచ్చ రంగు బిల్డింగ్లో ఉంటాడు. నల్లముత్తు చిలకలగూడా బస్టాప్ ఎదురుగా ఉన్న రేకుల పెడలో ఉంటాడు

“వాళ్ల ఇంటి నెంబరు ఏంటి?”

“తెలియదు... మదర్ ప్రావిన్”

“నీకు ఒక అమ్మ కూడాను .. దొంగనాయాల”

శివాజీ కురియన్ మెడ మీద బలంగా ఒక దెబ్బ వేశాడు.

“అమ్మా” కురియన్ బాధగా అరిచి చెప్పాడు.

“చెప్తా వ్యాంటు వేసుకో”

కురియన్ తల ఊపి ఒంటి చేత్తోనే వ్యాంటు తొడుక్కున్నాడు.

శివాజీ అతడిని నడిపించుకుంటూ మారుతి వైపు తీసుకు వెళ్లాడు.

అక్కడ జనం గుంపుగా ఉన్నారు.

కురియన్ను మారుతిలోకి తోస్తున్నప్పుడు గుంపులో నెలబడి ఉన్న ఎనభై సంవత్సరాల ముసలమ్మ శివాజీ దగ్గరికి వచ్చి చెప్పింది.

“ఏ తల్లికి పుట్టిన వాడివో గాని ఇన్నాళ్లకు మా పీడ విరగడ అయ్యింది. ఈ దుర్మార్గుడు మా కాలనీలో ఒక్క అడదాన్ని కూడా బ్రతకనిచ్చేవాడు కాదు. ఇక నువ్వు ఇప్పుడు వాడిని నడి బజార్లో చంపి వారేనా సరే మేం పోలీసులకు సాక్ష్యం చెప్పం”

శివాజీ అమె మాటలకు తల పంకించి కురియన్ను వెనక నీట్లోకి నెట్టాడు. తను డ్రైవింగ్ సీట్ అక్రమించుకున్నాడు.

భయంగా అన్నాడు.

“అప్పును నిన్ను చంపేది ఎర్రతేలే”

శివాజీ కురియన్ మెడ మీద చెయ్యి వేసి ముందుకు తోకాడు. కురియన్ బ్యాల్బెన్ తప్పి పడిపోయి శివాజీ వంకకోపంగా చూశాడు.

శివాజీ బూటు కాలు కురియన్ గుండెల మీద నొక్కివచ్చి రజనితో అన్నాడు.

“అక్కడ నిద్రగన్నేరు చెట్టుకు ఏదో తీగ అల్లుకుంది. దాన్ని తెంపి తీసుకురా”.

రజని తల ఊపింది.

నిద్రగన్నేరు చెట్టుకు పాకిన అడివిమర్రి తీగను తెంపి శివాజీకి అందించింది శివాజీ దానితో కురియన్ కాళ్ళూ చేతులూ బలంగా కట్టేశాడు.

“నువ్ నన్నేం చేయబోతున్నావ్?” కురియన్ గొంతు కీచుగా ఉంది

శివాజీ సమాధానం చెప్పకుండా అతడి మెడ మీద ఒక దెబ్బ వేశాడు. మరుక్షణం కురియన్ తలవాల్చేశాడు...

అతడికి స్పృహ తప్పింది.

శివాజీ స్పృహ తప్పిన కురియన్ శరీరాన్ని ఒక పొద చాటుకు ఈడ్చి అతడి మీద ఎండిపోయిన అకులు కప్పాడు.

కురియన్కు మరో రెండు మూడు గుట్టలదాకా మెళకువ రాదు

శివాజీ రజని చెయ్యి పట్టుకుని మారుతి వైపు నడిచాడు.

“మనం ఇప్పుడు ఎక్కడికి వెళుతున్నాం” రజని అడిగింది.

“బాగ్ అంబరోపేట” శివాజీ చెప్పాడు.

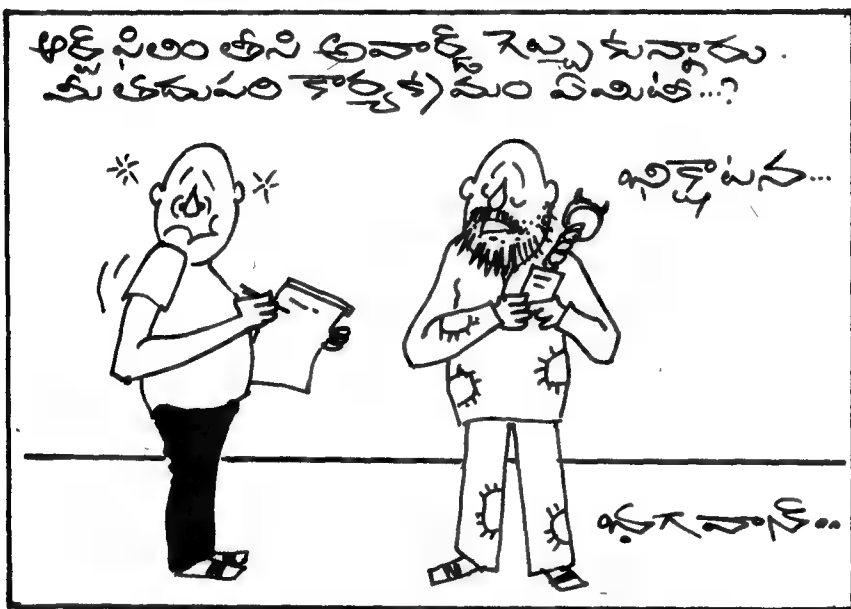
బాగ్ అంబరోపేట వెళ్లే వరకూ ఇద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు. శివాజీ తన ఇంటి ముందు ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ కావలా ఉండటం గమనించాడు. తను తనకే కాల్డోంచి దిగితే వాళ్లు గురించే ప్రమాదం ఉంది శివాజీ కారు రివర్స్ చేసి మెయిన్ రోడ్డు మీదికి తీసుకు వచ్చాడు. మెయిన్ రోడ్ మీది నుంచి కుడిప్రక్కకు కొద్ది గజాలదూరం వెళ్లి న తర్వాత మరోకసారి కుడి వైపు టర్న్ తీసుకుని ముందుకు దూసుకుపోయాడు.

ఇప్పుడు అతడు ఖచ్చితంగా తన ఇంటి వెనక్కి ఉన్నాడు శివాజీ ఇంటికి కొద్ది దూరంగా మురికి కాలువ ప్రవహిస్తోంది. కాలువ అవతల పొలాలు తనవడుతూ ఉన్నాయి. కాబట్టి పొలాల వైపు నుంచి ఎవరూ అతడినికాని, రజనినికాని చూసే ప్రశ్న లేదు. ఇక శివాజీ ఇంటి వెనక ఒక పురాతనమైన పాడుబడ్డ భవనం ఉంది. శివాజీ తన ఇంటి రోడ్డు వైపు వాకిలికి పాడుబడ్డ బిల్డింగ్ కి మధ్య కారు అపాడు.

మెట్లు మధ్యాహ్నం అవుతున్నా కూడా ఆ ప్రదేశం నిర్మానుష్యంగా ఉంది. కాని అక్కడినుంచి కేవలం రెండు మూడు వందల గజాల దూరంలో ఉన్న మెయిన్ రోడ్ మీదికి వస్తే డ్రాఫిక్ జామ అయేంత జనం తిరుగుతుంటారు.

శివాజీ కారు దిగి దొడ్డి తలుపు నెట్టాడు.

అది కిక్రుమంటూ మెల్లిగా తెరుచుకుంది.

“నిజం వాళ్ల ఇంటి నెంబరు నాకు తెలియదు. వాళ్లుండే పరియాల్లోకి వెళ్లి వాళ్ల గురించి ఎవరృడిగినా చెబారు”.

“ఓకే అసలు కాళప్రసాద్ తన భార్యను ఎందుకు చంపాలనుకున్నాడు.”

కురియన్ కాళప్రసాద్కు మోహనితో ఉన్న స్నేహం గురించి మొదలుపెట్టి చివరవరకూ ప్రతి ఒక్క ఏషయాస్మీ పూసగుచ్చినట్టు చెప్పాడు.

అంతా విన్న తర్వాత అడిగాడు శివాజీ.

“అయితే కాళప్రసాద్ రోహ ఎల్లుండో వస్తాడన్నమాట”

“అవును”

“వాడి ఫోన్ అబ్సర్వేషన్లో ఉన్నదన్నమాట”.

“అవును”.

“ముందు వ్యాంటు వేసుకో మనం బయటికి వెళ్దాం”.

“ఎక్కడికి” భయంగా అరిచాడు కురియన్.

మరుక్షణం మారుతి ముందుకు కదిలింది.

శివాజీ మారుతీ కారు ఓ పొద ప్రక్కగా అపాడు. కారు ఆగిన శబ్దం వింటూనే రజని గుబురుగా పెరిగిన మొక్కల చాటు నుండి ఇవతలకు వచ్చింది.

శివాజీ బ్యాక్ సీట్లో పడి ఉన్న కురియన్ను బయటకు లాగాడు. కురియన్ శివాజీ వంక భయంగా చూశాడు. శివాజీ కురియన్ భుజం మీద చేతితో తడుతూ చెప్పాడు.

“అలా ఈర్ష్య భయపడకు ... నేను నిన్ను చంపను. అసలు నిన్ను చంపేది నేను కాదు. ఈ రోజు సాయంత్రం ఎర్రతేలు నిన్ను చంపబోతున్నాడు”.

“ఎర్రతేలు నన్ను చంపబోతున్నాడా” కురియన్

రజని అతడివంక భయంగా చూసింది. ఇంటిముందు కాపలా ఉన్న కానిస్టేబుల్స్ అమెకు ఇంకా గుర్తున్నారు.

శివాజీ మల్లిగా దొడ్డికి ప్రవేశించాడు.

ఓ మూలగా ఉన్న పూలకుండలను ప్రక్కకు తొలగించి వేళ్ళతో మట్టి లాగసాగాడు. అయిదు నిమిషాల్లో అతడికి బ్రంకుపెట్టి చేతికి తగిలింది. దాని మూత తీసి చూశాడు. లోపల ఉన్న డబ్బు భద్రంగానే ఉంది. అందులోంచి కొన్ని నోట్లు కట్టలు తీసి జేబులో వేసుకున్నాడు. తిరిగి వచ్చిన దోపననే వెళ్లి కార్లో కూర్చున్నాడు.

మెయిన్ రోడ్డు మీదికి ఎక్కిన తర్వాత రెండు కిలో మీటర్ల దూరం పోనిచ్చి విద్యానగర్ లో ఒక వీధి మొదట్లో కారు ఆపి క్రిందికి దిగాడు శివాజీ.

"ఏం కారు వదిలేస్తున్నావే?" రజని అతన్ని అనుసరిస్తూ అడిగింది.

"అది దొంగ కారు. ఇంతవరకూ మనం కనీసం దాని నెంబర్ అన్నా మార్చకుండా తిరిగాం. ఇప్పుడు వరకు మనల్ని పోలీసులు వెంబడించనందుకు సంతోషించు. నువ్వు ఇక్కడే ఉండు. నేను వెళ్లి రెండు ఇంపార్మెంట్ ఫోన్స్ చేసి వస్తా" అన్నాడు.

మరో కొద్ది గజాల దూరం వెళ్ళిన తర్వాత శివాజీని తెల్ల రంగు మేడ ఒకటి ఆకర్షించింది. ఆ మేడ కాంకొండవార్ కు పి. వెంకటపతి, ఏరియా మేనేజర్, ఫివర్ ఎలక్ట్రనిక్స్ అనే బోర్డు వేలాడుతోంది. అనేం ప్లెటకు దిగువ భాగాన ఇన్ అనే అక్షరాలు కనబడుతున్నాయి.

శివాజీ ప్రక్కనే ఉన్న పబ్లిక్ టెలిఫోన్ బూత్ లోకి వెళ్ళి టెలిఫోన్ అనిస్టెన్స్, నెంబర్ కి ఫోన్ చేశాడు. లైన్ లోకి వచ్చిన అపరేటర్ ని విద్యానగర్ లో ఉండే వెంకటపతి ఫోన్ నెంబరు అడిగాడు.

"విద్యానగర్ లో అయిదుగురు వెంకటపతు లున్నారు. మీకు కావాల్సిన వెంకటపతి ఎవరు?" అపరేటర్ అడిగింది.

"పి. వెంకటపతి, ఏరియా మేనేజర్ ఫివర్ ఎలక్ట్రనిక్స్"

"అయిన నెంబర్ డబుల్ నైన్ డబుల్ సిక్స్ త్రిబుల్ సెవెన్"

శివాజీ నెంబర్ వందకు ఫోన్ చేశాడు.

అవతల్పించి "అడిక్ మెట్ పోలీస్ స్టేషన్" అంటూ విన్నవించింది.

"సి.ఐ.గారున్నారా?" శివాజీ అడిగాడు.

"సి.ఐ.నే మాట్లాడుతోంది."

"నా పేరు వెంకటపతి. నా మారుతీకారు పోయిందని రిపార్ట్ చేశాను. నా కారు దొరికింది. ఎవరో నా ఇంటిముందే వదిలిపోయి వెళ్ళిపోయాడు."

"థాంక్స్. మా పని తగ్గించారు. వెంటనే రోడ్ ఎల్జండ్ వచ్చి మీ కంప్లయింట్ వెక్ట్రా చేసుకోండి"

"అలాగే"

శివాజీ ఫోన్ క్లెయిర్ చేసి డబుల్ నైన్ డబుల్ సిక్స్ త్రిబుల్ సెవెన్ నెంబర్ కి రింగ్ చేశాడు.

హిట్ లిస్ట్

అవతల్పించి ఒక యువతి కంఠం వల్లో అంటూ విన్నవించింది.

"వెంకటపతి ఉన్నారా" శివాజీ అడిగాడు.

"ఒన్ మినిట్"

కొద్ది సెకన్ల తర్వాత వెంకటపతి లైన్ లోకి వచ్చాడు.

"నేను వెంకటపతిని మాట్లాడుతున్నాను. మీరెవరు?"

"మీ కారు కాజేసిన దొంగని."

"ఏంటి?"

"మీ కారు కాజేసిన దొంగని. మీ కారు వీధి మొదట్లో ఉన్నది తెచ్చుకోండి. కీన్ కూడా దానికే ఉన్నాయి."

శివాజీ రిసీవర్ క్లెయిర్ చేసి టెలిఫోన్ బూత్ నుండి బయటకు వచ్చాడు.

చూస్తుంది పోయాడు.

వెంకటపతికి ఫోన్ చేసిన తర్వాత శివాజీ రజనితో కలిసి అటోలో రాంకోటి వెళ్ళాడు. అక్కడ యాదగిరిని కలిశాడు.

యాదగిరి అటో కన్సల్టెంట్.

అతడు అన్ని రకాల కార్లూ కొని వాటికి రిపేరు చేసి తిరిగి అమ్ముతుంటాడు. యాదగిరి శివాజీకి బెస్ట్ ఫ్రెండ్. శివాజీని రజనిని చూస్తూనే యాదగిరి తన వర్క్ షాప్ లో పనిచేసే కుర్రాడికి మూడు వేది వేది స్పెషల్ చాయ్ తెచ్చిని ఆర్డర్ చెప్పాడు. తర్వాత శివాజీ వైపు తిరిగి అన్నాడు.

"ఇవ్వాలే మీ రిద్దరి పేర్లూ దాదాపుప్రతి పేపర్ లోనూ వస్తాయి. బహుశా పోలీసులు నీ కోసం పేటకుళ్ళల్లా తిరుగుతూ ఉంటారు. అందులోనూ చనిపోయింది కాళీప్రసాద్ భార్య. నువ్వు అసని చేశావంటే నాకు నమ్మకం కలగడం లేదు. అసలు ఇంతకూ జరిగిందేమిటి?"

■ ప్రశ్నలతో చెదిరిపోయిన శివాజీ హృదయం

జాకీ ఫోటో తాపత్రయం

ఎక్కడైనా ఎదైనా ఫంక్షన్లు జరిగితే అక్కడకు వచ్చే హోయిస్టంట్ ఫోటోలు తీయించుకోవాలన్న 'అలాటం' చూపుతారట కొందరు హోటాలు. అలా అలాటపడే హోటల్లో జాకీ ప్రాఫ్ ఒకడట. ఇటీవల ఒక చిత్రం శతదినోత్సవానికి నిర్వహించిన జాకీ అదే ఉత్సవానికి హాజరైన మాధురీదిక్షిత్ ను దగ్గరకు తీసుకోసల్లా ఫోటో తీయించుకున్నాడు. అంతవరకు బాగానే వుంది. జాకీ జాన్స్, సినిమా రంగంలోని యితర ప్రముఖులు కూడా 'హోటాలు పెట్టి మరి తీయించుకున్నారట ఫోటోలు. హోటల్ కే కాదు మిగిలినవాళ్ళకు కూడా అలాటమే హోయిస్టంట్! కాదా మరి!

అతడికి వేగంగా మారుతి వైపు పరుగు తీస్తున్న వెంకటపతి కనిపించాడు.

వెంకటపతి తన కళ్ళను తనే నమ్మలేకపోయాడు. మారుతిని ఇంటికి తీసుకురాగానే పోలీస్ స్టేషన్ కి ఫోన్ చేసి అడిగాడు.

"సి.ఐ.గారున్నారా?"

"సి.ఐ.నే మాట్లాడేది."

"నా పేరు వెంకటపతి. నేను మారుతి కారు పోయిందని ఫోన్ చేశాను. కాని ఇప్పుడు అది దొరికింది."

"అబ్బబ్బ! చేప్పిన విషయమే ఎన్నిసార్లు చెప్తావయ్యా. ఇప్పుడేగా నువ్వు విషయం ఫోన్ చేసి చెప్పింది. కారు దొరికిన అనందంలో నీ మనస్సు భ్రమించిందా ఏంటి... కాసేపయ్యాక వచ్చి కంప్లయింట్ వెక్ట్రా చేసుకో" అని సి.ఐ. రిసీవర్ క్లెయిర్ చేశాడు.

వెంకటపతి ఆశ్చర్యంగా నోరు తెరిచి ఫోన్ చేసి

మరో కనారి భగ్గుమంది. అయినా అతడు నిగ్రహించుకున్నాడు.

ఇది బాధపడి మాటల్లో సరిపుచ్చే సమయం కాదు. ముందు తన కర్తవ్యం పూరి అవ్వాలి. దుష్ట శిక్షణ జరగాలి.

"ఏంటి అటో చిస్తున్నావ్?"

శివాజీ భుజంమీద చెయ్యి వేసి అడిగాడు యాదగిరి.

"ఏం లేదు. నీకు సావకాశంగా అన్నీ చెప్తా... నాకు ఇప్పుడు పాతదయినా సరే మంచి కండిషన్ లో ఉన్న కారు కావాలి. రేటు గురించి అటో చించుకు."

తలోపు చాయ్ కప్పులతో పని కుర్రవాడు వచ్చాడు. ముగ్గురూ పాగాలు కక్కుతున్న టీ త్రాగారు.

టీ కప్పు టీపారుమిద పెడుతూ అన్నాడు యాదగిరి.

"నా దగ్గర ఒక పాత వ్యాన్ గార్ కారుంది. కాస్త

‘చలువ కత్తజోడు’కు బ్యాటరీ

న్యూ

యార్కుకు చెందిన ఒక కంపెనీ తయారు చేసిన ఒక విలక్షణమైన ‘సన్ గ్లాస్’ (చలువ అద్దాలు) ఎద్యుత్ ప్రేరణతో పని చేస్తుంది దీనివల్ల సూర్యరశ్మి కారణంగా కంటికి జరిగే నష్టాన్ని మరింత ఎక్కువగా నివారించడానికి నీలు కలుగుతుంది

ఈ క్రొత్త రకం ‘చలువ అద్దాలు’ కేవలం కొద్ది సెకన్ల వ్యవధితోనే తమ ద్వారా ప్రసరించే కాంతిని 44 శాతం నుంచి 88 శాతం వరకు ‘పడబోస్తాయి’.

‘రిసర్చి ఫ్రాంటియర్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్’ అనే సంస్థ తయారు చేసిన ఈ చలువ అద్దాలలో కాంతిని

‘పిల్లుకునే’ సూత్రకణాలతో కూడుకొని వున్న ద్రవం వుంటుంది ఎద్యుత్ ప్రేరణ జరిగినప్పుడు ఈ సూత్రకణాలు అద్దాల ద్వారా హెచ్చు లేదా స్వల్ప కాంతిని అనుమతించే విధంగా ‘పేర్చి’ వుంటాయి

ఈ ‘సన్ గ్లాస్’ అవసరమైన ఎద్యుత్ ని ‘ఫ్రెము’ లోపల అమర్చి వుండే ఒక చిన్న ‘బ్యాటరీ’ సమకూర్చుతుంది దీనిని అదుపు చెయ్యడానికి చిన్న మిట వుంటుంది

గది కిటికీలకు కూడా ఈ క్రొత్త రకం చలువ అద్దాలను ఉపయోగించే విషయం పరిశోధకుల పరిశీలనలో వుంది

పెట్రోలు ఎక్కువ తాగేస్తుంది కాకపోతే ఎలాంటి రోడ్డుమీదనయినా బ్రబులిష్టకుండా దోడు తీస్తుంది. పికప్ కూడా బాగుంది చూపిస్తావద ”

యాదగిరి, శివాజీ, రజని పెడలోపలికి నడిచారు యాదగిరి వ్యాన్ గార్డ్ మీద కప్పిన టార్పాలిన్ లాగేశాడు

కొత్తగా బ్లాక్ పెయింట్ వేసిన వ్యాన్ గార్డ్ నల్లవజ్రంలా మెరుస్తోంది

శివాజీ వ్యాన్ గార్డ్ బానెట్ మీద చెయ్యివేసి నిమిరుతూ అడిగాడు

“రేటు ఎంత?”

“జరవై” యాదగిరి చెప్పాడు

శివాజీ రేటు గురించి బేరం చేయలేదు రెండు వందరూపాయల నోట్లు కట్టలు యాదగిరి మీదికి విసిరాడు

యాదగిరి తన జేబులోంచి వ్యాన్ గార్డ్ కీస్ తీసి శివాజీవైపు విసురుతూ అన్నాడు

“ప్రస్తుతం దీని రిజిస్ట్రేషన్ నా పేరుమీదనే ఉంది దీన్ని నువ్వు ఇప్పుడే బయటకు తీసుకు పోవచ్చు బ్యంకేట్ పదిలీటర్ల పెట్రోల్ ఉంది మనకి టైం దొరికిన తర్వాత రిజిస్ట్రేషన్ నీ పేర్న మార్చుదాం ”

శివాజీ తలచాపి వ్యాన్ గార్డ్ డోర్ తెరిచి డ్రైవింగ్ సిట్ లో కూర్చున్నాడు రజని తన పక్కనీటు ఆక్రమించగానే ఇంజన్ స్టార్ట్ చేశాడు

యాదగిరి కుడిచెయ్యి ఎత్తి బొటనవేలు పైకి లేపాడు శివాజీ తల ఆడించి వ్యాన్ గార్డ్ ముందుకు దూకించాడు

“మనం ఇప్పుడు ఎక్కడికి వెళుతున్నాం” రజని అడిగింది

“దిలిఫోన్స్ షిఫార్ట్ మెంట్ కు. అక్కడ మనం మమారు ఒక యాభైవేలు ఖర్చుపెట్టాలి ”

“యాభైవేలా” రజని అశ్రురంగా అడిగింది

“అవును యాభైవేలు, కాశీ ప్రసాద్ లాంటి బిజినెస్ మాగ్నెట్ ఫోన్ ట్యాప్ చేయాలంటే ఆ మాత్రం డబ్బు ఖర్చుపెట్టక తప్పదు ”

“నువ్వు ఏమంటున్నావో నాకు అర్థం కాలేదు ”

“ఒ అరగంట ఆగు. నీకే అర్థం అవుతుంది ”

శివాజీ వ్యాన్ గార్డ్ దిలిఫోన్స్ డిపార్టుమెంట్ వాళ్ల ఆఫీసు ముందు వార్క్ చేశాడు

సెక్యూరిటీ మనిషి శివాజీని, రజనిని గేటు దగ్గర ఆపాడు

“మా ఫోన్ అబ్జర్వేషన్ లో ఉంచాలి అందుకని ”

సెక్యూరిటీ మనిషి శివాజీ మాటలు పూర్తి కాకుండానే చెప్పాడు. “నాలుగో ఫ్లోర్ లో ఎడో నెంబర్ రూంలోకి వెళ్లండి. అక్కడ మీ పని పూర్తి అవుతుంది ” శివాజీ తలచాపాడు. రజని తన వెంటలాగా లిఫ్ట్ మీదుగా నాలుగో ఫ్లోర్ లో ప్రవేశించి ఎడో నెంబర్ రూంలో అడుగు పెట్టాడు అక్కడ లావుగా, నల్లగా, పొట్టిగా ఉండి డిడిక్విట్ నవల చదువుకుంటున్న మనిషి దగ్గరికి వెళ్లి అడిగాడు.

“నాకు బిదిరింపు ఫోన్లు వస్తున్నాయ్ మా ఫోన్ అబ్జర్వేషన్ లో పెట్టాలి ”

ఆ వ్యక్తి తను చదువుతున్న డిడిక్విట్ నవల క్రిందపెట్టి టేబుల్ సాగుగు తెరిచి ఒక అప్లికేషన్ ఫాన్ తీసి శివాజీ ముందుకు తోసి చెప్పాడు

“మీరు ఈ అప్లికేషన్ ఫాన్ పూర్తి చేయండి దానిమీద మా జి యం సంకేతం పడిన తర్వాత మీ ఫోన్ అబ్జర్వేషన్ లో ఉంటుంది. మా జి.యం. ఊల్డ్ లేదు ఈ రోజు సాయంత్రం వస్తాడు ఆయన సైన్ చేసిన తర్వాత మీ ఫోన్ అబ్జర్వేషన్ లో ఉంటుంది ”

శివాజీ అలాగా అన్నట్లు తలచాపాడు

తను తొడుక్కున్న జర్నిన్ లో పలివైపు జేబునుంచి అయిదు వందల రూపాయల కట్ట తీసి అందులో నోట్లు సరిగ్గా ఉన్నాయో లేదో పని చూసుకుని తిరిగి జర్నిన్ లో పలివైపు జేబులోకి తోసేసి జిప్సు లాగేశాడు

శివాజీ చేతిలో ప్రత్యక్షం అయిన అయిదు వందల రూపాయల నోట్లు కట్ట వంక ఆ వ్యక్తి మెరుసున్న కళ్లతో చూశాడు.

“మీకు కలర్ టి.వి ఉందా?”

“ఉంది ఇన్ స్టాల్ మెంట్ లో కొన్నాను.”

నోట్లు కట్ట చూడగానే ఆ వ్యక్తి కంఠంలో విషయం తొంగి చూస్తూంది.

“ఎ సి.ఆర్. ఉందా?”

“ఉంది అది కూడా ఇన్ స్టాల్ మెంట్స్ లోనే కొన్నాను.

“ఫ్రెష్”

“ఉంది అది కూడా ఇన్ స్టాల్ మెంట్స్ లో కొన్నాను ”

“కారు”

“లేదు దాన్ని ఇన్ స్టాల్ మెంట్స్ లో కొనే స్కామరులేదు .”

“యాభైవేలు పెడితే మంచి కండిషన్ లో ఉన్న సెకండ్ హ్యాండ్ ఫియట్ వస్తుంది మనం బయటకు వెళ్లి ఏదన్నా రెస్టారెంట్ లో కూర్చుని మాట్లాడుకుందామా”

ఆ వ్యక్తి సరేనన్నట్లు తలచాపాడు

శివాజీ రజని ఆ వ్యక్తితో కలిసి వ్యాన్ గార్డ్ లో ఇందు ఇంటర్మీషన్ లో హోటల్ వైపు ప్రయాణించారు

ఆ వ్యక్తి తనపేరు రంగారావు అని చెప్పాడు

ముగ్గురూ హోటల్లో ఒక కార్పొరేట్ దగ్గర కూర్చున్నారు

శివాజీ మూడు కాఫీకి ఆర్డర్ చెప్పి రంగారావు వంక తిరిగి అన్నాడు

“నీకు కాశీ ప్రసాద్ తెల్సా”

“తెలుసు అయిన్నా స్వయంగా చూశాను కూడా మొన్నీ మధ్య ఆయన మా జి యం ని కలిపి తనకు బిదిరింపు ఫోన్లు వస్తున్నాయనీ తన ఫోన్ అబ్జర్వేషన్ లో ఉంచాలనీ చెప్పాడు.”

“కాశీ ప్రసాద్ ఇవాళో రేపో మీ డిపార్టుమెంట్ కు వస్తాడు. ఇక తన ఫోన్ అబ్జర్వేషన్ లో ఉంచవద్దని చెప్తాడు అప్పుడు మీ జి యం కి కాశీ ప్రసాద్ ఫోన్ అబ్జర్వేషన్ లోనించి తీసేశాం అని చెప్పింది కాని అతడి ఫోన్ నేనువద్దు అని చెప్పినదాకా అబ్జర్వేషన్ లో ఉంచండి నేను అడిగినప్పుడు అబ్జర్వేషన్ సమయంలో కాశీ ప్రసాద్ కు వచ్చిన ఫోన్ ను రికార్డు చేసిన క్యాపిట్ తెచ్చి ఇవ్వాలి ”

రంగారావు తలచాపి చెప్పాడు

“కాశీ ప్రసాద్ ఫోన్ యూనిట్ ని, రికార్డింగ్ యూనిట్ తో కలిపి స్విచ్ క్రిందికి నొక్కితేవాలు అతడికి వచ్చిన ఫోన్స్ అన్నీ రికార్డ్ అయిపోతూ ఉంట్లె. మీరు ప్రామిస్ చేసిన యాభైవేలా ఇస్తే అతడికి వచ్చిన ఫోన్ కాల్స్ అన్నీ మరొక క్యాపిట్ లోకి ఎక్కించి మీకు ఇస్తాను.”

శివాజీ అయిదువంద రూపాయల నోట్లకట్ట తీసి రంగారావుకు అందించి చెప్పాడు

"నాకు పని పూర్తికావాలి డబ్బు తీసుకున్న తర్వాత పనిపూర్తి కాకపోతే పరిస్థితి చాలా తీవ్రంగా ఉంటుంది "

"మరేం పర్లేదు కాళీప్రసాదక పచ్చే ఫోన్లు రికార్డ్ చేసి ఆ క్యాసెట్స్ మీకు అప్పగించే బాధ్యతనాది " భరోసాగా తీన్నాడు రంగారావు

సర్వర్ తెచ్చిన కాఫీ తాగిన తర్వాత ముగ్గురూ బయటకు నడిచారు రంగారావును శివాజీ అతడి ఆఫీస్ ముందు డ్రాప్ చేసి వ్యాన్ గార్డ్ ముందుకు దూకించాడు తిరిగి వెళ్లేటప్పుడు దారిలో సన్నటి వైలాన్ తాడు కొన్నాడు

జరవై నిమిషాల ప్రయాణం తర్వాత వ్యాన్ గార్డ్ శివాజీ రజనిలు దాక్కున్న చింతచెట్టు తో పుల్తోకి ప్రవేశించింది

కురియన్ ఇంకా స్వప్న లేకుండా అక్కడే పడి ఉన్నాడు శివాజీ అతడిమీద కప్పిన ఎండుబాకులు పక్కకి తప్పించాడు అతడిజుట్టు పట్టుకుని ఈడ్చుకుంటూ నీటికొలను దగ్గరికి వెళ్లి అతడితల నీళ్లలో ముంచి రెండు నిమిషాల తర్వాత పైకి తీశాడు చల్లబడి నీళ్లు తగలడం అపైన ఊపిరి ఆడకపోవడంతో కురియన్ కు స్వప్న వచ్చింది కురియన్ కు స్వప్న రాగానే శివాజీ అతడి మూతిమీద బలంగా బూటుకాలితో ఒక్క తన్ను తన్నాడు కురియన్ అర్థనాదం చేశాడు అతడి

హిట్ లిస్ట్

ముందుపళ్లు రెండు ఊడి పోయాయి రక్తం బొటబొటా కారసాగింది

"నన్ను చిత్రహింస పెట్టకు ఒకసారి చంపేయండి"

ఏడుస్తూ అన్నాడు కురియన్

పళ్లు ఊడిన బొటం నుంచి కాదుతున్న రక్తం ఆగిపోయిన తర్వాత శివాజీ కురియన్ తల మరొకసారి నీటికొలనులో ముంచి పైకి తీశాడు

కప్పుడు అతడి ముఖం మీద రక్తపు మరకలులేవు శివాజీ కురియన్ జుట్టుపట్టుకుని తలవెనక్కు విరిచిపట్టి అడిగాడు

"నీకు ఇప్పుడు ఎర్రతేలు ఎక్కడ ఉంటాడో తెల్సా"

కురియన్ తెలుసుకున్నట్టు తల ఊపాడు

"ఇప్పుడు నువ్వు వాడికి ఫోన్ చేసి నీ ఇంటికి రమ్మని చెప్పాలి

కురియన్ తల ఊపాడు

శివాజీ రజనితో అన్నాడు

"రజనీ ఈ సారి నువ్వు డ్రైవ్ చేయ నేను వీడితో వెనకనీట్లో కూర్చుంటాను "

రజని తలఊపింది

శివాజీ కురియన్ కాళ్లకు చేతులకు కట్టిన అడవి మల్లెతీగలు విప్పేశాడు అతడి కుర్చుకుంటూ

వెళ్లి వ్యాన్ గార్డ్ వెనకనీట్లోకి విసిరాడు

రజని ఇంజన్ స్టార్ట్ చేసి వ్యాన్ గార్డ్ ను రోడ్డుమీదికి తెచ్చింది డ్రైవింగ్ లో రజని మంచి ఎక్స్ పర్ట్

శివాజీ హ్యాండ్ కర్చివతో జర్మన్ జేబులో ఉన్న రివోల్వర్ పైకి తీశాడు అది కురియన్ రివోల్వర్-హ్యాండ్ కర్చివ్ సహాయంతో తన వేలి ముద్రలు పడకుండా జాగ్రత్తపడుతూ కురియన్ దొడ్డిలో రివోల్వర్ బ్యాంకెట్ గుచ్చాడు

కురియన్ పాలిటోయిన ముఖంతో శివాజీవంక చూశాడు

"మరేం భయపడకు నిన్ను చంపేది నేనుకాదు. ఎర్రతేలు అదీకాక ఎర్రతేలు చంపే సమయంలో నేను అక్కడ ఉండనుకూడా" అన్నాడు శివాజీ

"ఎటువైపు వెళ్లా" రజని అడిగింది

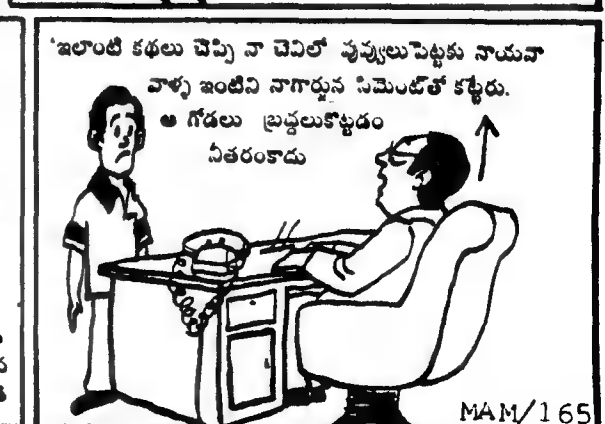
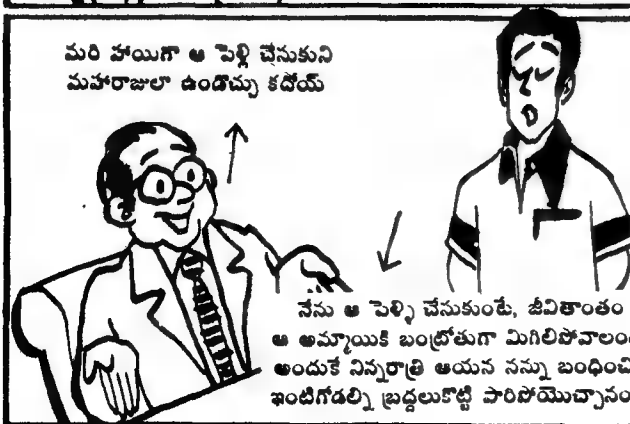
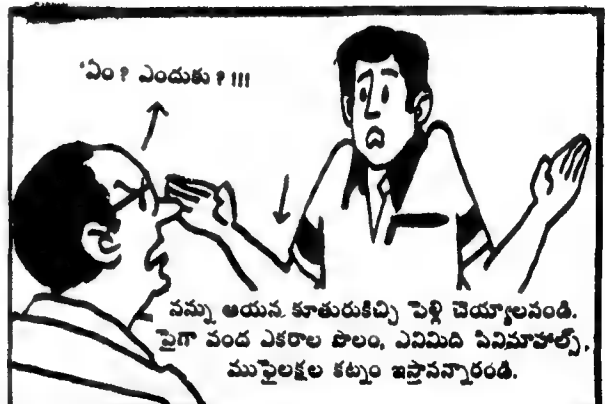
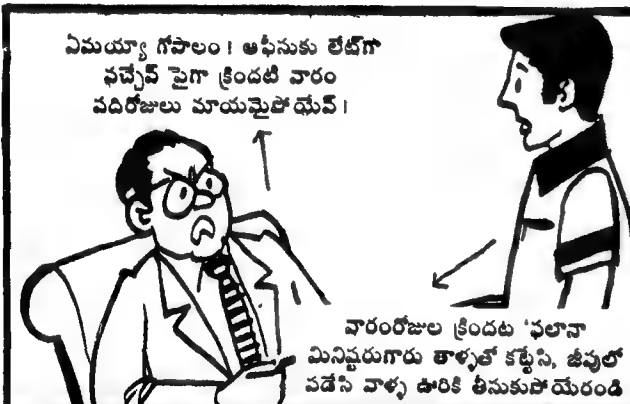
"జగదాంబనగర్ వీధు ఉండేది అక్కడే మరో విషయం ఎవడైనా జామై ఉన్నానియా నుంచి ఆటోలో జగదాంబనగర్ రావాలంటే ఎంతసేపు పడుతుంది "

"అరగంట"

"జగదాంబనగర్ ముందు ఒక టెలిఫోన్ బూత్ ఉంది అక్కడ కూర్చుంటున్నా "

రజని తలఊపి యాక్సిలరేటర్ బలంగా నొక్కింది మరుక్షణం వ్యాన్ గార్డ్ వేగం పుంజుకుని పరుగిడి సాగింది

(ఇంకా వుంది)

MAM/165

హుస్సేన్ డాక్టర్ స్వేచ్ఛ చెయ్యండి

డా. కొత్త రవీంద్రబాబు

రాము, రమేష్, శీను, ప్రమోద్, కల్వారు.

“ముఖంమీద సన్నని రంగ్రాలు వది
అవి యింకా వెడల్పైపోతూ ముఖం
వికారంగా అవుతున్నది. సబ్బులు,
పొడర్లు, తులసిరసం వాడినా ప్రయో
జనంలేదు అరు నెలలనుండి.

సబ్బులు, పొడర్లు వాడవద్దు. పండ్లు, పాలు,
కారబ్బి, గుడ్డు ఎక్కువ తీసుకోండి ఎస్కజిన్
గొట్టం రోజు కొకటి, వైటెన్ ఫోర్స్ గొట్టం రోజు
కొకటి భోజనాంతరం రెండు నెలలు వాడి
చూడండి ఫలితంవుంటే మరో అరు నెలలు
వాడండి

చేతులమీద చర్మం ఉల్లిపొరలా
పూడిపో తున్నది. ముడతలు
పడుతున్నది.

ఎరోవిట్ బిళ్ళలు ఉదయం సాయంత్రం జింకోఫర్
గొట్టం రాత్రి భోజనాంతరం రెండు నెలలు వాడి
ఫలితంవుంటే మరో అరు నెలలు వాడండి

చిగుళ్ళనుండి రక్తం చీము
వస్తున్నది. వాసన- గవర్నమెంట్
ఆస్పత్రిలోని డెంటిస్టుకు చూపి
నందువలన ప్రయోజనం లేదు.

ఉదయం, రాత్రి పళ్ళు బ్రష్ చేసుకుని,
భోజనాంతరం డెటాలిన్ ముత్త వాష్ నీళ్ళలో
కలుపుకుని పుక్కిలించి వుమ్మేసి, కొబాడెక్స్ ఫోర్స్,
చ్యూసీ బిళ్ళలు రోజు కొ క్కటి చొప్పున రెండు
నెలలు వాడండి పండ్లు తిన్నందువలన విటమిన్ సి
పాలు గుడ్డు వలన కాల్షియం లభిస్తాయి.

గొంతు సన్నగా వుంది. ఆడగొంతు అని
భగతాళి చేస్తున్నారు. వయసు 22
సంవత్సరములు. గొంతు బిగ్గరగా
రావాలి.

ఒంటరిగా వున్నప్పుడు బిగ్గరగా అరవడం ప్రాక్టీస్
చెయ్యండి. సాధన వలన తప్పు మందులవలన మీ
సమస్యకు పరిష్కారం దొరకదు

మాధవరావు, భీలాయ్

స్వయం త్వష్ట అలవాటుంది. అంగం
చిన్నదిగా వుండి గట్టి పడటంలేదు.

త్వరగా స్కరిస్తున్నాను. పెల్లి కాబో
తున్నది. భయంగా వుంది.

స్వయం త్వష్ట మీద విరక్తి వలన అలా వున్నది
నిర్భయంగా వివాహం చేసుకోండి. తర్వాత అవసరం
అయితే మందులు చెబుతాను. ఇప్పుడు మీరు
అందోళన చెందవలసిన అవసరం ఏమీ లేదు
బహుశా వివాహం తర్వాత మీకే విధమైన సమస్య
ఎదురు కాకపోవచ్చు. మనసులోని అనవసరపు
అనుమానాలు పోగొట్టుకోండి

బి. శ్రీనివాసరావు, అనకాపల్లి

నాలుక కుడి పక్క ఎర్రగా గీతలా
వుంది. డాక్టర్లకు చూపిస్తే ఏం
పరవాలేదన్నారు.

డాక్టర్లు పరవాలేదన్నాక భయం ఎందుకు?

కె. సుజాత, నగరి

శీర్షిక చాలా ఉపయోగకరంగా వుంది.
మీకూ పత్రిక వారికి అభినందనలు. 17
సంవత్సరముల వయసులో జుట్టు
తెల్లబడుతుంది. రంగు వేసుకోవచ్చా?
వేసుకుంటే వెంట్రుకలు ఎరుపు రంగులోకి
మారుతాయా. నోటి దుర్వాసనకు

కళాహాషకుడు కిషోర్ కుమార్

హిందీ చలనచిత్ర రంగంలో బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి
ఎవరయ్యా అంటే కిషోర్ కుమార్ గారు గాయకుడిగానే
కాకుండా సంగీత దర్శకుడిగా, సంపాదకుడిగా
ప్రతిభా విశేషాలను చాటుకున్నారు. అంతేకాకుండా
ప్రత్యేక వాత్రలోను, హాస్య వాత్రలోను
ఎంతోమంది ప్రేక్షకులను మెప్పించి ఒక సుస్థిర
స్థానాన్ని సంపాదించుకున్నారు. వైవాహిక జీవితంలో
కూడా ఆయన ఎంతో అనుభవం సంపాదించాడు
సినీమారంగంలో ప్రవేశించే నాటికే కిషోర్ కుమార్ వివాహం
అయింది. తర్వాత సినిమా మధుబాలను పెల్లి
చేసుకున్నాడట. అమె మరణానంతరం
యోగితాబాలిని పెల్లి చేసుకొని అమెకు విరాళులిచ్చి
రీనాచందావర్మ రసం పెల్లాడాడు. మరింతమందిని
పెల్లి చేసుకున్న కిషోర్ కళాహాషకుడు కాక
మరేమిటి!

డెట్టొలిన్ పనిచేయలేదు పంటి డాక్టరును
సంప్రదించాలా?

కొంతమందికి చిన్నతనంలోనే జుట్టు
తెల్లబడుతుంది కావాలనుకుంటే నల్లరంగు
వేసుకోవచ్చు. జుట్టు ఎర్రగా మారితే మరలా రంగు
వేసుకోవాలి డెట్టొలిన్ ఎక్కువ కాలం వాడండి
పంటి డాక్టరు గారికి చూపించుకోండి
కె. అమ్మజీ, వారేరు

ఎందరికో వైద్య - సదుపాయం
అందిస్తున్నందుకు కృతజ్ఞతలు.
ఇంజక్షన్ చేసిన చోట గడ్డ కట్టింది.
తెలిసిన వాళ్ళకు అలాగే జరిగి ఎముక
కాన్సరు అయింది.

ఇంజక్షన్ గడ్డ వలన ఎముక కాన్సరు రాదు. ఆ
విషయంలో భయం వద్దు! నొప్పి తగ్గకపోతే
డాక్టరుగారిని సంప్రదించండి.

కె. శైలజ, జంపెడేపూర్

ఒంటరిగా వున్నప్పుడు వాగుతాను.
అందరిలో మామూలుగా వుంటాను.
వివాహం అయి పిల్లలు కల్గితే
వాళ్ళు మామూలుగా వుంటారా? జ్ఞాపక
శక్తి తగ్గింది.

ఒంటరిగా వుండవద్దు మీరనుకున్నట్లుగా ఆదేం
పెద్ద సమస్య కాదు. ఏదో ఒక వ్యాపకం
కల్పించుకోండి. పిల్లలు మామూలుగానే పుడతారు-
ఏ లోపం లేకుండా! అనుమానం తీరకపోతే మానసిక
వైద్యుని కలవండి. పని లేకుండా వున్నప్పుడే
అనవసరపు భయాలు వెలి ఆలోచనలు వస్తాయి
ఎన్ సి ఫబాల్ రోజు ఒకటి చొప్పున నెల రోజులు
వాడండి

కె. శ్రీలత, హైదరాబాదు

సమకాలీన రచయితల మీద మీ
అభిప్రాయం ఏమిటి?

నో కామెంట్!
శ్రీనివాస్, బి. ఎస్. ఎఫ్.

హస్తప్రయోగం అలవాటుండేది. ఒక
అమ్మాయిని యీ జనవరిలో కలిశాను.
నిముషంలో అవుటయ్యాను. రెండోసారి
ప్రయత్నిస్తే అసలు తయారు కాలేదు.
ఇదేవిధంగా పెళ్ళి అయినాక మొదటిరాత్రి
జరిగితే? నేను నా భార్యను సుఖపెట్టి
గలనా అని చాలా భయపడుతున్నాను.

తొందర, భయం అనుమానం తప్పు చేస్తున్నా
సన్నభావన వలన అలా జరిగి వుండవచ్చు

వివాహం తర్వాత అలా జరుగకపోవచ్చు
నిర్భయంగా వివాహం చేసుకోండి. వివాహం తర్వాత
శీఘ్రస్థులనం వలన బాధ కల్గితే తగిన మార్గాలు,
మందులూ వున్నాయి అవి యిప్పుడు మీకు
అనవసరం!

అసుయ...నీపెరమి?

వంచిన తల ఎత్తకుండా, పరిపూర్ణమైన వికాగతతో పని చేసుకుపోతోంది లలిత. సహోద్యోగులలో కొంతమంది లోకాభిరామాయణం వేసుకుంటుంటే మరికొంత మంది బ్యాంక్ పాలిటిక్స్ చర్చించుకుంటున్నారు.

లలితకి మాత్రం వీటిలో ఆసక్తి వుండదు. తనసనేమా తనేమా అంతే! ఓచర్స్ నుంచి రెడర్స్ వేజీల్స్ కి, రెడర్స్ వేజీల నుంచి ఓచర్స్ కి ఆమె కళ్లు చురుగ్గా కదులుతూ, అక్కరియమ్ లో ఈదే చేపపిల్లల్ని గుర్తు తెస్తున్నాయి.

పని చేస్తున్నట్లు నటిస్తూ, రెండు నిమిషాలకోసారి ఆమె వైపు పక్క చూపులు చూస్తున్నాడు ఆచారి. ఆ చూపుల్లో మోహం లేదు, కోరిక లేదు. అదొక రకమైన సౌఖ్యం వుంది. చులకన భావం వుంది. కోపం, వగ, అనన్యం మిలితమైన ఒక విచిత్రమైన భావన వుంది. అన్నిటిమించి దేనికోసమో ఎదురుచూస్తున్నట్లున్నాయా చూపులు.

లలిత ముందున్న రెడర్స్ అన్నిటిలోనూ పని అయిపోయింది. ట్రైము చూసుకుంది. నాలుగు గంటలయింది. “కనీసం గంట ట్రైముంది” అనుకుంటూ చకచక టేబిల్ క్లీయర్ చేసింది. డ్రాయర్ లోనుంచి అకౌంట్ బుక్స్ టేబిల్ క్లీయర్ చేసింది. రెండు నిమిషాల్లో అందులో లీనమైపోయింది.

ఆచారి తన నిధిక్షణ పూర్తయినట్లు తల పంకించాడు. నెమ్మదిగా మేనేజరు రూమ్ లోకి దారి తీశాడు. పది నిమిషాలయిన తరువాత బయటకొచ్చి తన సీట్లో కూర్చున్నాడు. వెంటనే మేనేజరు గదిలోంచి బజ్జర్ మోగింది.

“మేడమ్! మిమ్మల్ని మేనేజరు పిలుస్తున్నారు.” ఫ్యూన్ మారుతీ లలిత దగ్గరకొచ్చి చెప్పాడు.

“ప్లీజ్ టేక్ యువర్ సీట్” వినయంగా తన ముందు నిల్చున్న లలితకు కుర్చీ చూపించాడు మేనేజరు.

“మీరు బ్యాంక్ లో కూర్చుని పుస్తకాలు చదువుతున్నట్లు తెలిసింది. మీ సీట్లో చాలా పని పెండింగ్ లో వుందని కూడా విన్నాను. దిస్ ఈజ్ నాట్ నైస్ ఆన్ యువర్ పార్ట్.”

వార్తాపారుడెవరో లలితకి తెలుసు. అందుకే ఎవరు చెప్పారు సర్ అని ప్రశ్నించలేదు. సూటిగా మెల్లిగా సమాధానం

చెప్పింది. “నా సీట్ లో పని ఏమాత్రం పెండింగ్ లేదు సర్! కస్టమర్లందరికీ స్టేట్ మెంట్లు పంపించేశాను. బాలెన్స్ లాబీ అయిపోయాయి. ఈరోజు పని కూడా పూర్తయింది. నాకు గాసిపిలో పాల్గొనటం ఇష్టం వుండదు సర్! అందుకే ఖాళీ టైమ్ ను బ్యాంక్ పరిక్షలకై వినియోగిస్తున్నాను సర్! నేను సైన్స్ గ్రాడ్యుయేట్ ని. ఈ పరిక్షల వల్ల నాకు బ్యాంకింగ్ నాలెడ్జి పెరిగి పనిలో నేర్పు పెరుగుతుందనే వుద్దేశ్యంతో దొరికిన ప్రతిక్షణం చదువుకుంటున్నాను సర్.”

మేనేజరుకి ఏమనాలో తోచలేదు. అంత మాత్రాన ఓటమి అంగీకరించటం ఇష్టంలేదు.

“మీరు ఆఫీసరై వుండి, క్లరికల్ స్టాఫ్ కి ఒక చెడ్డ ఉదాహరణగా నిలవకూడదు. మిమ్మల్ని చూసి రేపట్టుంచి వాళ్లందరూ మేగజైన్స్, నవలలు చదవటం మొదలెడతారు.”

“సర్ నేను మీకు చెప్పగలిగే దాన్నికాదు. కానీ నవలలు చదవటాన్ని, బ్యాంకింగ్ లా అండ్ ప్రాక్టీస్ చదవటాన్ని చాలా తేడా లేదాసర్? నిజంగా నన్ను చూసి వాళ్లు కూడా ఈ సబ్జెక్ట్ చదవటం మొదలెడితే బ్యాంక్ లో ప్రాక్టీస్ జరగటాన్ని అవకాశం చాలా

తక్కువవదా సర్?”

మేనేజరు లలిత మాటలు వినించుకోలేదు. “రేపట్టుంచి మీ సీటు మారుస్తున్నాను. స్టేట్ మెంట్స్ సీటులో పనైయ్యండి.”

లలిత ప్రాణం వుసూరుమంది. ఆ సీట్లో పని అవటం అంటూ వుండదు. ఇంక తను బ్యాంక్ లో చదువుకోవటాన్ని పిలువడం, నిరుత్సాహంగా బయటకి నడిచి తన సీట్లో కూలబడింది. టేబిల్ పై తెచ్చివున్న అకౌంట్స్ పుస్తకాన్ని కోపంగా మూసేసింది. ఇదంతా ఆ ఆచారి మూలంగానే. అసలు తన్ని చూసి ఎందుకలా ఏడ్చుకుంటాడు? తను బ్యాంక్ లో జాయినయినప్పట్టుంచి ఇదే వరస. తన ప్రతి కదలికనీ భూతద్దం లోంచి పరిశీలించటం, సీనియర్ మోస్ట్ ఆఫీసర్ హోదాలో తనని సాదించడం, మేనేజరుకి చాడీలు చేరవేయటం! “మేడమ్ ఈరోజు అయిదు నిమిషాలు ముందు వెళ్లిపోయింది. మేడమ్ ఆఫీసవర్స్ లో పుత్రరం వ్రాసింది” ఇలాంటివే! స్కూలు పిల్లల్లాగా ఇతను పిత్తూరిలు చెప్పటం! ఆ మేనేజర్ కడు. ఇతను చెప్పటం అలస్యం తనని క్లాసిక్ లోకి పిలవటం, సంజాయిషీ అడగటం! బాధ్యాతాయుతమైన పదవిలో వుండి స్వంత ఆలోచన, అబ్జర్వేషన్ లేకుండా ఎలా వుంటారో! లలితకి తను చిన్న వృద్ధు చదువుతున్న పంచతంత్రంలోని ఒక నీతి గుర్తొచ్చింది. “మూర్ఖుడైన రాజు కొలువులో పనిచేయుటకంటే పస్త్రులుండటం మంచిది” అలా అనుకుని మానెయ్యలేదు.

ఆచారి ఒక్కసారి కస్టమర్స్ ముందు అవమానకరంగా మాట్లాడుతాడు. తను మాటకి మాట సమాధానం చెప్తే అసహ్యంగా చేవల బజారులా తయారవుతుందని తనని తాను నిగ్రహించుకుంటుంది. ఇతని ప్రవర్తన ఇచ్చిన ధైర్యంతో కొంతమంది మగ క్లర్కులు కూడా పొగరుబోతుతనంగా మాట వినకుండా ప్రవరిస్తుంటారు. సామాన్యంగా లలిత సహనం కోల్పోదు. రెండు మూడు సార్లు మాత్రం అన్పించింది. “ఈ వెధవలమధ్య ఉద్యోగం చెయ్యకపోతేనే” అని. అంతలోనే ఆమెలోని వివేకం మేల్కొనేది. కేవలం ఒక అనాగరికుడి మూలంగా తను ఉద్యోగం వదిలేసుకోవటమా? ఇంకోచోట మాత్రం ఇలాంటి వాళ్లు వుండరని నమ్మక, మేమిటి? ఈ ప్రపంచాన్ని చెయ్యటాన్ని అన్ని రకాల మనుషులు కావాలి! తను మేనే

రెవ్యూలక్ష్మి
కొలెస్కర్

జిమెంట్ బ్రయినింగ్ కి వెళ్లినప్పుడు ఏం చెప్పారు? “నువ్వు ప్రపంచాన్ని మార్చలేవు. నిన్ను నువ్వు మాత్రం మార్చుకోగలవు” అందుకే క్రమంగా తామరాకు మీద నీటిబొట్టులా ఉండటం అలవాటు చేసుకోసాగింది.

“మేడమ్! మేనేజరు పిలుస్తున్నారు” మారుతి లలిత దగ్గరకొచ్చి చెప్పాడు.

ఉద్యోగంలో చేరిన కొత్తలో ఈ విధంగా పిలుపు వచ్చినప్పుడు లలితకి బోలెంత భయం

అసూయా...నీ పేరేమి?

వేసేది. గుండెలు దడదడ లాడుతుంటే కాళ్ళు చేతులు వణికివి. ఆచారి పుణ్యమా అని అలవాటయిపోయిందిప్పుడు. యాంత్రికంగా లేచి కేబిన్ లోకి వడిచింది.

మేనేజరు ముఖం ధుమధుమలాడుతోంది. ఇప్పుడో మరో క్షణంలోనో ఉరిమి పడబోయే పిడుగులా వుంది.

లలితకి కొద్దిగా భయమేసింది. ఏం చేసింది తను? తన ఇటీవలి ప్రవర్తనని పర్యావలోకనం చేసుకుంది. కరెక్ట్ గా టైముకి వచ్చి వెళుతుంది. ఆఫీసులో పుస్తకాల మాట దేవు

డెరుగు తనకి వచ్చిన పుత్రురాలు కూడా ఒకటికి రెండుసార్లు చదవటం లేదు. అయినా తినబోతూ రుచులడగటమెందుకు? చెప్పాడుగా!

మేనేజరు లలితని కూర్చోమనలేదు. చేతిలోవున్న కాగితాలు విసురుగా టేబిల్ మీద వేశాడు.

“ఇది మొన్న మీరు పంపించిన స్టేట్ మెంట్స్. జోనల్ మేనేజరు ఘాటుగా పుత్రరం వ్రాసి తిప్పి పంపించాడు. అన్నీ అబ్సర్వ్ నంబర్స్. మీ నిర్లక్ష్యం పుణ్యమా అని నాకు ఇక్షింతలు పడ్తున్నాయి. ఇలా జరగటం ఇది మొదటిసారి కాదు. ఇంత కుముందు కూడా రెండు మూడు తెలుస్తో వచ్చాయి. స్టేట్ మెంట్స్ లో అన్నీ తప్పులుంటున్నాయి. ఒళ్లు దగ్గురుంచుకుని ప్రీవేర్ చెయ్యాలి. మీరు ఆఫీసురు. బాధ్యతయు తంగా పని చెయ్యాలి. మీరు చేసిన పని

Barb

కూడా మరెవరో చెక్ చెయ్యాలన్న రావటం పోస్టాఫీసుదం ఇది మీకు లాస్ట్ వార్నింగ్ ఇంకోసారిలా జరిగితే మీకు మేమో ఇవ్వాలన్న ఉంటుంది" అంతే మతిపోయింది సమాచారం చెప్పటానికే మాటలు దొరకలేదు కింకర్తవ్య విమూఢురాలిలా మేనేజరు వైపు అర్థరహితమైన చూపులు చూస్తూ నిల్చుండి పోయింది

మేనేజరు అనీటిగా అటూ ఇటూ కదిలాడు కొంచెం వీడవటం మొదలెట్టాడు కదా! ఈ ఆడవాళ్లతో ఇదో గోల పని వరిగ్గా చేయరు ఏమైనా అంటే కళ్లవెంట కాలవలు కట్టించేస్తారు

"స్టేట్ గో అండ్ కరెక్ట్ దట్" గబగబ చెప్పేసి పైలులో తల దూర్చేశాడు

మెల్లగా ఆయన ముందున్న స్టేట్ మెంట్ తీసుకుని బయటకొచ్చింది

మేనేజరు అరుపులు బయటకీ వినిపించాయి కాబోలు అందరూ అంత వంక అనక్షిగా కుతూహలంగా దొంగచూపులు చూడసాగారు అంత అవేమీ గమనించే స్థితిలో లేదు

తను అంత ఘోరమైన తప్పులు ఎలా చేసింది? ఏ వస్త్రనా ఎంతో శ్రద్ధతో నేర్చుకుని మరింత శ్రద్ధగా చేస్తుంది కదా!

"ఏవు ఏ పని చేసినా అది కేవలం పాపి పూడ్చుటే అయినా, దాన్ని ఏ కంటే మరెవ్వరూ బాగా చెయ్యలేని విధంగా చెయ్యాలి" అని ఎక్కడో చదివింది అంత దాన్ని తన కోర్స్ పుస్తకంలో నోట్ చేసుకోవటమే కాక అనుక్షణం గుర్తుంచుకుని తన శాయశక్తులా అమలు చెయ్యటానికే ప్రయత్నిస్తుంది అంత మొదటిసారి తోనలో ఆఫీసు నుంచి ఆమె చేసిన స్టేట్ మెంట్ గురించి తెలుసు వచ్చినప్పుడు ఎంతో బాధ పడింది అప్పట్నుంచి మరింత జాగ్రత్తగా చేస్తోంది అయినా సరే ఇలా జరిగిందేమిటి? తనకీ అమ్మగియూ, సడెన్ బ్లాక్ ఫుట్ వంటివేమీ రావటం లేదు కదా! ఇలా అనుకోగానే అంతకీ భయమేసింది "ఈరోజు సాయంత్రం జాక్సరు దగ్గరకెళ్లి ఒక సారి చెక్ చేయించుకోవాలి" తీర్మానించుకుని స్టేట్ మెంట్ ముందేసుకుంది ఫైరింగ్ కాబినెట్ నుంచి ఆ స్టేట్ మెంట్ కి సంబంధించిన పైలు తీసింది అందులో దాని ఆఫీసు కాపీ అంటే కార్పస్ కాపీ వుంది హెడ్డాఫీసు నుంచి తిరిగి వచ్చిన ఓరిజినల్, ఆఫీసు కాపీ పక్క పక్కన పెట్టి ఆలోచనల్ని పక్కకి నెట్టి వాటిని పరిశీలించటంలో మునిగిపోయింది వదిలి నిమిషాలయ్యేసరికి అంతా అయోమయంగా అప్పించసాగింది పజిల్ మెంట్ తో కమబోమలు ముడిపడ్డాయి కళ్లు నలుముకుని చూసింది లేచి కూలర్ దగ్గరకెళ్లి కళ్లమీద చన్నీళ్లు చల్లుకుని వచ్చి మళ్లీ

కిమీకాల్క్యూర్ ఫోటోగ్రాఫర్ భర్త

టూర్డూన్ నుందరి కిమీకాల్క్యూర్ అయితేనేం కిమీకాల్క్యూర్ కి అభ్యంతరం చాలా మంది హీరోలతో ప్రేమాయణం లేదు అన్నది మరో నెక్సు సింబల్ సాగించింది అన్న నిందలకి గురి అయింది సోనమ్ కూడా సినిమా హీరోల వేటమా వేసింది డై రెక్టర్ రాజీవ్ రాయని ఆమె వివాహం అడబోతున్నట్లు సినీ వ్రతీకల విందు భోజనం కూడా పెట్టింది - విలేఖరుల "కూపీ" "శంతను"కి దళసరి గెడ్డం వుంది -

చూసింది తను చూస్తున్నది భ్రమకాదు నిజమే! ఓరిజినల్ లోనూ ఆఫీసు కాపీలోనూ కొన్ని కొన్ని సంబంధాలు వేరు వేరుగా వున్నాయి ఇంపాసిబుల్ తను కార్పస్ పెట్టి స్టేట్ మెంట్ చేసింది పంపేముందు ఏదీ కరెక్ట్ చేసినట్లు గుర్తులేదే! మరేమిటి వజిల్? అంత తీవ్రంగా ఆలోచించసాగింది

మెరుపు మెరిసినట్లు ఆమె బుర్రలో సాల్వేషన్ ఫ్లాష్ అయింది ఓరిజినల్ ని మరింత దగ్గరగా పరిశీలించింది సందేహం లేదు అక్కడకూడా కొన్ని సంబంధాలు జాగ్రత్తగా చెరిపి వాటిస్తూనే అప్పర్మీ నెంబర్లు వేశారెవరో తనవల్ల పొరపాటు జరిగితే ఒకటి రెండు పర్సెంట్ జరిగవచ్చు అంతేకాని ఒకదానికొకటి సంబంధం లేకుండా ఇలాంటి అంతెలు మతి చరించితేనే వెయ్యటం జరుగుతుంది

తీవ్రాలోచనలో పడింది అంత ఎవరికీ ఈ అవకాశం వుంది? తను స్టేట్ మెంట్ చేసి మేనేజరు దగ్గరకి పంపిస్తుంది ఆయన సంతకం చేసి డిస్మిట్ సెక్షన్ కి పంపిస్తారు అక్కణ్ణుంచే ఏం జరిగినా! డిస్మిట్ క్లర్కుతో తనకీ శత్రుత్వమేమీ లేదు డిస్మిట్ ఎవరు డెక్ చేసినది? ఆచారి! సడెన్ గా గుర్తొచ్చింది వెంటనే మరో విషయం కూడా

గుర్తొచ్చింది రెండు మూడు నెలల క్రితం అతను మారుతితో బాల్ వెన్ వ్రాత చెప్పే రబ్బరు తెప్పించాడు

మరోసారి స్టేట్ మెంట్ పదిక్షగా చూసింది

అప్పుడు కాజువల్ గా చూస్తే అన్ని అంతెలు ఒకలానే వున్నాయి కాని దగ్గరగా చూస్తే అక్కడక్కడా చేతి వ్రాతతో తేడా తెలుస్తోంది

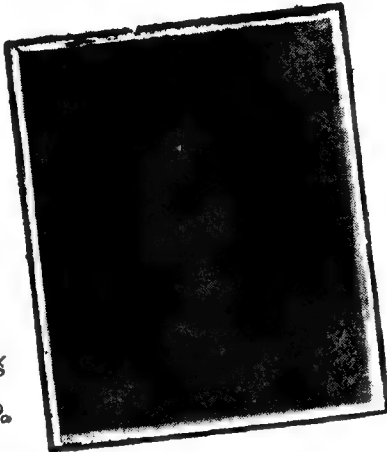
మరి అంత్యం చెయ్యకుండా పైలు తీసుకుని కేబినెట్ కి ప్రవేశించింది అంత ఓరిజినల్ ఆఫీసు కాపీ మేనేజరు ముందుంచి తన దృఢ సందేహాన్ని వివరించింది మేనేజరు కూడా పరిక్షగా చూశాడు ఆచారిని లోనికి పిలిపించాడు

ఆచారికి అనందం వేసింది ఇన్నాళ్లకి తన ఎదుటగా అవిధ్ని మేనేజరు చివాట్లు పెట్టి అవమానిస్తాడు తనే పెద్ద తెలివయినదా న్నట్లు పొగరుగా ప్రవర్తిస్తుంది ఈ దెబ్బతో పొగరెగుగుతుంది కాలరు సర్దుకుంటూ అనందంగా ప్రవేశించాడు వెంటనే కప్పించాయి పరిచివున్న స్టేట్ మెంట్లు ఉత్సాహం స్తానే భయం చూచుకుంది అతని మొహాన్నే పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు మేనేజరు అందులో మారివ రంగులు అతనికి నిజాన్ని చెప్పాయి

నూటిగా విషయానికొచ్చాడు మేనేజరు

ఉర్దూ రచయిత్రికి జ్ఞానపీఠ్ అవార్డు

ప్రముఖ ఉర్దూ రచయిత్రికి ప్రతిష్ఠాకరమైన జ్ఞానపీఠ్ అవార్డు లభించింది. 1989 సంవత్సరానికి ఈ అవార్డు ఖర్రటుల్- అయిన్- ఖైదర్ కు ప్రధానం చేయబడింది. సాహిత్యంలో విశేష ప్రతిభా పాటవాలు ప్రదర్శించే వారికి ఈ ప్రతిష్ఠాకరమైన అవార్డును బహూకరించటం జరుగు తుంటుంది. 1969-83 మధ్య ఖైదర్ వ్రాసిన అనేక రచనలను పరిశీలించిన మీదట అవార్డు కమిటీ ఖైదర్ ను ఎంపిక చేసింది.

క్లుప్తంగా చెప్పి “ఇది ఆవిడ అనుమానం. మీ సమాధానమేమిటి?”

“అఫెన్స్ ఈజ్ ది బెస్ట్ డిఫెన్స్” అనుకున్నాడు ఆచారి. కోపంగా దబాయించాడు. “సర్! నాకేమీ తెలియదు. ఆవిడకి వర్క్ రాక ఇలాంటి ఎత్తులునే తప్పించుకుందామని చూస్తుంది.”

లలిత కూడా గట్టిగా మాట్లాడటానికి నిర్ణయించుకుంది. ఎప్పటికప్పుడు పోనిమ్మని పూరుకుంటుంటే రోజు రోజుకీ డేంజరగా తయారవుతున్నాడు. గట్టిగా బుద్ధి చెప్పకపోతే ఎన్ని సంవత్సరాలి టెన్షన్ భరించాలి?

“సర్! ఓరిజినల్ అఫీసు కాపీ రెండూ కంపేర్ చేసి చూస్తే ఈయన వాదనలో నిజ మెంతో తెలుస్తుంది. ఆయన చేతి వ్రాతలా పున్న ఫైల్స్ రెడ్డర్స్, ఓచర్స్ తెప్పించి చూస్తే స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అంతకూ ఒప్పకోకపోతే చేతివ్రాత నిపుణుల అభిప్రాయం తీసుకోవచ్చు. అనలు నేను ఈ బ్రాంచిలో జాయినయిన వ్యక్తులందరినీ నేనూ వేలాడి వేలాడి వేధిస్తున్నాడు సర్. ప్రతి చిన్న విషయానికి మీకు కంప్లెయింట్ చెయ్యటం, నేను మీ దగ్గర్నుంచి వార్నింగులు అందుకోవటం నాకు జీవితం అన్ ఫ్లెజంట్ గా అవుతోంది సర్! ఈసారి నిజం తెలనలిసందే!”

లలిత మాటలు మేనేజర్ని సూటిగా తాకాయి. తన తరువాత వెకండ్ ఇన్ క మాండ్ కదా అనే ఉద్దేశ్యంతో అతని సలహా లని, మాటలని సీరియస్ గా తీసుకుంటాడు. ఈవిడ విషయంలో ఎంత తెలివి తక్కువగా ప్రవర్తించాడు?

“ఏమంటారు ఆచారి! ఇది చాలా సీరియస్ విషయం. ఎక్స్ పర్ట్ ని పిలిపిస్తే ఈ విషయం హెడ్డాఫీసు వరకు వెళ్లాలి. అందులో ఏదైనా రుజువయితే మీ కేరియర్ ఏమవుతుందో తెలుసనుకుంటాను! నా ఫుర్దేశ్యంలో దీన్నిక్కడే పరిష్కరించుకోవటం మంచిది.”

ఆచారి ముఖం వాడిపోయింది. అంతవరకూ పున్న బింకం పడలిపోయింది. “నన్ను క్షమించండి సర్! మరెప్పుడూ ఇలా చెయ్యను!”

“నా కంటే ముందు అవిధ్ని క్షమాపణ కోరుకోవటం ఉచితం కదూ!”

“మేడమ్ క్షమించండి” గోడకి చెప్పి నల్లు చెప్పి గలుక్కున లేచి వెళ్లిపోయాడు.

“మిస్ లలితా! ఇదొక దురదృష్టకరమైన సంఘటనగా భావించి మర్చిపోవటం మంచిదని నా ఫుర్దేశ్యం. ఒకచోట కలసి పనిచేసేటప్పుడు, కోపం, ప్రతికారం వంటివి మనసులో వుంచుకోవటం మంచిది కాదు. ఏమంటారు?”

“నా కభ్యంతరం లేదు సర్! ఆయన కూడా అలాగే అనుకుంటే?”

“అతని విషయం నేను చూసుకుంటాను అండ్ సారి ఫ్రమ్ మై సైడ్.”

“ఇట్నాల్ రైట్” చిరునవ్వుతో చెప్పి తేలికయిన మనసుతో సీట్లోకి వెళ్లి కూర్చుంది.

ఆరోజు లలిత బాంక్ కి వచ్చేసరికి అందరూ బాగా సంతోషంగా వున్నారు.

“ఏమిటి విశేషం?” తన క్లర్కు జానకికి అడిగింది. “మేనేజరు రెండు నెలలు వెంటపడిన వెళ్తున్నారట, మన కింక స్రీ” అనందంగా చెప్పింది జానకి.

మేనేజరు లేకపోతే అందరికీ ఆటవిడుపు లాగా వుంటుంది. లేటుగా వచ్చి తొందరగా వెళ్లిపోవచ్చు. వాయిగా కలుర్లు చెప్పకోవచ్చు. ఆచారిని కాకా వద్దే చూటి పినిమాల కూడా పోవచ్చు.

వాళ్ల సంతోషం చూసి నవ్వుకుంది లలిత. “అల్ల సంతోషులు” అనుకుంది. అంతలోనే గుర్తొచ్చింది. మేనేజరు వెంటపోతే ఆచారి యాక్టింగ్ మేనేజరు. తనని ఎన్ని తిప్పలు పెడతాడో ఏమిటో?

లలిత అనుమానాలు నిజం కాలేదు. ఆచారి ఆమె కోరికే రాలేదు. అనలు ఆమె పునికినే గమనించనట్లు ప్రవర్తించాడు. అదే హాయినుకుంది.

రెండు నెలలు విశేషాలు లేకుండా గడిచిపోయాయి. మేనేజరు వచ్చేవాడు. లలితకి టెన్షన్ దూరమయినట్లున్నించింది. ఎంత లేదనుకున్నా ఒక అఫీసులో వడ్డేస్తూ ఒకళ్ల ముఖం ఒకళ్లు చూసుకోకుండా జాగ్రత్తపడా లంటే అదో రకమైన టెన్షన్ గా తయారవుతుంది.

“మేడమ్! మిమ్మల్ని మేనేజరు పిలుస్తున్నారు” చాలా రోజుల తరువాత మళ్లీ మారుతి వచ్చి చెప్పాడు లలితకి.

ఆయన ముఖం సీరియస్ గా వుంది. చేతిలో ఏదో లెటరు వుంది. లలితకు కుర్చీ చూపించాడు. ఆమె కూర్చున్నాక ప్రశ్నించారు. “మిస్ లలితా!! నాలీవ్ పీరియడ్ లో మీకేమైనా సమస్యలు ఎదురయ్యాయా?”

లలిత అశ్చర్యపోయింది. “లేదు సర్!” “మరి ఎందుకు రిజైన్ చేశాడు?”

ఈసారి లలిత అశ్చర్యానికి అనధుల్లేక పోయాయి. ఈయనకేమైనా పిచ్చి వట్టిందా? లేక తనకి వట్టిందా? తనేమిటి? రిజైన్ చెయ్యటమేమిటి?

“సర్! మీరనేది నాకేమీ అర్థం కావటం లేదు సర్.”

“అర్థం కాకపోవడానికేముంది? ఇది హెడ్డాఫీసు నుంచి మిమ్మల్ని రిలీవ్ చేస్తూ వచ్చిన లెటరు. మీరు జనవరి 11వ తారీఖున “డామెస్టిక్ ప్రోబ్లెమ్స్ మూలంగా నేను రిజైన్ చేస్తున్నాను. నన్ను వీలైనంత త్వరలో రిలీవ్ చెయ్యండి” అని ఇచ్చిన రాజీనామా లెటరుని సుపర్ బట్టికగా కన్ఫిడర్ చేస్తూ రిలీవ్ చేస్తున్నామని పర్సనల్ డిపార్టుమెంటు నుంచి వచ్చింది లెటరు. నా కర్డం కాని దల్లా ఒక్కటే! సమస్యలు నాతో చర్చించండి.”

చిత్ర వాటి పరిష్కారానికి నా శక్తి మెరుకు ప్రయత్నించేవాడిని కదా! ఇలాంటి ద్రాస్టిక్ స్టైల్ ఎందుకు తీసుకోవాలి? మేనేజరుండేది కేవలం బిజినెస్ మేనేజ్ చెయ్యడానికే కాదు. స్టాఫ్ ప్రోబ్లెమ్స్ కూడా పరిష్కరించటాన్ని ప్రయత్నించాలి."

లలితకి తల తిరుగుతున్నట్లుంది. ఈయన తన గోలే కాని తను చెప్పేదనలు ఎంటాడా? డెస్పరేట్ గా అరిచింది. "సర్ నేను రిజైన్ చెయ్యలేదు సర్."

"వాల్ రు యూ మీన్? నువ్వు రిజైన్ చెయ్యకుండా ఇదంతా ఎలా జరుగుతుంది?"

"నాకేమి తెలియదు సర్! ప్లీజ్ రివ్ మీ! నేను రిజైన్ చెయ్యలేదు."

మేనేజరు బుర్ర గోక్కున్నాడు. "ఈ అమ్మాయికి పిచ్చి పట్టింది లాగుండే" అచ్చం లలితలాగే అనుకున్నాడు. లేకపోతే మనసు మార్పుకుని ఈ విధంగా అంటుందా? అనలు ఈ కాలం పిల్లలకి మరి తొందరపాటెక్కువ. ముందు బుడబుడా అలోచించకుండా ఏదో ఒకటి చేసేయ్యటం తరువాత పశ్చాత్తాపపడటం. ముందు రిజైన్ చేసేసి ఆ తరువాత మనసు మార్పుకోవడం ఎలా పీలవుతుంది? ఇదేమన్నా చిన్నపిల్లలా?"

లలిత పరస్పల్ గైలు తెప్పించాడు.

అసూయా...నీ పేరేమి?

అందులో అచారి లలిత రిజిగ్నెషన్ ఫార్వర్డ్ చేసిన లెటరుంది. అతడ్ని పిలిపించాడు.

లలిత వంక కోర్ట్ గా చూస్తూ చెప్పాడతను. "సర్ ఈవిడ న్యాయంగా తన రిజిగ్నెషన్ లెటరు నా చేతికిచ్చింది. ఈవిడ న్యవిషయాలు పట్టించుకోవలసిన అవసరం నాకు లేదు. అందుకనే నేను వెంటనే ఫార్వర్డ్ చేశాను."

లలిత మ్రావడిపోయింది. "అతని క్షమాపణని పిచ్చిదానిలా నమ్మింది. దెబ్బతిన్న త్రాచులా తనని కాటు వేయటాన్ని కాచుకున్నాడని తెలుసుకోలేకపోయింది. తెలుసుకుని మాత్రం తనేం చేసి వుండేది? ఇంత ఏచానికి ఒడిగట్టాడా? తనేం చెయ్యాలిప్పుడు?" లలిత తీవ్రంగా అలోచించసాగింది. "సర్! నేను వ్రాశానని ఇతనంటున్న ఆ లెటరు చూపించగలరా?"

అచారి సమాధానమిచ్చాడు. "ఒక్కటే కాపీ ఇచ్చింది సర్! దాన్ని నేను హెడ్డాఫీసుకి నా ఫార్వర్డింగ్ తోపాటు పంపించేశాను."

లలిత నిర్ణయం తీసుకుంది "సర్! ఇందులో ఏదో ఫాల్ ప్లే వున్నట్లు నాకు

అనుమానంగా వుంది. నేను రిజైన్ చెయ్యలేదంటే మీరు నమ్మటం లేదు. మీ స్థానంలో నేనుంటే నేనూ నమ్మేదాన్ని కానేమో! మీరు తెలివినై నేను ఈ విషయాన్ని సమూలంగా వైకి తీస్తాను సర్! ఆడది కదా! ఏం చెయ్యగలదు అనే పుద్దేశ్యంతో ఎవరో నన్ను విధంగా సాదిస్తున్నారు. నేను ఢిల్లీ వెళ్లి మన చెయిర్మన్ కమ్ మేనేజింగ్ డైరెక్టరుని కలిసి ఇదంతా చెప్పి ఆయన పర్మిషన్ తీసుకుని, నేను వ్రాసి ఈయనికిచ్చానన్న ఆ లెటరు తీసుకుని పోలిసు కంప్లెయింట్ ఇస్తాను. ఆ లెటరు మీద ఎవరు ఫోర్టర్ చేశారో తేటతెల్లమవుతుంది. మీరు పర్మిషనిస్తే నేను స్టేషన్ కెల్లి టెక్ట్ కొనుక్కుంటాను సర్" లలిత లేచి నిలబడింది. అమె కళ్లు జంట నక్షత్రాలలా అగ్నిత్యాల్ని విరజిమ్ముతున్నాయి. ఆ జ్వాలలు ముఖం అంతా ప్రసరించి అరుణోదయ సూర్యునిబంటలా ఎర్రగా కందిపోయింది.

"సరే! వెళ్లిరండి. నానుంచి ఏదైనా సహాయం కావలసినవస్తే ఢిల్లీ నుంచి ఫోన్ చెయ్యండి. విష్ యూ అల్ ది టైమ్."

జయటికీ వెళ్ళబోతున్న లలిత ఎడంచేతిని రెండు చేతులతోనూ గట్టిగా పట్టుకున్నాడు అచారి. అతను మనిషి అపార మస్తకం వణుకుతున్నాడు. చెమట్లు పట్టేస్తున్నాయి. కళ్లనిండా చాపు భయం, మాట్లా

యశస్వి
యస్.వి.ఆర్.
తొలి
అగ్రిమెంట్

యస్.వి.ఆర్. "ప్రవరాఖ్యుడు"గా
ఎంత పారితోషికం తీసుకున్నాడు?

ఆయన చేసుకున్న 'అగ్రిమెంట్' అనలు
కాపీ మీరు చూశారా!
ఇంత వరకు వెలుగు చూడని నిజాలు!!

పై వారం
చూడండి!

దాలని ప్రయత్నిస్తున్నా నోట్లోంచి మాట బయటికి రావటంలేదు.

లలిత అతని చేతుల్ని పురుగుల్ని విదిలించినట్లు విదిలించింది. “యూ బ్లడ్ రోగ్!” లలిత ఆవేశంతో ఒళ్లు మరిచిపోయింది. “ఇది నువ్వే చేశావని నాకు తెలుసు. అయినా సిస్ట మేటిక్ గా ప్రూవ్ చేసి నువ్వు తప్పుకున్న గోతిలో నిన్ను సమాధి చెయ్యకపోతే నాపేరు లలిత కాదు.”

ఆచారి గబుక్కున కుర్చీలోంచి జారి పోయి ఆమె కాళ్లు పట్టుకున్నాడు. ఒక వాక్యానికి మరో వాక్యానికి సంబంధం లేకుండా దాదాపు ఏడున్నూ ఆమెను ప్రాధేయపడసాగాడు. “మేడమ్ పిల్లలు కలవాణ్ణి. జైలులో వడేస్తారు. నా భార్య పురేసుకుంటుంది. ఈసారికి - ఈసారికి.”

లలిత అతని పట్టు వదిలించుకోవటాన్ని ప్రయత్నించసాగింది. అతను పుడుంలా పట్టుకుని వదలట్లేదు. ఆఖరికి మేనేజరు వచ్చి వదిలించాడు. అతనికి ఒక గ్లాసు చీల్చి శాంతపరిచి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టారు. లలిత కూడా కూలబడింది. ఆమె కోపం మెల్ల మెల్లగా తగ్గుతోంది. “ఇదేదో సైకిక్ కేసు లాగుండే! ఇతని మాట దేవుడెరుగు! ఇప్పుడు తనేం చెయ్యాలి? తన ఉద్యోగం పున్నట్లా వూడినట్లా!”

ఆమె ఆలోచనల్ని చెదరగొడ్తూ మేనేజరన్నాడు.

“ఆచారి! ఎందుకిలా చేశావు?”

చాలాసేపటి వరకూ అతడు మాట్లాడలేదు. సిగ్గుతో బిక్కినచిప్పోతూ నెమ్మదిగా చెప్పసాగాడు. “సర్! ఈవిడ బ్లాంక్ లో జాయినయినప్పట్నుంచి నాకు శాంతిలేకుండా పోయింది. ప్రతిక్షణం ఆమెతో నన్ను పోల్చుకునేవాడ్ని. నేను ఈ బ్లాంక్ జాతీయం

అసూయా...నీపేరేమి?

చెయ్యకముందు రెండు వందల రూపాయల ఊతంతో గుమాస్తాగా జాయినయ్యాను. ఆ రెండు వందలకోసం ప్రొద్దున ఆరుగంటల నుంచి రాత్రి పది గంటలవరకు గొడ్డులా కష్టపడేవాడ్ని. అదివారం తప్ప మిగతా రోజుల్లో ఎండ ఎలా వుంటుందో చూడలేదు. ఇంత చేసి మేనేజర్ నుంచి చివాట్లు, ఫిత్కారాలు. నోరెత్తితే ఎక్కడ వూస్టింగ్ ఆర్డర్లు వస్తాయోనని భయం, పదేళ్లు గాడిద చాకిరి చేసి అఫీసరయ్యాను. ఈవిడ్లే చూడండి. 24 ఏళ్లు నిండకుండానే డైరెక్టు పరీక్షల పుణ్యమా అని అఫీసరయింది. జాయినయిన మొదటి రోజునుంచి పాతిక వందల ఊతం. రెండు నుగా పది గంటలకొచ్చి అయిదు గంటలకి మహారాణిలా వెళ్లిపోతుంది. ఏటాన్ని కిత్తోడు డైరెక్టుగా రిక్రూట్ అయినవాళ్లు ప్రమోటీల కంటే ఎంతో తెలివయిన వాళ్లన్నట్లు అందరూ గొప్పగా మాట్లాడటం. ఇది అన్యాయం, అన్యాయం అని నా మనసు ఘోషించేది సర్. ఆఖరికి ఆ బాధ నన్ను నిలువెల్లా దహించెయ్యసాగింది. అందుకే.....”

మేనేజరు తలవంకించాడు. “ఈర్వాడ్యే షాలు మనిషిని ఏ స్థితికి దిగజార్చుతాయో! ఇందులో ఆమె పాఠపాటేమీలేదు. వుంటే గింటే అది బ్యాంక్ పాఠపాటు. నువ్వు చేసింది నీకు, ఆమెకూ కూడా ఎంత ప్రమాదకరమైనదో గుర్తించలేకపోయావు. ఇప్పుడేం చెయ్యాలి? వాకర్ తం కావట్లేదు. లలితా! మీరేమంటారు?”

లలిత నిస్సహాయంగా తల అడ్డంగా పూసింది.

కొంచెంసేపు ఆలోచించి మెనజరు అన్నాడు. “ఆచారి! మీరు స్టేట్ మెంట్, అపాలజీ లెటర్స్ వ్రాసి ఇవ్వండి. నేను వెళ్లి మీకు సాధ్యమయినంత తక్కువ పనివ్వెంటు వడేలా, మీ కేసు ప్రజెంట్ చేస్తాను. అది లలితగారి కంగీకారమైతే. ఆవిడ అలా వ్రాసి ఇస్తే!”

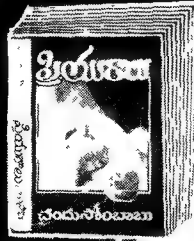
మళ్ళీ లలిత చేతులు పట్టేసుకున్నాడు. గబుక్కున వదిలించుకుంది.

“ఇది వరకోసారి ఇలాగే సారి చెప్పాడు కదా సర్! మళ్ళీ అదే ప్రవర్తన. ఇంకోసారి కూడా అలాగే చెయ్యడని నమ్మకమేమిటి సార్?” “ఇతన్నెలాగూ డెపిల్ గా ఏదో ఒక మారుమూల గ్రామానికి బ్రాన్స్ ఫర్ చేస్తారు. అంతమాత్రం శిక్ష వెయ్యకుండా ఎలాగూ వదలరు. అందుకని మీరు వర్గి అవాల్సి నవనలేదు.”

“తన కల్లెడుట వుండదు. తనకెలాగూ పోని చెయ్యలేదు. ఈపాటికి గుణపాఠం నేర్చుకునే ఉంటాడు. నేర్చుకోకపోయినా నష్టపోయేది అతనే! అతని రికార్డులో ఇది చెరపలేని మచ్చగా వుండిపోతుంది. ప్రమోషన్ రావటం అనేది కల్ల. ఇతని ఉద్యోగం ఊడితే ఇతని భార్యదిట్టలు శిక్షననుభవించాలి. పోనియ్” ఈవిధంగా ఆలోచించుకుని తల ఊపింది లలిత.

మేనేజరు ఆమె వైపు మెచ్చుకోలుగా చూశాడు. “మానవత్వం కల మనిషిని కల వటం మనసుకి విందు. గాడ్ విల్ డైన్ యూ!”

ధాంక్స్ చెప్పి బయటికి వస్తూ అనుకుంది లలిత. “జెలసీ బై నేమ్ ఈడ్ ఉమెన్” అన్న జ్ఞాన శిఖామణి, ఆచారి వంటి పురుష పుంగవుల్ని చూసి ఉండదు. చూసినా జాతి అభిమానంవల్ల అవిధంగా వెలచి పుంటాడు!

ఆంధ్ర మోరాల్స్ రాబిన్సన్ క్రూసో సెక్యూర ఫైటింగ్ డైరెక్షన్ వల.

చందుసోంబాలు

ప్రీయురాలు

వెల: రూ 30/-

ఆంధ్ర

విడుదల!

మరో 24 గంటల్లో భారతదేశ రాజధాని నగరమైన ఢిల్లీలో ఆణు బాహుళ్యం జరిగనున్నదని తెలిస్తే

కె. కిరణ్ కుమార్

ప్రణాళిలు

(సావిత్రీ సీరియల్) వెల: రూ 30

కేరళ అక్షరాల పరిమళం!

నవసాయి

ముక్తహాథ్

26-9-29, యెర్రేని మాన్యన్ గాంధీ నగర్, విజయవాడ-520003

మీడియా
లేదా ప్రతి
మీ ఆందుకు
ప్రకృతి
మాన్య గ
చొచ్చుకు
ఉపశమనము
నిజంగా పనిచేసే
తెచ్చికొండి వెన్ను
ముందుకు సాగం

Interact: PPPL 291 Tel

ఒకటైతేనా ప్రత్యేకించి వెన్నునొప్పి పట్టుకుంటే వదలకుండా

లేదా ప్రతిరోజూ ఇంటి పనుల ఒత్తిడి శ్రమానేగానీ ధైర్యంగా ఉండండి

ప్రకృతి సహజమైన అవిరిగా మారే నూనెలూ దాంతోబాటు

చొచ్చుకుపోయి త్వరగా పనిచేసి నిలిచి ఉండే

నిజంగా పనిచేస్తుంది మీకోసం ఒక ట్యూబ్ ని

ముందుకు సాగండి

మూవ్

క్రీళ్ళ నొప్పుల నుంచి ఉపశమనం

సర్వయ్యై న ఉపశమనం ఇచ్ఛే వార్ధానం

ప్రపంచ షుల్క్ బాల్ పోటీలు

ఎట్టకేలకు నెల రోజుల పుట్టినాడు వండుగ ముగిసింది ప్రపంచం అన్ని ప్రాంతాలలో 26 బిలియన్ వేల ప్రజలు యీ పోటీలు చివరి ద్వారా చూచినట్లు అంచనా ఈసారి ప్రపంచ షుల్క్ బాల్ కవే ఎవరు నాడిస్తారు అనేది అందరి ఆలోచన జూన్ 8న మొదలైన యీ సస్పెన్స్ జూలై 8న రోమ్ లో ఒలింపియా స్టేడియంలో ముగిసింది క్రిందటి పోటీలు మేక్సికోలో 1986లో జరిగినప్పుడు షి కోన్స్ అర్జెంటీనా- పశ్చిమ జర్మనీ యీసారి పైనాలులో తిరిగి ఆరాయి పోటీ ఆసించినంత వైభవంగా జరగలేదనే చెప్పాలి శ్రీరాధిమాసులకు కొంత అనంతస్తు కలగించింది అర్జెంటీనా జట్టులోని అయిదుగురు ఆటగాళ్ళు పైనాలు పోటీలో ఆడలేదు ఆటలో ప్రతిభ కనపరచుట కంటే విజయం

ఒక సమీక్ష

మెరడోనా బాధతో కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకొన్నాడు విజయలక్ష్మి పశ్చిమ జర్మనీని వరించింది 1954 1974లో వరల్డ్ కవే సాధించిన పశ్చిమ జర్మనీకి

మెరడోనా (అర్జెంటీనా)

విగ్నాకర్ (ఇంగ్లాండ్)

సాధించాలనే దృక్పథముతో ఫోర్ అరుటల జరిగింది పైనాలు పోటీలో మొదటి 45 నిమిషాలలో ఎవరు గోల్ చేయలేక పోయారు పశ్చిమ జర్మనీ నుంచి అవకాశములు కోట్లొంది రెండవ సగంలో ఎనాల్డి బాక్స్ లో ఫోర్ చేయుటతో పశ్చిమ జర్మనీకి పెనాల్టీ అవకాశం లభించగా సద్వినియోగము చేసుకున్నది అర్జెంటీనా జట్టుకు పెనాల్టీ గోల్ నిశ్చయ కలిగించింది పోటీ అనంతరం డిగ్

పశ్చిమ (కొలంబియా)

ఇటలీ - చెకోస్లావేకియా = 2-0

ఆస్ట్రీయా - యు ఎస్ ఎ = 2-1

గ్రూపు బి అర్జెంటీనా కామరున్ రష్యా
రుమేనియా (మిలాన్ నేపిల్స్ బారి)

అర్జెంటీనా - కామరున్ 0-1

రష్యా - రుమేనియా 0-2

అర్జెంటీనా - రష్యా 2-0

కామరున్ - రుమేనియా 2-1

అర్జెంటీనా - రుమేనియా 1-1

కామరున్ - రష్యా 0-4

గ్రూపు స బ్రెజిల్ స్వీడన్ కోస్టారికా
స్లావోవాక్ (టూరిన్ జివోవా)

బ్రెజిల్ - స్వీడన్ 2-1

కోస్టారికా - స్లావోవాక్ 1-0

బ్రెజిల్ - కోస్టారికా 1-0

స్వీడన్ - స్లావోవాక్ 1-2

బ్రెజిల్ - స్లావోవాక్ 1-0

స్వీడన్ - కోస్టారికా 1-2

గ్రూపు డి పశ్చిమ జర్మనీ

యుగోస్లావియా యు ఎ ఇ

కొలంబియా (మిలాన్ బొట్టో గ్న)

యు ఎ ఇ - కొలంబియా 0-2

ప జర్మనీ - యుగోస్లావియా 4-1

ఇటాలియా 90 ప్రపంచక
కైవసం చేసుకు

యిది మూడవ గెలుపు 1966 1982 1986లో రన్నర్స్-అప్ అర్జెంటీనా 1978 1986లో గెలుపు పొంది యున్నది ఇదివరలో ఇటలీ 1934 1938 1982లోనూ బ్రెజిల్ 1958 1962 1970లలో వరల్డ్ కవే మూడుసార్లు గెల్చియున్నవి పశ్చిమ జర్మనీ యీ విజయంతో మూడు సార్లు గెల్చిన జట్టు జాబితాలో చేరినది

అతిథ్య దేశం ఇటలీ కాంస్య సతకంతోను సవేది బంగారు ఘూ తో తృప్తి పడ్డారు ఇటలీ గెలుపొంద గలదని వేసుకున్న అంచనాలు తారుమారు అయ్యాయి

ఆయా దేశాల విజయాలు

గ్రూపు ఎ ఇటలీ ఆస్ట్రీయా
యు ఎస్ ఎ చెకోస్లావేకియా
(రోమ్ స్టాడియం)

ఇటలీ - ఆస్ట్రీయా = 1-0

చెకోస్లావేకియా - యు ఎస్ ఎ = 5-1

ఇటలీ - యు ఎస్ ఎ = 1-0

ఆస్ట్రీయా - చెకోస్లావేకియా = 0-1

గుర్జిట్ (హేలేండ్)

మాథ్యూస్ (వశ్చిమ జర్మనీ)

స్టీవ్ కోచిక్ (యుగోస్లావీయా)

హ్లాటినె (క్రాస్నో)

యుగోస్లావీయా - కొలంబియా 1-0
 ప జర్మనీ - యు ఎ ■ ౨-1
 ప జర్మనీ - కొలంబియా 1-1
 యుగోస్లావీయా - యు ఎ జ 4-1

(గ్రూపు ■ బెల్జియం ద కొరియా
 ఉరుగ్వే స్పెయిన్ (వెరొన ఉడైన్)

బెల్జియం - ద కొరియా 2-0
 ఉరుగ్వే - స్పెయిన్ 0-0
 బెల్జియం - ఉరుగ్వే 3-1
 ద కొరియా - స్పెయిన్ 1-3
 బెల్జియం - స్పెయిన్ 1-2
 ద కొరియా - ఉరుగ్వే 0-1

(గ్రూపు ఎవ్ ఇంగ్లాండు ఐర్లాండ్
 నెదర్లాండ్స్ ఈజిప్టు (కర్గరీ పాలెర్మో)

ఇంగ్లాండు - ఐర్లాండ్ 1-1
 నెదర్లాండ్స్ - ఈజిప్టు 1-1
 ఇంగ్లాండ్ - నెదర్లాండ్స్ 0-0
 ఐర్లాండ్ - ఈజిప్టు 0-0
 ఇంగ్లాండు - ఈజిప్టు 1-0
 ఐర్లాండ్ - నెదర్లాండ్స్ 1-1

(గ్రూపు ఎఫ్ లో అయిదు హాటీలు డ్రా అగుట
 అందరికీ ఆశ్చర్యము కలిగించినది

ఫుట్ బాల్ హాటీలలో కపేను
 వశ్చిమ జర్మనీ జట్టు

ప్రాథమిక హాటీలలో స్థానములు

గ్రూపు	దేశం (జట్టు)	గెలుపు	ఓటమి	డ్రా	గోలులు చేసినవి	గోలులు చేయబడినవి	హాయింట్టు
ఎ	జట్టి	3	0	0	4	0	6
	చెకోస్లావీకియా	2	1	0	6	3	4
	అల్బేనియా	1	2	0	2	3	2
	యు ఎస్ ఎ	0	3	0	2	8	0
బి	కామరూన్	2	1	0	3	5	4
	గుమెనియా	1	1	1	4	3	3
	అరెంటినా	1	1	1	3	2	3
	రష్యా	1	2	0	4	4	2
సి	బ్రెజిల్	3	0	0	4	1	■
	కోస్టారికా	2	1	0	3	2	4
	స్కాట్లాండ్	1	2	0	2	3	2
	స్వీడన్	0	3	0	3	6	0
డి	వశ్చిమ జర్మనీ	2	0	1	10	3	5
	యుగోస్లావీయా	2	1	0	6	5	4
	కొలంబియా		1	1	3	2	3
	యు ఎ జ	0	3	0	2	11	■
ఇ	స్పెయిన్	2	0	1	5	2	3
	బెల్జియం	2	1	0	■	3	4
	ఉరుగ్వే	1	1	1	2	3	3
	ద కొరియా	0	3	0	1	6	0
ఎఫ్	ఇంగ్లాండ్	1	0	2	2	1	4
	ఐర్లాండ్	0	0	3	2	2	3
	నెదర్లాండ్స్	0	0	3	2	2	3
	ఈజిప్టు	0	1	2	1	■	2

అరెంటినా గ్రూపు బి లో మూడవ సానం పొందినది వశ్చిమ జర్మనీ గ్రూపు డి లో ప్రథమ సానము
 హాటీలలో అత్యధిక గోలులు అంటే 10 చేసినది జట్టి గ్రూపు ఎ లో ఒక్క హాటీలలో కూడా ఓటమి పొందక
 ప్రథమ సానం పొందగా బ్రెజిల్ గ్రూపు ఎఫ్ లో ఒక్క గెలుపు రెండు డ్రాలతో ప్రథమ సానం పొందింది

వరల్డ్ కప్ విజేతలు

విజయం

రన్నర్-అప్

1930

ఉరుగ్వే

ఉరుగ్వే 4

అర్జెంటీనా 2

1934

ఇటలీ

ఇటలీ 2

చెకోస్లావేకియా 1

(1-1 తర్వాత)

1938

ఫ్రాన్స్

ఇటలీ 4

హంగరీ 2

1942 1946 లో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ ము వలన పోటీలు జరగలేదు

1950

బ్రెజిల్

ఉరుగ్వే

బ్రెజిల్

(ఫోర్ పద తి)

5 పాయింట్లు

4 పాయింట్లు

1954

స్విట్జర్లాండ్

ప జర్మనీ 3

హంగరీ 2

1958

స్వీడన్

బ్రెజిల్ 5

స్వీడన్ 2

1962

చిలీ

బ్రెజిల్ 3

చెకోస్లావేకియా 1

1966

ఇంగ్లాండ్

ఇంగ్లాండ్ 4

ప జర్మనీ 2

(2-2 తర్వాత)

1970

మెక్సికో

బ్రెజిల్ 4

ఇటలీ 1

1974

ప జర్మనీ

ప జర్మనీ 2

హాలెండ్ 1

1978

అర్జెంటీనా

అర్జెంటీనా 3

హాలెండ్ 1

1982

స్పెయిన్

ఇటలీ 3

ప జర్మనీ 1

1986

మెక్సికో

అర్జెంటీనా 3

ప జర్మనీ 2

1990

ఇటలీ

ప జర్మనీ 1

అర్జెంటీనా 0

ప్రి-క్వార్టర్ ఫైనల్స్

జాన్ 23 నేపుల్స్ కామరూన్-కోలంబియా 2-1

జాన్ చెకోస్లావేకియా-కోస్టారికా 4-1

జాన్ 24 టురిన్ అర్జెంటీనా-బ్రెజిల్ 1-0

మిలాన్ పశ్చిమ జర్మనీ-హాలెండ్ 2-1

జాన్ 25 జినావా ఇంగ్లాండ్-గుయేనియా 0-0

5-4 ఎనాల్ మాట్ అవుట్

రోమ్ ఇటలీ-ఉరుగ్వే 2-0

జాన్ 26 వెరోనా యుగోస్లావియా-

స్పెయిన్ 0-0 2-1

బొలోగ్నా ఇంగ్లాండ్-జర్మనీ 0-0 1-0

పెలి (బ్రెజిల్)

ప్రపంచ కప్ ఫైనల్

పోటీలు

క్వార్టర్ ఫైనల్స్

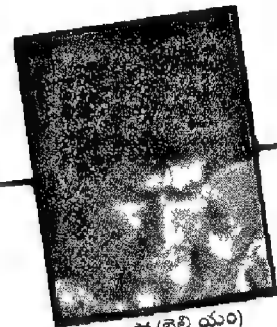
జాన్ 30 హెంస్ అర్జెంటీనా-

యుగోస్లావియా 0-0 3-2 పెనాల్టీ మాట్ అవుట్

రోమ్ ఇటలీ-ఇంగ్లాండ్ 1-0

జూలై 1 మిలాన్ ప జర్మనీ-చెకోస్లావేకియా 1-0

నేపుల్స్ ఇంగ్లాండ్-కామరూన్ 3-2

స్క్రీఫ్ (జర్మనీ)

సెమీ ఫైనల్స్

జూలై 3 నేపుల్స్ అర్జెంటీనా-ఇటలీ 1-1

4-3 పెనాల్టీ మాట్ అవుట్

జూలై 4 టురిన్ ప జర్మనీ-ఇంగ్లాండ్ 0-0

1-1 4-3 పెనాల్టీ మాట్ అవుట్

జకో (బ్రెజిల్)

ఇటలీయా 90లో ఎక్కువ గోలులు చేసిన దీరులు అయిదు గోలులు చేసినవారు - రూ మన్ స్కూహరన్ (చెక్) స్క్రీఫ్ (ఇటలీ) నాలుగు గోలులు సాధించిన వారు - మైఖేల్ (స్పెయిన్) రోగర్ మిల్టా (కామరూన్) మాథ్యూ న్ (ప జ) గాలిఫెన్తర్ (ఇంగ్లాండ్) మూడు గోలులు చేసినవారు రూడి వెల్డర్ (ప జ) కిన్స్మన్ (ప జ) పశ్చిమ జర్మనీ గోలులు వెనుక ఖైరన్ మాడీ వరల్డ్ కప్ అగ్రగామి అటగాడు జేకన్ బవర్ వాప్తం వుంది

-ముకరమ్

స్వయంకృతం

దేవిస్త్రీ డిష్

కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

ఆ మోగటంలో ఏదో కంగారు ఉన్నట్టుగా స్పీడ్ గా మోగింది.

వంటగదిలో గాస్ ఫ్లెష్ దగ్గర నిలబడి ప్యాన్ లో ఫ్రై చేస్తున్న హరిత స్టవ్ తగ్గించి హాట్ కి వడిచింది. మధ్యాహ్నం పన్నెండు దాటుతోంది. పిల్లలు ఇద్దరు కాన్వెంట్ కు వెళ్లిపోయారు.

ఉదయం వాళ్ళ ఇద్దరి వరకూ కొంచెం అన్నం, పచ్చి, కూర ఏదో ఒకటి చేసేసి వాళ్ళను వంపించేస్తుంది. తొమ్మిది గంటలకు టిఫెన్ తిని భర్త శ్రీరామ్ ఆఫీసుకు వెళ్లిపోతాడు.

అతను లంచ్ కు వచ్చేసరికి తమ ఇద్దరికీ వేడి వేడి అన్నం, కూరలు చేసి ఉంచుతుంది.

శ్రీరామ్ లంచ్ కు ఇంకా టైమ్ ఉంది కనుక వచ్చింది అతను అయి ఉండడని హరిత ఉద్దేశ్యం.

కాలింగ్ బెల్ ఆగకుండా మోగుతూనే ఉంది.

‘నెన్స్ లేని మనుషులు’ తిట్టుకుంటూ తలుపు తీసింది. నిండా చెమటలతో, ఒణికి పోతూ నిలబడి ఉన్న శ్రీరామ్ చటుక్కున హరితను తోసుకుంటూ లోపలకు వచ్చి డోర్ లాక్ చేసేసాడు.

అతన్ని ఆ స్థితిలో చూసిన హరిత కంగారు పడింది.

“ఏంటండీ!” అడిగింది.

“హరితా క్విక్! మన ఇంటిమీద రెయిడ్ జరపటానికి వస్తున్నారు. ఇంత సామాను, బీరువానిండా శరీరైన చీరలు, నగలు ఇవన్నీ వాళ్ళకు దొరికిపోతే నేను కటకటాల పెనక్కి వెళ్లిపోతాను. వీటిని కొన్నిటైనా ఎక్కడైనా దాచెయి!”

భయంలో శ్రీరామ్ గుండె గొంతులోకి వచ్చినట్టుంది. ఈసారి వణికిపోవటం హరిత వంతు అయింది. ఇంట్లో ఎటు చూసినా టక్కి లాండవిస్తోంది. ఇంత పాతాళంగా ఈ సిరిని అంతా ఎలా మాయంచేయటం?

“ఉండండి వక్కవాళ్ళను అడిగి వస్తాను”

డోర్ దగ్గరకు నడవబోయింది.

“షలవ్! నువ్వు అడిగి వచ్చేంత టైమ్ లేదు. వాళ్ళు వచ్చేస్తారు. మొదట పాన్ బుక్ లు, బంగారం తీసుకువెళ్ళి పారియవ్!

ఉద్రేకంగా అరిచాడు.

శ్రీరామ్ మెదడు పగిలిపోయేంత టెన్షన్ గా ఉంది. అతను ఒక గవర్నమెంట్ ఆఫీస్ లో కీలకమైన పోస్ట్ లో ఉన్నాడు.

ఆ ఆఫీస్ మొత్తానికి ఏ కాగితం కదలా లన్నా అతని సంతకం కావాల్సిందే. ముప్పయి

అయిదేళ్ళ ఉద్యమ రక్తం వాడైనా అతనిలో ఉన్నత ఆశయాలు ఏమాత్రం లేవు. ధనం మీద, సుఖాలమీద అతనికి ఎంతో కోరిక. వచ్చే జీతం సంగతి ఎలా ఉన్నా అతను లంచాల్లో ఎంతో డబ్బు సంపాదించాడు. ప్రతి బిల్ తొక్కివట్టేసి తను సంతకం చేయటానికి ఎంతో అంచం ప్రతిఫలంగా పొందే వాడు. అతని ఇంట్లో డబల్ కాచ్, ఫ్రీజ్, ఒనిడా కలర్ టీవీ, మిక్సింగ్ గ్రెండర్, రెండు గాస్ ఫ్లెష్ లు వాటికి స్పేర్ సిలిండర్స్, టూ ఇన్ వన్ ఇంకా ఎన్నో ఆధునిక పరికరాలు ఉన్నాయి.

బెడ్ రూం ధనవంతుల బెడ్ రూంలా కలా తృకంగా ఉంటుంది. ఆ రూమ్ లో నిలువెత్తు బీరువాలు రెండు. అవి గాడ్ డేజీ. వాటినిండా శరీరైన బట్టలు, నగలు, వెండి సామానులు

కొల్లలుగా ఉన్నాయి. ఎంత ఉన్నత అది కారి అయినా ఆ జీతం మీద ఇల్లు అలా మెయింటెన్స్ చేయటం చాలా కష్టం. కానీ శ్రీరామ్ కు అది చాలా సులువుగా జరుగుతోంది. కారు ఒక్కటి కొనలేదు. కానీ స్కూటర్ తో సహా అతనికి అమ్మి ఉన్నాయి.

బాధ్యతేర, పిల్లలవేర, తనవేర ఉన్న పాస్ బుక్ లు దీరువాలో ఉన్నాయి.

అతని లంచాల తర్వానికి విసిగిపోయిన వారు ఎవరో అవినీతి నిరోధక శాఖ వారికి పిర్యాదు చేసారేమో తెలియదు కానీ అతను ఆఫీస్ లో ఉండగా, అతని ఇంటిమీద అవినీతి శాఖవారు రెయిడ్ జరపటో తున్నట్లుగా తెలుసుకున్న ఒక ముఖ్య స్నేహితుడి మండి ఆఫీస్ లో ఉన్న శ్రీరామ్ కు ఫోన్ ద్వారా తెలిసింది.

అతను కంగారుగా ఇంటికి వచ్చాడు.

హరిత చకచకా శ్రీరామ్ అందించిన నగలపెట్టె, పాస్ బుక్ లు తీసుకుని పక్క ఇంటికి వెళ్ళాలని డోర్ తీసింది.

హరిత స్టాబువు అయింది.

ఎదురుగా నిలబడ్డ వ్యక్తులను చూస్తూ, శ్రీరామ్ కూడా నిశ్శబ్దం అయ్యాడు.

అవినీతి నిరోధక శాఖవాళ్ళు హరిత చేతిలోనివి అందుకున్నారు.

నడుంలో పట్టు తప్పవట్టయి హరిత

స్వయంకృతం

అక్కడే కూలబడింది.

శ్రీరామ్ దగ్గర ఒక వ్యక్తి నిలబడ్డాడు.

మిగిలిన ముగ్గురూ అతని ఇల్లంతా పోదా చేసారు. అతన్ని అడగవలసిన ప్రశ్నలు అడిగారు. శ్రీరామ్ చెప్పిన జవాబులు వాళ్ళకు ఏ మాత్రం సంతృప్తిగా లేవు.

శ్రీరామ్ ను అరెస్ట్ చేసారు. అతన్ని తీసుకుని వెళ్లిపోయారు.

అతని అస్తికి సీల్ చేసారు.

హరిత దిక్కుతోచని దానిలా అయిపోయింది. ఈ హడావుడికి ఇరుగు, పొరుగు వాళ్ళంతా చచ్చి వడ్డారు.

అంతకాలం హరిత అనుభవిస్తున్న విలాపాలకూ, అవే - క్షయాలని అనూయ చెండు తున్న వాళ్ళకు ఇప్పుడు హరితమీద కాస్త యినా జారి కలగలేదు. 'మంచి ఉద్యోగం కదా దాంతో బ్రతక్కి లంచాలకుపోతే ఇలాగే ఉంటుంది.'

'అంతా మూడునాళ్ళ ముచ్చటే. వ్యాయమైన పాము అయితే విలుస్తుంది. కానీ ఇలాంటిపాము ఎలా వచ్చిందో అలానే పోతుంది.'

అందరూ విమర్శిస్తుంటే అసలే కృంగి

పోయి ఉన్న హరిత గుండెమీద నమ్మెలు దెబ్బల్లా ఉన్నాయి. వైస్ మీద ప్యాన్ లో ప్రైమాడిపోతున్న వానన వస్తుంటే ఎవరో వెళ్ళి ప్లస్ ఆఫ్ చేసి వచ్చారు. ఎదురింట్లో ఉన్న కవిత ఒక్కతే హరిత మీద జారిపడింది.

ధర్మ చేసిన చర్యలకు ఆమెను నిందించటం నేరం అనిపించింది.

ధర్మ ముఖాలు అమరుస్తుంటే ఏ భార్య అయినా ఆ ముఖాలు అందుకోవానే ప్రయత్నిస్తుంది. శ్రీరామ్ తోటి శ్రీమీద కవిత జారి పడింది. అయోమయంగా కూర్చున్న హరితను తీసుకుని తన ఇంటికి వెళ్ళింది.

ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయారు.

వాళ్ళంతా ఇవార మధ్యాహ్నం అంటే

ఈ సంఘటన జరిగేముందు వరకూ హరిత వెంట తిరిగినవాళ్ళే.

హరిత అడ్డుపెట్టి ప్రశంసిస్తూ ఆమె నుండి అప్పలు తీసుకున్నవాళ్ళే.

*** ** ** ** *

రెండు రోజులు గడిచాయి.

హరితనూ, పిల్లల్ని కవిత తను ఇంట్లోనే ఉంచుకుంది.

హరిత తండ్రికి లెటర్ రాసింది కవిత.

శ్రీరామ్ స్నేహితులు ఎంత ప్రయత్నించినా అతనికి రెయిల్ దొరకలేదు.

సన్నీడియోల్ కి మంచి రోజులు

'ఘాయల్ చిత్రంలో సన్నీ నటనకు అందరూ అచ్చెరు వేందారట. ఇది అదనుగా తీసుకొని అందరికంటే ఎక్కువ డబ్బులు డిమాండు చేస్తాడేమో నని అనుకుంటున్నారు. 'చాల్ బాజ్' చిత్రంలో శ్రీదేవికి జోటిగా నటించిన సన్నీ చిత్రం యొక్క బరువు బాధ్యతలన్నీ తన భుజస్కంధాలపై వేసుకున్నాడు. ఇది విజయవంతమైతే సన్నీకి మంచి రోజులు వచ్చినట్లేనని పెద్దలు భావిస్తున్నారు. మంచిదే!

హరిత మానసకంగా కృంగిపోయింది.
కవిత తమ్ముడు రఘు అక్క దగ్గరే ఉండి చదువుకుంటున్నాడు. అతను ఎక్కువగా బైట తిరుగుతూ ఉంటాడు.

అతనికి చాలా విషయాలు తెలిసాయి. వచ్చి అక్కకి చెప్పేవాడు.

శ్రీరామ్ మీద అవినీతి నిరోధక శాఖ వారికి రిపోర్ట్ ఇచ్చింది ఎవరో కవితకు తెలిసి పోయింది.

ఆ మద్యాహ్నం హరితతో చెప్పింది. వింటూనే హరిత ఉలిక్కిపడింది. మొదట నమ్మలేకపోయింది. కానీ చెప్పింది కవిత కనుక నమ్మగలిగింది.

శ్రీరామ్ మీద రిపోర్ట్ ఇచ్చింది. ఎవరో కాదు, ఆమె ఇరుగు, పొరుగు ఇళ్ళవారే.

*** ** *

హరితవాళ్ళ పోర్టన్ ఉన్న బిల్డింగ్ లో ఇంకా ఐదు పోర్టన్లు ఉన్నాయి. కింద మూడు, వైన మూడు ఉంటాయి.

నడమంత్రపు సిరి నరాలమీద వుండు అన్నట్టు, సామాన్య కుటుంబంలో మంచి వచ్చిన హరితకు భర్తకోరకుండానే అందిస్తున్న ఐశ్వర్యానికి తలమునకలు అయింది. ఆమెలో అతిశయం హెచ్చు అయిపోయింది.

ఆ బిల్డింగ్ లో ఉన్న అన్ని పోర్టన్లవారు ఉన్నవారే అయినా వాళ్ళకంటే తామే అతి కులం అన్నభావన ఎక్కువ అయింది.

అనుక్షణం డబ్బు సంపాదించటంలో భర్తకుగల చాకచక్యాన్ని అందరితో చెప్తూ ఉండేది. అతను తాళంకప్ప కొన్నా అందరికీ ఆడంబరంగా చూపిస్తూ ఉండేది.

ఇక అందువల్ల శ్రీరామ్ ఇంట్లో ఏ వస్తువుకొన్నా, ఎలా కొన్నా ఆ కాంపౌండ్ లో అందరికీ తెలిసిపోతూ ఉండేది.

ఒకసారి హరిత తల్లి వచ్చినప్పుడు కూతురి ప్రవర్తన అంతా చూసింది. అవిడకు విమీ వచ్చలేదు.

“హరితా! రోగం రట్టు, సంసారం గుట్టు అన్నారు. ఇంటి విషయాలు అలా

ఒకరితో చెప్పటం మంచిది కాదు. అసలే నైకి వస్తున్న మీరంటే ఇరుగు, పొరుగు వాళ్ళకు ద్వేషం ఉంటుంది” అని అవిడ హితబోధ చేసింది.

హరిత మరుగు చిల్లించింది.

అది ఆమెకు వచ్చలేదు. ఆమె తత్వమే అంత. ఇంట్లో జరిగిన ప్రతి చిన్న విషయం అందరితోచెప్తే కానీ ఆమె మనసుకు శాంతి ఉండదు. కూతురి సంగతి చిన్ననాటినుండి తెలిసి ఉన్న ఆమె తల్లి హరితకు వచ్చజెప్పలేక పోయింది.

రార్యలో ఉన్న ఈ స్వభావం శ్రీరామ్ కు కాస్త తెలిసినా అతను పెద్దగా పట్టించు

మీనాక్షి శేషాద్రి మహావేభద్ చిత్రం ‘జుర్నల్’లో అత్యంత ప్రతిభావంతంగా నటించిం దట. మీనాక్షి సరసన వినోద్ ఖన్నా నటించున్నారు. దీనిలో

కోలేదు. అదీకాక అతను ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు హరిత ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళతో ఎక్కువగా మాట్లాడడు.

హరిత ఎదుట వాళ్ళంతా ఆమెను పొగడి శ్రీరామ్ అన్ని రకాలుగా ఎంత సంపాదిస్తున్నాడో ఆరాలుతీసి ఆమె ద్వారానే అప్పీ తెలుసుకుంటున్నారు. ఆ కాంపౌండ్ ఎదురింట్లో ఉన్న కవిత హరిత మాటలకు జాలవడేది.

ఒకసారి హరితతో చెప్పింది కూడాను.

“హరితా! మీ రెండుకీలా ఇంటి విషయాలు అందరితో చర్చిస్తారు. అది మంచి వద్దతికాదు” అంటూ.

హరిత మూతి తిప్పింది.

కవిత చాలా రిజర్వ్ రుగా ఉంటుంది. ఆమె భర్తకూడా ఒక ప్రభుత్వ ఉద్యోగి.

సంస్కారంతో చెప్పే కవిత మాటలు హరిత అర్థం చేసుకోలేక పోయింది.

హరిత ఇరుగు, పొరుగు వాళ్ళు ఆమె కుటుంబంపై అనూయ్యాగ్నితో రగిలిపోయారు.

వాళ్ళలో వాళ్ళు ఆలోచించుకుని శ్రీరామ్ మీద అవినీతి నిరోధకశాఖ వారికి తెలియజేపారు. వారి అనూయే ఈనాడు శ్రీరామ్ కుటుంబం మీద దెబ్బకొట్టింది.

ఇంటిగుట్టు అంతా బైటపెట్టిన హరిత వల్లనే సంపారం బజారుపాలు అయింది.

సంగీతాబిజ్జలానీ కూడా నటించింది. మరి ఈ చిత్రం ఏ మేరకు విజయం సాధిస్తుందోనని నిర్మాతలు ఎదురు చూస్తున్నారు.

కవిత మాటలు వింటున్న హరిత వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడ్చింది.

తన దగ్గర గిన్నెలు, పన్నెలు, ఉప్పులు, డబ్బు అప్పు తీసుకున్న ఇరుగు పొరుగు తనను ఎందుకలా విమర్శించారో, తను ఇంతకష్టంలో ఉంటే ఒక్కరూ ఎందుకు అడుకోలేదో, కనీసం తనను పలకరించడానికి ఎదురింటే వరకూ కూడా ఎందుకు రాలేదో అర్థం అయింది.

అందుకు కారణం వాళ్ళ అనూయే.

వాళ్ళలో ఆ అనూయను పెంచి పెద్ద చేసింది ఎవరోకాదు. తనే. సంసారంగుట్టు, రోగం రట్టు అంటు తల్లి వినాడో చెప్పింది. తనే అర్థం చేసుకోకుండా ప్రవర్తించింది.

తను గుట్టుగా సంసారం చేసుకుంటే, తను ఇంటి విషయాలు ఎవరికీ చెప్పకుండా ఉంటే ఎంతో బాగుండేది.

తన నోటి అడుపులేని తనమే తన భర్తను జైల్ కు పెట్టింది. తనవిలా వరుల వంచను జేర్చింది. తన వల్ల భర్త ఉద్యోగం కూడా పోయింది. ఇది తన స్వయంకృతం. అనుభవించక తప్పదు. తనను చూసి ఎవరైనా గుణపాఠం నేర్చుకోవాలి. హరితకు ఏడ్చి ఏడ్చి గొంతు బొంగురుపోయింది. కవిత చెయ్యి హరిత తలను ప్రేమగానిమురుతోంది.

అపరీక్షిత మెంజీషియన్

రైలు దిగేప్పటికి రాత్రి పద
కొండయింది. స్టేషను ఊరికి
దూరం. అయినా వచ్చేప్పుడు రిసీవ్
చేసుకోమని మామయ్యకు టెలిగ్రాం
ఇద్దామనుకున్నాను.

ఆయనకు స్కూటరుంది. శుభంగా
స్కూటరులో వెనకవైపు కూచుని వెళ్లిపో
యిందేదాన్ని. కానీ, టెలిగ్రాం ఇవ్వకపోవ
టానిక్కూడ కారణాలున్నాయి. మొదటిది
ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తేద్దామనీ, రెండు టైం
లేకపోవటము. మూడు నాకు నెప్పి ఎక్కువ
కావటము.

నెప్పి అంటే గుర్తుకువచ్చింది. మీకా
విషయం చెప్పలేదు కదూ? నెలరోజులుగా
కడుపులో నెప్పి. విసరితంగా వస్తోంది.
అప్పటికీ అక్కడున్న డాక్టర్లకు చూప
టము. తాత్కాలిక ఉపశమనం కలిగించే
నెప్పి మాత్రమే తీసుకోటం జరిగింది.

మా మామయ్య డాక్టరు. ఆయనకి
ఎంతో మంచి పేరుంది. హస్తవాసి ఉంది.
ఆయన చిన్న ఊర్లోనే ఉంటున్నా మంచి
ఎక్స్ పర్ట్ మెంటుంచుకున్నారు. సాఫీస్టికేటెడ్
ఆపరేషన్ థియేటరుంది. పైగా ఎంతయినా
మా మామయ్య. ఆయన నాకు తీసుకో
బోయే 'కేర్' ఇంకే డాక్టరయితే మాత్రం
తీసుకోగలరా? అందుకే వారం రోజులు శంపు
పెట్టే వచ్చేళాను - 'నడెన్'గా.

కూలిలు లేకపోతే పీడాపోయింది. ఏదో
విధంగా మన 'లగేజీ' మనమే దించు
కుంటాము. కాకపోతే, ఆ లగేజీని
మోసుకుంటూ అంతంత దూరం అడదాన్నీ
అందునా అర్థరాత్రి ఒంటరిగా వెళ్లగలనా?

'సార్.....!'

'ఏమిటమ్మా!' అన్నారు స్టేషను
మాష్టరు.

'నాకు ఒక సహాయం చేయాలి?'

జ్యోమలిక్ష్మిసాగర్

'చెప్పండమ్మా!'

'అర్థంబుగా నేను ఊర్లోకి వెళ్ళాలి. మా
మామయ్య ఇంటికి చేరుకోవాలి...'

'అలాగేనమ్మా!'

'కానీ ఇక్కడ ఏ బ్రాన్స్ పోర్టు లేదు.'

'అవునమ్మా! అందులో ఈట్రెయిన్ కి
ఉండరు. దీన్నందుకే 'దెయ్యాల రైలు'
అంటారు.'

'ఉవ్?' అన్నాను నేను.

'ఏమ్మా?' అన్నారాయన కంగారుగా.

'అబ్బే! ఏం లేదులేండి. నాకు... నాకు
దయ్యాల... అంటే...'

'ఓప్! అర్థమయింది. చెప్పమ్మా నన్ని
పూడేం చేయమంటావు?'

'ఏం లేదు. తోడుగా నాతో మా
మామయ్య ఇంటిదాకా రాగలరా? ఆఫ్ కోర్స్
మీకు వనేం లేకపోతేనే సుమా?'

'పనీలేదు. అభ్యంతర మంతకన్నా లేదు.
కానీ...'

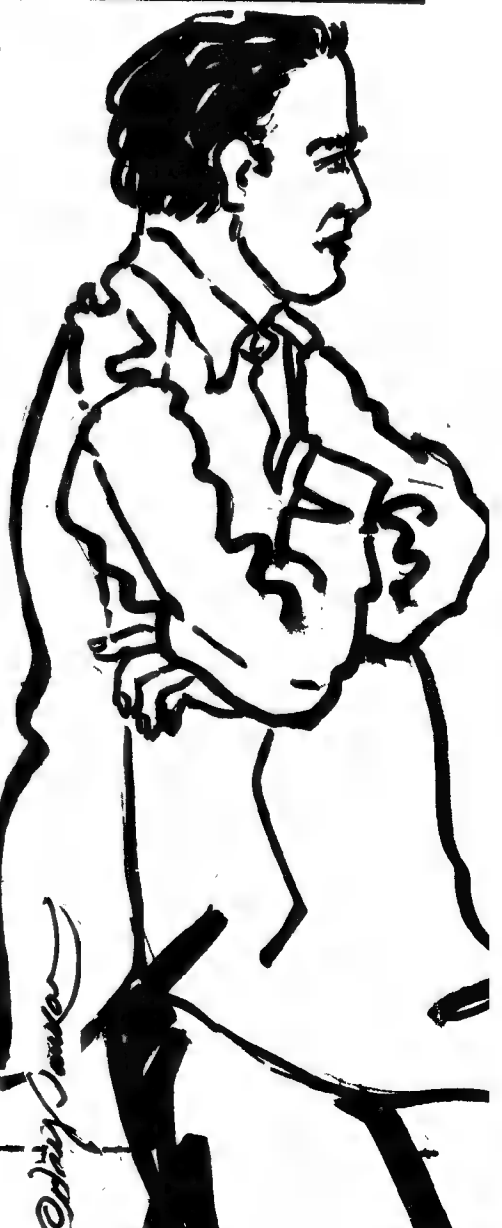
'కానీ... చెప్పండి సర్. ఆపేకారే?'

'ఏం లేదమ్మా! నాకీ ఊరు కొత్త.
ఆయన ఇల్లు...'

'అంతేనా? మీరు తోడుండండి. ఆయన
ఇల్లు నాకు తెలుసు. నేను దారి చూపుతాను.'

పాపం! ఆయన ఆఫీసు మూసి నాకు
తోడుగా నా వెంట వచ్చారు. మళ్ళీ ఉదయం
దాక ఏ బ్రయిన్ మా లేదట. నేను ఎంత
వద్దన్నా వివకుండా నా సూట్ కేస్ ని తనే
మోసుకువచ్చారు. నైన్ గాయ్... అనుకు
న్నాను. ఆయన షివాలిని చూచి మెచ్చు
కుంటూ.

అడవి ప్రాంతమేమీ కాదు కానీ, చికట్టో

ఈ వారం పుస్తకం

చుట్టూ పుట్టాపాదలతో, కీచురాళ్ళ ద్వారా
లతో అడవిలాగే ఉంది. నేను, ఆయన
వెనకాల, ఆయన వేసిన అడుగుల్లో అడుగు
వేస్తూ నడుస్తున్నాను - నెమ్మదిగా.

‘నేను ద్యూతీకి జాయిన్ అయిన రోజు
నమ్మా!’

‘ఏమయిందండీ!’

‘ఇదుగో ఇక్కడ!’ అంటూ ఆగిపోయి
వేరెల్లి ఓ ఊడలు దారిన మర్రిచెట్టును చూపిం
చుతూ... ఇక్కడ ఒక వ్యక్తిని దారుణంగా
చంపివేశారు.

‘అయ్యో పాపం!’ అన్నాన్నేను. కానీ,
నాకెందుకో గుండె దడదడా కొట్టుకోసా
గింది. ఆయన వేరెల్లి చూపించిన మర్రిచెట్టు
దయ్యెంలా అత్తు విరబోసుకుని ఉన్నట్లుంది.
ఆ భయం గుండెల్లోకి ఎగతంతే ఇంచుమించు
ఆయన చేతిని పట్టుకుని పక్కన్నే నడచాను.
నేను తరెల్లితే ఒట్టు.

‘తమాషా ఏమిటంటే... ఆ చంపబడ్డ
వ్యక్తి... ఈ ప్రాంతంలో ఎక్కడో ఇక్కడే
దయ్యమయి తిరుగుతున్నాడని పుకారు.’

‘సార్...!’ నా గొంతులో వణుకు
మొదలయింది.

‘ఓ ! అయ్యాం సార్...!’

పచ్చేస్తోంది. అదుగో ఆ చివరి ఇల్లే!
ఈ మామయ్య అయినా ఇంటిని ఇంత
మూలకు ఊరికి దూరంగా కట్టుకున్నాడే
మిటో...! ఆ యింట్లో పడితే ఏ భయాలూ
ఉండవు...?

‘ఇంకా ఎంత దూరమండమ్మా!’

‘అబ్బే! అదుగోనండీ! అదే ఆ
దాబాయే!’

రైట్లు వెలుగుతున్నాయ్. అంటే
మామయ్య ఇంకా పడుకోలేదన్న మాట.
లేక ఎవరన్నా వేషెంటును చూస్తున్నాడ
న్నమాట.

‘థాంక్స్! మాష్టారూ! ఇదే మా
మామయ్య ఇల్లు. నేను లోపలకు వెడ
తానులెండి. మీరు... మీరు నాకోసం చాల
శ్రమ తీసుకున్నారు. గుడ్ నైట్...’ అన్నాను
నేను.

‘గుడ్ నైట్...!’

ఆయన చీకట్లో కనిపించకుండా పోయేం
తదాక చూచి కాంపౌండ్ గేటుతీసి లోపలకు
వరండాలో నడచి కాలింగ్ బెల్ నొక్కాను.

‘ఎవరూ?’

‘నేను. నేను మామయ్య!’ అంటూ
మామయ్య దగ్గరగా వెళ్లేను. మామయ్య
నేననుకున్నట్లే దాక్టరు దుస్తుల్లో ఉన్నాడు.
అప్పుడే అవరేషను థియేటరునుంచే వస్తున్న
ట్లున్నాడు.

‘వాటె సర్ప్రైజ్! నీవు...నీవు’

‘ఆ... సర్ప్రైజ్ చేద్దామనే ఇలా

చెప్పాపెట్టకుండా వచ్చేశా!'

'మరి, ఇంత రాత్రి ఒక్కదానిని అంత దూరం ఈ లోగిటిలో.. వచ్చావా?'

'అంత పిరికిదాన్నా మామయ్యా నేను?'

'కాదనుకో...? అయినా...'

'నీ అనుమానం నిజమే మామయ్యా! స్టేషను మాష్టారు సాయం తీసుకుని వచ్చానులే! ఒక్కత్తినీ రాలేదులే!'

'అ... అలా చెప్పి, సరేగాని పదపదా! లోనికి పదా?'

గీజర్లోని వెచ్చని నీళ్ళతో షవర్ బాత్ చేసి, వెంట్రుకలని ఆరబెట్టుకున్నాను. అప్పుడు వచ్చింది నెప్పి. విపరీతంగా భరింలేనంత - మెరికలుతిరిగి పడిపోతున్నాను.

'మామయ్యా!' అంత నెప్పిలోమా గట్టిగా కేకవేశాను.

మామయ్య ఎక్కడో ఇంకో గదిలో ఉన్నట్లున్నాడు. నా కేకను విని పరుగు పరుగున వచ్చారు. 'ఏమ్యా! ఏమయిందమ్మా! ఎందుకలా.. ఏం నెప్పి తల్లీ...?' మామయ్య గాబరా ఆత్మత చెప్పనక్కరలేదు.

'ఇక్కడ మామయ్యా?'

'కడుపులోనా, ఎడమవైపా?'

'అ.. అదేదో నులిపెట్టినట్లు...'

'అగు.. పరీక్షించుతాను!'

మామయ్యా నన్ను ఆ తరువాత గంట సేపు తెగపరీక్షలు చేశాడు. నేను మాత్రం నెప్పితో, భరించలేని బాధకు నువ్వు తిరిగి పడిపోతున్నాను.

'ఎపెండిసైటిస్. వెంటనే ఆపరేషన్ చేయాలమ్మా!'

'అనలు... అనలు మామయ్యా! నేన్నీ దగ్గర ఇది చెక్ చేయించుకోవటానికే నేను

ఆపరేషన్ అపెండిసైటిస్

వచ్చింది. నేనిక్కడ ఉండగా ఈ నెప్పి రాదేమో ననుకున్నాను. నెప్పి ఉన్నప్పుడేట కదూ, ఈ ఆపరేషను చేయాలింది.'

'అవునమ్మా! మరి చేయమంటావా?'

'చేస్తావా మామయ్యా!'

'ఏ మ్యా? నా శక్తిమీద నమ్మకం లేదా తల్లీ!'

'నమ్మకం లేకపోవడమా? అంత బాగ్యం కలిగినందుకు సంతోషిస్తుంటేను.'

నాకేదో అయిపోతోంది. మామయ్య నన్నేమో చేసేస్తున్నాడు. అనేపీషియా ఇచ్చినట్లున్నాడు. మత్తుగా ఉంది. మగతగా ఉంది. కళ్ళుమూతలు పడిపోతున్నాయి. మామయ్య మాటలు ఏవీనో వినిపిస్తున్నాయి. లీలగా... దూరంగా మూల్గాడుతున్నట్లు-చెవికి మెల్లగా వినిపిస్తున్నాయి. ఎక్కడో కడుపుదగ్గర కరకరమని కోస్తున్నట్లు.. పేగులు కదులుతున్నట్లున్నాయి.

'మామయ్యా! పేగులు కదిలిపోతున్నాయి.'

'పేగు లెక్కడ కదులుతాయమ్మా! పిచ్చి...'

ఎప్పటి మాట అది? మామయ్యా అప్పుడూ అంతే! అవి గుర్తుకు వస్తున్నాయి. అదుగో అత్తయ్యా. అత్తయ్య ఉండంటే అది ఎంత లేదన్నా పదిహేనేళ్ళ కిందటి మాటే. అప్పటి విషయాలు. అప్పటి సంగతులు.

'చూడమ్మా! మీ అత్తయ్య మునిగిందా?'

'మునగలుచూ?'

'అంటే మునగలుం కాదమ్మా? భక్తి.. భక్తిలో పడిపోవటము. ఆమె ఆ భక్తిలో పడి పోయిందంటే మనం కనిపించనే కనిపించము ఆమెకి.'

'అది తప్పా మామయ్యా?'

'తప్పెలాగవుతుందమ్మా?'

'మరి దెప్పతున్నావేం?'

'భక్తి అనీ' ఏదయినా ముందు తాను చేయవలసిన విద్యుక్తధర్మం మరచిపోకముందే. ఏది మరచిపోయి భక్తి.. భక్తి అంటే సరి పోదు.

'అంటే అత్తయ్యా....?' అనుమానంగా చూచాన్నేను.

'భర్తకు అన్నీ అందించటము, సకల సదుపాయాలు అనీ చేయటము భార్య ధర్మము. అవి నెరవేర్చుకుండ...'

'మీరెప్పుడూ అలాచేయలేదా మామయ్యా 'నా వృత్తిని నేనెన్నడూ విస్మరించలేదు...'

'వృత్తిని విస్మరించలేదు. వాస్తవమే. వృత్తినే ధర్మంగా పెట్టుకుని, భార్యగా ఆమెకు మీరివ్వాలన్న కొన్ని కనీసపు కోరికలని గూడా తీర్చుకుండాపోవటం అధర్మం కాదా మామయ్యా?'

'అంటే నేను... నేను మీ అత్తయ్యనూ...?'

'అంటే మీరు. మీరు మీ భార్యను...'

'అమ్మాయ్! నీవు... కాలికిస్తే మెడకు... మెడకువేస్తే కాలికి వేస్తున్నావు.'

'ఇంతకీ... అనలు నిర్ణయం చెప్పలేదు.'

'ఓకే...ఓకే...'

వార్లద్దరూ ఎంత ఆనందంగా ఎంత హాయిగా ఎంత కలసి మెలసి ఉండేవారనీ? కానీ లాభం? ఆ పరమాత్మునికే కన్నుకుట్టింది. ఆ జంటను చూచాక ఆ అదిదేవుడికే అసూయ కలిగింది. ఫలితం ఆమె హఠాత్తుగా కడుపునెప్పితో.. తీసుకుని చచ్చిపోయింది.

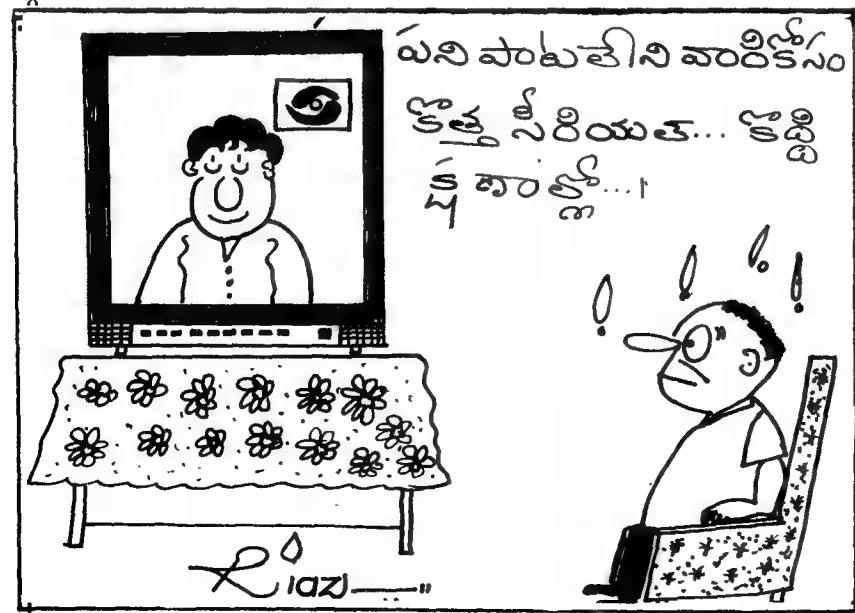
'ఎంతవని చేసేవు మామయ్యా?' అన్నా నానాడు.

'జ్యోతి?'

'కాకపోతే ఏమిటి మామయ్యా! వృత్తి ధర్మాన్ని సక్రమంగా నిర్వహించటం మంచిదే, కానీ దానికన్నా ముందు మానసవృద్ధి ఉంది...'

'జ్యోతి!'

'కోపం వచ్చిందా మామయ్యా! అత్తయ్య అలా బాధతో పరిగిపోతూన్నా ఏమయిందని అడగకుండా వృత్తిధర్మాన్ని ఎలా నెరవేర్చావు మామయ్యా? భార్యగా ఆమె బాధ ఏమిటో కనుక్కోలేకపోయేవు సరే. కనీసం... కనీసం దాక్టరుగా కూడా ఆమె జబ్బుని డయాగ్నోస్ చేయలేకపోయేవు.'

‘కోకో! తను నాకు చెప్పలేదమ్మా!’
‘కడుపు పట్టుకుని బాధపడుతున్నప్పుడు నన్నా కనుక్కోవాల్సింది. ఆఖరుకు మీరు దాక్షిణ్య కడ మానుయ్యా?’

‘అవునమ్మా! నేను తప్పుచేశాను. నేను తప్పు చేశానమ్మా! ఆ తప్పు వచ్చింత వచ్చేదికీ గురిచేస్తుందని...’

‘ఇది తెలిస్తే ఎవరయినా ఇక నీదగ్గరకు వస్తారా మానుయ్యా?’

‘పోతే పోనీమ్మా! నాకేం దిగులు? చెట్టుంతది - నాది... నాదనుకున్న నా అర్థభాగమే పోయిందరువాత... ఈ వృత్తి ఉంటే ఎంత పోతేయెంత? ఎవరు వచ్చినా రాకపోయినా నాకేమమ్మా!?’

‘ఎవర్రాకపోయినా నేను వస్తాను మానుయ్యా!’

‘పిచ్చిదానా? ఇప్పుడిలాగంటున్నావు కానీ, పెళ్లయిపోయేక... నీ పెళ్ళాడో నేనెక్కడో. నెప్పి వచ్చిందని, నా దగ్గరకు వచ్చేదాక ఆగుతావా? ఎక్కడినుంచో ఇక్కడికి రాగలవా?’

‘వస్తాను మానుయ్యా!’

‘రామ్మా! రా! తప్పక అప్పుడు నేనే నీకు అవరేషను చేస్తా? నీకు అవరేషను చేసినచోట కుట్టుకూడా కనిపించవంత వరెక్కుగా చేస్తాను... నేను... నేనుంటే... అప్పటికీ నేనుంటే!’

‘ఉండకెక్కడికి పోతావు మానుయ్యా?’

‘అడమిలమ్మా! నేనెప్పుడూ బ్రతికి ఉంటానా?’

‘ఉంటావు ఉండి తిరుతావు. నాకే దయనా పస్తే నీకే... నీవే అవరేషను చేస్తావు...’

‘ఒకవేళ వచ్చినా...వచ్చి...’

ఏదో మళ్ళీ కడుపుదగ్గర కలుక్కుమంది. నా ఆలోచనలకి స్పష్టమైనామ. మెదడులో ఏదో చల్లగా... ఏదో రంగు రంగుల పూలు తిరుగుతున్నట్లు ఎర్రగా... పచ్చగా... నల్లగా... కట్టు కడుపున్నారు కాబోలును. కుట్టు వేశారా? ఎన్ని వడ్డాయో? ఏమాత్రం అనిపించనే లేదు మమ? అయినా ఎలా అనిపిస్తుంది? అనెస్టిషియాలో ఉంటే...

మానుయ్యా... మానుయ్యా...! ఎంత హాయిగా ఉంది మానుయ్యా! నెప్పి ఇలా తిపి అలా పారేపిస్తుంది. ప్రాణం ఎంతగా ఎగురుతుంది బాధపోయి...

మళ్ళీ మగత...! తెల్లకోటు. ఎవరో ఫ్లోట్ పెట్టి చూస్తున్నారు గుండెమీద. ఎవరో చెవిదగ్గరకు వచ్చి చెంపను చిన్నగా తాకుతూ కోకో! కోకో! అంటున్నారు. మళ్ళీ మత్తు...మైకం...
* * * * *

తలుపులు ఎవరో తెగబాదుతున్నారు. కలకాడు. నిజమే గలుక్కున లేచి...

ధర్మేంద్ర - జయల

స్నేహం?

తనతో నటించేందుకు జయప్రద ఒప్పుకోక పోవటమే కాకుండా మరి ముసలిజోడి అని ధర్మేంద్రను అనటంతో కోపిష్టి ధర్మేంద్ర - హేమమాలినిని అకట్టుకున్నట్లే జయను కూడా అకట్టుకోవాలని ప్రయత్నించి సఫలీకృతుడయ్యాడట.

డయ్యాడట. దానితో జయప్రద - ధర్మేంద్రతో సినిమాల్లో నటించేందుకు ఒప్పుకుంది. ధర్మే - జయల స్నేహం మరింత గట్టిపడి పోతుండేమోనని అటు హేమ, యిటు జయప్రద భర్త భయపడుతున్నారు.

పక్కమీది మంచి దూకి చిరవర్షకుని తలుపుతీశాను. ఎదురుగా స్టేషను మాస్టారు.

‘ఓ మీరా! మీరు నిన్న నాకు పహాయం చేసిన స్టేషను మాస్టారు కదా?’ అన్నాను. ‘రండి...రండి’

‘వస్తాను. గానీ, ఇది చెప్పండి ముందు. రాత్రి రాత్రి మీకు ఏమీ భయంగానీ బాధగానీ కాలేదు కదా?’

‘అచ్చే! లేదు. మా మామయ్య గారింటో... అయినా నాకేం భయమండీ! మరి విచిత్రం! కాకపోతే ఒకటి...రాత్రి మీరు వెళ్ళాక కాపేటటికి వివరీతమయిన కడుపునెప్పి...’

‘మీకేకలు విపింపాయి అని చెప్పాల్సింది.’

‘అవునా! అవునేమో. అంతగా అరిచానేమో? కానీ మా మామయ్య అప్పటికే

వృధు నాకు అవరేషను చేసేశారు.’

‘అవరేషనా?’

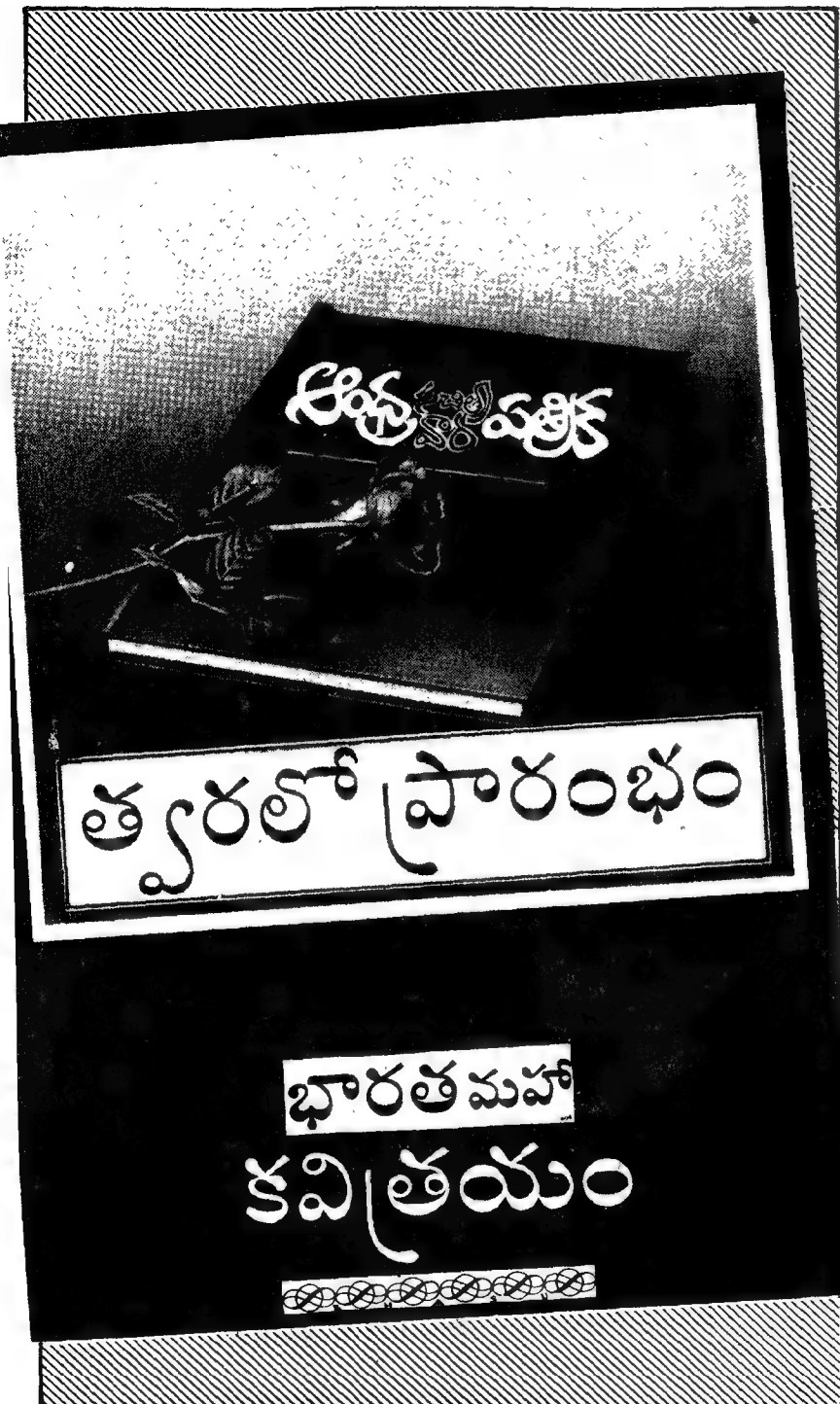
‘అ... అనెస్టిసెటివ్ అని డయాగ్నోసిస్ చేసేరు. టెస్ట్‌లన్నీ కండక్ట్ చేసి ‘అవరేషన్ ఏ మస్ట్’ అన్నారు.

‘కోకోలిగారూ?’

‘మరేం కంగారులేదులేండి. అసలు మీకింకో ఎషయం తెలుసా? నేను వచ్చిందే అందుకోసం! నేనాయనకి ఒక ప్రామిస్ చేశానైండి.’

‘ప్రామిస్సా?’

‘అ... నా జీవితంలో ఎప్పుడు ఏ బాధ వచ్చినా ఫస్ట్ లాట్ మెంటూ... ఇన్ వెస్వరీ అవరేషనూ ఆయనే చేయాలని... చేయించుకుంటావని...’

‘చేసేరా? అయితే’

‘భలేవారే ఇందులో అనుమానమే ముంది? నైగా అయాం సోమన్ రిలవ్ డియాసి...! నత్సెన్పుల్...’

‘ఎక్కడ చేసేరా?’

‘ఇక్కడే థియేటర్లో...’

‘అనెస్టిషియా? లోకలా జనరల్లా?’

‘జనరలే! ఎంత తీయని మైకమండీ అదీ?’

అపరేషన్ అపెండి సైటిస్

‘జ్యోతిగారూ మరేమనుకోపోతే, ఒక్క సారి మీ మామయ్యనీ, ఆ థియేటర్ నీ చూపించుతారా?’

‘ఏం...? ఎందుకనీ?’ నవ్వేను నేను అదోలా...

‘అబ్బే! ఏంలేదు. జిప్స్ కూర్చోయాసిటి?’

అంతే...’

‘అంతేకదా! ఓకే! రండి! మామయ్యా! ఓ మామయ్యా! ఇలా రండి. ఇది అరె ఇది...’ అంటూ ఆశ్చర్యపోయాను. ఎదురుగా అన్నీ పగిలిపోయి బూజుపట్టి పాకు బడ్డ థియేటర్ వెక్కిరిస్తూ నాక్కనిపించింది. మట్టి...దుమ్మ...ధూళి...

‘ఓహ్! గాడ్!’ అన్నాను నేను.

‘ఏం...? ఏవయింది?’

‘ఇదేమిటి ఇలా అయిపోయింది? ఇండాక ఇక్కడ ఈ బెడ్ మీదనే నేను పడుకుని ఉన్నది. ఈ థియేటర్... యన్ ఈ థియేటర్ లోనే నాకు మా మామయ్య అపరేషన్ చేసింది. ఇదేమిటి ఇలా అయిపోయింది?’ అన్నాను నేను. నా గొంతులో నాకే తెలియని జీర. ఏదో భయం.

‘జ్యోతిగారూ! కూల్ డౌన్ రిలాక్స్. రిలాక్స్.’

‘సార్! మీకు...మీకు ఇదంతా? ఇదంతా తెలుసా?’

‘ఇప్పుడే తెలిసింది?’

‘తెలిసిందా? ఏమిటి?’

‘చెప్పనా నిన్న చెప్పాను చూడండి రాత్రి మీకు. ఈ ప్రాంతంలో నేను వచ్చిన కొత్తలో ఒకరిని పాత్ర చేసేరనీ, ఆయన... ఆయనే మీ డాక్టరు మామయ్య!’

‘నో... నాట్! ఇట్టింపాజబుల్ నేను రాత్రి ఆయనతో బాగా మాట్లాడాను. ఆయన... ఆయన న్నాకు ఆపరేషన్.’

‘లేదు... లేదు జ్యోతిగారూ! ఇది నిజం! ఆయనని ఎవరో చంపారు. ఆయనే దయ్యం అయి తిరుగుతున్నట్లు అందరూ అనుకుంటున్నారు. ఇప్పుడు చూడండి ఈ ఇల్లు...’

‘యన్! కానీ...కానీ, నాకు ఆపరేషన్...’

‘పోనీ, మీరేమీ అనుకోపోతే కాస్త అక్కడ బొడ్డుపక్కన చూస్తారా? మీకు ఆపరేషన్ చేసేరన్న చోటు...’

‘అలాగే...!’

జ్యోతి నడుముదగ్గర కట్టుకున్న చీర కట్టు కొంచెం తొలగించి చూచింది. అక్కడ జరిపోతు ఆకారంలో.... ఆపరేషన్ చేస్తే కుట్టు కుట్టితే మానిపోయిం తరువాత నిర్బడే మచ్చలా కనిపించి కనిపించక గీత...

‘మామయ్యా! నేను నా మాట నిలబెట్టుకుంటే... చచ్చుకూడ నీ మాట నీవు నిలబెట్టుకున్నావ్ మామయ్యా!’ అంది జ్యోతి... కడుపు మీదున్న గీతను అంవోకగా చేత్తో తాకుతూ...

0

శ్రీ కొండ నవీన్, గూడూరు.

* బలవంతుల స్థాయికి చేరాలంటే బలహీనుల సంఘటితం సామాన్యంగా అవసరం. సంస్కార శ్రీలు పాటించకపోవడం మంచిదా? చెడుదా?

చిత్రం. ఈ పిల్లి మెడలో గంట కట్టడానికి పూనుకునే దెవరు? 'మంద'గా మాత్రమే ఉపయోగపడే జాతిని ఎవరూ పూనుకుని ఏక తాటిపై నడిపించలేరు.

* మతం మన కళ్లు కప్పే అభిమతం కాదు. ఓ కూనలమ్మి అని అరుద్రగారు మానవ జాతికి ప్రబోధించిన గొప్ప సత్యంగా భావించుతాను. మరి మత మూఢుల మాటేమిటి?

మూఢత్వంలోనే వుంది కదండీ - వాళ్లకి తోచదు - చెప్తే వినరన్న అర్థం - పి. టి. రాజశేఖర్, రెడ్డిగూడెం.

* వి-వాలో పాలిటెక్నిక్ కోచింగ్ కి ఎనిమిది వందలా?

ఏం తక్కువా?! చదువు 'కాన'దాని తెంతనా కర్చు చేయగల వారుంటే - ఇలాగే వుంటాయి రేట్లు!

పోలోజు వెంకటాచారి, బోడుప్పల్.

* నేటి యువత సెక్స్ విషయంలో తొందరపడుతున్నారనిపిస్తుంది. ఈ విషయంలో మీ అభిప్రాయం?

ఏవో అర్థంకాని విషయాలు బోధిస్తున్నామని సమరంపంటి అభ్యుదయవాదులే సీరియల్స్ రూపంలో అతి వర్ణనలతో అత్యంత అసహ్యమైన విషయాలు అత్యంత 'నోరూరకం'గా రాస్తుంటే- ఏం చెప్పం?!.

* బాతు సాహిత్యం సినిమాలు నిరసిస్తున్నామంటూనే అందాల పోటీలకోసం ఎగబడుతున్నారు. దాని అర్థం ఏమిటి రామలక్ష్మిగారూ?

ఏం లేదు. నే కన్నంలోంచి చూడనంతవరకూ బాతు లేదని దాని అర్థంక్షమించండి ఈ విషయాలు నాకు నచ్చనివి. టి. వెంకటేశ్వర్లు, భీమవరం

* కె. రా. గారూ! ఎడిటర్ గారితో మాట్లాడి ఈ ప్రశ్నలలో ఉత్తమ ప్రశ్నను ఎంపిక చేసి బహుమతియిస్తే బాగుంటుందని నా అభిప్రాయం. మీరేమంటారు?

- మరి సమాధానం మాటేమిటి?! అంటా.

ఇ. కృష్ణప్రసాద్, ఖమ్మం.

* పెద్దవాళ్లు గాడిదతో పోలుస్తారెందుకు?

ఓర్పుకి!

* సర్వే జనా సుఖినోభవంతు అంటే! అందరూ సుఖంగా వుండాలని.

ప్రశ్నోత్తరం

- కె. రామలక్ష్మి

న్యాయసతి రమేష్ బాబు, హైదరాబాదు

* మన దేశంలో రాజకీయ పార్టీలను బాన్ చేసి మిలిటరీ పాలన అయితే దేశం చాలా బాగుపడుతుంది. ప్రజలు సుఖంగా జీవిస్తారు.

ఒక్కటే లోపం-మీరీ ప్రశ్న రాయలేదు. నేనీ సమాధానం రాయలేను- అంత స్వేచ్ఛ కోల్పోతాం- జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. అష్ట అవకాలాతోనైనా సరే- ఎన్నుకున్న ప్రభుత్వం ఎప్పుడూ మేలు. మిలటరీ పాలనకన్నా! కనీసం వీరిని దింపేయగల స్వేచ్ఛ, రైట్ వుంటుంది మనకి. మిలటరీ పాలనానికి!

తరానికి!

బి.ఆర్. మూర్తి మచిలీపట్నం.

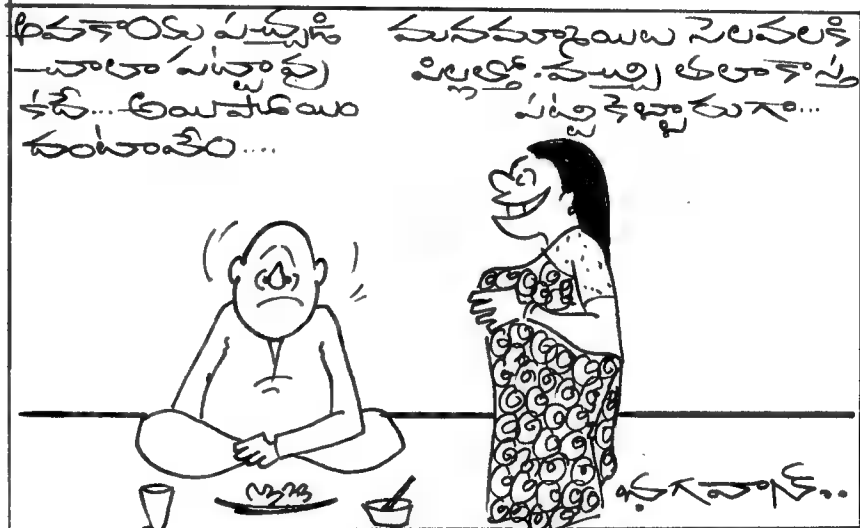
* అటు షా నుంచి యిటు మీ శ్రీవారి దాకా అటు రచనా రంగం నుంచి యిటు పినిమా డైరెక్టర్ల దాకా గెడ్డాలు పెంచుతున్నారు. హతాశులైరవి మాంత్రికుడిలా వీటిలో నిశ్చింత్రులకు లుంఘాయని నమ్మకమా? లేక నిత్యక్షురకర్మ బారి నుండి తప్పించుకొనుటకా? లేక ఇదొక మేవియానా?

ప్రతి విషయం పరిశోధనాత్మకంగా చూస్తే వచ్చే తంటా యిదే! పాపం గెడ్డం పెంచుకునేపాటి స్వేచ్ఛ లేదా మగాళ్లకి?

జి.వి.ఎన్. రావు, కాకినాడ.

* నాగరికత పరాకాష్ట ఏది?

ఠిరిక వేకలు తెలివిగా నింపకల్గడమనేదే నాగరికత తుది పంట పార్. చాలా కష్టమైన పని!

నలో- నోరెత్తితే చాపుకద. ప్రపంచం మొత్తం చరిత్ర తిరగేసి చదవండి. మంచి నియంతలూ, మంచి సాయుధ పాలనా ఎక్కడా కనిపించదు. అంతటి అణచివేతతో కూడా స్వేచ్ఛ కోసం ఎక్కడో ఓ 'మండేలా' కన్పిస్తూనే వుంటాడు.

* బుద్ధుడు హాస్పేన్ సాగర్ లో మునిగితే రామారావుగారొక్కరికేనా విచారం. ప్రజలకు లేదా?

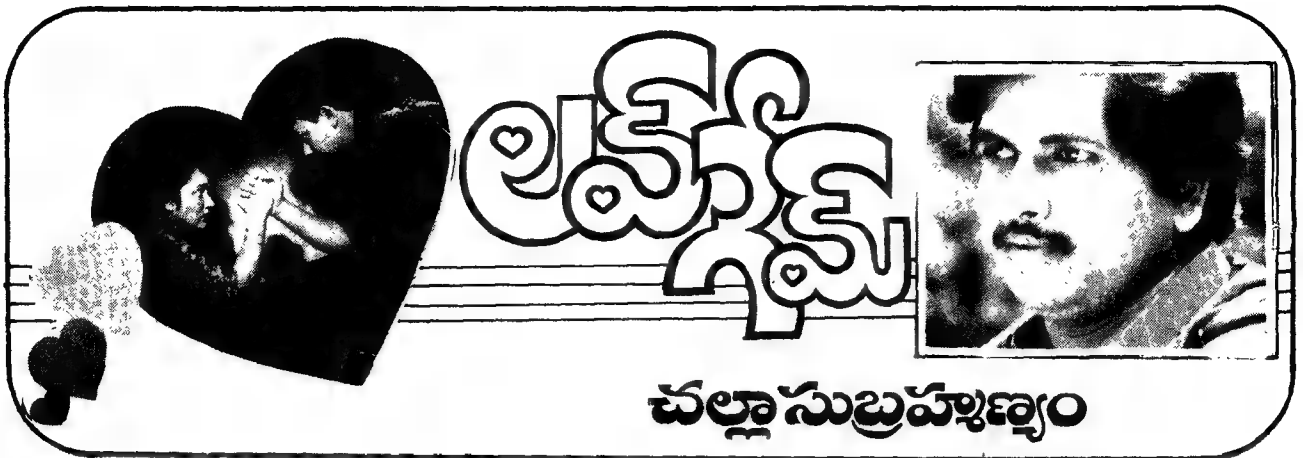
నిజమా? ప్రపంచంలో కెల్లా పెద్దరాయి బుద్ధుడు నా పూర్వో లేకుండా పోయాడే అని జనం బాధపడి పోతారా? ఇక్కడ ప్రజ కాదు ముఖ్యం. ఎవరి పాలనలో అన్నది-అన్ని రకాల పునాదిరాళ్లలాగా ఇదీ చరిత్రలో వుంటుంది. ఇప్పుడూ వుంటుంది..... ఇక్కడే ఇక్కడే కదా తదాగతుడు సాగిరిన చోటు! అని చూపుతారు... రాబోయే

* మాటకి చేతకి అర్థాలు వేరుగా ఉంటాయంటారు. ఎలాగండీ!

సింపుల్. మాట మనిషి తెలివిని చాటుతే చేత అతగాని మనస్సుని- లేకుంటే ఆ మాట అసలు అర్థాన్ని తెలుపుతుంది. కాజి హునిత, ఏలూరు

* మీరు పాతికేళ్ల నాటినుంచి జవాబులిస్తున్నారు కదండీ! ఆనాటి ప్రశ్నలు యీనాటి ప్రశ్నలు ఏమైనా మార్పు కనిపించిందా? రచయితలలో ఆలోచనా సరళిలో మార్పు కనిపించిందా?

చాలా చాలా మార్పు వచ్చింది సోదరీ! ఈ రోజున అడవాళ్లు చాలా మారారు. తమ 'ఉనికి' గురించిన ఆలోచనలు ప్రస్తుతంగా కన్పిస్తున్నాయి. అప్పుడూ ఇప్పుడూ మార్పు లేనిది- ప్రేమ గురించిన గోత్ర!

(గత సంచిక తరువాయి)

చూయింగమ్ నముల్తా శ్రీమతి సూర్యాన్నే చూస్తోంది. ఆమె కళ్లు ముందో దృశ్యం...

కాలికి బుల్లిబ్బ దెబ్బ తగిలిన లేడి- హఠాత్తుగా జీప్ శబ్దం వినిపించి- ప్రాణభీతితో కుంటుకుంటూ పరుగెత్తుతోంది. ఆమె గనకన్న లెన్స్ లోంచి రేంజ్ ఫిక్స్ చేసుకుంటోంది. ట్రిగ్గర్ నొక్కింది.

రెండో కాలులోకి దూసుకుపోయింది బుల్లిబ్బ. లేడి పరుగెత్తలేక కూలిపోయి- భయంతో నేలమీద పాకుతోంది. ఆమె జీప్ దిగి- గన్ పట్టుకుని-లేడి దగ్గరకొచ్చింది. లేడి ముఖం స్థానంలో వున్న పురుషుడు జాలిగా భయంగా చూస్తున్నాడామను. ఆమె లేడి మేడ మీద పొడవదానికి గన్ ఎత్తింది... సూర్యం బాటర్ మూత తీశాడు.

ఆమె ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది. మరో చూయింగమ్ వేసుకుని కనిగా నముల్తోంది.

అతను బాటర్ పట్టుకుని అన్నాడు. "మగాళ్లంతా దుర్మార్గులు కాలనీ- మంపీ చెడా ప్రతి మనిషిలోనూ ఉంటాయనీ- కేవలం అదదాని ప్రాణాలు తీయడానికే మగాడు పుట్టాడన్న మీ సిద్ధాంతం తప్పని నిరూపించి- అవసరమైతే ఓ స్రీ

కొసం పురుషుడు తన ప్రాణాన్ని సైతం త్యాగం చేయగలడనీ నిరూపించడానికి నేనిది తాగుతున్నాను"-

మెరుపు వేగంతో అతను బాటర్ లెత్తి తాగుతున్నాడు.

కొయ్యబారిపోయింది శ్రీమతి. నిశ్శబ్దరాత్రి- శిలావ్రతిమలా నివ్వెరపోయి- నెస్టేజంగా చూస్తోందతన్ని! ఆమె మనసు అట్టడుగు పారల మధ్య ఏదో అలజడి.

ఆమె హృదయంలో ఘనీభవించిన స్తబ్ధతలో చిన్నకుదుపు జరుగుతున్న సన్నివేశం- ఏదో కలలా- కలలోని కలలా-

కళ్లు ముందు కనిపిస్తున్న నిజం ఆమె మెదడు రిసెప్ట్ చేసుకోడానికి వ్యతిరేకిస్తూ...

థాకీ బాటర్ టేబుల్ మీద పెట్టి ఆమెను చూశాడతను.

ఆమె పెదవులు వణుకుతున్నాయి. ఆమె ముఖం చెమటతో తడిసిపోతోంది- ఆమె కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దలై- ఓ అద్భుతాన్ని చూసినట్టు చూస్తున్నాయి.

"మే...ద...మే..." మత్తుగా అన్నాడు సూర్యం. ఓ ఉత్తుంగ శిరటంతా దుఃఖం ఆమెను చుట్టేసింది.

ఏడుపు అంటే అసహ్యించుకునే ఆమె- ఏదో అదవాళ్లును పురుగుల్లా చూసి ఆమె- ఆమె ఏడుస్తోంది!!

* * * *

మోగుతున్న భానందుకుని- "హలో" అంది శ్రీమతి వణుకుతున్న స్వరంతో. "హలో- శ్రీమతేనా?" అదుర్థాగా వినిపించింది. "అవును- మీరెవరు?"

"నేనే- నవ్వను- శ్రీమతీ- ఘోరం... జరిగిపోయింది..." ఏడుస్తోంది నవ్వ. శ్రీమతి చేతులు నన్నగా వణుకుతుండగా- గడ్డిగా రిసెవర్ పట్టుకుని అంది.

"ఏ...ఏ...టే... ఏమైంది...?" "సూ...ర్యం..."

"ఊ... సూర్యో!" "ఏదో ఏమం మింగాడట- ఉన్నానియాలో చావు బ్రతుకుల మధ్య వున్నాడు"- ఆమె చేతిలోని రిసెవర్ అలాగే జారికిందపడింది.

కలలో మనిషిలా ఎదురుగా చూసింది. అంతే- ఉలిక్కిపడింది!

ఎదురుగా- జాట్లు వెరబోసుకుని- నల్లని చీరె జాకెట్ లో- కనుగుడ్డు భయంకరంగా పెద్దవి చేసి- నల్లగా నెత్తురోడుతున్న పెదవుల్లో తననే భయంకరంగా చూస్తూ... "తంగ"

పన్నెండున్నర అయినట్టు గోడగడియారం హెచ్చరిస్తుండగా- గొంతు తడారిపోతుండగా.

"ఎవరూ..." ఆమె స్వరం కంఠాన్ని దాటలేదు. "నన్ను గుర్తు పట్టలేదా- నేనేనే రాక్షసీ"- బొంగురుగా ఉందామె స్వరం.

కెళ్ళిన అరవాలనుకుని- అదీ సాధ్యపడక- నిలుపునా చెమటతో తడిసిపోతూ-

ఎక్కడో తీతువు వికృతంగా కూసిన శబ్దం... "నేనే శ్రీమతీ- నీ అత్తను..." వికృతంగా నవ్వందా ఆకారం.

"నిలుపునా ఓ నిండు ప్రాణాన్ని నీ స్వర్గం కోసం బలి తీసుకున్న నీ అత్త నిజస్వరూపం ఇది- నిన్ను చూసి నువ్వు భయపడితే ఎలా..."

చితిమంటల చిటపటల్లా నవ్వందా ఆకారం. "ఇప్పుడు నేనేం చేయబోతున్నానో తెలుసా- నన్ను

ఇంతవరకూ సాగిన కథ-19:- భార్య నవ్వను దారికి తెచ్చుకునే విషయంలో స్వాగతకు మేనమామ భాగ్యరాజ్ సహకరిస్తాడు. శైలజ హత్యకేసులో చిక్కుకున్న నవ్వను స్వాగతే విడిపించుకు వస్తాడు. ఆ హత్య స్వాగతే చేసి వుంటాడని నవ్వ భావిస్తుంది. నగల పాపులోంచి ఓ యువతితో బయటటి పస్తున్న స్వాగతేని సూర్యానికి చూపిస్తుంది శ్రీమతి. శైలజ హత్యకేసులో నుంచి నవ్వను విడిపించేందుకు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ స్వాగతకు కొన్ని సలహాలిస్తాడు.

నేను చంపుకుంటాను. అత్త-అత్తహత్య చేసుకుంటే-
నువ్వేమవుతావో ఎప్పుడైనా ఆలోచించావా? నీకు
అలోచించే వ్యవధి కూడా ఇవ్వను. చంపుకుంటాను.
నన్ను నేను చంపుకుంటాను. అనుభవించు శ్రమతీ-
ఆ నరకం ఎలా వుంటుందో ఆనుభవించు..."

అమె రెండు చేతులకున్న పదునైన గొళ్ళు అమె
కంఠాన్ని బలంగా పట్టుకుని- శ్రమతి
చూస్తుండగానే- కనుక్కున వాడైన ఆ గొళ్ళు-
నల్లటి అమె గొంతు మీద దిగి- రక్తం చెక్కున

పరుగెత్తింది శ్రమతి.
హార్మికోలో అగివున్న కారును కూడా
పట్టిండుకోలేదామె.
అమె కళ్ళ ముందు-
బాటిల్ ఎత్తి సైనేడ్ కలిపిన కూల్ డ్రింక్.
తాగుతున్న సూర్యం...
అతని కళ్ళలో కనిపిస్తున్న నిజాయితీ-
అతని ముఖంలో ప్రతిఫలిస్తున్న అనురాగం-
సెలైన్ బాటిల్స్ మధ్య- అక్సిజన్ సిలిండర్స్ మధ్య-
చావుకీ బతుక్కి మధ్య- కేవలం ప్రేమించే

"గిలుపు నీదే సూర్యం- అంతిమ విజయం నీదే-
కానీ-కానీ-నువ్వు చేసిన త్యాగానికి నేను అర్హురాలి
కాదు సూర్యం. ఎందుకు- ఎందుకంత ఘోరం
చేశావ్..."

వేగంగా నదిరోడ్డు మీద పరుగెత్తుతున్న అమె
మనస్సు మూగగా రోదిస్తోంది. రోడ్లంతా
నిర్మానవ్యంగంగా వుంది.

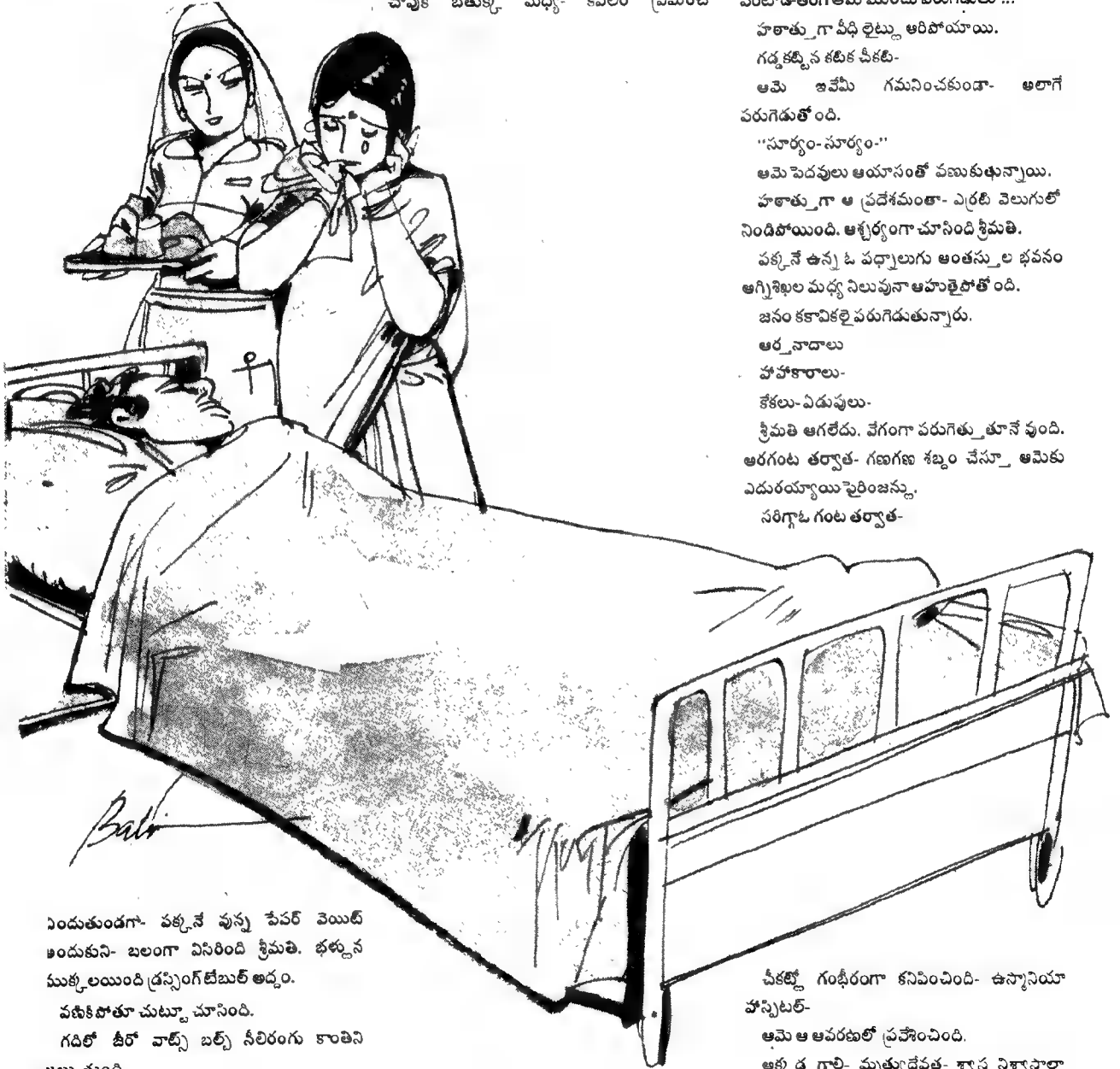
ఏదీ దీవాలకాబితో- అమె నీడ పొడవుగా
నాగి-అంతలోనే అమె వెనక్కి తిరిగి- అమెను
వెంటాడి-తిరిగి అమె ముందు పరుగెడుతూ...

హతాత్తుగా ఏదీ లైట్లు అరిహోయాయి.
గడ్డకట్టిన కబిక్ చీకటి-
అమె ఇవేమీ గమనించకుండా- అలాగే
పరుగెడుతోంది.

"సూర్యం- సూర్యం..."
అమె పెదవులు ఆయాసంతో వణుకుతున్నాయి.
హతాత్తుగా ఆ ప్రదేశమంతా- ఎర్రటి వెలుగులో
నిండిపోయింది. ఆశ్చర్యంగా చూసింది శ్రమతి.

పక్కనే ఉన్న ఓ పథ్తాలుగు అంతస్తుల భవనం
అగ్నిశిఖల మధ్య నిలుపునా అహతైహితోంది.
జనం కకాచికల్లి పరుగెడుతున్నారు.

అర్చనాదాలు
హాళాకారాలు-
కేకలు- ఏడుపులు-
శ్రమతి ఆగలేదు. వేగంగా పరుగెత్తుతూనే వుంది.
ఆరగంట తర్వాత- గణగణ శబ్దం చేస్తూ అమెకు
ఎదురయ్యాయి సైరింజులు.
సరిగ్గా గంట తర్వాత-

ఎందుకుండగా- పక్కనే వున్న పేవర్ వెయిట్
అందుకుని- బలంగా విసిరింది శ్రమతి. భక్త్యన
ముక్తి లయింది ద్రస్సింగ్ టేబుల్ అద్దం.
వణికిపోతూ చుట్టూ చూసింది.
గదిలో జీరో వాట్స్ బల్బ్ నీలిరంగు కాంతిని
జల్లుతుంది.

నెమ్మదిగా వచ్చి- ఫ్రాజ్ తీసి చల్లబడినీళ్ళు తాగింది.
అప్పుడు గుర్తొచ్చింది నవ్య థోనాల్!
"సూ...ర్యం..."
భూనభోంతరాలు దద్దరిల్లేలా అరిచి-
ఉన్నారంటా- విసురుగా తలుపు తీసుకుని-బయటకు

మనుషులున్నారు. అని తనను నమ్మించడానికి
రాయిలాంటి తన హృదయాన్ని కరిగించడానికి- ఓ
అశయం కోసం ప్రాణాలు అర్పించే
అదర్శవంతుడిలా- గర్వంగా మృత్యువుతో
పోరాడుతున్న సూర్యం!!

ఏకట్టే గుంభీరంగా కనిపించింది- ఉన్నానియో
హస్పిటల్-
అమె ఆ అవరణలో ప్రవేశించింది.
అక్కడ గాలి- మృత్యుదేవత- క్వాన నిశ్వాసాల్లా
ఉంది. ఆ గాలికి తలలాపుతున్న చెట్టు ఆ ఏకట్టే
మృత్యువును ఆరాధించేవిశావాల్లా వున్నాయి.
అమె నెమ్మదిగా నడుస్తోంది.
చావు బతుకుల మధ్య సందిగ్ధంలా-
తాను చేసిన పాపం రూపుదాల్చి- సన్నివేశంగా

మారి తనను ప్రశ్నిస్తున్నట్టు- వైతరతు
ఈదుతున్నట్టు-

పది నిముషాల తర్వాత-
ఆ గదిలోకి ప్రవేశించిందామె.
నవ్వ తల తిప్పి-అమెను చూసి నవ్వింది.
చావులా చల్లగావుందామె నవ్వు.
అమె నెమ్మదిగా బెడ్ దగ్గరకొచ్చి- చూసింది.
తెలుపును చూసి కీచితంలో మొదటిసారిగా
భయపడింది ఆ క్షణంలోనే-

తల నుంచి కాళ్ళ వరకూ- పూర్తిగా కప్పిన తెల్లటి
దుప్పటి-

"నూ...ర్యం..."
నెమ్మదిగా గొణుగుతూ.... వణుకుతున్న చేతుల్లో
మెల్లగా తీతని ముఖం మీద దుప్పటి తీసింది.

"మగవాళ్ళలో కూడా మంచి
వారున్నారుని-ప్రేమించే హృదయం ఉంటుందనే
ఇప్పటికైనా నమ్ముతారా మేడం?"

తననే చూస్తూ ప్రశ్నిస్తూ- నవ్వుతున్నట్టున్న ఆ
కళ్ళు.... నిర్భీవంగా- గాజుగోళాల్లా-

"నూర్యం?!"
కంతనాళాలు తెగిపోయేలా అరిచింది శ్రీమతి.

'తంగ'
ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచింది శ్రీమతి.

ఒక్క క్షణం అమెకు తనెళ్ళిడున్నదీ అర్థంకాలేదు.
గదంతా చీకటి. ఫాన్ తెరగడంలేదు. వణుకుతున్న
చేతుల్లో చాట్నెలైట్ అందుకుని గడియారం మీద
ఫోకస్ చేసింది.

మూడున్నర!!
"మైగాడ్" హాయిగా నిట్టూర్చి- జాతరూంకెల్లి
ముఖం కడుక్కుంది.

"ఇదంతా కలగా చేసినందుకు దేవుడా నీకు నా
కృతజ్ఞతలు"- వచ్చి బెడ్ మీద కూర్చుని
ఫోనందుకుంటున్నప్పుడు- అప్పుడొచ్చింది కరెంట్-
నెంబర్ డయల్ చేసి- చెవి సగ్గర పెట్టుకుంది
రిసినవర్చి.

గింగవుతున్న చప్పుడు... క్షణాలు
గడుస్తున్నాయి.

"హలో..." వినిపించిందవత్తులించి.

లవ్ గేమ్

"హలో నవ్యా...?"

"యస్-మిరెవరు?"

"నేను శ్రీమతిని సారీ ఫర్ ది డిస్టర్బెన్స్... సూర్యం
ఎలావున్నాడు?"

"ఫాడికెం- బాగానే వున్నాడు. రాత్రి ఇక్కడే
భోంచేసి రూంకెల్లి పోయాడు. ఎం- ఎందుకు?"
అశ్రురంగా అడిగింది నవ్య.

"ఎంతేదు- నభింగ- పూరికే చేశాను. గుడ్ నైట్."
చప్పున ఫోన్ పెట్టి- బెడ్ మీద వాలిపోయి- పైన
తిరుగుతున్న సీలింగ్ ఫాన్ చూస్తూ
అలోచిస్తోందామె. ఆ రాత్రి- అలోచనతోనే ఆమెకు
తెల్లవారింది.

* * * *

వాచీ చూసుకున్నాడు స్వాగత్.

పది దాటి ఇరవై నిముషాలు- సిగరెట్ తీసి
వెలిగించి కిక్కిరించి చూశాడు.

ఆ బడే అంతస్తు పైనుంచి చీకట్లో సగరమంతా
జ్వాలా తోరణంలా- కనిపిస్తోంది. ఏదో ఫ్లయిట్
పెద్ద శబ్దం చేసుకుంటూ వెళ్తోంది. ఆ రోజు
నాయంత్రం స్వాగత్ శైలజ ఇంటిని పరిశీలించాలని
వచ్చాడు.

దాదాపు నాలుగు గంటలపాటు వెదికాడు.

అన్నీ- సర్వసాధారణంగా వున్నాయి. అంతేకాదు-
అప్పుడే ఇల్లంతా నీటిగా సర్ది పెట్టినట్టు- శుభ్రంగా
ప్రతి వస్తువు- ఏదీ ఎక్కడుండాలో
అక్కడున్నాయి. బెడ్రూమ్ లో ప్రతి అంగుళం
వెదికాడు. అలానే డ్రాయింగ్ రూం. ఎక్కడా చిన్న
క్లాడ్ కూడా దొరకలేదు. అయినా అతను
నిరుత్సాహపడలేదు. లేచి ఆ డ్రాయింగ్ రూం
మధ్యలో నిలబడి ఓసారి గదంతా చూశాడు.

ముందుగా బీరువా తీశాడు.

వీరెలు- జాకెట్టు వగైరాలు నీటిగా పేర్చి
వున్నాయి. పట్టుచీరలు పాంగర్స్ కి
వేలాడుతున్నాయి. ప్రతి చీర తీసి దులిపి- మళ్ళీ

బీరువలో పెట్టుసాగాడు.

అలా అన్ని రాళ్ళ అయిపోయాక- లాకర్ తీసి
చూశాడు. ఏవో ఫెర్మ్యం బాటిల్స్- రెండు గోల్డ్
చెయిన్స్, రెండు జతల గాజులు, ఏవో చిట్ ఫండ్స్
తాలూకు రెండు పాస్ బుక్స్- ఓ బ్యాంక్ పాస్ బుక్-

పాకెట్ సైజు ఫోటో అల్పమే-

అల్పమే తీసి చూశాడు. అమె కాళేజీనాటి
ఫోటోలు. స్నేహతురాళ్ళతో కలిసి దిగిన నాలుగు
ఫోటోలు- ఆ తర్వాత అన్నీ- తన కంపెనీ
వారికోత్సవంలో కల్చరల్ ట్రాగ్రాం ఇచ్చినప్పుడు
ఫోటోలు- నవ్య- తాను కలిసి- తన ఇంట్లో డిన్నర్
ఇచ్చినప్పుడు ఫోటోలున్నాయి-

చిరగాలాకర్ లాక్ చేసి వెనక్కి తిరిగాడు.

టేబుల్ కనిపించింది.

డ్రాయర్ లాగి చూశాడు.

ఏదీమన్న సార్వహృంద బుక్- రెండు నోట్ బుక్స్-
రెండు పెన్సిల్స్- నాలుగు ఇన్ లాండ్ కవర్స్
వున్నాయి. ఏమీ చదివాడు. ఊరి నుంచి వాళ్ళమ్మ
రాసిన ఉత్తరాలవి. పెళ్లి చేసుకొమ్మని- ఇక్కడ
సంబంధాలు చూస్తున్నామనీ- వీరితో ఓసారి వచ్చి
పోమ్మనీ- మిగతావన్నీ రొటీన్ విషయాలు. ఆ
ఉత్తరాలన్నీ వారం పది రోజులు తేడాతో వచ్చినవి.
సార్వహృంద బుక్ తెరిచి చూశాడు. మధ్యలో మదత
పెట్టున్న పేపర్ కనిపించింది. తీసి చదివాడు.

అది శైలజ- వాళ్ళమ్మకు రాసిన ఉత్తరం.

తన లెటర్స్ అన్నీ చేరాయనీ- సాధ్యమైనంత
త్వరలో అక్కడి కొస్తున్నాననీ- అక్కడే అన్ని
విషయాలు, మాట్లాడుకోవచ్చుననీ- అమె
అరోగ్యం గురించి జాగ్రత్తలు రాస్తూ- "మరో
ముఖ్య విషయం" అని అసంపూర్ణంగా వదిలేసింది.

లెటర్ మీదున్న తేదీ చూశాడు స్వాగత్.

పదహారు!!

ఉలిక్కి పడ్డతనం. అంటే ఆ రోజే శైలజ హత్య
చేయబడింది. ఆ రోజు ఆఫీస్ క్లూడా రాలేదామె.
అంటే ఇంటి దగ్గరే వుండి- తల్లికి ఉత్తరం
రాస్తుండగా...

సిగరెట్ వెలిగించాడు స్వాగత్.

అప్పుడొచ్చి వుండాలి పాతకుడు- లేదా అమెను-

అతిథిత్వం

చావా శివకాశి సీరియల్!

విప్లవాలు

సంచలనం

ఆ హాటర్లకు పిలిపించి వుండాలి. రాస్తున్న పుత్రరం మధ్యలో ఆవి- ఆ హాటర్లకు వెల్లిందంటే- హంతకుడు అమెకు బాగా పరిచయమైన వ్యక్తే అయిందాలి. ఆ పేపర్ తీసి జేబులో పదిలంగాపెట్టుకున్నాడు.

ద్రాయర్ మూసేసి- టేబుల్ మీద చూశాడు. పదహారో తారీఖు నాటి ది హిందూ న్యూస్ పేపర్- దాని మీద పేపర్ వెయిట్- అటు పక్కగా ఎర్రరంగు ఎక్స్‌ప్రెస్ టెలిఫోన్ - పక్కనే డైరెక్టరీ - దాని మీద స్క్రిబ్లింగ్‌సాడ్- వ్యాడ్ అందుకుని చూశాడు.

ఏవేవో ఫోన్ నెంబర్స్ రఫ్‌గా వేసున్నాయి. ఏవో ఏచ్చి గీతలు- కొందరికి ఫోన్లో మాట్లాడుతూ- ఎనతో వ్యాడ్ మీద ఏవేవో- రాయడం అలవాటు. ఆ అలవాటు శైలజకుంది. ఓ సారి డ్రాఫ్ట్ అని మర్చిపోయి దాని మీద ఇలాగే గీతలు- నెంబర్లు వేస్తే- తాను మందలించిన విషయం గుర్తొచ్చి-

బాధగా నవ్వుకున్నాడు. వ్యాడ్ అందుకుని చూశాడు. ఓ చిన్నపూవు- నక్షత్రం- రఫ్‌గా గీసి వున్నాయి. ఎవరితోనూ ఫోన్లో మాట్లాడుతూ అప్రయత్నంగా గీసినట్టు స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. నాలుగు సరళ రేఖలు దాని మీద 'బాస్' అని ఇంగ్లీషులో రాసి- దాని చుట్టూ గుండ్రంగా గీసింది. దాని పక్కనే ఓ ఫోన్ నెంబర్- దాని కింద 302 దాని చుట్టూ ఓ వృత్తం- దాని కింద వరుసగా తన సంతకాలు నాలుగు. స్వాగత్ రెండు క్షణాలు ఆలోచించి వ్యాడ్ మీదున్న ఫోన్ నెంబరు దయరే చేసి అత్యుత్సాహం వినసాగాడు.

"గుడివినింగ్ వ్యారైజ్!" అవరేటర్ కంఠం తీయగా వినిపించింది. ఉలిక్కి పడ్డాడు! ఫోన్ క్రిడిట్ చేసి- ఆ వ్యాడ్ మీద కాయితం చింపి మరోసారి చూశాడు. సిగరెట్ వెలిగించి ఆలోచించాడు.

302 రూంలో నే శైలజ హత్య జరిగింది. అంటే- ఎవరో అమెకు ఫోన్ చేసి హాటర్ వ్యారైజ్ రూం నెంబర్ 302కి రమ్మని- అక్కడ బాస్ వున్నారనీ చెప్పి వుండాలి. అందుకే- ఆ రోజు ఆఫీసుకి కూడా రాకుండా, కనీసం ఫోన్ చేసి చెప్పకుండానే- ఎటూ తనని కలుసుకోబోతోంది గదా అని హాటర్‌కి వచ్చేసి వుంటుంది.

అమెనలా హాటర్‌కి రప్పించి- నవ్వకు డిటెక్టివ్ చేత ఫోన్ చేయించి ఈలోగా శైలజను హత్య చేసి- నవ్వ ఆ గదిలోకి రాగానే అమె ఆ హత్య చేసినట్టు వాతావరణం సృష్టించి....

అతని ఏడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి. "బాస్" కనిగాపళ్ళు మూరాయి. అంతలో అతని దృష్టి పీరువా కింద నిలిచి.... వేగంగా వెల్లి అది తీసి చూశాడు. ఫిల్టర్‌కు ఓ అంగుళం మేర వరకూ కాలి- కాలితో తొక్కి పీరువా కిందికి నెట్టి వేసిన సిగరెట్!

'లతా' టి. వి. చిత్రం?

రాక్షకపూర్ పైన, రాక్షిగంధీపైన టి. వి. ఫిలింలు పూర్తయిన తర్వాత గానకోకిల లతామంగేష్కర్‌పై టి. వి. చిత్రం తీస్తానని సెమిగ్రెవార్ ప్రకటించింది కాని ఆ చిత్ర నిర్మాణానికి విఘాతం ఏర్పడింది. కారణం అమె ఎక్కువ డబ్బులు డిమాండు చేసిందట. కాని అది నిజం కాదని వేరే కారణాల వల్ల ఆ చిత్రానికి విఘాతం వర్పడిందని, ఒకసారి లత ఒ. కె. అన్న తర్వాత వెనక్కి తగ్గరని అమె సన్నిహితులు అంటున్నారు. మరి టి. వి. చిత్రం ఎప్పుడు ప్రారంభమవుతుందో?

స్పెన్ కలర్ ఫిల్టర్ మేర చుట్టూ వున్న గోల్డ్ కలర్ గీత మీద రాసివుంది.

ఛాన్సలర్!! అతని ఏడికిళ్ళు బిగుసుకుని నుదటి మీద నాలుగు పొంగాయి.

బయటకు వెళదామని గుమ్మం వేపు రాబోతుండగా-

సరిగ్గా అప్పుడు- హఠాత్తుగా అంధకారం అలుముకుంది.

"ఏడ్-!" కరెంటును తెట్టుకున్నాడు స్వాగత్. అగ్గిపెద్ది తీసి వెలిగించాడు.

వెంటిలేటర్ నుంచి వస్తున్న గాలికి అది ఆరిపోయింది.

బయటగాలి ఉధృతంగా వీస్తుంది. లైట్లు ఉన్నప్పుడు వినిపించని గాలి వేగం- ఆ చీకట్లో భయంకరంగా వినిపిస్తోంది.

ఆ గది కిటికీ తలుపులు గాలికి కొట్టుకుంటూ చప్పుడు చేస్తున్నాయి. అలాగే చీకట్లో తడుముకుంటూ- నెమ్మదిగా అడుగులు వేస్తూ- గుమ్మం వైపు నడుస్తున్నాడు స్వాగత్.

ఎక్కడో పెద్దగా ఉరిమింది. హఠాత్తుగా వాతావరణంలో వచ్చిన మార్పుకు అతను అశ్రద్ధ వహించాడు.

తలుపుకు ఇంకా అడుగులు దూరంలో వుండగా- సరిగ్గా అప్పుడు వినిపించిందతనికి-

మెల్లగా- చాలా దగ్గరగా వినిపిస్తున్న అడుగుల చప్పుడు!!

చప్పున అగిపోయాడు స్వాగత్- అతని మెడమీద రోమాలు నిక్కబొడుచు

కున్నాయి. నెమ్మదిగా పక్కకు వెళ్లి గోడకు అనుకుని నిలబడ్డాడు.

అడుగుల చప్పుడు అగిపోయింది. స్వాగత్ ఊపిరి బిగబట్టాడు.

ఎవరు? ఎవరు?

ఖచ్చితంగా హంతకుడే అయిందాలి. తాను ఇక్కడి కొస్తున్నట్టు గమనించి- తనను ఫోలో అయి- తీరా సాక్ష్యాలు చేతికందిన తర్వాత- వాటి కోసం- అవసరమైతే తనను కూడా హత్య చేయడానికి వెనకాడని హంతకుడు!!

ఉత్తరాన మెరుపు మెరిసింది. ఆ తృటికాలంలో, ఆ గదిలో అతనికేమి కనిపించలేదు.

గాలికి అల్లల్లాడుతున్న కిటికీ తెరలు తప్పు! ఐదు నిమిషాల గడిచిపోయాయి.

అడుగుల చప్పుడు వినిపించలేదు. ఏమై ఉంటాడు- తను బయటికొస్తే ఎటాక్ చేయడానికి సిద్ధంగా బయట నిరీక్షిస్తూ వుండొచ్చు.

లేదా- తను భ్రమ పడి వుండొచ్చు. రెండు క్షణాలు ఆలోచించి-

నెమ్మదిగా అడుగులు వేస్తూ- తలుపుదగ్గరకు రాబోయి- ఆ ప్రయత్నం మానుకుని- బెడ్రూంలో కెళ్లాడు.

కాటుక లాంటి చిక్కటి చీకటి- కళ్ళకు రెండంగుళాల దూరంలో పైతం ఎముండో

కనిపించనంత గాఢాంధకారం!

ఆ గదిలో వెంటిలేటర్ లేదు. కిటికీ తలుపులన్నీ బిగించి వున్నాయి.

నెమ్మదిగా తడుముకుంటూ బెడ్ కోసం వెదుకుతున్న స్వాగత్ మెడమీద- వెచ్చగా ఊపిరి తగిలి-

అలాగే నిల్చుండిపోయాడు. ఒకటి-

రెండు-

క్షణాలు గడుస్తున్నాయి. ఇక అలస్యం చేయదల్చుకోలేదు స్వాగత్.

బలంగా విసురుగా చేయి విసిరాడు. అతని చేతికి ఏమీ తగలేదు.

తను భ్రమపడుతున్నారేమో నని మరోసారి అనుమాన మొచ్చిందతనికి. వేగంగా తెరిగి ద్రాయింగ్‌రూం వేపు కదిలాడు.

అప్పుడు-

"స్పెన్సర్....." నిశ్శబ్దంగా తన కుడి చెవి మీదుగా ధూసుకు పోయిన సున్నితమైన శబ్దం!!

స్వాగత్ ద్రాయింగ్‌రూంలో ప్రవేశించి- గోడ వారగా నిలబడ్డాడు.

కన్నార్పకుండా చూస్తున్నాడతను. చీకటి- చీకటి!!

అయినా హంతకుడొస్తే- ఈ గుమ్మం నుంచే రావాలి. అతన్ని ఎటాక్ చేయడానికి తనకిది అపూర్వమైన అఖిరి అవకాశం.

క్షణాలు గడుస్తున్నాయి.
ఎలర్స్ గా నిలబడి- తన సర్వ శక్తులూ కుడిచేతి మీద కేంద్రీకరించి ఎటాక్ కు సిద్ధంగా వున్నాడు స్వాగత్.

ఎక్కడో పడుగుపడినట్టు ఉరిమింది.
గాలి చేస్తున్న ప్రళయగర్జన భీకరంగా వినిపిస్తోంది.

కిటికీ తలుపులు అనిరామంగా కొట్టుకుంటున్నాయి-

అప్పుడు-
అది అడుగుల చప్పుడు కాదు.

ఓ మనిషి ఉనికిని తెలుపుతూ గాలిమోసు కొచ్చిన మనిషి వాసన - మెరుపు బేగంతో అతని చేయి గాలిలోకి లేచి- మరుక్షణం- అవతలి వ్యక్తిని తాకింది.

"హమ్.....మ్....."

ఊహించని పరిణామానికి- బలమైన ఆ ఎటాక్ కు- మరొక రయితే భయంకరంగా అర్థనాదం చేసివుండేవారు.

పళ్ల బిగువున అంతటి బాధను భరించిన అతని నిగ్రహానికి స్వాగత్ అశ్రుభోయోడు.

మరుక్షణం మరోసారి స్వాగత్ చేయి అతన్ని తాకింది.

అంతే-
స్వాగత్ కు కేవలం రెండు సెంటీ మీటర్ల దూరంలో అతని చేతిని రాసుకుంటూ దూసుకు పోయిందో బుల్డింగ్!

అప్పుడు అర్థమైంది స్వాగత్ కి.
శత్రువు చేతిలో రివాల్వరుంది. కేవలం తన ఉనికిని పసిగడితే వాలు- ఎంతదూరం నుంచైనా క్షణంలో తనను నేలకూల్చగలడు. కానీ తను అతన్ని స్పష్టంగా చూడగలిగినప్పుడే అతన్ని ఎదుర్కోగలడు.

అయినా చలించలేదతను.
రివాల్వర్ బ్రిగ్గర్ నొక్కబోయేముందు అది మనిషికి ఎంత ఎత్తులో ఉంటుందో మెరుపు వేగంతో ఆలోచించి- తటాలున కిందికి వంగి-
అదే వేగంతో- మెరుపులా ముందుకు దూకాడు.
అతని బ్రిక్ ఫలించింది.
ఊహించని దాడికి- అతను బాలిస్ట్ తప్పి కిందపడ్డాడు.

అంతే-
ఆ అవకాశాన్ని అపూర్వంగా సద్వినియోగ పర్చుకున్నాడు స్వాగత్- అతని మీదకు లంఘించి- అందిన చోటల్లా ఉక్కు పిడికిలితో అతన్ని ఊపిరి తీసుకొనివ్వలేదు.

స్వాగత్ కు అర్థంకాని దొక్కటే-
తానింతగా అతని మీద దాడి జరుపుతున్నా- అతను చాలా నిశ్శబ్దంగా రవ్వంత కూడా చప్పుడు చేయకుండా మౌనంగా బంధించే అతని నిగ్రహం- యస్-

వీడు సామాన్యుడు కాదు. ప్రొఫెషనల్ కిల్లర్!

లవ్ గేమ్

అవతల వ్యక్తి చచ్చిపోయాడో- స్పృహ తప్పిందో- లేదా- అవకాశంగా ఎదురు చూస్తున్నాడో అర్థం కాని పరిస్థితి.

ఒకే ఒక్క క్షణం ఆగాడు స్వాగత్-
ఆ క్షణం చాలు అతనికి.
తన గడ్డం మీద బలంగా తాకిన అతని పిడికిలి- విసురుగా వెనక్కి వడ్డాడు స్వాగత్-
అంతే-
వేగంగా లేచిన శబ్దం- స్వాగత్ నక్కకు దొర్లాడు-
నిశ్శబ్దం!!

క్షణాలు దొర్లుతున్నాయి.
శత్రువు నుంచి ఏ విధమైన రెస్పాన్స్ రాక పోయే సరికి- నెమ్మదిగా లేచాడు స్వాగత్-
అలాగే నిలబడ్డాడు-
ఐదు- పది- పదిహేను- నిమిషాలు గడిచిపోయాయి.

అప్పుడర్థమైందతనికి-
కరెంట్ మొత్తం పోలేదు. కేవలం ఈ ఫ్లాట్ కి

గాంధారికి తగని పాత్రలు

దేశవ్యాప్తంగా దాదాపు 92 వారాలు దీ.

వి. ప్రేక్షకులను మెప్పించిన 'మహాభారత్'లో గాంధారిగా నటించిన రేణుకా ఇస్రానీకి ఆమె సత్తాకు తగిన పాత్రలు రావటం లేదుట. గాంధారి పాత్రకు న్యాయం చేకూర్చిన ఇస్రానీకి అన్నీ ముసలి పాత్రలే యివ్వ జూపుతున్నారట నిర్మాతలు. కాని యిటువంటి పాత్రలకు సనేమిరా ఒప్పుకోవటం లేదు రేణుక. "ఏక్ ఆస్సాన్ -కయీ దిశాయే"లో తన పాత్ర చూసిం తర్వాత అయినా నిర్మాతలు మనసు మార్చుకొని తనకు తగిన పాత్రలు యివ్వకపోతారా అన్న ధీమాతో వుంది ఇస్రానీ. మరి ఇస్రానీ అదృష్టం ఎలా వుందో?

మాత్రమే పోయింది. అగ్గిపెట్టి తీసి వెలిగించాడు.
క్షణం వెలిగి అరిపోయిన కాంతిలో అతనికేమీ కనిపించలేదు. డ్రాయింగ్ రూం కుడి పక్కన వుంది మెయిన్ స్విచ్-

మెల్లగా వెళ్లి స్విచ్ ఆన్ చేశాడు.
వెలుగు గదంతా పరుచుకుంది.
రిలాక్సింగా ఊపిరి వీల్చి- తన మీద ఎటాక్ చేసిన వ్యక్తి తాలూకు అధారాల కోసం మొత్తం వెదికాడు.
ఏమీ కనిపించలేదు.

తాను సంపాదించిన సాక్ష్యాల్ని చూసుకున్నాడు. జేబులో పదిలంగా ఉన్నాయి. లైట్ ఆఫ్ చేసి- డోర్ లాక్ చేసి- వేగంగా బయటికొచ్చి కారు దగ్గరకు వెళ్తూ ఎదురుగా చూశాడు.

అక్కడ కనిపించింది ఓ ఇరానీ హాటల్-
అక్కడికి వెళ్లి లాయర్ సక్సనాకు ఫోను చేశాడు.
అర్జెంట్ పనిమీద వరంగల్ వెళ్లారనీ- రేపు ఉదయానికి వస్తారనీ- ఆయన భార్య చెప్పింది.
ఆ సాక్ష్యాల్ని భద్రంగా దాచి- రేపు కోర్టులో సబ్మిట్ చేయాలి.... తప్పకగా అనుకుని కారు స్టార్ట్ చేశాడు స్వాగత్.

స్వాగత్ ఇంటికెళ్లే సరికి పన్నెండు దాటింది.
హోల్- భాగ్యరాజ్- భార్య- మన్మథరావ్ కూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్నారు.

స్వాగత్ ని చూసి అంతా సీరియస్ అయిపోయి అతన్ని స్పెసిమెన్ ను చూసినట్టు చూడసాగారు.
స్వాగత్ తన గదిలోకి వెళ్లి బీరువా తీసి- లాకర్ లో వున్న లెదర్ కేస్ లో స్క్రిబ్లింగ్ పాడీ పెపర్- సిగరెట్ ముక్కలైజ ఉత్తరం పెట్టి- లాకర్ కి తాళం వేసి- కీ తీసుకుని- బీరువా లాక్ చేసి- తాళం కూడా తీసుకుని డ్రిఫ్ట్ కేస్ లో తాళాలు పెట్టి- డ్రిఫ్ట్ కేస్ లాక్ చేసి- ఆ తాళం తన తలదిందు కవర్ లో వేసి- బట్టులు మార్చుకుని- ఆ దిందు మీద తలపెట్టి పడుకున్నాడు.

ఓ అయిదు నిమిషాల తర్వాత లేచి- ఏల్డ్ కవర్ లో వున్న తాళం తీసి గదిలోపల గుమ్మం దగ్గరున్న డోర్ మేట్ కింద పెట్టి తలుపు బోల్చు పెట్టి పడుకున్నాడు.

ఓ అరగంట తర్వాత అతను నిద్రపోయాడు.
ఉదయం- ఏడు గంటలకు మెలకువ వచ్చింది స్వాగత్ కి.

వెంటనే లేచి సక్సనాకు ఫోన్ చేశాడు.
"వెల్ మై బాయ్- యు డిడ్ ఎ క్రైస్ థింగ్- వెంటనే వాటిని తీసుకురా- రోపె హాయిరింగ్ ప్లీజ్ బి హెర్లీ"- అన్నాడు సక్సనా.

ఉత్సాహంగా డోర్ మేట్ ఎత్తి చూశాడు.
తాళం వుంది. అది తీసుకుని- డ్రిఫ్ట్ కేస్ తీసి- అందులోంచి బీరువా తాళాలు తీసుకుని- లాకర్ తీసి- లాకర్ లోని లెదర్ కేస్ తీసి చూశాడు.
అది ఖాళీగా ఉంది!!

(ఇంకావుంది)

అడదే.....

పబ్లిచ్చి
మొగుడ్డే కొంటున్నప్పుడు
తాళి కట్టాల్సింది
నుగార్లు కాదు-
పచ్చితంగా అడదే!!

ముఖ్యం

సుఖసంతోషాలకోసం
అర్దులు చాస్తూ
వాన్ని పెదకటం కాదు
నున ధ్యేయం!
కష్ట సమైలను ఎదురించి
బ్రతకడమే- జీవితం!!

-జి. బాలాజీ

లోకం పోకడ

నేనులేని ఈ లోకంకోసం
నాకులేదు ఏ బంధం!
నాతోడిదేలోకం అన్న
నా సహధర్మచారిణి
లోకంకోసం
ఉన్నవాళ్ళకోసం
ఉన్నవాళ్ళు బ్రతికేస్తుంది!
నారక్తం వంచుకున్న పిల్లలు
నా అస్తిని మజ్జనానికి ముందే
అస్తి పంచకాల కోసం
దెత్త సర్టిఫికేట్స్
సక్రెషన్ సర్టిఫికేట్స్
సంపాదిస్తారు!
కన్నుమూసిన నేను
మరొక్కసారి కన్నుతెరిస్తే
నా సంతాపనభకు
నేనే గౌరవాధ్యక్షుడుగా ఏ చేసి
కోరుకుంటాను జన్మరాహిత్యం!
అప్పుడు జరుగుతుంది
నిజమైన కవాలమోక్షం!

-కె. సీతారామగిరి

నేటి భారతం

వృషడి చదవాలనుకుంటే-

"నో అడ్మిషన్!"

మృషడి పని చేయాలనుకుంటే-

"నో వేకెన్సీ!"

తక్కువ చావాలనుకుంటే-

"నో పర్మిషన్!"

-పి. వి. ఎన్. ఎస్. పద్మకుమారి

యువతా! కవితా!!

“రంగులు”

చీకటి రంగు

“నలుపు”!

వెలుతురు రంగు

“తెలుపు”!

గుండె అగాధాల రంగు

“కలగలుపు”!

-వి. సూర్యారావు

మీ అందాలకు
దీటైన చీరలు
రాజ్ కమల్
కాటన్
చీరలు

రాజ్ కమల్
చీరలు మరియు డ్రెస్ మెటీరియల్

మనసు కవి

నీ చేత మనసు

నీ మాట మనసు

నీ రాత మనసు!

మనసు మీద మనసుపడి

మంచిని ఎంచావు

మానవత్వాన్ని పెంచావు!

మనసుకిన్నాళ్ళు పతిలావుంది

సువరిమేళ సురక్షితమిచ్చావు

పదమంజుల మధు సుందర తేనెలా

మనసుకు భావ్యం చెప్పావు!

మరేదూర తీరాల మనసు రమ్మందో ...

నాకు తెలియదుగాని

నీ ఆకస్మిక వీడ్కోలుకు

పతి లేని సతీలా నా మనసు

దిక్కు లదిరేలా ఆక్రోశిస్తోంది!

-కర్త రామకృష్ణారెడ్డి

వరకట్నమా?

వద్దు!వద్దు!

చెప్పించండి మాకు చదువులు

ఇప్పించండి మాకు ఉద్యోగాలు

లేదా పెట్టించండి వ్యాపారాలు!

ఇవ్వండి మాకు స్కూటర్లు

అపై పోయించండి వాటికి పెట్రోలు!

మా ఇంట్లోని గదులన్నీటికి

మీ డబ్బుతో నె అలంకారం

మా తల్లికి, అక్క, చెల్లిల్లోకి

మీ డబ్బుతో నె సింగారం

భరించండి మా పెళ్ళి ఖర్చు,

ఉగ్గుపాల ఖర్చు!

దించండి మా ఋణభారాన్ని

పోషించండి మా వంశోద్ధారకుల్ని!

గర్భధారణ పని మాది, పురిటిభారం మీది

పెడితే చాలదు బట్టలు మాత్రమే

తైలరు బిల్లు పెరిగింది మరి!

వస్త్రే మేము మీ ఇంటికి,

ఏమిస్తారు మాకు?

వస్త్రే మీరు మా ఇంటికి

ఏం తెస్తారు మాకు?

పందగలన్నీ మా ఇంట్లో,

వేడుకలన్నీ మీ ఇంట్లో

అవన్నీ రాసుకోండి మీ జమాఖర్చుల్లో

వప్పుకుంటే చాలు, మా పరతుల్ని

కోరము మేము వరకట్నాన్ని

అందాకా మీకు మేము అందము!

దిగిరాము దిగిరాము దివినుండి భువికి!!

-డి. హేమలత

అన్యాయం

దురాచారం బ్యాంకు అది...!

పెళ్ళి పె ఇన్ స్టిట్ మీద

డబ్బు వేసే ఖాతాదారుడు

అమ్మాయి తండ్రి!

సాంప్రదాయం విత్ డ్రా ఫారం మీద

వరకట్నం సంతకం పెట్టి

సొంతం చేసుకుంటాడు

అబ్బాయి తండ్రి!

-నారంశెట్టి ఉమామహేశ్వరరావు

మృంతో కాలుపెట్టగానే

సుమిత్ర గొంతు గంభీరంగా వలికింది

అహోనిస్తూ.. నెమ్మదిగా విశాలమైన.

హాల్లోకి నడిచేను.

"రండి కృష్ణమూర్తిగారూ! అప్పుడే అరగంటనుంచీ మీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను!" అన్నది సుమిత్ర, చేతిలో పున్న ఇంగ్లీషు నవలని పక్కన పడేస్తూ, సోఫాలోంచి లేచినిలబడి.

వాచీ చూసుకున్నాను. సాయంత్రం అరున్నర దాటుతోంది..

ప్రస్థ

క్రొవీరిమయోవిసశక్తి

"అయోమ్ సారీ! ముందుగానే రావాలని చాలా ప్రయత్నించేను సుమిత్రగారూ! వెధవది అఫ్సులో వని ఓ పట్నాన తెమిలిందికాదు! ఇంటికి వెళ్లి ఆదరా బాదరా స్నానం చేసి బట్టలు మార్చుకుని బయల్దేరేసరిగ్గి ఈ వేళయిపోయింది!" అన్నాను ఆలస్యానికి నో చుకుంటూ.

సుమిత్ర నవ్వింది. ఆ నవ్వులో హాషారులేదు. నవ్వులేక నవ్వుతున్నట్టు తోచింది.

"అరుద్రగారన్నట్టు 'సీవెక్కిన శైలుబండి ఎప్పుడూ

ఓ టీవితకాలం లేటు!' ననిప్పుడున్న స్థితిలో అయిదు నిమిషాలు కూడా చాలా చురుకైనగానే అనిపిస్తోంది కృష్ణా!" అన్నది సుమిత్ర, కూర్చోమని నాకు తన ఎదురుగా పున్న పేముకుర్చీ చూపిస్తూ.

ఆమె పిలుపు చెవినపడి ఉలిక్కిపడ్డాను. పెక్కి కణం ఆమెనైపు కళ్ళార్చుకుండా చూసేను.

కూర్చున్నాను.

సుమిత్ర చిరునవ్వు నవ్వింది.

"కంగారుపడకు కృష్ణా! కాలేజీ వదిలి పదేళ్లయి పోయింది. ఏడాది నుంచి మనం ఈ పూల్లో పరిచయస్థులుగా వుంటున్నాం. ఉద్యోగాలు కల్పించిన హాదాల అంతరాలనిబట్టి అర్థంలేని మేర్యాదలు పాటిస్తూ ఓ రకంగా ఆత్మవంచనే చేసుకుంటూ పస్తున్నాం. అవునా? అది

అత్యవసరం అని తెలిసినా లోకానికో, మనుషుల తత్వాలకో జరిగిన సరిపెట్టుకోవడం నిజం! కాని ఇప్పుడు ఆ రాజీధోరకు అవసరం అనిపించి ఆగిత చెరిపేసేను. ఇప్పుడు మళ్ళీ మనం కాళ్ళపై స్నేహితులుగా మనసులు విప్పి మాట్లాడుకుందాం!" అన్నది.

తలవంకించేసు.
నేను కొన్ని క్షణాలు ఏం చెప్పాలో చోచక మౌనంగా సుమిత్రవంకచూస్తూ వుండిపోయేను.

"నా ధోరణి వింతగా వున్నట్టుంది నీకు?" అన్నది సుమిత్ర.

"వింతకారు సుమిత్రా! కాని యిప్పుడిలా మాట్లాడాల్సినంత అవసరం ఎమిచ్చిందో అర్థం కావడంలేదు" అన్నాను. ఏదో అంటున్నానేగాని నా మనసులో ఎన్నో రకాల ఆలోచనలు. క్రమపద్ధతిలో మాత్రం సాగటంలేదు. అంతా గజిబిజి గందరగోళం.

సుమిత్ర, ఆమె భర్త రామ్మూర్తి, నేనూ ఒకే కాలేజీలో డిగ్రీదాకా కలిసే చదువుకున్నాం. కాలేజీ జీవితం సహజంగానే మమ్మల్ని స్నేహితుల్ని చేసింది. ఆ రోజులు అంతే మరి. చదువుకి అన్ని పాస్కుల అంతరాలు, కులమతాల తారతమ్యాలూ ఉండవు. మనుషులకి తప్ప. తెలివితేటల్నిబట్టి డిగ్రీలు వరిస్తాయి. (కొనుక్కుంటే ఏమో మరి!) కాకపోతే తెలివితేటల స్థాయినిబట్టి ధ్యాంకులు. నేను తెలివితేటల వాణ్ణున్న నమ్మకం నాకెప్పుడూ వుండేదికాదు. ఒకవేళ ఉన్నా నా ఆర్థిక పరిస్థితులు వాటిని సద్వినియోగం చేసుకునేందుకు తగ్గిన శ్రమకి దోహదం చెయ్యలేక పోవడాన, చదువులో నా ప్రతిమెట్టు భర్తొక్కాను కంపార్ట్మెంటే అయింది. అదృష్టం దురదృష్టాలపై, ఇప్పుడు నాకు నమ్మకం లేకపోయినా, అప్పట్లో మాత్రం నా 'అదృష్టం' యింతే అనుకుని సంతుష్టిపడ్డాను. చెయ్యగలిగిందేం లేదు మరి.

ఆ రోజుల్లో సుమిత్ర అంటే నాకు వల్లమాలిన ప్రేమ వుండేది. ఎన్నడూ పైకి వ్యక్తం చెయ్యలేకపోయినా ఆమెని ఓ భక్తుడికన్న ఎక్కువగా ఆరాధించేవాణ్ణి. ఆమె ప్రతి కదలికలోనూ అపూర్వమైన సౌందర్యం, లావణ్యం దర్శించేవాణ్ణి. నిలువెల్లా పులకరించి పోతుండేవాణ్ణి. ఆమె నా సొంతపైతే లభించే మధురమైన మధురమైన జీవితాన్ని పూహించుకుని మురిసిపోయావాణ్ణి. బహుశా ఆ పయసుకుండే సహజమైన బలహీనత అయివుండొచ్చు. కాని నాకు ఆదోక పగటికల అని తెలుసు. నాదోక మధ్య తరగతి జీవితం. నాన్న ఒక్కడి సంవాదన మీద బతికే ఆరుగురి జీవుల కుటుంబం. తొందరగా నేనొక డిగ్రీ సంపాదించి, ఉద్యోగస్థుణ్ణయితే తనకి చేయూతగా వుంటానని అతి కష్టం మీద చదివిస్తున్న నాన్న మనోవేదనని తల్చుకున్నప్పుడల్లా నా మనస్సు బరువెత్తేది. అందుకో కొరికలు ఎన్నిపున్నా వాటన్నింటినీ హృదయంలో మారుమూల చీకటికొణల్లోనే

అటుచివేసుకుని, చదువు కొనసాగించేవాణ్ణి.

కాలేజీ జీవితం ముగిసింది. డిగ్రీ చేతికి వచ్చేసింది. ఆ తరువాత నా కథ ముమూలే. కాలేజీలో చదువుతూనే సంపాదించుకున్న టైపు. పార్ట్ టైం సర్టిఫికేట్ పాటు, పట్టాకూడా చెర్చి, కనిపించిన చోటికల్లా అప్పికేషన్లు పంపడం. ఇంటర్వ్యూలకని పిలుపొచ్చిన చోటికల్లా కాళ్ళకి బలపాలు కట్టుకు తిరగడం, అకా నిరాశల మధ్య ఉగులాడ్డం. నెక్స్ట్ టైం బెటర్లక అని సరిపెట్టుకుని మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రయత్నాలు సాగించడం ఓ ఏడాది సాగేక పురుషలక్షణం అబ్బింది నాకు. ఉద్యోగంలో చేరిన రోజున నాన్న ముఖంలో వెలిగిన అనందం యింతా అంతాకాదు. ఏనుగెక్కినట్టుండాయనకి. నిజమే మరి! ఆయనకి నిజమైన చేయూత దొరికింది. మూడేళ్లు తిరిగేసరికి ఇద్దరి అక్కల పెళ్లిళ్ళూ చేసేశాడాయన. అందుకోసం ఆయన చేసిన అప్పులు తీర్చే బాధ్యతని నా భుజాలమీద వేసుకున్నాను, అనందంగా. ఆ తరువాత నా పెళ్లి ప్రయత్నాలు ప్రారంభించ బోయినప్పుడు నేను గట్టిగా ప్రతిఘటించేను. చెల్లెల్ని పెళ్లికూడా అయిపోయేదాకా ఆ పూసితద్దన్నాను. ఆయన ఎంతగా ఒత్తిడిపెట్టినా నేను మనసు మార్చుకోలేదు. మరో రెండేళ్లకి ఆ బాధ్యత కూడా తీర్చేసుకుని నాన్న రిటైర్ పోయేరు. పెన్షను పుచ్చుకుంటూ అమ్మా, తనూ నిశ్చింతగా కాలక్షేపం చేసేస్తున్నాడు. వాళ్ల బెంగంతా నేనో యింటివాణ్ణి కాలేదని! అప్పటికే నాకు ముప్పైరెండు దాడేయి. ఇంకా అలస్యమైతే పిల్లనివ్వడానికెవరూ రాకేమోనని వాళ్ల అనుమానం. వాళ్ల ఆలోచనలేబట్టి నాకు తెలుసు. కాని నాకసలు పెళ్లిధ్యాస కలగలేదు. చేసుకోవాలని కూడా లేదు.

అందుకు కారణం సుమిత్ర రామ్మూర్తిని పెళ్లి చేసుకోవటం! అదీ ప్రేమించి మరి! ఆ విషయం ఎన్న తర్వాత నేను వివరీతంగా బాధపడ్డాను. నా గుండె పగిలి పోయినట్టుని పించింది. జీవిత సర్వస్వాన్నీ

పోగొట్టుకున్నట్టు లోలోపల కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడ్చేను. నా కుటుంబ పరిస్థితులు, నా ఆర్థిక స్థితి, తప్పించు, కుందుకు వీల్లేని నా బాధ్యతలు, ఏనాడూ ఆమెకి నా మనసులో పున్న అభిప్రాయాన్ని చెప్పుకోనివ్వలేదు. చెప్పి వుంటే ఇలా బరిగి వుండేది కాదేమో! పూర్తిగా అలాగనే నిర్ధారించుకోలేక పోయాను. సుమిత్రా, రామ్మూర్తి అస్తిపరులు! వాళ్లతో నేనేరకంగానూ సరితూగను. ఒకవేళ ఆమెతో అని వుంటే.... మొహం వాచేలా చీవాట్లు పెట్టేదేమో కూడా!

ఏది ఏమైనా సుమిత్ర పరాయి సొత్తయి పోయింది. నాలో ఒకానొక భయంకరమైన శూన్యం ఆవరించేసింది. పెళ్లి, పిల్లలూ, సంసారం.... వీటిమీద నాకో రకమైన విరక్తి కలిగింది. అందుకో ఒంటరిగానే నేటిదాకా గడుపుతో చ్చేశాను.

నేను పని చేస్తున్న పబ్లిక్ లిమిటెడ్ కంపెనీలో, సుమిత్ర పర్సనల్ ఆఫీసర్. నేను మాత్రం యింకా చాలా మందిలాగే సీనియర్ క్లర్కుగానే ఆమె సెక్రెటరీ నేపని చేస్తున్నాను. ఆమె అదృష్టం కొద్దీ.... లేదా ఆమె తెలివి తేటల కొద్దీ నాకన్న చాలా ముందుగా అక్కడ చేరడంతో ■ స్థాయికి వెళ్లింది. నేను చాలా చోట్ల చింపరరి జాబులు చేసి చేసి అలస్యంగా చేరడంతో.... ఇలా వుండిపోయాను. పైగా ఆమె పట్టుదలగా క్వాలిఫికేషన్స్ పెంచుకుంది. నేను అలాంటి మంచి పన్నకి దిగలేక పోయేను ఓవికలేక.

నేటిదాకా ఆమె నన్ను తనింటి కెప్పుడూ రమ్మని పిలవ లేదు. తన సంసారం గురించీ, పిల్లా జెల్లా వివరాలూ నాకు చెప్పలేదు. నేనడగనూ లేదు. పాత స్నేహాన్ని మననం చేసుకుని అవసరం లేని విషయాలు అఫీసర్ దగ్గర ప్రస్తావించడం 'అవిధేయత' అవుతుందేమోనన్న భయం నాలో ఏమూలో కదుల్తుండటం ముఖ్య కారణం. మనుషు లెప్పుడూ ఒక్కలా వుండరు. కాలగతిలో స్వభావాల్లో ఎన్నో మార్పులు రావడానికీ అస్సారం 'వుంటుందని నా నమ్మకం.

“కృష్ణా! ఈ లోకంలో ఉన్నట్టు లేవు!” అన్నది సుమిత్ర నన్ను ఆలోచనల్లోంచి బైట పడేస్తూ.

నవ్వేను. జేబులోంచి సిగరెట్టు పెట్టి, అగ్గిపెట్టి బైటికి తీసేను. ఓ సారి ఆమె వైపు చూసేను.

అదేమి లేదు. నాటి ఆఫీసునా ఉన్నట్లుగా ఉన్నట్లుగా.

ఓ సిగరెట్టు ముట్టించేను. గట్టిగా రండు దమ్ముల్లాగి గాలిలోకి వదిలేను. అంతలో పండావిడ బ్రేత్ ఉప్పు ప్లేట్లూ, నీళ్లు గ్లాసులూ తెచ్చి బీహారు మీదుంచింది.

“తీసుకో కృష్ణా!” అన్నది సుమిత్ర ఓ ప్లేటు నాకు అందిస్తూ. అందుకున్నాను.

“ఇప్పుడు మర్నాడలన్నీ దేనికి?” అన్నాను.

“నా త్రిప్ప కోసం! సాధారణంగా నా యింటికి గెస్టు లెవరూ రారు. నేను పిలిస్తేగా రావడానికి? ఎందుకో నా కీ ఒంటరితనమే హిపునట్లని విసుగుంది. అఫ్కోర్స్! నువ్వు నా స్నేహితుడివి! కొన్నేళ్లుపాటు కాలేజీలో కలిసి చదువుకున్నాం! చాలా సంవత్సరాల తరవాత కలిసేం కదా!” అన్నది సుమిత్ర.

“సుమిత్రా! ఏన్నో ప్రశ్న అవగాలనుంది!” అన్నాను. నా గొంతు కొంచెం కటుపుగా ధ్వనించే వుంటుంది. సుమిత్ర తెల్లబోయి చూసింది.

“నువ్వు ఉదయపూర్ నుంచి ట్రాన్స్ఫర్ అయి యిక్కడి కొచ్చి ఎడాది దాటిపోయింది. ఇంతకాలం నేను గుర్తు రాలేదా?” అని ప్రశ్నించేను.

“అదే ప్రశ్న నేను నిన్నుడిగితే నీ జవాబేమిటి?” అని సూటిగా అడిగింది సుమిత్ర. ఆమె పెదవుల మీద విరునవ్వు మెరుస్తోంది.

క్షణం ఆలోచించేను.

“కొత్తగా గుర్తు చేసుకుందుకు అసలు నిన్ను మర్చిపోవడం అంటూ జరిగితే గదా! పోతే కనీసం ఆఫీసు బైట అన్నా కొద్దిపాటి సన్నిహిత్యం చూపించి దెంచుకని అనుమానం కలగవచ్చు. అఫీసులోనూ, బైటా ఈ మనుషుల తత్వాలు నాకు జాగా తెలుసు. లేనివి కల్పించి ప్రచారం చేస్తూ అనందిస్తారు. ప్రశాంతంగా సాగిపోతున్న జీవితాల్లో కల్లోలం సృష్టించుకుని బాధపడ్డం దేనికని, మనం క్లాస్ మేట్స్ మనస్సు విషయం కూడా నెనెక్కడా ఆశ్చర్యం అన్నాను.

“ఠాంకు!” ఇక నేను నీ ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పక రేగేదు. అది నీ మాటల్లోనే వుంది. కాని ఓ దిన్న విషయం మాత్రం చెప్పాలి. అది చెప్పుకోడానికి ప్రస్తుతం నాకీప్రపంచంలో నీకన్నా ఇంకెవరూ లేరు కృష్ణా! ఏకాకిని!” అన్నది సుమిత్ర. ఆమె కంఠం గద్దడికపై పోయింది. ఆమె విశాలమైన కళ్లనిండా నీళ్లు చెక్కిళ్ల మీదికి జారుతున్నై.

మౌనంగా చూస్తున్నాను. నాలో ఎన్నో ప్రశ్నలు!

సుమిత్ర ఇలా మాట్లాడుతుం దేమిటి? ఎవరూ లేకపోవడమే? ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న భర్త రామ్మూర్తి ఉండగా ఏకాకి ఎలా అవుతుంది? అన్నీ వాస్తవ లున్నాయి. మంచి ఉద్యోగం వుంది. హోదా వుంది. ఏ బాధ్యతలూ, బరువులూ లేని వడించిన

ప్రశ్న

విస్తరి లాంటి జీవితం! ఇంకేం కావాలి? ఎందుకామె బాచవడాలి?”

“అమ్మా! టిఫిన్ చల్లారి పోతోంది. తినండమ్మా! కాఫీ తెస్తాను!” అన్నది పండావిడ వచ్చి.

విద్ తిన్నాం అనిపించేం. కాఫీలు కూడా తాగేసేం. పండావిడ కాఫీ ప్లేట్లూ, కప్పులూ పట్టుకు పోయింది.

మరో సిగరెట్టు ముట్టించి గట్టిగా పొగ పీల్చి వదిలేను.

“నా సంగతికేంగాని, ఇప్పుడు చెప్పు కృష్ణా! నీ గురించి”, అన్నది సుమిత్ర మామూలుగా.

“చెప్పడానికేం లేదు సుమిత్రా! మా నాన్న నా మీదుంచిన బాధ్యతల్నించీ విముక్తుణ్ణయ్యేను. మా అక్కయ్యలిద్దరి పెళ్లిళ్లూ, చెల్లి పెళ్లి చేసేం. హాయిగా వాళ్ల సంసారాలు వాళ్లు చేసుకుంటున్నారు. నాన్న రిటైర్మెంట్ తో, పెన్షన్ వస్తోంది. అమ్మా, అయినా మా పూర్వనే కులాసాగా వున్నారు. ఇక నేను! సత్రం భోజనం. మతం నివ్రగాడిలాగా గడిపేస్తున్నాను. ఉద్యోగం, జీతం కలిపి నా జీవితం, రోజులు గడిచి పోతున్నాయి ఒకదాని వెంట ఒకటి! ఎవరో కవి అన్నట్టు ‘దినములు పరస్పర ప్రతిధ్వనులు కాగా!’ అన్నాను.

మమతల సొత్తు

ఆందరం కలి శాం
ఆందరం అదాం
కోబాటం
కోబాటం
మనబాషలు వేరు
మనహాషలు వేరు.
కట్టు బొట్టు వేరయినా
కట్టుబాటు ఒకటే
పృథ్వీయో స్పందన ఒకటే!

మరిచిపోదాం
ఆరమృతలు లేకుండా
కలిసిపోదాం
కడవరకు
దేశం ఏ ఒక్కడి సొత్తుకాదు
నీది, నాది మనందరిదీ
అనుభవద్దైం ఆ సమగ్రతాసొత్తుని
కొనసాగిద్దాం మనమధ్య
మమతల సొత్తుని!

-దిట్టకవి కృష్ణబాబు

“అంతేనా? ఇంకేం లేదా?” అడిగింది సుమిత్ర ఆశ్చర్యంగా.

లేచన్నట్టు తల అడ్డంగా పూసేను.

“ఈ ఒంటరితనాన్ని కావాలని ఎన్నుకున్నావా? లేక కాంక్షల పడన్నా పున్నాదా? యిది పూరితగా వ్యక్తిగతమైన ప్రశ్న అవుతో! అభ్యంతరం లేకపోతేనే చెప్పు!” అన్నది సుమిత్ర. ఆమె కంఠం స్వల్పంగా కంపిస్తోంది. గమనించేను. ఆమె కెదో సందేహం వచ్చిందని అర్థమైంది.

“చెప్పాలనే వుంది సుమిత్రా! కాని ఇప్పుడు ఇన్నేళ్ళ తరవాత చెప్పి ఏం ప్రయోజనం? అందువల్ల బాధే మిగులుతుంది. పెంచుకున్న ఆకలూ, ఆశించిన అనుభూతులూ, మురిపించిన మధురస్వప్నాలూ.... అన్నీ ఒకసారి అంతరించి పోయేసరికి మనసు నిండా ఒక భయంకరమైన కూన్యం ఏర్పడిపోయింది ఏనాడో! అందులోంచి బయట పడటం నా వల్ల కాలేదు! అందుకో గదా బతికేయడం అలవాటు చేసుకున్నాను. ఇందులో ఎవరి తప్పూ లేదు. ఏదన్నా వుంటే అది నా బలహీనతే అయి వుంటుంది!” అన్నాను సాఫ్యమైనంత గాంభీర్యాన్ని గొంతులో నింపుకుని.

నిట్టూర్చింది సుమిత్ర ధారంగా. వాచీ చూసుకుంది. రాత్రి ఎనిమిది గంటలు దాటి పోయింది.

“వస్తాను. సుమిత్రా! చాలా పొమ్మ పోయింది!” అన్నాను.

“అర్థంటు పనేమైనా వుందా కృష్ణా?” అడిగిందామె.

“అలాంటిదేం లేదు. ఎం?” అన్నాను.

సుమిత్ర లేచి నిలబడింది.

“నీకో విచిత్రమైన వ్యక్తిని పరిచయం చేస్తాను కృష్ణా! ఆ పరిచయం అయింతర్వాత నా జీవితం గురించి నువ్వు అడగని, అడగలేని వివరాలు తెలుసుకుంటావు! నా కార్లో వెళదాం! వస్తావు! గదా?” అనడిగిందామె.

“అలాగే!” అన్నాను.

సుమిత్ర వంట గది వైపు చూస్తూ “రంగమ్మ గారూ!” అని పిల్చింది. పండావిడ గబ-గబ వచ్చింది.

“ఏమిటమ్మా?” అన్నది.

“బైటికి వెళుతున్నాను. రావడం కొంచెం ఆలస్యం అవుతుందేమో! మీరు భోజనం చేసియ్యండి. తలుపులు బాగ్రతగా చేసుకుని, హాల్లో పడుకోండి! నే వచ్చి పిలిస్తే మీకు వినిపించాలి గదా!” అన్నది సుమిత్ర.

“అలాగేనమ్మా!” అన్నదావిడ.

సుమిత్ర కారు నడుపుతోంది. నేనామె పక్కనే కూర్చున్నాను. సిగరెట్టు పొగ పీలుస్తూ మధ్య మధ్య ఆమె వైపు చూస్తున్నాను. ఆమె ముఖంలో గాంభీర్యం ఆమె ధూపులు రోడ్డు మీదున్నా, వాటిలో ఆలోచనలేన్నో.

కారు సన్నగా శబ్దం చేస్తూ దూసుకుపోతోంది.

కమల్ 'సాధన'

కమల్ హాసన్ టి. వి. సీరియల్లో కనిపించ బోతున్నాడు. అంబరీష్ సంగాత్ దర్శకత్వంలో తయారైన 'సాధన' అనే సీరియల్లో కమల్ మనకు కనిపిస్తాడు. దక్షిణ భారత సంగీత కళాకారులతోనూ మనదేశంలోని ప్రముఖ సంగీత కళాకారులను పరిచయం చేసే ఈ సీరియల్లో లతామంగేష్కర్, హేమమాలిని వంటి కళాకారులు సైతం మనకు కనిపిస్తారు. ఒక్కొక్క భాగాన్ని ఒక్కొక్క నటుడు లేక నటి సమర్పిస్తారట. ఈ సీరియల్కు అనురాధ పారిప్రసాద్ ఛైరనియా, సతీష్ చంద్ర చిబాలు నిర్మాతలు.

"కృష్ణా! ఎదుటి మనుమల్ని అంచనా వేసుకోవడంలో పొరపాటు జరగడం ఎవరికైనా సహజమే ఒక్కొక్కసారి. అపాంకారంతోనే, అవతలి వాళ్ళ అర్థిక పరిస్థితుల్ని బట్టి, వారి బౌద్ధిత్వాన్నో, వ్యక్తిత్వాన్నో గుర్తించలేకపోవడం క్షమించరాని నేరం. ఈ రకమైన నేరాలకి శిక్ష కూడా చాలా భయంకరంగానే వుంటుంది. ఇది నా అనుభవం!" అన్నదామె.

"నిజం సుమిత్ర! అనుభవం కన్న గొప్ప గురువు ఎక్కడుంటాడు?" అన్నాను. ఆమె ధోరణు నాకు అయోమయంగా అనిపిస్తోంది.

"నేనిప్పుడనుభవిస్తున్న శిక్ష నేను భరించలేకపోతున్నాను కృష్ణా! ఒక్కొక్కసారి నాకు చచ్చిపోవాలనిపిస్తుంది. కాని... నేను ఏకాకిని! ఈ ప్రపంచంలో నా కెవ్వరూ లేరు! అమ్మా నాన్నా పోతపోయారు. ఒకవేళ నేను నిజంగానే హతాత్మగా కన్నుమూస్తే ఈ విశాల ప్రపంచంలో రెండు కన్నీటి బొట్లు రాల్చే వాళ్ళు కూడా వుండరు. అలా చావడం నాకు యిష్టం లేదు. అందుకే యింకా యిలా జీవచ్ఛవంలా ఒంటరిగా బతుకుతున్నాను!" అన్నది సుమిత్ర.

కట్టుకున్న భర్త రామ్మూర్తి వుండగా ఎవరూ లేని ఏకాకిని అంటుందే? ఇంతకీ రామ్మూర్తి ఎవైనట్టు? ఈ ప్రశ్న అదగాలని కోరు తెరిచేలోగానే కారు ఓ పెంకుటింటి ముందాగింది.

"కృష్ణా! ఇదే ఆ వ్యక్తి వుండే యిల్లు!" అన్నది సుమిత్ర కారు దిగుతూ. నేనూ దిగేను.

అది నగరంలో మారుమూల పేట. వీధి లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. ఆ వెలుగులో యింటి వైపు యధాలపంగా చూసేను. ఓ కుటుంబం వుండటానికి వీలైన పెంకుటిల్లు. ఇంటి చుట్టూ కొద్దిపాటి ఆవరణ వుంది. చుట్టూ బార్న్లు వైరుతో వేసిన కంచె, చిన్న చెక్క గేటు. ఇద్దరం గేటు తీసుకుని ఆవరణలో ప్రవేశించేం. పూలమొక్కల వరసలు అందంగా చిరుగాలికి తలలూగిస్తూ కనిపిస్తున్నాయి.

మూసి వున్న తలుపులు తట్టింది సుమిత్ర. రెండు మూడు క్షణాల తరవాత తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. వరండాలో లైట్లు వెలిగింది.

"మిరా! రండమ్మా లోపలికి!" అంటూ ఆహ్వానించింది యువతి, తడి చేతులు స్పృశించుకుంటున్నామట.

హాలు లాంటి ముందు గదిలో ట్యూబులైట్లు వెలుగుతోంది. ఆ యువతి కంగారుగా రెండు కుర్చీలు తెచ్చివేసింది.

"కూర్చోండి!" అన్నదామె.

"భోం చెశారా మినాక్షి! దావేడ? ఏడుకున్నావా?" అని ప్రశ్నించుచు సుమిత్ర ఆహ్వాయంగా.

"ఇప్పుడే బాజనం వేసి, పంటింటి పని పూర్తి చేశానమ్మా! బాబిమ్మాళ పడు గంటలకే పడుకున్నాడు. వాళ్ళ స్కూల్లో ఆటలు పోటీలు జరిగాయట. బాగా ఆటించాయి వచ్చేడు.

పెందలాడే తిండి తిని మంచం ఎక్కెళాడు వెలినాగన్న!" అన్నది మినాక్షి.

నేను మినాక్షి వైపు పరిశీలనగా చూసేను. వయస్సు ముప్పై పైబడి వుంటుంది. సుమిత్ర కన్న ఒకటి రండేళ్ళు చిన్నదేమో కూడా! బాగా అందమైన మనిషి కాకపోయినా ఆమెలో ఏదో ఆకర్షణ వున్నదేమో అనిపించింది నాకు. మంచి ఒడ్డు పొడుగ్గావుంది. ఏ కారణం చేతనో బాగా కుంగి పోయినట్టు కనిపిస్తోంది.

"అన్నట్టు మినాక్షి! ఈయన శృంగారముర్తిగారు. నాతోనే పనిచేస్తున్నారు. నేనూ, ఈయన, రామ్మూర్తిగారు ఒకే కాలేజీలో చదువుకున్నాం. కృష్ణా! ఆమె మినాక్షి! ఓ మగాడి వంచనకి బలైపోయి, వాడి బిడ్డకి తల్లిగా, బిడ్డ కోసమే బతకగలుగుతోంది. భవిష్యత్తు పట్టి ఏ ఆశలూ లేకపోయినా, వాడి కోసం బతుకుతోంది. ఇందాక సుదృష్టావే... 'దినములు పరస్పర ప్రతిభ్యసులు. గాగ' అని! అలా గడిపేస్తోంది రోజులు! మగాడి దొర్లన్నానికి, వంచనకి దగావడ్డ మరో అభాగిని-మినాక్షి!" అన్నది సుమిత్ర.

"పంచుకులించమ్మా ఆ పాత కథలన్నీ తప్పుకుని వాధపడటం? నా తలరాత ఇలా వున్నప్పుడు నా కీవితం ఇంకో రకంగా ఎందు కుంటుంది? మంచుకు నాకేదో కల్పించాడు! అనుభవించాలి-చచ్చును. బాబుని పవెళ్ళ నుంచీ యిలాగే పాకుతున్నాను. వాడు బాగుపడతే అంతే చాలు! వాడి భవిష్యత్తు తప్ప నాకు మరో ఆశా లేవమ్మా!" అన్నది మినాక్షి రుద్ద కంఠంతో.

ఆచీ కన్నతల్లి వృద్ధులం! ఒక మగాడు చేసిన మోసం, అన్యాయం అన్న విషయించి, ఆఖరికి తన కడుపున పుట్టిన చిడ్డ ఆ నీడుడి ప్రతి రూపమే అన్న దేగ్గి చూస్తూ కూడా తొలరాలని. ఆ చిసవాడి చవికడం కొంచెం బలెన తట్టలు ఈ ప్రపంచం మొత్తం పాత పాత నా పారతంత్రంలోనే ఉన్నాడు.

అందుకే నా దేశం గొప్పది. సారే జహాంగీ అచ్చా! మహావి వాక్కు ప్రత్యక్ష సత్యం! నా కళ్ళు తడి అయ్యాయి.

సుమిత్ర వ్యంద్యాగ తెరిచింది. అయిదు వందలు తీసి మినాక్షికి అందించింది.

"అయిదు వందలందుకమ్మా! వడ్లన్నా వినకుండా ప్రతినెలా యిస్తున్నారు. మా యిద్దరి పొట్టులకి మూడు వందలు సరిపోతున్నాయమ్మా! ఎందుకిలా నన్ను ఋణగ్రస్తురాలై చేస్తారు? ఈ జన్మలో ఈ ఋణం తీర్చుకోలేనమ్మా!" అంటూ మినాక్షి పైట కొంగులో మొహం దాచుకుని బావురుమంది. నేల మీద ఒక్కసారిగా కూలబడింది. సుమిత్ర కుర్చీలోంచి లేచి వెళ్ళి ఆమె పక్కన కూర్చుంది నేలమీద. మినాక్షిని రెండు చేతుల్తో చుట్టి దగ్గరికి తీసుకుంది.

"తప్పు మినాక్షి! అలా ఏదవకూడదు. నేను నీకు అక్కలాంటి దాన్ని, నీకూ, నీ బిడ్డకీ ఏ లోటూ రాకుండా చూసుకునే పూచీ నాది. ధైర్యంగా వుండు. నిన్న నీతికి తెచ్చిన ఆ నీచుడు నిగ్గుపడేలా చెయ్యాలిగాని ఇలా జెంజేలు పదిపోతే ప్రయోజనంలేదు". అంటూ తల నిమురుతూ ఓదార్చింది సుమిత్ర.

చాలా సేపటికి తేరుకుని, "నా సంగతి వదిలియ్యండమ్మా! నా మనసులో ప్రతి క్షణం..." అని మినాక్షి ఇంకేదో అనబోతుండగా సుమిత్ర అడ్డుపడింది.

"ప్రతి క్షణం బాబు భవిష్యత్తు గురించే ఆలోచించు మినాక్షి! ఇంకెవ్వరి గురించీ ఆలోచించరు! ఎవరి ఆలోచనలు వాళ్ళ నుంచాయి. ఎవరి నిర్ణయాలు వారిదే! అనవసరంగా మనసు పాడు చేసుకోకు. మేం వెళ్ళిస్తాం! మళ్ళీ వీలు చూసుకుని పనిచేసే!" అంటూ లేచింది.

"మినాక్షిగారూ! సుమిత్ర చెప్పినట్లు చియ్యండి! చేపతలాంటి ఆమె అంత ముక్కు పొరకటం నిజంగామె

అదృష్టం! ధైర్యంగా ఉండండి!" అన్నాను.

మీనాక్షి చేతులు జోడించింది. నెమ్మదిగా బైటికి నడిచేం. కారు తెరుగు ప్రయాణం సాగిస్తోంది.

"సుమిత్రా! నిజం చెప్పు. ఎవరీ మీనాక్షి? ఆమెకి నీకూ ఏమిట సంబంధం? ప్రతినెలా నీ జీతంలో ఆయిదు వందలెచ్చి ఆమెకు అమె బిడ్డను పోషించే బాధ్యత ఎందుకు స్వీకరించావ్? ఈ త్యాగానికి అర్థం, పరమార్థం ఏమిటో వివరించు!" అంటూ ఒక్కసారిగా ప్రశ్నల వర్షం కురిపించేను.

సుమిత్ర నవ్వుతోంది. కాని ఆది నవ్వు కాదు! పొంగి వస్తున్న దుఃఖాన్ని అవుకోడానికి చేసే వ్యర్థ ప్రయత్నం. ఆస్తితిలో కారు తెన్నగా వెళ్లడంలేదు.

"సుమిత్రా! కారు పక్కకి తీసి ఆపు!" అన్నాను.

చెప్పినట్లే రోడ్డు పక్కన కారాపందామె. స్టీరింగ్ మీద తలవారి వెళ్లి వెళ్లి ఏదవసాగింది. ఓదార్చేందుకు ప్రయత్నించలేదు నేను. వెంటనే అపితే ఆగేదుఃఖం కాదని అర్థమైంది నాకు.

నేనో సిగరెట్టు ముట్టించేను. గట్టిగా రెండు దమ్ముల్లాగి గాలిలోకి వదిలేను. అయిదు నిమిషాలు గడిచాయి.

"ఛ ఛ! మరి వెరిగా ప్రవర్తిస్తున్నాను కృష్ణ! ఒక్కొక్కసారి కంట్రీలో తప్పిపోతుంటాను! ఏం చెయ్యను? అది నా వీలైన! ఆదాన్ని కదా!" అన్నది. మాట్లాడేదు నేను. వింటున్నాను.

"మీనాక్షి అనుభవిస్తున్న జీవితం, రామ్మూర్తి పదేళ్ల నాడు పెట్టిన భిక్షో అది ఆమెకూ, నాకూ కూడా భయంకరమైన శిక్షగా పరిణమించింది. రామ్మూర్తిని అనాడు నేనెంతగా ప్రేమించాను! ఎంత ఆరాధించాను! అతను నన్ను కాదంటే అల్పహిత్య చేసుకోవాలని కూడా అనుకున్నాను. అతని ప్రేమలో గుడ్డిదాన్నయి పోయాను. అతన్ని గురించి ఎవరు ఏం చెప్పినా వినిపించుకోలేని చెవిబిదాన్నయ్యాను. ఆ సీచుడు తన నటనతో నన్ను పూర్తిగా విప్పిదాన్ని చేశాడు. మైకంలో పడిపోయాను. అమ్మనీ, నాన్ననీ

ప్రశ్న

కాదని మరి పెళ్లి చేసుకున్నాను. నేనెంత దగా పడిపోయేనో రెండేళ్ల గడిచాక గాని తెలిలేదు. అదీ మీనాక్షి రెండేళ్ల మగపిల్లాళ్ళు ఎత్తుకుని మాయింటి తలుపు తట్టి రామ్మూర్తిని నిలదీసి నవ్వుడు నా కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి. ముప్పైకి రెండు నెలల ముందే అతను మీనాక్షిని రహస్యంగా గుట్టే పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఆమెకి ముందూ వెనకా ఎవరూ లేరు. అనాధాశ్రమంలో పెరిగింది. గౌరవప్రదమైన జీవితం యిస్తున్నాడు గదాని అతపది వీడి వలలో చిక్కుకుంది. ఆ రోజు గుమ్మంలో కొచ్చి న్యాయం అడుగుతున్న మీనాక్షిని నిర్భక్తంగా గొంట్లోకాదు రామ్మూర్తి. అప్పుడే మొట్టమొదటిసారిగా చూసేను అతనిలోని రాక్షసత్వాన్ని! భయంతో ఒణికిపోయాను! మీనాక్షి పట్ల జాలి కలిగినా నా సంసారం పట్ల నాకున్న స్వార్థం, రామ్మూర్తి అంటే కలిగిన భయం నన్ను ఏ సాహసమూ చెయ్యనివ్వలేదు. అప్పటికే అతను పేకాటకీ, ముందలకీ తన పేర వున్న అస్తంతా వెచ్చబెట్టేశాడు. ఉద్యోగం చేస్తున్న నా సంపాదనా, నా పేర వచ్చిన పొలం... మొత్తం కైంకర్యం చెయ్యాలన్న ప్రయత్నాలు ప్రారంభించేదు. నా బతుకు మీనాక్షి బతుకులా కాకూడదని జాగ్రత్తపడి. ఆఫీసర్లని బతిమాలి ఉదయపూర్వంలో కొత్తగా పెట్టిన కంపెనీకి ట్రాన్స్ ఫర్ చేయించుకున్నాను. అక్కడికి వెళ్లి ముందు మీనాక్షిని వెతికి ఈ ఇంట్లో దింపేను. అక్కడున్న నేతలు ప్రతి నెలా ఆమెకి డబ్బు పంపుతూనే వున్నాను. ఇప్పుడూ అదే చేస్తున్నాను. తరవాత రామ్మూర్తి నన్ను చాలా రకాలుగా వేధించేవాడు. కాని నా మనస్సు రామైపోయింది. చివరికి విధాకులకి పెట్టుకున్నాడు. అంగీకరించేను.

ఆ విధంగా మా బంధం తెగిపోయింది కృష్ణ!" అన్నది సుమిత్ర.

'ఏకాకిని, ఏకాకిని' అని ఆమె ఎందుకు పదే పదే చెప్పిందో అప్పుడర్థమైంది నాకు. ఎప్పుడూ హుషారుగా, సెలయేటి గలగల నవ్వులతో నలుగుర్ని అలరిస్తూ... ఆకర్షిస్తూ తిరిగిన సుమిత్ర. జీవితం. ఇంత విపాదమయం కావడం నన్ను కదిలించేసింది. ఆ ప్రయత్నంగా ఆమె చేతిని నా చేతిలోకి తీసుకున్నాను.

"సుమిత్రా! యూ ఆర్ రియల్లీ గ్రేట్! నిజంగా నువ్వు దేవతవి. నీ జీవితం ఏమైపోయినా పట్టించుకోకుండా, మీనాక్షికి, ఆమె బిడ్డకి అందగా నిలిచిన నీ బెదరానికీ జోహార్లు సుమిత్రా! పదేళ్ల నాడు మన కాలేజీ జీవితంలో... భవిష్యత్తు ఎలా వుంటుందో తెలియక ముందే... నిన్ను ఆరాధించేను. ఎన్నెన్నో కలలు కన్నాను. నువ్వు దూరమై పోయినప్పుడు సర్వస్వం పోగొట్టుకున్న వాడిలా కుంగిపోయాను. కాని యిప్పుడు అనిపిస్తోంది సుమిత్రా! నీ వంటి మానవతా మూర్తిని ఆరాధించటంలో నేను పొరపాటు చెయ్యలేదని! నిన్ను దక్కించుకోలేని రామ్మూర్తి నిర్భాగ్యుడు. నీ హృదయంలో స్థానం సంపాదించుకున్న మీనాక్షి ఆమె బిడ్డా అదృష్టవంతులు!" అన్నాను. అవేశంతో.

సుమిత్ర కళ్ళు తుడుచుకుని, "కృష్ణా! నిన్ను ఇంటి దగ్గర గ్రాఫ్ చేస్తాను!" అన్నది. తల వూపేను. కారు కదిలింది. మెరిసే కళ్లతో నా వైపు చూస్తూ, "ఇన్నేళ్లకైనా నీ నోట్లోంచి, నా హృదయాన్ని పులకరింపజేసే నిజం వినగలిగేను కృష్ణా!" అన్నది.

"చెప్పే అవకాశం నువ్వు యివ్వాలేగాని ఎన్ని జన్మలెత్తినా ఆ మాట చెప్పనే వుంటాను సుమిత్రా! నా కంత అదృష్టం కలుగుతుందా అన్నదే ప్రశ్న!" అన్నాను పట్టుకోగొంతుతో.

పది నిమిషాల్లో నా ఆటై యింటి ముందు కారాగింది.

"నా యింట్లో కాలు పెట్టవా సుమిత్రా?" అన్నాను.

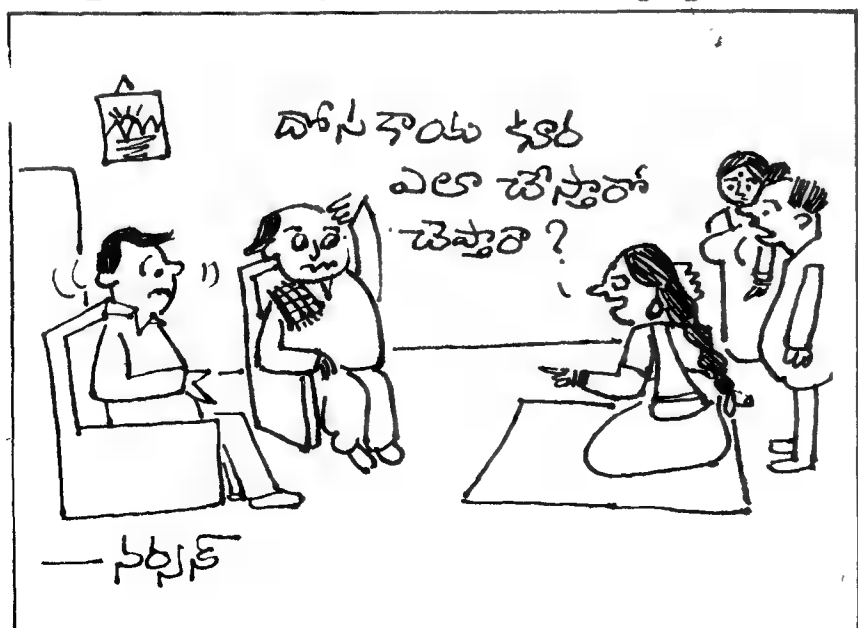
"హృదయపూర్వకంగా అహ్వానిస్తున్నావా?" అడిగిందామె.

"హృదయం కోసి చూపించాలా?"

"ఇంత జరిగేక ఇంకా నా కక్కడ చోటుంటుందా?"

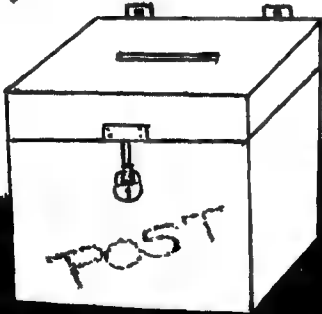
అక్కడ అవరించుకున్న శూన్యంలోంచి నీ పేరే ప్రతిధ్వనిస్తూ వుంటుంది. నువ్వే నిండి వుంటావు సుమిత్రా! నమ్మకం లేదా?"

సుమిత్ర స్టీరింగ్ ముందు నుంచి నాకు దగ్గరగా జరిగింది. ఒక్కసారిగా నా గుండెల మీద వారింది. ఈ అపూర్వ అనుభూతి కోసం, ఈ పెన్సిలిని దక్కించుకోవడం కోసం ఎంత కాలం నిరీక్షించేను? మానవుడికి భగవంతుడు పెట్టే పరీక్ష యెదనా? ఈ పరీక్షలో నేను నెగ్గేనా? సుమిత్ర నెగ్గిందా? ఇది జవాబు లేని ప్రశ్నగా నాలో మిగిలిపోయింది.

లెటర్ బాక్స్

ఎక్కడో చెట్టు నుండి నరకబడి
మరెక్కడో చెట్ల మొక్కలుగా కోయబడి
వడంగి నీలం బాధను భరించి
రంగుల వాడి కెమికల్ రియాక్టకు తట్టుకొని
సుందరంగా నా యింటి వాకిటని అలంకరించింది
నా కోసం కొత్తగా ఇంటాయన తగిలించిన
లెటర్ బాక్స్
అదంటే నాకంత ప్రేమో అంత కోపమూను
హాష్టింగ్ ఆర్డరు తెచ్చినపుడు అదెంత
ముద్దాచిందో
హాష్టింగ్ ఆర్డరు తెస్తుందేమోనని దాని మీద
అప్పుడప్పుడు కోపం వస్తుంది.
ముఖం మీద ముక్కులా
దాని నెత్తి మీద వేలి హడుగంత
హిడవు పాటి కానా
శివుడి ముఖం మీద సింగిల్ వీమాధి రేఖలా
అన్నిస్తుంది
బుజ్జగాడతెరికించిన టూత్ పేస్ట్ ఫ్రీ
జానబోజ్జ, తాచికాయ తలదొమ్మ
పెళ్ళికూతురి అలంకారంలా

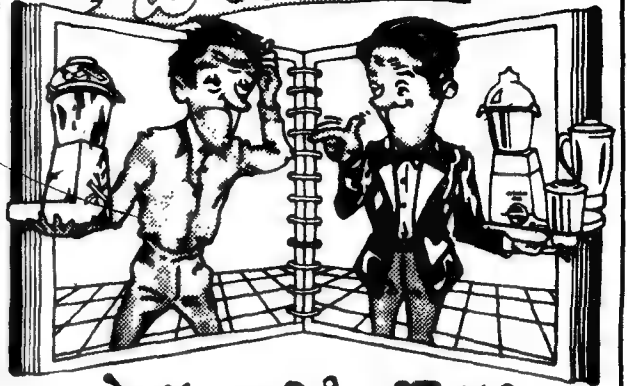
కళకళలాడు తుంటుంది
ఎప్పుడూ వెయ్యని తాళం
ఒక చెవ్వికి హాగు ధరించినట్లు వేలాడుతుంది
అశతో తెరిచిన తలుపు
ఒక్కొక్కసారి నిరాశమిగులుస్తుంది.
ఒక్కొక్కసారి ఉత్తరాలు
పెళ్ళికొడుకు తల మీద తలంబ్రాల్లా
జలజలా రాలి పడతాయి.
మనియార్లరు రసేదుల నుండి
తిరిగి చ్చిన రచనలు
స్వీకరించిన వాటి తాలూకు కార్డు
కాంప్లెమెంటరీ కాపీలు
అభిమానుల ఉత్తరాలు
నాన్న చెప్పే కుటుంబ గొడవలు
అమ్మ రాసే ప్రేమతో నిండిన చివాట్లు
చెల్లాయి వ్రాసే చిన్నిచిన్ని కబుర్లు
నానిగడి ముద్దు మాటలు
అన్ని వార్తలు అందించే
నా ఏకైక నేపథం!

-జాగృతీ కిరణ్

యునిమిక్స్

వారి

హాంగోవల

పాత దానికి కొత్తది.

యునిమిక్స్ యందుగల ప్రత్యేకత
ఏమిటంటే. ఇందు మూడు జార్లు
కలపు వీటితో అన్ని రకముల
పనులను చేయవచ్చు.

మీ పాత మిక్సితో కష్టపడుతున్నారా
బ్రహ్మాండమైన ఈ యూనిమిక్స్
మార్పిడి అవకాశమును
వినియోగించుకొని కొత్త
యునిమిక్స్ ను పొందండి.

యునిమిక్స్ మార్పిడి.
400 వాట్ల పైన రూ. 300/- ల రుసుము
350 వాట్ల నుండి 250 వాట్ల వరకు
రూ. 200/- ల రుసుము
200 వాట్ల ఇంకా తక్కువ రూ. 100/- ల
రుసుము.

ఏ బ్రాండు అయినా సరే,
పని చేయనివి లేదా పని చేయనివి.

ఆంగ్లప్రదేశ్ యొక్క
ఎక్సెక్ వంపిణీదారులు

ELITE AGENCIES

హైదరాబాద్ 43935/44920, విజయవాడ 77234

త్వరపడండి మీ పాత మిక్సిల మార్పిడి, కొత్త యూనిమిక్స్ కొరకు.

మీ యొక్క అభిమాన అమ్మకదారుల వద్ద పాత దానికి కొత్త యూనిమిక్స్
సదుపాయము గల బానరును చూడండి

అదనముగా
రూ. 50/-
ఆదా చేయండి

ఈ కూపను నింపుట ద్వారా

మీ యొక్క కొత్త యూనిమిక్స్ కొరకు ఈ కూపము
నింపు యూనిమిక్స్ అమ్మకదారులకు అందించగలరు
పేరు _____
వీధినామ _____
స్థితి _____
కొనెన తేది _____
నా సేవ _____

సేరియల్ వజ్రగుండ్ల సాక్షాదాహన

31

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ హల్లో నగ్నదేవత ఒంటరిగా ముగ్గులో కూర్చుని వుంది. ఆమె కళ్లు మూసుకొని వున్నాయి. ధ్యానంలో మునిగిపోయి తనలో తనే ఏవేవో మంత్రాలు వల్లించుకుంటోంది. ఆమె ఎదురుగా హామగుండం వెలుగుతోంది.

ఇంతలో వజ్రపాణి అక్కడికి పింకితో సహా పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. వాళ్లు వెనకే ప్రభు, జూదా, దేవిదే, భైరాగి కూడా లోపలికిచ్చారు. వజ్రపాణి అనుచరులెవరికీ ఆ హాలు గురించి తెలియదు. వజ్రపాణి తెలియనివ్వలేదు. కానీ, ఇప్పుడు అదుర్దాలో వున్న వజ్రపాణి వాళ్లు తన వెంట రావడాన్ని అంతగా పట్టించుకోలేదు.

"నగ్నదేవతా!" లోపలికొస్తూనే అందోళనగా అన్నాడు వజ్రపాణి. అప్పటికే తనున్న పరిస్థితి చాలా బాగా అవగతమైపోయింది. వజ్రాల గనులు శత్రువుల హస్తగతమైన పురుక్షణం తన నడుము విరిగిపోయిందని అర్థం చేసుకోవడానికి అతనికి చాలాసేపు పట్టింది.

"నగ్నదేవతా!" మరోసారి అందోళనగా పిలిచాడు వజ్రపాణి.

నగ్నదేవత నెమ్మదిగా కళ్లు తెరిచింది.

వజ్రపాణి ఏదో అనబోయాడు.

నగ్నదేవత అతన్ని వారిచింది.

"నాకు తెలుసు. నీ వజ్రాల గనుల్ని శత్రువులు

ఆక్రమించుకున్నారు. అంతేనా!" చాలా శాంతంగా అంది.

వజ్రపాణి మాట్లాడలేదు.

నగ్నదేవత మొహంలో ఎలాంటి మార్పులేదు.

"సూర్యుడు నీ జాతక చక్రం నుంచి నిష్క్రమించాడు. నీ జాతక చక్రాన్నంతా శని ఆక్రమించుకుని నిన్ను వక్ర ధృష్టితో చూస్తున్నాడు. వజ్రపాణి, నీ ఇజ్జతుల దళ నేటితో అంతరించింది".

ఆ మాటలు వింటూనే వజ్రపాణి గుండె పగిలినట్లునిపించింది.

"అలా అనకు నగ్నదేవతా! నాకు మార్గం చెప్పు! నువ్వు మాట అన్నావంటే అది జరిగి తీరుతుందని నాకు తెలుసు. చెప్పు నగ్నదేవతా, ఈ పరిస్థితి నుంచి బయటపడే మార్గం చెప్పు". వేడుకున్నాడు వజ్రపాణి.

వజ్రపాణిలాంటి వాళ్లు సాగినన్నాళ్లు తమని మించినవారు లేదని విర్రవీగుతారు. తమ కథ అంతమవడంతోందని తెలిసినప్పుడు తట్టుకోలేక తమను కాపాడమని సాధువులూ సన్యాసుల కాళ్లు, చేతులు పట్టుకుంటారు. వజ్రపాణి ప్రస్తుతం అదే చేస్తున్నాడు.

"చెప్పు నగ్నదేవతా, నాకు మార్గం చెప్పు!" మరోసారి వేడుకున్నాడు వజ్రపాణి.

నగ్నదేవత అతని కళ్లలోకి స్థిరంగా చూసింది.

"నీకప్పుడు ఒకే ఒక్క మార్గం వుంది-

సూర్యనేత్రం! సూర్యనేత్రం నీ దగ్గురున్నంతసేపూ ఎవరూ నిన్నేమీ చేయలేరు. ఇలా రా! ఇలా వచ్చి కూర్చో", అంది.

వజ్రపాణి చప్పున ఆమె పక్కనే కూర్చున్నాడు.

పింకి కూడా అప్రయత్నంగా అతని పక్కనే కూర్చుంది. సూర్యనేత్రం పేరు వింటూనే ఆమె గుండె చిత్రంగా స్పందించనారంభించింది.

నగ్నదేవత తన పక్కనే వుంచుకున్న వుంగరం ఒకటి చేతిలోకి తీసుకుంది. ధగధగా మెరిసి పోతోందా వుంగరం. వజ్రపాణి ఆ వుంగరాన్ని కొద్ది క్షణాలు కళ్లప్పగించి చూశాడు.

"ఇలాంటి క్షణం వస్తుందనే ఈ వుంగరాన్ని నీ కోసమే దాచి వుంచాను. ఈ వుంగరాన్ని నీ వేలికి తొడుక్కో. నవరత్నాలు పొదిగిన వుంగరం ఇది. దీని మహిమ అపారం. నవరత్నాలకూ నవగ్రహాలకూ దగ్గర సంబంధం వుంది. నవరత్నాలు పొదిగిన వుంగరాన్ని ధరించడం వల్ల నవగ్రహాలూ నీ పట్ల ప్రసన్నంగా వుంటాయి. ఇందులోని కెంపు సూర్యగ్రహానికి, ముత్యం చంద్రగ్రహానికి, పగడం కుజగ్రహానికి, వచ్చు బుధగ్రహానికి, పుష్యరాగం గురుగ్రహానికి, వజ్రం శుక్రగ్రహానికి, నీలం శనిగ్రహానికి, గోమేధికం రాహుగ్రహానికి, వైభూర్యం కేతుగ్రహానికి ప్రతినిధులు. ఈ వుంగరం ధరించడం వల్ల ఈ గ్రహాలన్నీ నీకు మేలు చేస్తాయి. తీసుకో," అంది నగ్నదేవత.

వజ్రపాణి ఆ వుంగరాన్నందుకుని భక్తిగా కళ్ల కడుక్కుని వేలికి పెట్టుకున్నాడు.

నగ్నదేవత వెంటనే తన చేతిలో వున్న మంత్రదండాన్ని ఎదురుగా వున్న హామగుండం చుట్టూ తిప్పుతూ బిగ్గరగా మంత్రాలు చదవసాగింది.

పింకి తన కళ్లను తానే నమ్మలేకపోయింది.

హామగుండంలోంచి నెమ్మదిగా ఒక కలశం పైకి లేవనారంభించింది. ఆ కలశంలో వున్న వస్తువును చూస్తూనే ఆమె కళ్లు మరుమిట్టు గలిపాయి. దాన్లోంచి వెలువడుతున్న కాంతి ముందు హామగుండంలోంచి ఫెళిఫెళాల్లాడాలతో పైకి లేస్తున్న అగ్నిజ్వాలలు వెలవెల బోతున్నట్లుగా అనిపించింది.

పింకి హఠాత్తుగా వూపిరి బిగబట్టింది.

సూర్యనేత్రం!

సూర్యనేత్రం!!

సూర్యనేత్రం!!!

అవును, సందేహాలేదు - ఇదే సూర్యనేత్రం!

ఆమె కళ్లప్పగించి విస్మయంగా ఆ మహా వజ్రం కౌణి చూస్తూ వుండిపోయింది. ముందుగా ఆ మహావజ్రం గురించి ఆమెకు తెలిసిన వుండకపోతే అంత పెద్ద వజ్రం వుంటుందని ఆమె కల్లో కూడా వూహించి వుండేది కాదు.

హామగుండం నుంచి సూర్యనేత్రం పైకి వస్తూనే నగ్నదేవత మరింత బిగ్గరగా మంత్రాలు చదువుతూ పూలతో ఆ వజ్రాన్ని అభిషేకించింది.

ఇంతవరకూ సాగిన కథ- 38: విశ్వధరవర్మకు తండ్రి అనంతరం మిగిలిన బీడు భూమిలో దొరికిన వజ్రసంపదను అతని దాయాది అయిన వజ్రపాణి చేజిక్కించుకుంటాడు. వజ్రపాణి హవేలీ నుంచి పింకిని శక్తిధర్ అపహరించుకు పోతాడు. శక్తిధర్, విశ్వధర వర్మలకి తానొక సి.ఐ.డి. ఆఫీసరునని తెలియజేస్తుంది పింకి. వజ్రపాణిని దెబ్బతీసేందుకు ముగ్గురు కలిసి పథకం వేస్తారు. రెండుగూడేల ప్రజల్ని కలిపిన పులిరాజు వారి సహాయంతో వజ్రపాణి వజ్రాల గనులపై దాడిచేస్తాడు. ఈ విషయం తెలిసిన వజ్రపాణి సూర్యనేత్రాన్ని కాపాడుకొనేందుకు వెళ్తాడు.

ఆ మరుక్షణం మరొక అద్భుతం జరిగింది.

ఆ వజ్రాన్ని దోచుతూనే పూలరేకులు ఒక్కసారిగా మారిపోయి క్రమంగా మంటలో మండిపోవారంభించాయి. కొద్ది క్షణాల్లోనే ఆ వజ్రాన్ని ఆభిషేకించిన పూలన్నీ భస్మమైపోయాయి. పింకితను చూస్తున్నది కలలో నిజమో అర్థం కావడం లేదు.

నగ్నదేవత నెమ్మదిగా ఆ కలశంలోంచి సూర్యనేత్రాన్ని బయటికి తీసి వజ్రపాణి కోసే చూచింది.

“దీన్నందుకో. ఈ మహాపజ్జం ఎప్పుడూ బలి కోరుతూ వుంటుంది. దీనికి కావలసిన బలులిచ్చి ఎవ్వరికప్పుడు సంత్సరిస్తే పరుషూ వచ్చావు. ఇది ఇప్పుడు నిన్ను కాపాడుతుంది.”

వజ్రపాణి దోసిట్టో ఆ వజ్రాన్ని భక్తిగా అందుకున్నాడు.

నగ్నదేవత మళ్ళీ చెప్పిపోగింది-

“నవరత్నాల్లో గొప్పది వజ్రం. వజ్రాలోకిల్లా గొప్పది సూర్యనేత్రం. దీని శక్తి అపారం. ఇది నిన్ను తప్పకుండా కాపాడుతుంది.”

వజ్రపాణి కళ్ళు వెళ్లి ఆనందంతో విచ్చుకున్నాయి.

“సూర్యనేత్రం...! సూర్యనేత్రం...! సూర్యనేత్రం...! సూర్యనేత్రం నా చక్కయంతగా ఎవరూ సన్నేమీ చేయలేరు. ఎవరూ ఏమీ చేయలేరు”, అంటూ ఆ వజ్రాన్ని నెత్తిమీద పెట్టుకుని విచ్చివాడిలా నాట్యం చేయసాగాడు.

పింకిత ఒక్క క్షణం అతను నిజంగానే విచ్చివాడిగా మారిపోయాడేమోననే సందేహం ఏదీ ఏదీ ఉండదు.

ముఖేష్ కు రేఖ గుడ్ బై?

చిత్ర పరిశ్రమలో పెళ్లిళ్లు, విడాకులు మామూలే. ఇప్పుడు ఆ కోవలో నేపుందట రేఖ. రాత్రికి రాత్రి థిల్లి హరిశ్రామిక వేత్త ముఖేష్ అగర్వాల్ ను పెండ్లి చేసుకొని అందర్నీ ఆశ్చర్య చకితుల్ని చేసిన రేఖ యిప్పుడు విడిపోయేందుకు పథకాలు వేస్తున్నదని, ఏదో ఒక రోజున ముఖేష్ కు గుడ్ బై కొడుతుందని అనేక మంది అనుకుంటున్నారు. మరి వాళ్ల మాటే నిజం చేస్తుందో? వాళ్ల నోరు మూయిస్తుందో వేచిచూద్దాం.

జుగట వాళ్లు కూడా అతని ఉన్నాడ న్నట్లాన్సి ఆశ్చర్యంతో కళ్లప్పగించి చూడసాగారు

"వజ్రపాతీ!"... అకస్మాత్తుగా మేరు గంభీరమైన కంఠస్వరం వినిపించడంతో వజ్రపాతీ తన వికార వాట్లం వున్నట్లుంది అపేచారు.

ఆ కంఠస్వరం వింటూనే కళ్లు చించుకుని తన చుట్టూ విస్మయంగా చూచారు. ఎవరూ కనిపించలేదు.

అదే కంఠస్వరం.

అవును, అదే కంఠస్వరం.

ఎన్ని సంవత్సరాల తర్వాత మళ్లీ వింటున్నాడా స్వరం!

కానీ..... కానీ .. ఇదిలా సాధ్యం?

అతను మరోసారి తన చుట్టూ చూచారు.

ఈసారి కూడా ఎవరూ కనిపించలేదు.

ఏమిటది?

తను భ్రమపడ్డాడా!

అవును, భ్రమే అయివుందాలి!

"వజ్రపాతీ!" మరోసారి వినిపించిందా కంఠస్వరం.

భ్రమకాదు. నిజం. నిజంగా నిజం!

"ఎవరు...? ఎవరు...? ఎవరది...? కంటికి కనిపించకుండా చాటున దాక్కున్నారే? ముందుకు రండి", అరిచాడు.

మరుక్షణం బిగ్గరగా నవ్వు వినిపించింది.

"ఎటో చూస్తావేం వజ్రపాతీ? ఇటు చూడు!"

వజ్రపాతీ ఆ పైపు చూచారు.

చూస్తూనే అదిరిపడ్డాడు.

"నన్ను గుర్తు పట్టావా వజ్రపాతీ?" అన్నాడా ప్యక్తి.

"విశ్వధరవర్మ!" విస్మయంతో అన్నాడు వజ్రపాతీ.

"అవును. బాగా గుర్తు పట్టావు వజ్రపాతీ!

విశ్వధరవర్మనే!"

"నువ్వు... నువ్వొకా బ్రతికే వున్నావా?"

"ఏం, ఆశ్చర్యంగా వుందా? సంవత్సరాల శ్రితం

ఒకసారి నువ్వు వచ్చిదే ప్రశ్న అడిగావు. అలాగే

సంవత్సరాల శ్రితం ఒకసారి ఆ వజ్రాన్ని తెలిసిన పెట్టుకుని ఇదే విధంగా వెలిచాడిలా ఉన్నాడ న్నట్లుం చేశావు. అనాడూ ఒకరి సర్వనాశనం జరిగింది. ఈనాడూ ఒకరి సర్వనాశనం జరుగుతోంది. కాకపోతే ఆ ఒకరూ ఈ ఒకరూ ఒక్కరు కారు. నాటకంలో పాత్రలు మారిపోయాయి వజ్రపాతీ అనాడు నా వంతు! ఈనాడు.... నీ వంతు!"

వజ్రపాతీ ఒక్క పెట్టున బిగ్గరగా నవ్వాడు.

"ఇంకా ఆ కల కంటూనే వున్నావా విశ్వధరవర్మా!"

వ్యంగ్యంగా అన్నాడు.

"కాదు ఇది కల కాదు వజ్రపాతీ! వాస్తవం, పచ్చి వాస్తవం! ఒకనాడు నా ప్రాణాలు నీ గుప్పిట్లో పెట్టుకున్నావు. ఈనాడు నీ ప్రాణాలు నా గుప్పిట్లో వున్నాయి. నేను శిశువు కావడం లేదు కదూ!" అంటూ విశ్వధరవర్మ గడ్డిగా చప్పట్లు చరిచి, "శక్తి!" అని బిగ్గరగా కేక పెట్టాడు అయిన కేకతో హాలు దద్దరిల్లిపోయింది

గెజెట్ 2
విడుదల!

ఈ దశాబ్దపు సంపన్నత రచయిత సాత పాపగన్
సంకల్ప రచయిత

ఇరుగిల్లు పాపగిల్లు వెల రూ **30/-**

సంపన్నత రచయిత సాత పాపగన్

నవసాయి బుక్ హౌస్

సేదీ అక్షరాలతో రెచ్చు పంపండి!

26-9-29, యెల్లంపల్లి, గాంధీ నగర్, విజయవాడ-520003

వజ్రసంకల్పం

చెబుతున్నాయి.

ఈపాంచని ఈ పరిణామానికి పంకి శక్తిధర్ లిద్దరూ కూడా ఆశ్చర్యపోయారు.

"బాబా!" నమ్మశక్యం కానట్లుగా చూశాడు శక్తిధర్.

విశ్వధరవర్మ తలూపెడు.

"అవును శక్తి! ఈ నగ్నదేవత మైలమ్మ భర్త ఒకప్పుడు వజ్రపాణి దగ్గరే పని చేసేవాడు. ఒక అమూల్య వజ్రంతో తప్పించుకు పారిపోవాలని చూసినప్పుడు వజ్రపాణి అతన్ని చిత్రపథ చేసి చంపేశాడు. మైలమ్మ అడ్డుపడింది. వజ్రపాణి ఆమెని నిర్మాణంగా చెరిచి అన్నవాసీయాలి లేకుండా ఒక చీకటి కొట్లో పడేశాడు. తన భర్తని వజ్రపాణి చంపినప్పుడు అతని అంతం కళ్లు జూస్తానని మైలమ్మ వారాగే శపథం చేసింది. ఆ శపథం నెరవేర్చు కోవడానికి ఆమెకు ప్రాణాల్లో వుండడం అవసరమైంది. అందుకే ఆ చీకటి కొట్లో తిరుగుతున్న బొడ్డింకల్ని నాటిల్లోనే తిని కొన్నాళ్లు

ఆమరుక్షణం ఆ హాల్లో మెరుపు మెరిసినట్లైంది. నెమ్మదిగా ఒక్కొక్క అడుగు వేసుకుంటూ ఆ హాల్లో దుగు పెట్టాడు శక్తిధర్. అతన్ని చూస్తూనే వజ్రపాణి అదిరిపోయాడు.

"వు...లి...రా...బా...!" అతని నోటి వెంట ప్రయత్నంగా వెలువడిందా మాట.

విశ్వధరవర్మ మరోసారి బిగ్గరగా నవ్వాడు.

"కాదు వజ్రపాణి! పులిరాజు కాదు. నా రక్తం. నాంతానం. నా మనవడు శక్తిధరవర్మ!"

వజ్రపాణి తలమీద పడుగు పడ్డట్లైంది.

"అంటే.... అంటే....!"

"ఇంకా అర్థం కాలేదా వజ్రపాణి! నా సంతానం కితుల్లోనే నీ సర్వనాశనం జరగబోతోంది. రగబోతోంది కాదు- జరిగిపోయింది. నీ వజ్రాల సులన్నీ ఇప్పుడు నా హస్తగతమై పోయాయి. వజ్రపాణి! నా మనవడు అది సాధించాడు."

ఈసారి వజ్రపాణి బిగ్గరగా నవ్వాడు

"వజ్రాల గనులు నీ హస్తగతమై పోతేనే విశ్వధరవర్మ! ఈ దోస్తానంతా కొనగల మహాసంపద నా దగ్గరుంది. దాంతో ఈ దోస్తాని కూర్చునే సౌఖ్యం అందే వాడవు. నువ్వు, నీ మనవడూ నన్నేమి చెయ్యలేరు".

విశ్వధరవర్మ వెక్కిరింపుగా నవ్వాడు.

"అది నీ భ్రమ వజ్రపాణి! ఈ దోస్తానికి నువ్వు నియంతవి కావడం కల్లా. ఆ విషయంలో నీకు సాయం చేస్తానన్న ఈ అమ్మాయి ఎవరనుకున్నావు? నువ్వుహించినట్లు ఈమె యపరాణి జ్యోతిర్యాయాదేవి కాదు. సి. బి. ఐ. అఫీసర్ జ్యోతిర్యాయి. ముద్దు చెరు పంకి!"

వజ్రపాణి చప్పున ఒకమగు వెనక్కి వేసి పంకి మైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. అతని వెళ్లి చూపులు చూస్తూనే పంకి ఒక్కసారిగా పగలబడి నవ్వనారంభించింది.

"ఎందుకలా చూస్తావు వజ్రపాణి? అయిన చెప్పింది అక్షరాలా నిజం. ఇంకో రహస్యం చెప్పుకుంటావా? నేనో పెద్ద కేడనని నమ్మి నువ్వెంతగానో విశ్వసించే ఈ జాడా దేవిద ఇద్దరూ నాతో లాలూచీపడి సూర్యక్షత్రం కోసం నన్నొక్కడికి తీసుకొచ్చి యువరాణి జ్యోతిర్యాయా దేవిగా నన్ను నీకు పరిచయం చేశారు" అంది.

"నో!" అరిచాడు వజ్రపాణి.

"ఎందుకలా అరుస్తావు వజ్రపాణి! మరొక నిజం చెబితే నీ గుండె పగిలి పోతుంది. ఇన్నాళ్లు నువ్వు దేవతగా పూజిస్తున్న ఈ నగ్నదేవత మైలమ్మ ఎప్పుడో నాతో చెటులు కలిపింది. ఆమె పక్కనే నిలబడిన ఆ బైరాగి ఎవరో కాదు- మైలమ్మకు స్వయానా కన్న కొడుకు."

ఈసారి వజ్రపాణి నోటి వెంట అరుపు కూడా పెగల్లేదు. తల తిప్పి నగ్నదేవత కేసి వెలివాడిలా చూశాడు.

నగ్నదేవత ఒక్కసారిగా తల మైకెగ రేసింది. ఆమె మొహం ఇప్పటికీ ప్రకాశంతగానే వుంది. విశ్వధరవర్మ చెబుతున్నది నిజమేనని ఆమె ముఖకవళికలే

మొచ్చటయిన మగువలకు రాజ్ కమల్ కాటన్ చీరలు

రాజ్ కమల్

చీరలు మరియు డ్రెస్ మెటీరియల్

ప్రాణాలు నిలుపుకుంది. చీకటి కొట్లో ఆమె గడిపిన ఆ కొద్ది రోజులూ ఆమెను మరి చెప్పిదానిలా చేసేశాయి. వజ్రపాణి మీద పగ క్షణక్షణానికి వుద్భుతమైంది. చివరికి ఆ చీకటి కొట్లోంచి ఎలాగో బయటపడి ఎవరికీ కనపడకుండా అదృశ్యమై పోయింది. ఆ తర్వాత కొన్ని సంవత్సరాలకు హఠాత్తుగా నగ్నదేవత రూపంలో మణిపురంలో అవతరించింది. ఆమె నెపరూ గుర్తించలేక పోయారు. ఆమె స్వరూపంలో భయంకరమైన మార్పులు సంభవించాయి. తనకే దేవతగా వజ్రపాణిని నమ్మించి అతని హవేలీలో ఆశ్రయం సంపాదించింది. తన కొడుకు బైరాగిని వజ్రపాణికి కుడిభుజంగా చేసింది. వజ్రపాణి మీద పగ సాధించడం అంత సులభం కాదని ఆమెకు తెలుసు. అందుకే అదృశ్యంగా తన రోజుదాకా ఎదురు చూసింది. ఈ సమయంలో ఆమె నమ్మిస్తూనే వుంది. ఈ కథానాటకంలో చివరికే వాస్తవం తెలుసు

చాలా కాలంగా ప్రయత్నించి చివరికి తెలుసుకో గలిగాను. ఆ తర్వాత ఆమెను కలుసుకుని ఆమె గురించి చాకు తెలిసిన నిజాలన్నీ చెప్పేశాను. నాతో సహకరించడానికి అంగీకరించింది" అంటూ విశ్వధరవర్మ వజ్రపాణి కేసి చూశాడు. "జగన్నాథరావు గుర్తున్నాడా వజ్రపాణి! అతనే నగ్నదేవత భర్త! ఇప్పటికైనా తెలుసు కున్నావా? ఈ క్షణంలో నువ్వు పూర్తిగా శత్రువుల మధ్య నిలబడి వున్నావు" అన్నాడు.

వజ్రపాణి నోటి వెంట మాట పెగల్లేదు.

అతని కాళ్లు నేలలో కూరుకు పోతున్నట్లుగా వున్నాయి.

విశ్వధరవర్మ అతని కేసి గంభీరంగా చూశాడు.

"అప్పుడే ఏమైంది వజ్రపాణి! ఈసారి నేను చెప్పటేయే నిజం ఎంటే నిజంగా నీ గుండె పగిలి పోతుంది. చెప్పి మందావా?" అన్నాడు పూరిస్తున్నట్లు.

"ఇంతకంటే ఏం వెబుతావు విశ్వధర వర్మ! ఏం చెప్పగలవు?" అతని గుండె హసంగా ధ్వనించింది.

"ఆ మాత్రానికే అంత నీరసపడిపోతే ఇక అసలు విషయం తెలుసుకున్నప్పుడు నిశ్చయంగా నీ గుండె పగిలి పోతుంది. ఈ సంగతి విని తట్టుకోగలిగితే తట్టుకో వజ్రపాణి!"

వజ్రపాణి ఆయన కేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు.

"నువ్వొకానీ దగ్గరే వుండనుకుంటున్న సంపద నీ దగ్గర లేదు వజ్రపాణి! అదిప్పుడే నా హస్తగతమై పోయింది. ఇప్పుడు నీ భాండగారంలో వున్న వజ్రాలేవీ అసలు వజ్రాలు కావు. అన్నీ కృత్రిమ వజ్రాలు. క్యూబిక్ ఇర్జినియా!"

"వాట్!!!" గొంతు చించుకుంటూ అరిచాడు వజ్రపాణి.

"అవును వజ్రపాణి! ఇది అక్షరాలా నిజం. నగ్నదేవత సాయంతో నేను ఈ హవేలీలో వున్న అసలు సినలు వజ్రాలన్నీ ఎప్పుడో నా స్వహానికి తరలించాను. ఇప్పుడు నీ దగ్గరున్నవి మా శక్తిధరవర్మ సృష్టించిన క్యూబిక్ ఇర్జినియా! కేవలం కృత్రిమ వజ్రాలు!" అన్నాడు విశ్వధరవర్మ.

"అబద్ధం!" అరిచాడు వజ్రపాణి. "నువ్వు... నువ్వు అబద్ధం చెబుతున్నావు విశ్వధర వర్మ! నా హవేలీలోంచి వజ్రాలు ఎవరూ తరలించలేరు."

"అది నీ వెర్రి! నువ్వు సాధ్యం కాదనుకున్న విషయాన్ని నేను నగ్నదేవత సాయంతో ఎప్పుడో సునాధ్యం చేశాను."

వజ్రపాణికి తల గిరున తిరిగి పోతోంది.

"ఎవరక్కడ?" బిగ్గరగా చప్పుట్లు చదుస్తూ వెలిగి అరిచాడు.

"ఎంత వెర్రిపాడివి వజ్రపాణి! నీ పిలుపు విని మనుమలు వస్తారనే అనుకున్నావా? వజ్రాయుధై! నా మనవడు ఎప్పుడో వాళ్ళకు సమాధానం చెప్పాడు ప్రస్తుతం నీ అనుచరు లందరూ మా బండిల. చుట్టూ ఉచ్చు బలంగా బిగుసుకు పోయింది వజ్రపాణి! అటు చూడు" అన్నాడు విశ్వధరవర్మ.

(ఇంకా వుంది)

బుల్లితెరకు మరో కృష్ణుడు!

కృష్ణుడంటే ఓ. వి. కృష్ణుడు నితేష్ వి. భరద్వాజ్ తక్కున గుర్తుకు వస్తాడు ఎవరికైనా. ఎందుకంటే 'మహాభారత' అందరూ చూశారు. ఇప్పుడు మరో కృష్ణుడు బుల్లితెరపై కెక్కుతున్నాడు. ఆ మరో కృష్ణుడు ఎవరో కాదు 'ఆదిశంకరాచార్య' చిత్రంలో నటించిన సర్వధమన్ జెనర్షియే!

ఓ. వి. రామాయన్ నిర్మాత రామానంద్ సాగర్ నిర్మిస్తున్న మరో సీరియల్ 'కృష్ణ'లో జెనర్షి డైరీట్ పాత్ర లభించింది.

"ఈ పాత్రకు నేనంటే నేను బాగా నటిస్తానని" 400 మంది అభ్యర్థులు ముందుకోచారు. కాని వారందరినీ కాదని పాత్ర జెనర్షిని వరించింది.

ఈ విషయం తెలిసి నితేష్ బాధ పడ్డాడు. ఆతను బాధ పడటం సహజమేమో కాని 'రామాయన్' రాముడు అరుణ్ గోవిల్ కూడా బాధ పడ్డాడట. ఎంత 'రామాయన్'లో నటిస్తే మాత్రం తర్వాతి సీరియల్లో కూడా తననే ఎన్నుకోవాలని గోవిల్ అనుకోదం బాగుందా?

ఇదంతా అటుంచి గామానంద్ సాగర్ నిర్మిస్తున్న మరో పురాణ గాథ 'కృష్ణ' సీరియల్ ప్రారంభించటం, ఆ రోజున భారీ యెత్తున ఒక కార్యక్రమాన్ని 'ఎర్నాటు' చేయటం జరిగిపోయాయి. అప్పుడు భోజ్ పురి చిత్ర హీరో ఇల్టాన్ ను కృష్ణ పాత్రకు ఎన్నుకున్నారు. కాని ఈ సరియలను ఏవిధంగా నిర్మించాలన్న పథకాలతోడే గత ఏడాది అంతా గడిచిపోయింది. ఓ.

సీరియల్ గా తీర్మానం ప్రారంభించిన ఈ సీరియల్ చివరికి వీడియో సీరియల్ గా యాపుదాల్సింది. దీని మాటింగ్ కోసం అన్నేపణ ప్రారంభమైంది.

400 మంది 'కృష్ణ'లు

400 మంది అభ్యర్థులు 'కృష్ణ' పాత్ర పోషణకు దరఖాస్తులు పెట్టుకున్నారు. వాటకల్లో బాగా

పేరుబడిన శ్రీధర్ ను కృష్ణుడి పాత్రకు తొలుత ఎన్నుకున్నారు. అతని నవ్వు కాన్సింగ్ డైరెక్టర్ ను ఆకట్టుకుందట. అందుకే శ్రీధర్ ఎంపిక జరిగింది. ఇతని టేక్స్ చూసి రామానంద్ సాగర్ డ్రిల్లింగ్ పొంది శ్రీధర్ ను అభినందించాడట. కూడా. ఆ తర్వాత ఉమర్ గావల్ మాటింగ్ ప్రారంభానికి నిద్రంగా వుండాలని శ్రీధర్ కు చెప్పారట. కబురు కోసం ఎంతో ఆశతో ఎదురు చూస్తున్న

శ్రీధర్ కు పిడుగులాంటి వార్త కంట బడిందట. ఆ వార్త ఏమంటే... సర్వధమన్ జెనర్షిని తన బదులు ఎంపిక చేసుకున్నట్లు చదివి ఖంగుతిన్నాడు. ఈ విధంగా నన్ను మోసం చేయటానికి నేనేం తప్పు చేశాను. నా భవిష్యత్తును నాశనం చెయ్యాలని, ఎందు కనుకున్నారో సాగర్ కుటుంబం అని వాపోయిన శ్రీధర్, ఏది ఏమైనా యిది నా దురదృష్టం అని అన్నాడు. ఇంతటితో శ్రీధర్ కథ ముగిసి పోయింది.

ఇక నితేష్ భరద్వాజ్ కృష్ణుడి ఎంపిక గురించి మాట్లాడుతూ, ఎందుకూ వనికరాని ఎస్. డి. జెనర్షిని సాగర్ ఎందుకు ఎంపిక చేసుకున్నారో అర్థం కావటం లేదు అని వ్యాఖ్యానించాడు తననా అవకాశం రాలేదని చింతిస్తూ...

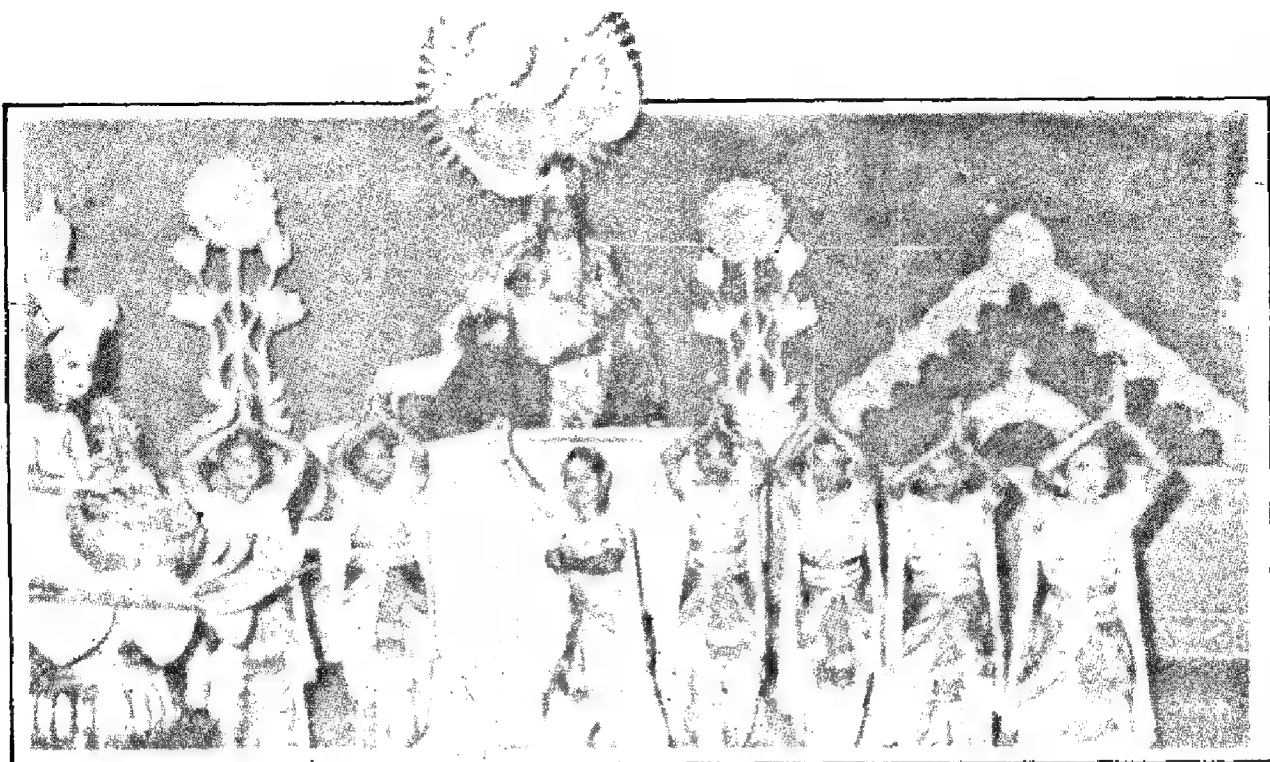
సాగర్ నిర్మించిన 'రామాయన్'లో నటించాను గనుక 'కృష్ణ'లో కూడా నన్నే టుక్ చేసుకుంటారనుకున్నాను కాని ఆ అవకాశం నాకు దక్కలేదు... ప్లీ... అని మిన్నకున్నాడు అరుణ్ గోవిల్.

శీర్షందరి వ్యాఖ్యలు వచ్చింతు కోకుండా సాగర్ జూన్ 7వ తేదీన 'కృష్ణ' సీరియల్ ను రహస్యంగా ప్రారంభించి అందర్నీ ఆశ్చర్యపరిచారు. ఈ సీరియల్ ఉమర్ గావల్ 'ప్రారంభమవుతుంది నిద్రంగా వుండమని కొంతమంది జర్నలిస్టులకే కబురు వెల్లించటం. మరి అంత చొడవుడిగా ఎందుకు ఈ సీరియల్ మొదలు పెట్టాల్సి వచ్చిందో?

కృష్ణుడు నింహాననం మోడ కూర్చుని తిలకిస్తుండగా ఆయన కెదురుగా నరన్యతి వీణ మోటుతుంటుంది. కొంతమంది నాట్యకత్తెల్లా నాట్యం చేస్తున్న ధృక్పాన్ని ముహూర్తపు వాటుగా చిత్రీకరించారు.

గుజరాత్ ముఖ్యమంత్రి చిమన్

భాయ్ పటిల్ క్లాప్ కొట్టగా ఈ దృశ్య చిత్రీకరణతో సీరియల్ నిర్మాణం ప్రారంభమైంది. సంస్కృతంలో తాను నటించిన తొలి చిత్రం 'అదీశంకరాచార్య' అని, ఆ తర్వాత తాను తెలుగు చిత్రాల్లో నటించినానని, మరికొన్ని ఎక్కువ చిత్రాల్లో నటించాలనుకుంటున్నానని బెనర్జీ తెలియజేశాడు. ఇవేగాక అనేక హిందీ చిత్రాలకు కూడా సంతకాలు చేశాడట.

చేతుక కోసం తాను ఈ కృష్ణ పాత్రను ఒప్పుకున్నానన్నాడు దమన్. "ఏ కోణం

నుంచైనా నేను కృష్ణుడిగా వస్తున్నానంటారా?" అని ప్రశ్నిస్తున్నారని బెనర్జీ. ఈ పాత్ర ఒప్పుకోక ముందే ఆ ప్రశ్న అడిగితే బాగుండేదేమో?

అతడ్ని కృష్ణుడి పాత్రలో ముసిన సాగర్ బృందం ఆదమనిషిలా వున్నావని బెనర్జీని మేళామాడారు.

"బ్లా ఫిలింస్"లో నటించకూడదని సాగర్ ముందే షరతు పెట్టాడు?!

కారణం బ్లా ఫిలింస్ లో నటించే మరో ఎస్. డి. బెనర్జీ అనే నటుడు వున్నాడట. అతన్ని అడ్డు పెట్టుకొని ఈ బెనర్జీ

కూడా వాటిల్లో నటించడమే కున్నాడు కాబోలు శ్రీ సాగర్ ఆ షరతు విధించాడు. రెండున్నర సంవత్సరాల పాటు మాదింగ్ జరిగే ఈ చిక్కుమాలిన గ్రామం ఉమర్ గావ్ కు ప్రతినెల 15 రోజుల పాటు మాదింగ్ కు హాజరవు తుంటానని, మిగిలిన 15 రోజులు యితర చిత్రాల మాదింగ్ లోకు వెళ్తుంటానని చెప్పాడు బెనర్జీ.

బాసు భద్వాచార్య నిర్మించే "స్వామి ఏవేశానంద"లోను, బర్మోలుని నిర్మించే "బుద్ధ"లోను నటించున్న బెనర్జీ రామానంద్ సాగర్ 'కృష్ణ'లో తన

పాత్రకు ఏ మేరకు న్యాయం చేశార్యగలదో వేచి చూడాల్సిందే. అంతేగాదు, సాగర్ యూనిట్ వాళ్ళ వేత ఆదమనిషిని కామెంట్ చేయించుకున్న ఈ నటుడు హావబాలలు మరి కెమెరాలోకి ఏ విధంగా ఎక్కుతాయో, అది చూసి ప్రేక్షకులు ఏ విధంగా ఆనందానుభూతిని పొందుతారో తెలుస్తే వెంటనే అంద్ సీ!! మరి సీరియల్ ప్రేక్షకుల సహనానికి ఎటువంటి పరిక్ష పెడుతుందో?!

-తెలక

రంగస్థలం చెన్నబోయింది

సి. రామమోహనరావు మరిలేరు

ప్రముఖ రంగస్థల, రేడియో కళాకారులు రేడియో ప్రయోక్త శ్రీ సి. రామమోహనరావు తమ 65 వ యేట యిటీవల కన్నుమూసారు. బాల్యం నుండే కళారంగంలోకి ప్రవేశించిన శ్రీ రామమోహనరావు 1961 లో ఆకాశవాణి విజయవాడ కేంద్రం నటనా విభాగంలో చేరి అనేక నాటకాలను రచించటమే కాకుండా నటించారు కూడా. ఆనందపైరవి, సీతారామ కళ్యాణం,

ధర్మవత్తి వంటి చిత్రాల్లో నటించారు. ఆకాశవాణి నుంచి రెండు సార్లు జాతీయ అవార్డులను కూడా అందుకున్న శ్రీ రామమోహనరావు శ్రీ నందూరి సుబ్బారావుతో కలిసి చెప్పిన 'బావగారి కబుర్లు' రేడియో క్రోతలను ఎంతో అకట్టుకొనే ఏ. థిల్లీ అంతర్జాతీయ ఫియేటర్ ఇన్ స్టిట్యూట్ లో శిక్షణ పొందిన శ్రీ రావు అనేకమంది ఔత్సాహికులకు శిక్షణ నిచ్చారు. ఆయన ఉచ్చారణా దోషాలు క్షమించేవారు కాదు. 65 ఏండ్లకే మృత్యు వాతపడ్డ యీ కళాకారుని కోల్పోయిన దృశ్య, శ్రవ్య ప్రక్రియలు రెండూ చాలా కాలం దాకా ఆతను లేని లోటును భర్తీ చేసుకోలేవు.

న్యాయచట్టం ప్రశ్నలు-జవాబులు

అడ్వాకేట్: బి.భాస్కరరావు ఎం.ఎ., ఎల్.ఎల్.బి.

ఎన్. వెంకటేశ్వర్లు, రంగంపేట. (తూర్పు గోదావరి జిల్లా)

ప్రశ్న: నేను రంగంపేట జిల్లా ప్రజా పరిషత్ ఉన్నత పాఠశాలలో 9-5-84 నుండి నేటివరకు రోజువారీ డీతంపై వాచ్మేన్ గా పని చేస్తున్నాను. జిల్లా అభివృద్ధి అధికారి ఆర్డర్ ద్వారా నన్ను నియమించి యున్నారు. నా ఆర్డర్ ప్రకారం మా జిల్లా ప్రజా పరిషత్ లో 50 మందిని నియమించి యున్నారు. మా అందరి సర్వీసు కూడా 5 సంవత్సరములు నిండి యున్నవి. ఇంత వరకు మా సర్వీసులో బ్రేక్ లేదు. కాని 1-4-90 నుండి 2 రోజులు డీతం తగ్గించి వేస్తున్నారు. 14-3-90 తేదీ గల 193 జి. ఓ. ప్రకారం షాకాజీ నోటీసు ఇచ్చియున్నారు. 15 రోజులలో మిమ్మల్ని ఎందుకు ఉద్యోగం నుంచి తొలగించ కూడదో తెలుపమని షాకాజీ నోటీసు ఇచ్చి యున్నారు. మా 50 మందిని డి. డి. ఓ. ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్ ఛేంజి ద్వారా కాక డైరెక్ట్ గా నియమించి యున్నారు. మేము ఏమి చెయ్యవలెనో తెలుప వలసినదిగా కోరుచున్నాను.

జవాబు: మీరు షాకాజీ నోటీసు కాపీ పంపలేదు. అయినా మీరు ఏమీ నేరము చెయ్యకుండా మీకు షాకాజీ నోటీసు ఇవ్వడం అన్యాయమే కాకుండా రాజ్యాంగ విరుద్ధము కూడా 5 సంవత్సరములు దాట బ్రేక్ లేకుండా ఉద్యోగం చేస్తున్న మిమ్మల్నను ఉద్యోగం నుంచి తొలగించడం అన్యాయం

అవుతుంది. ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్ ఛేంజి నుంచి గాక డి. డి. ఓ. మీకు డైరెక్ట్ గా ఉద్యోగం ఇచ్చినప్పుడు ఎంప్లాయిమెంట్ అఫీసర్ కు రాస్తూ వారి అనుమతి తీసుకొన వలసినది అది డి. డి. ఓ. యొక్క బాధ్యత. పుల్లయ్య కేసులో ఆంధ్రప్రదేశ్ అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ట్రిబ్యూనల్ 5 సంవత్సరములు ఉద్యోగం చేసినందు వలన రెగ్యులర్ ఉద్యోగులు క్రింద పరిగణించాలి అని 1987లో తీర్పు చెప్పింది. అంతే కాకుండా 5 సంవత్సరముల వరకు ఉద్యోగం చేస్తున్నందు వలన ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్ ఛేంజి నిబంధనల నుంచి మినహాయించు ఇచ్చినట్లు భావించాలి అని తీర్పు చెప్పింది. కాబట్టి ఈ తీర్పు ప్రకారం మీకు కంటిన్యూ చెయ్యాలి తప్ప ఉద్యోగం నుంచి తొలగించ కూడదు. ప్రసాదరావు కేసులో కూడా ట్రాక్టర్ డ్రైవర్ గా 4 సంవత్సరములు ఉద్యోగం నుంచి తొలగించడం పిక్ పక్ష నిర్ణయమని చెప్తూ తిరిగి ఉద్యోగంలో, డెయ్యకాన పతనని 1987లో అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ట్రిబ్యూనల్ తీర్పు చెప్పింది. ఢిరెండ్ చమారీ కేసులో 1985లో సుప్రీంకోర్టు

నెహ్రూ యువ్ కేంద్రాలలో రోజువారీ వేతనంతో పని చేస్తున్న వారికి క్లాస్ 4 ఉద్యోగుల వారితో సమానంగా వేతనం ఇవ్వవలెనని ఆర్డు చెప్పింది. షాస్టులు మంజూరు చేసే వారి సర్వీసులు రెగ్యులరైజ్ చెయ్యవలెనని కూడా ఆర్డు చెప్పింది. సురీందర్ నంగ్ కేసులో కూడా 1986లో సుప్రీంకోర్టు ఇదే విధంగా ఆర్డు చెప్తూ 6 మాసాలు దాట ఉద్యోగం చేస్తున్న వారి సర్వీసులు రెగ్యులరైజ్ చెయ్యవలెనని ఆదేశాలు జారీ చేసింది. కాబట్టి మీకు షాకాజీ నోటీసు ఇచ్చినందు వలన ఆలస్యం చెయ్యకుండా మీకు కంటిన్యూ చెయ్యవలెనని హైదరాబాద్ లోని ఆంధ్రప్రదేశ్ అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ట్రిబ్యూనల్ లో మీరు అంతా కలిసి పిటిషన్ పెట్టండి.

వి. రవీంద్రకుమార్, మిర్యాలగూడ.

ప్రశ్న: మా తండ్రి వి. డి. ఓ. గా ఉద్యోగంచేసి 1983లో వలంటరీగా రిటైర్ అయ్యారు. అప్పటికి నా డిగ్రీ పూర్తి కాలేదు. నా డిగ్రీ 1988లో పూర్తి అయినది. నాకు మండల ప్రజా పరిషత్ లో ఉద్యోగము వచ్చునా ? దయచేసి తెలుపగలరు.

జవాబు: ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వంవారు ప్రభుత్వోద్యోగి వైద్య కారణాలవలన రిటైర్ అయినప్పుడు అతని భార్యకుగాని, పిల్లలకుగాని ఉద్యోగం ఇవ్వవలెనని 30-7-1980 తేదీగల 504 నెంబరుగల జి.ఓ.లో ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. ప్రభుత్వోద్యోగి పదవీ విరమణ చేసిన సంవత్సరం లోపల మాత్రమే ఉద్యోగం కొరకు చరఖాస్తులు స్వీకరించాలని ఈ ఉత్తర్వులో పేర్కొన్నారు. కాబట్టి మీరు ఇప్పుడు ఉద్యోగం ఇవ్వవలెనని చరఖాస్తు పెట్టుకుంటే ప్రభుత్వం అనుమతించదు. కాక ప్రభుత్వోద్యోగి పదవీ విరమణ పయస్సుకు 5 సంవత్సరములకు ముందు మెడికల్ గ్రౌండ్స్ మీద రిటైర్ అయి ఉంటాడని 1985లో (జి.ఎ.ఓ.) 309 జి.ఓ. జారీ చేశారు. మి ఎం.ఓ. ఈ విధంగా రిటైర్ అయి ఉంటే మీకు ఉద్యోగం ఇవ్వవలెనని పంచాయితీరాజ్ శాఖ కార్యదర్శి రిజిస్టర్డ్ వాసుల్లో చరఖాస్తు పంపండి. ప్రభుత్వం సెలక్షన్ పనిట్లయితే అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ట్రిబ్యూనల్ లో పిటిషన్ పెట్టండి.

పి. వి. గురుప్రసాదరావు, గుంటూరు.

ప్రశ్న: మా అన్న మా తండ్రి స్వార్జితం. మా అమ్మకు పూర్వీకులనుండి వాటాగా వచ్చిన అన్నని మా అమ్మ అనుమతితో మా తండ్రి అమ్మినారు. అ డబ్బును నా పై చదువులకు వినియోగించాలని అను కొన్నాను. కాని మా తండ్రి ఇవ్వనన్నారు. నాకు ఇద్దరు చెల్లెళ్లున్నారు. ఆ అన్నీ లో నాకుగాని నా చెల్లెళ్లకుగాని వాటా వుంటుందా?

జవాబు: మీ అమ్మకు వాటా వచ్చిన అన్నని మీ అమ్మ అమ్మినప్పుడు మీరు చేయవలసినదేమీ లేదు.

ఆంధ్రనచిత్ర వారపత్రిక న్యాయ చట్టం-ప్రశ్నలు జవాబులు

ప్రశ్న:

నేరు:

పూర్తి చిరునామా:

మేషం: వదుగురిలో ప్రతిష్ఠ వీర్యదగలదు. వారంతాన చిత్రరంగాన అవకాశం కొందరకు లభ్యం. క్రమంగా మీ వృత్తి యందు పెంపు చేకూరుట గమనింపదగిన ముఖ్యాంశం. ఆరోగ్యలోపం రాదు. కొందరకు వాహన సేకరణకు అవకాశమున్నది. స్త్రీలకు: అపూర్వ వస్తు సేకరణ, ధనాగమనం.

వృషభం: వారంతాన వ్యాపార విషయంగా ఏదో అనుకూలత చేకూరగలదు. విద్యార్థి వర్గానికి మేలైన వారం. స్థితి యందు పెంపు చేకూరుట గమనింపదగిన అంశం. వ్యాపార నిమిత్తం కొందరకు దూర ప్రాంతాలకు వెళ్లవలసిన అగత్యమున్నది. సుప్రసిద్ధుల పరిచయమున్నది. స్త్రీలకు: అభిమానించే వారున్నారు. వృత్తి యందు వికాసమున్నది.

మిథునం: ధనయోగం, శుభదాయకం, ఇంటి శుభం జరిగే అవకాశమున్నది, గ్రహించాలి. ప్రభుత్వపరంగా మీకు రావలసిన పైకం ఏదైనా ఉంటే వారంతంలో సాను కూలం కానున్నది. ఆరోగ్య లోపం రాదుగాని, ఏదో కారణంగా అధిక వ్యయం చేయవలసిన పరిస్థితులుంటాయి. స్త్రీలకు: శుభ సమయం, వృత్తి రీత్యా మేలు, గ్రహించండి.

కర్కాటకం: దూరభారాల నుండి బంధుమిత్రులు రానున్నారు. శ్రద్ధతో వసులు సేకరించగలుగుతారు. అపూర్వ వస్తు సేకరణకు ఆస్కారం. రాజకీయంగా ఏదో మేలు జరుగనున్నది, గ్రహించండి. వ్యవహార రీత్యా అనుకూల వారం. శుభదాయకవారం, గ్రహించాలి. స్త్రీలకు: వస్తు వాహన సౌకర్యం, ధనవసతి, ఉద్యోగరీత్యా అనుకూలం చెప్పదగిన వారయోగప్రదాయక అంశాలు.

సింహం: సక్రమంగా ఒక్క వ్యవహారం జరిగి రాలేదని బాధ, మరి గ్రహవారం సరిలేనప్పుడు అంతేగా! ఎవరి వలన ఏ పని జరగాలని కాంక్షిస్తారో అది జరుగకపోవటం గమనిస్తారు. దూరప్రాంతాల నుండి బంధు సమాగమం, వారిగా శ్రమించవలసిరావటం జరుగుతుంది, గమనిస్తారు. స్త్రీలకు: వృత్తి ఉద్యోగాలందు విశేష ఆదరణ, వస్తు సేకరణకు సదవకాశం, లభ్యం కానున్నది.

కన్య: చలనచిత్ర రంగాన శ్రమించువారికి, రాజకీయ వాడులకు, ప్రభుత్వోద్యోగులకు, యిటీవల ఉద్యోగంలో చేరిన వారికి అనుకూలవారం. ఆర్థికంగా మీ స్థితి బాగా

కవచరం లో మీ యోగం

3-8-1990 శుక్రవారం మొదలు

9-8-1990 గురువారం వరకు

మెరుగవుతుంది. స్త్రీలకు: సజ్జన సాంగత్యం, యుక్తితో పనులు నెరవేరుట, యిత్యాది అనుకూలత, అదాయవృద్ధి, అనందసమయం.

తుల: పాత్రికేయులకు, పంపిణీదారులకు చక్కని అవకాశాలున్నాయి. చిత్రరంగాన కొందరకు, సంగీత మారాన కొందరకు, రచనా విధానాన కొందరకు చక్కని అవకాశాలు. ప్రతి వ్యవహారం చక్కగా సాగి పోయి లాభ ప్రదమగుట గమనించగలరు. స్త్రీలకు: శుభదాయకం, వృత్తి పెంపు, ఆరోగ్యానుకూలత.

వృశ్చికం: ధనవసతిలో ఎలాంటి యిబ్బంది లేదు. వృత్తి వికాసానికి ఏ లోపంరాదు. అప్రమిత్రుల సహాయం ఉండనే ఉన్నది. కష్టాలలో మిమ్ము ఆదుకొన్న వారున్నారు,

అదరించు వారున్నారు. ఇంకా కొన్ని నెలలు జరిగితే గాని 'రాశి' చక్కబడదు. అపూర్వ ఎన్ను సంగ్రహణం కొందరకు, వ్యాపారానుకూలత కొందరకు. స్త్రీలకు: వారంతాన సదవకాశాలు.

ధనుస్సు: పూర్వ పరిచయాలు, లాభ ప్రదం కానున్నది, అయినా 'రాశి యందలి వక్రశని' కొంత బాధాకరుడుగాకపోదు. విరోధి వర్తమున్నది, దాయాదుల వలన ఒడిదుడుకులు ఉన్నవి, గ్రహించాలి. చాలా కాలంగా యింటికే రాని వారు, హఠాత్తుగా రానున్నారు, అతిథి అభ్యాగతులను ఆదరించవలసిన సమయం కూడా యిదే. ప్రయాణ సూచనలున్నాయి, కాని మానుకొనుట శ్రేయం. స్త్రీలకు: వృత్తి యందు ఆదరణ.

మకరం: ఎంతో కాలంగా యోగదాయకం కాగలవనుకొన్న వ్యవహారాలు తారుమా రవుతాయి. బంధుమిత్రుల సమాగమం, యత్నకార్యసిద్ధి, 'లాటరీ' లందు ఊర కితాపత్రయమేగాని, కలసిరాగలదనుకోటం సాధ్యం కాని వ్యవహారం. చలన చిత్రరంగా నుకూలత కొందరకు సాధ్యం. స్త్రీలకు: ఉద్యోగమందు పెంపు, రాజకీయరంగాను కూలత.

కంభం: ధనలోపంరాదు. యత్నకార్య సిద్ధి, ప్రజాదం. ఉత్తముల సహాధానం, రాజకీయంగా మేలు చేకూరుట గమనింపదగిన ముఖ్యాంశం. స్థితిగతులందు పెంపు చేకూరుట, రాజకీయరంగాన మేలు చేకూరుట గమనిస్తారు. స్త్రీలకు: ధనలాభం, వృత్తి పెంపు.

మీనం: వృత్తిరీత్యా మేలు. ప్రతారంగాన ప్రసిద్ధి. దూరభారాల నుండి ఉత్తరాల మూలంగా వలు విషయాలు గ్రహించగలుగుతారు. గనులందు, కార్మానాలందు శ్రమించు వారికి, పని పాటలు చేయువారికి, ఆదాయమందు పెంపు కనిపించున్నది. విమయనా ఆదాయాన్ని మించిన వ్యయం చేయవలసిన అగత్యం కూడా ఉన్నది. స్త్రీలకు: క్రితం చెదిరిన వ్యవహారాలు సానుకూలంకానున్నవి.

-విద్యానోకోట సత్యరంగయ్యశాస్త్రి

అభిమన్యు డవ్వాలని...

నితిష్ భరద్వాజ్ యిష్టమి "మహా భారత్" కృష్ణునిగా యింటంటా కీర్తింపబడుతున్నాడు. ప్రతికలలో యింటర్వ్యూలు దంచేస్తున్నాడు కాని అసలు మొట్టమొదట అతణ్ణి పిలిచింది "విదురుడి" వేషం కట్టమని అని చాలా మందికి తెలియదు. "నాకు అభిమన్యుడి వేషం యిప్పించండి చాలు" అంటూ నితిష్ ప్రాకులాడాడు - కాని విధి చిత్రమైంది కదా అతనికి "వాసుదేవు"ని వేషం చిక్కేంది.

సత్యం సత్యం

ఇంతవరకూ సాగిన కథ-4:- శౌరి, ధీరల ప్రేమకు మొదట ఒప్పుకున్న పెద్దలే తుదకు అడ్డుగోడలై నిలుస్తారు. ధీర, శౌరి తాము ఉద్యోగాలు సంపాదించుకొని తమ కాళ్ళపై తాము నిలబడితే కానీ తమ ప్రేమ ఫలించదనే నిర్ణయానికి వస్తారు. కాని ఉద్యోగాల వేటలో వాళ్ళు విఫలమవుతారు. ధీర తండ్రి శౌరిని కాదని వేరొక సంబంధం చూస్తుంటాడు. తను ప్రేమించిన శౌరి మరొక అమ్మయితో వుండటం ధీరకు అసహ్యం కల్గిస్తుంది.

ఎప్పుడు ఎలా వచ్చాడో ఏమోగాని సన్న సన్నగా సన్నాయి నొక్కులు నొక్కుతున్నాడు యోగి.

“నేను పూహించినట్లుగానే జరుగు తున్నది. నీకు, నీ ప్రేమకి బాటా చెప్పి షాదరావాద్ దొరతో పూరేగుతున్నది ధీర. అడదాన్ని నమ్మి బాగుపడిన వాడు ఈ భూప్రపంచంలో లేడు. కలిమి అయినా, లేమి అయినా, నీతోనే నా జీవితమంటూ ద్యాయెట్ నాంగ్ పాడిన ధీర ఎంత మారిపోయింది. అంతా డబ్బు మహత్వం. పదిలకల కట్టుతో అల్లుడ్ని కొంటున్నట్టు టాం టాం వేస్తున్నాడు సప్తగిరి.”

అతని ధోరణికి అడ్డు వస్తూ “ఇదంతా నిజమేరా” తన కళ్ళని, చెవుల్ని నమ్మలేకపోతున్నాడు శౌరి.

“ఇంటి బూజాలు దులుపుతున్నాడు. ధీర పెళ్ళికి ముహూర్తం పెట్టేశాడు. రేపు అప్పలాలు ఎండబెట్టడానికి ఎండ వస్తుందో రాదో తెలుసుకోవడానికి నా కళ్ళెదుటే, మా ఆఫీసు నుంచి అకాశవాణికి ఫోన్ చేశాడు సప్తగిరి”

విరివిగా అబద్ధాలు అల్లుతున్నాడు యోగి.

(గత సంచిక తరువాయి)

“ఇంత జరిగాక ఇక నాకెందుకురా ఉద్యోగం” ఏడ్చినంత పని చేశాడు శౌరి.

“నీకోసంరా. తాను లేకుండా నువ్వు బ్రతకగలనని నిరూపించడానికి. స్వార్థం పేట్రెగిపోతున్నది. నువ్వు మడికట్టుకుంటే ప్రయోజనంలేదు. ధీర కాకపోతే మరో గంధీర. మొగ వెధవ్వ. నీకు పెళ్ళి కాకపోదు. చేతికందుతున్న ఉద్యోగాన్ని జారవిడుచుకోకు. మన్మథమూర్తి వచ్చేశాడు. ఏమ్ యూ ఆర్ ది బెస్ట్”.

శౌరిని బలవంతంగా హెటల్ గదిలోకి తరిమి చేతులు దులుపుకున్నాడు యోగి.

ఆ గదిలో ముసలి పీనుగ మన్మథమూర్తి వున్నాడు. యోగి నూరి వోసిన డైలాగులు యాంత్రికంగా వర్ణించాడు శౌరి.

“మా పెళ్ళైమూడు నెలలు దాటింది. నాకు జాబ్ లేక చేయి నోటివరకు పోవడం లేదు. కడుపు కాలుతూంటే కాపురమెలా చేస్తాం. నా శ్రీమతి పతిప్రత. నా మాట జవదాటదు. మనస్ఫూర్తిగా అంగీకరించింది. మీరొక్కసారి మా శ్రీమతిని కనికరిస్తే చాలు. మా కష్టాలు గట్టిక్కుతాయి”.

“ఉపోద్ఘాతం అనవసరం. యోగి అంతా చెప్పాడు. నీకు ఉద్యోగం ఖాయం.

నువ్వలా వరండాలోకి వెళ్ళు. నీ అవిడ్ని నేనేం కొరుక్కు తినను. గో మేన్” అంటూ అమ్మాయికేసి చూస్తూ లోట్టులు వేశాడు మన్మథమూర్తి.

బాల్కనీలో నిల్చుని క్రిందికి చూస్తున్న ఆ అమ్మాయి వెనక భాగమే అతనికి కనిపిస్తున్నది.

“అమ్మీ. నువ్వేం కంగారుపడకు. బ్లా ఫిలిం తీసి నిన్నేం బ్లాక్ మెయిల్ చేయను. మీ ఆయనతో వున్నట్లు నాతో వుండాలి.” అంటూ అబగా అమెని సమీపించాడు.

వయ్యారం ఒలకపోస్తూ వెనక్కి తిరిగింది ఆ అమ్మాయి. మన్మథమూర్తి సెంప ఛెళ్ళు మన్నట్ట యింది.

అప్పుడే రూం లిలుపులు. దగ్గరికి వేస్తున్న శౌరి చెక్కా పట్టుకుని కని కసిగా, అతి క్రూరంగా వార్నింగ్ ఇచ్చాడు మన్మథమూర్తి.

“మిస్టర్. ఏమిటీ నాటకం? ఫ్యామిలీ లేడినీకి పచ్చి వ్యభిచారిణికి తేడా తెలియని పసవాడిని కాదు. ఈ ఐదు రూపాయల సరుకు నీ పెళ్ళామా? ఈ తిరుగుబోతు పతిప్రతా? ఈ అమ్మాయి నాకేం కొత్త కాదు. నీలాంటి బేరాలు దొరకనప్పుడు ఐదు రూపాయల ఈ అమ్మాయే నాకు గతి. నన్నింత దారుణంగా దగాచేసిన నీకు ఉద్యోగం రాకుండా చేస్తాను జాగ్రత్త” అన్నాడు వ్రేలేట్టి మరి బెదిరించి.

★ ★ ★ ★ ★

శౌరి ప్రేమ జ్ఞాపకాల్లోంచి తేరుకోలేక అబ్బిగాడు ఎక్కిన నీటి బస్ యాంత్రికంగా ఎక్కింది ధీర. అరగంట ప్రయాణం చేశాక అతను దిగమనగానే దిగింది.

ఇద్దరూ కలిసి కొంత దూరం నడిచారు.
అబ్బిగాడు గబుక్కున ఆగి అన్నాడు-
“ఎక్స్ క్యూజ్ మీ, మా బామ్మ బామ్మ
ఫ్రెండ్ వక్కు నందులో వున్నాడు. ఇప్పుడే
రెండు క్రజాల్లో వస్తాను.

ఛీల్లికి మాట్లాడే అవకాశం ఇవ్వకుండా
తుర్లుమన్నాడు అబ్బిగాడు.

అరగంట గడిచినా అతను
రాకపోయేసరికి కంపెనీ లొకేషన్ గురించి
దారినపోయే దానయ్యని అడిగింది.

“ఊర్లో కంపెనీ పెట్టుకుని ఊరి
శివార్లకి వచ్చావేం. అయిదు గంటలకి
గాని సిటీ బస్ రాదు. అటోలు రిక్తాలు
దొరకవు”. మెత్త మెత్తగా చీవాట్లు
వేశాడు దానయ్య.

హతాశురాలయింది ఛీర.

* * * * *

ఘొల్లుమంటున్నది ఫోన్. నిర్దిష్టంగా
కూర్చున్న ఛీర గాఢంగా నిట్టూర్చింది.

“ఏమిట గోల” అంటూ రిసీవర్
అందుకుంది మంగమ్మ.

“అలానా, సరే. ఇక్కడే వుంది” అంటూ
రిసీవర్ ఛీర చేతికిచ్చి “సప్తమి
మాట్లాడుతున్నది. రేపు మళ్ళీ
రమ్మంటున్నది” అంది మంగమ్మ.

“ఎవరూ, ఛీరేనా” అని అవతలి వైపు
నుంచి వినబడగానే “వు” అంటూ
బిగ్గరగా మూలిగింది ఛీర.

“సారీ ఛీరా. లేడీ ఎంప్లాయిస్ పట్ల
డ్యూటీ అండ్ నాటి కంపెనీ అసభ్యంగా
ప్రవర్తిస్తుందని విని నిన్నా దుక్కాసనుల
బారి నుండి తప్పించాలని కిరాయి
అబ్బిగాడితో నాటకం అడాను. వెరి వెరి
సారీ”.

“రేపు ఏ నాటకం ఆడుతున్నావో చెప్తే
గానీ థాంక్స్ చెప్పను” కొంచెం కరుగ్గానే
అంది ఛీర.

“పిచ్చి మొద్దా. నీకు ఉద్యోగం
వచ్చిందే. చిట్ ఫండ్ కంపెనీలో నీకు
క్యాపియర్ జాబ్ వచ్చింది. కవరు విప్పి
ఇప్పుడే ఆర్డర్ చేదివాను. ఇరవైవేల జీతం
సంతృప్తిరానికి. హార్టీ కంగ్రాట్సులేషన్”.

అవతలి వైపు ఛీరకు కిచ్చే చలనం
వచ్చిన ఛీర “థాంక్యూ... థాంక్యూ....
అంది ఆనందంగా.

“హెటల్ కంట్రీ పక్కన చిట్ ఫండ్
కంపెనీ ఉంది. రేపు ఉదయం
పదిన్నరకల్లా పన్నే జాబ్ లో చేరవచ్చును.
నీ కోసం అపాయింట్ మెంట్ ఆర్డర్ తో
హెటల్ కంట్రీ దగ్గర వెయిట్ చేస్తూ
వుంటాను”.

“తప్పక వస్తాను.” అంటూ ఫోన్
పెట్టేసింది ఛీర సాలో చనగా.

* * * * *

“సారీ మన్నధమూర్తి ఇంత లేకి వాడని
తెలియదు. ఫుట్ వాత్ సదుకు స్పెషికి

దిగజారాడని తెలియదు. ఏదో
అమ్మాయితో పాచిక వేశాను. పారలేదు.”
శోరి చేతులు పట్టుకుని బ్రతిమాలే
ధోరణిలో అంటున్నాడు యోగి.

“ఈ సోది చెప్పడానికా మా ఇంటికి
వచ్చి నన్ను నిద్ర లేపింది. కొట్టానంటే
పళ్లన్నీ జలజలా రాలాలి వెఫవా”
అంటూ ఒంటి కాలిపైలేచాడు శోరి.

“ఛీరపై కొపాన్ని నొప్పి దుమ్మరించను.
నీకో కమ్మని వార్త చెప్పాలని కిరాయి
సైకిలుపైవచ్చాను బ్రదర్”.

“పూరించకు. ఇప్పుటి వరకు
ఉద్ధరించింది చాలు. అసలు విషయం
కళ్ళేయ్”.

“కళ్ళేస్తాను. ఇక పచ్చి మంచినీళ్లు
ముట్టను. రేపు హెటల్ కంట్రీలో నాకు
బ్రహ్మాండమైన పార్టీ యివ్వాలి”.

“నీ ఏడుపుని బట్టే పార్టీ వుంటుంది”.
వాగ్దానమివ్వలేదు శోరి.

“నీకు సచ్చిన రాగమే. ఆనందంతో
తాండవం చేస్తావ్.” ఇంకా పూరిస్తూనే
వున్నాడు యోగి.

“నీకు పార్టీ తగలేస్తాను గానీ విషయం
చెప్పి చావరా”.

శోరి కోపం పెరగక మునుపే తన

**అశోకచక్ర అందుకున్న
ప్రథమ మహిళ**

అశోకచక్ర అవార్డు అందుకున్న మొట్ట మొదటి మహిళ గౌరీయాబెర్రీ. 20 సంవత్సరాల వయస్సువుండే ఆమెకు 1956లో ఈ అవార్డు లభించింది. అది కూడా ఆమె మరణానంతరమే. ఎయిర్ హాస్పిటాగా పనిచేస్తున్న సమయంలో బొంబాయి వద్ద జరిగిన 'కాశ్మీర్ ప్రెస్సెస్' విమాన ప్రమాదంలో ఆమె అనువులు బాసారు. ఆమె సేవలకు గురింపుగా ఈ అవార్డు వచ్చింది. ఆ తర్వాత 1986లో పాన్ ఆమ్ విమానాన్ని ఫైజాకర్లు హైజాక్ చేసినప్పుడు వారి తూటాలకు బలైపోయిన నీర్వామికాకు మరణానంతరం ఈ అవార్డు లభించింది. అంతేగాక మిశ్రా పాకిస్తాన్ అవార్డు నిషాన్-ఎ-ఇన్ సానియత్ను కూడా అందుకున్న ప్రథమ భారతీయ మహిళ అయ్యారు కూడా.

జేబులో నుంచి పేపరు తీసి అతనికిచ్చి అన్నాడు యోగి.

"ఇది మొన్నటి పేపరు. నీ నెంబర్ 001100. నువ్వు గ్రేడ్ త్రీ బి ఆఫీసర్గా సెలెక్ట్ అయినావు".

పేపరు వంక చూస్తున్న శౌరి తన కళ్ళని తానేనమ్మలేక పోతున్నాడు.

* * * * *

నీటి బస్లోంచి దిగుతూ హాటల్ కంట్రీ వంక చూసింది ధీర.

తన కోసం నిరీక్షిస్తున్న సప్తమిని చూడగానే ఆమె ఆనందానికి రెక్కలు చిచ్చినాయి.

రెప్పపాటులో కారు యాక్సిడెంట్ నుంచి తప్పించుకుని ఒక్క ఉరుకులో స్పేహతురాలి దగ్గరికి వచ్చింది ధీర.

"ఏమిటే ఆ తొందర" మందలించింది సప్తమి.

"ముందు అపాయింట్మెంట్ ఆర్డర్ ఇవ్వవే.

"పూరికే ఇస్తానేంటి? ముందు పార్టీ ఇవ్వాలి".

"ఇస్తాలేవే. ముందు కవరివ్వవే. నామిదనమ్మకం లేదా".

"అసలు నీ మీద నీకు నమ్మకం వుందా? నిన్నెంతగానో ఆరాధించిన శౌరిని

అనవసరంగా అనుమానిస్తున్నావు".

ఏదో పంతానికి పోయి చింకంగా వుంది గాని, గత ప్రేమ స్ఫుతులని మరిచిపోలేక పోతున్నది ధీర. నీరియన్ గా బిగుసుకు పోయి కఠినంగా అంది.

"ఇక శౌరి ప్రస్తావన నా దగ్గర ఎప్పుడూ తేకు. గతం గతే. పద పార్టీయిస్తాను."

ఇద్దరూ మౌనంగా హాటల్లోకి వెళ్ళారు. కుర్చీలో కూర్చుంటూ "సిగ్గులేకపోతే సరి" అంటూ పక్కలైన్లో కూర్చున్న శౌరిని ఈసడించింది సప్తమి.

జేలనయనాలతో అతని వంక చూసింది ధీర.

"అతనిప్పుడు పూర్వపు శౌరికాదు. ఆఫీసర్గా సెలక్టైనాడు. యోగికి పార్టీ ఇస్తున్నాడు" సన్న సన్నగా నసిగింది సప్తమి.

"ఎంత అఫీసరైనా కట్టానికి అమ్ముడు పోయేవాడేగా... మనసులేని మృగం. లక్షల లక్షలు కట్టానికి అమ్ముడు పోయే ఆ దగాకోరుకో ఆంత గర్వముంటే, అటువంటి నీచుల్ని కొనగల మనకెంత అహం వుండాలి."

ధీర ధోరణికి అడ్డువస్తూ "అతన్ని నువ్వు పూర్తిగా అవార్థం చేసుకున్నావు..." ఇక మాట్లాడలేక పోయింది సప్తమి.

ఆమె నోటిని తన చెత్త మూసిన ధీర గర్జించింది.

"నాకు ఆర్డర్ ఇచ్చి తరువాత నువ్వు కడుపారా తిను. నా మనసు మార్చడానికి ప్రయత్నించకు."

ఆమెకి అపాయింట్మెంట్ ఆర్డర్ కవరిచ్చి భారీగా టిఫెన్డ్ కి ఆర్డరిచ్చింది- సప్తమి.

ఇక్కడ పరిస్థితే అక్కడ కూడా వుంది.

యోగి మాట వినకుండా ఆలోచనా శూన్యతై ఉద్రేకంగా అంటున్నాడు శౌరి.

"నా అసమర్థతని ధీర ఎవగించు కుంది. నా వల్ల తన జీవితానికి భద్రత లేదని భావించింది. అందుకో తండ్రి తెచ్చిన పై అంతస్సువాడిని వరించింది. ఆమె మనసు అంచనా వేయలేక ఇంతవరకు మోసపోయాను."

"అదికాదురా" దీర్ఘం తీయబోయిన యోగి నోరుమూసి "పార్టీ అంటూ ఏద్రావుగా. తిన్నంత తిని. మోసుకు పోగలిగినంత పార్టీల్ని కట్టించుకో" అంటూ టేబుల్ పై వున్న పేపరు విసురుగా అందుకున్నాడు శౌరి.

తాను తెచ్చిన టిఫెన్ ప్లేట్స్ టేబుల్ పై సర్వబోయాడు సర్వర్.

"మిష్టర్.... ఇవన్నీ తీసుకు పోయి రెండు గ్లాసుల ఐస్ వాటర్ తీసుకురా" కోపంగా అంది ధీర.

"నాచేత నీళ్ళు తాగిస్తావా" మాటలు సాగదీసింది సప్తమి.

"తాగించను. న్నానం చేయిస్తాను. క్యాషియర్ జాబ్ కి అరవై వేల సెక్యూరిటీ డిపాజిట్ కట్టాలిట. ఇంతోది గొప్ప ఉద్యోగం వచ్చినందుకు నీకిచ్చే పార్టీ యిదే" అంటూ నీళ్ళ గ్లాసు వంచేసి చివ్వున లేచింది ధీర.

పేపరు చూస్తున్న శౌరి ఉగ్రుడై ఉక్రోశంతో ఉన్నాడైనాడు.

మొన్నటి పేపరులో 0011100 బదులు 001100 సెలక్టు అయినట్లు ప్రచురించినందుకు చాలా చింతిస్తున్నాం. 0011100కి శుభాకాంక్షలు తెలియబరుస్తూ

0011008 మా ప్రగాఢ సానుభూతి ప్రకటిస్తున్నాం. అమ్మ తప్పువల్ల

పాఠకులకి గలిగిన అసౌకర్యానికి విచారం వ్యక్తపరుస్తూ - మీ ఎడిటర్ -

ఆ ప్రకటన చదవగానే కోపం దుఃఖం సమవాల్సీలో ఫౌంటెన్లా లేచేసరికి ఆ తాకిడికి తట్టుకోలేక కుర్చీలోంచి లేచాడు శౌరి.

ఓఫీస్ ప్లేట్స్ ఖాళీ చేయడంలో నిమగ్నమైన యోగి "వాంటిడ్ కాలమ్స్ చూస్తున్నావా? పూర్వపు వాసనలు ఇంకా పోలేదా" పరాచికాలు ఆడసాగాడు.

మొహాన్ని కందగడ్డ చేసుకుని రుద్రతాండవం చేస్తూ పేపరుతో అతని తలబాది ముందు కురిశాడు శౌరి.

విషయం గ్రహించిన యోగి "నీ అదృష్టం తగలద... తెగ మెక్కిశాను...

కెరటాలు-కేరింతలు

బిల్డివరిస్తారు దేవుడో" అని విలపించసాగాడు.

అదేదుస్థితిలో వుండినప్పటికి.

"ఆర్మరిచ్చి వద్దంటే ఎలా? మీరు తిన్నా తినకపోయినా బిల్లు చెల్లించక తప్పదు" సర్వర్ మొండికొడు.

చిమచిమలాడుతూ చరచరావస్తున్న ధీరా, శౌరి హాటల్ పార్కింగ్ లో ధీకొన్నంత పని చేశారు.

ఆ యివ్వరూ మనసున్న మనుషుల్లా ముచ్చటించుకోలేదు. బుద్ధి జ్ఞానం లేని పోట్లగితల్లా హంకరించారు.

ఒకరి నొకరు ఫీకొట్టి తూర్పు పడమరలుగా చీలిపోయారా వివేకశూన్యులు.

మూడో మనిషి మాటకే విలువ నిచ్చి నిజానిజాలు తెలుసుకునే ఇంగితం, సంస్కారం, సహనం వాళ్ళలో లేకపోవడానికి కారణం ఆవేశం. ఆ ఆవేశంలోనే ప్రేమించుకున్నారు, విడిపోయారు.

అలో చనా శూన్యమైన ఆవేశమే అన్ని అనర్థాలకి మూలం. ఎంత ప్రేమికులైనా వాళ్ళిద్దరూ అరుచైన వ్యక్తులు కారు. సగటు మనుషులు మరి. అందుకే అపార్థం చేసుకున్నారు.

(ఇంకా వుంది)

మాయ

మీరు ప్రచురించిన పాముల భక్తకుడు "శ్రీ నాగభైరవ చౌదరి" గారితో 'కాకాని కమల'గారి స్పెషల్ ఇంటర్వ్యూ చదువుతుంటే అసోబోలు చూస్తుంటే ఇది కలయా, లేక వైష్ణవ మాయయో అనిపించింది. బహుశా నాగభైరవ చౌదరిలాంటి అపర గురుత్వంతుణ్ణి చాలా చక్కగా ఇంటర్వ్యూచేసిన కాకాని కమలగార్కి నా గురువు పూర్వక ధన్యవాదములు, ప్రచురించిన మీకు నా శతకోటివందనములు. నాగభైరవచౌదరి గారి పేరు త్వరలోనే "గిన్నీస్ బుక్ ఆఫ్ రికార్డ్"లోనికి ఎక్కాలని మనసారా కోరుకుంటున్నాను. మరియు నాగభైరవగారి యొక్క అపురూపమైన, ప్రత్యేకమైన, అత్యంత భయంకరమైన తలచుకొంటేనే శరీరము భయంతో పణికిపోయే విధంగావున్న మీయొక్క స్పెషల్ ఇంటర్వ్యూ (మా) మీ ఆంధ్ర సచిత్రవార పత్రికకే మకుటాయమానంగా వున్నది. శ్రీ నాగభైరవగారి యదార్థ గాఢమైన ఇంటర్వ్యూగా ప్రచురించిన మీకు నాయొక్క ధన్యవాదాలు. మునగాల వేంకటేశ్వర్లు, శ్రీ కాశపాస్తి

ముఖచిత్రం మీద శ్రద్ధ

'రూపిణి' ముఖచిత్రంతో వెలువడిన ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక మమ్మల్ని ఎంతగానో ఆకట్టుకుంది. "ముఖచిత్రం" విషయంలో మీరు చూపించే శ్రద్ధకు మా అభినందనలు.

'మన్నెం శారద గారి' సూపర్ హిరో" పత్రికకు పాలిటి శతవాహన గారి "పజ్జ సంకల్పం" సీరియల్

వీక్లీ హాస్ట్

(4 వ పేజీ తరువాయి)

బాగుంది. ఈ వారం శీర్షికలు ఆనందదాయకంగా ఉన్నవి. ఎడిటర్ గారికి మా కృతజ్ఞతలు.

(నగళ్ళి మోహన్ కృష్ణ, నెల్లూరు)

సీరియల్స్

ఈ వారం మీ(మా) పత్రిక క్రొత్త అంచాల్ని సంతరించుకొని ఆకర్షణీయమైన ముఖచిత్రంలో చాలా చావుంది. ముఖ్యంగా క్రొత్త సీరియల్ "కెరటాలు కేరింతలు" అదిలోనే ఆకట్టుకుంది. అలాగే మన్నెం శారదగారి "సూపర్ హిరో" సీరియల్ సూపర్ గా వుంటుంది... "పజ్జ సంకల్పం" సీరియల్ అనూహ్యమైన మలుపులతో అపారదాయకంగా సాగుతోంది. 'పాము పగ' కథ ముగింపు చాలా చావుంది. శీర్షికల్లో 'ప్రశ్నావళి' 'టైట్ ఫర్ టాట్' శీర్షికలు చాలా చావుంటున్నాయి. టోటల్ గా

చెప్పాలంటే మీ(మా) పత్రిక రీయల్లీ సూపర్.

-మహమ్మద్ రఫీ

అయితానగర్, శ్రీకాకుళం

ధర్మవీర

ఖుష్మీ ముఖచిత్రంతో వెలువడిన ధర్మవీర చాలా అద్భుతంగా ఉన్నది. ఎందుకంటే ఆ కథలోని తీరు నన్ను అంతగా ఆకట్టుకున్నది. పిల్లలలో తప్పుదమ్ములకు కారణం మనమేనని తల్లిదండ్రులు తెలుసుకొని, కృష్ణమోహన్ గారిలా సరిదిద్దితే ఈ సమాజం ఎప్పుడో బాగుపడేది. ఇంకా ఇలాటి మంచి కథలు మాకు అందిస్తారు అని నా కోరిక. ఇంక సీరియల్స్ సంగతి చెప్పనక్కర లేదు ఎందుకంటే ఒకదాన్ని మించి ఒకటి పోటీపడుతున్నాయి. మన పత్రిక ఎందుకు లేటు అవుతోందో నాకు అర్థం కావటంలే. మన పత్రిక లేటు అవటం నేను సహించ లేక పోతున్నాను. ఇక నుంచి అయిన మన పత్రిక వారం- వారం మా చేతులలో ఉంచుతారని నా ఆశ.

కోప్పెర్ల రాగపకుమారి (కాకినాడ)

0

పిల్లల సచిత్ర
మాసపత్రిక
బాలరంజని
చదవండి!

ఆంధ్రపత్రిక ప్రచురణ!!

నేరిసిన జుట్టునల్లని మార్పు

కుత్రిమంగా కాక మా ఆయుర్వేదిక మానెతో వయస్సుకు ముందే నేరిసిన జుట్టు పండ్లకుండా వుండి నల్లగా మారుతుంది. ఈ మానెతో మీ జుట్టు నల్లగా మారి దళసరి మెరుపులతో వుంటుంది, వస్తిష్కం వల్ల గానుండి కళ్ళ దృష్టి పక్కగా వుంటుంది. ధర : ఒక ఫూర్తి కోర్పి రూ. 80/- పోస్ట్ చార్జీలు అధికం.

GAUTAM CHIKITSALAY (A.O)
P.O. KATRISARAI (GAYA)

స్రినివా...స్రినివా...

ఆగస్ట్ లో "శ్రావణపౌర్ణమి"

"భక్తిరస ప్రధాన చిత్రం. కొంత కాలం క్రితం గురువాయూర్ లో కోవన్ అనే గజం పలుపంతలు, మహిమలు చూపి భక్తులను ఆకట్టుకుంది. వాటిని అపువ్యంగా తెరకు మలిచారు. 'చైతలీ' అనే డైరెక్టర్ భరతన్ స్వామి

గురువాయూరపు మహిమలు అందర్నీ తనయుల్ని చేస్తుంది. ఆగస్ట్ రెండో వారంలో ఎదుదల", అన్నారు. పాలడుగు వెంకట్రావు ఈయన, ఇ. వి సుబ్బారావు కలిసి నిర్మిస్తున్న శ్రీ చైతన్య ఆర్ట్స్ (ప్రాడక్షన్స్) "శ్రావణ పౌర్ణమి" చిత్రంలో కోవన్ అనే పినుగుతో పాటు సోమన్ జయభారతి, వెన్నిరాజై నిర్మల, సుకుమార్, అదూర్ బాసె

ప్రభుతులు చాల్గొన్నారు. సత్యవాది సంభాషణల కర్త దేవరాజ్ స్వరకల్పనలో డి నారాయణవర్మ, మిక్కిలినేని జగదీశ్ బాబు, ఆమరేశ్వరరావు పాటలు రాశారు అశోక్ కుమార్ చాయ, ఎం. జె విజయ్ ప్రొడక్షన్, కట్టా శ్రీకర్షణసాధ్ కూర్చు, పి. వేణుగోపాల్ నిర్వహణతో కె. ఉమా మహేశ్వరరావు నిర్మాణ సారథి.

-జి.వి.జి.

శ్రీనివాస సినీ సెంటర్ ఆఫ్ ఇండియా

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 3-8-90